ஸ்ரீசற்குருவேநம:

வாசுதேவமனனம்

என்று வழங்குகிற

விவேகசாரம்

இஃது,

வசனரூபமாய சகலவேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களுமடங்கி யிருக்கின்றமையால் முமுட்சுக்களிற் கற்றவர்களன்றி மற்றவர்களும் எளிதிலறிந்து மோட்சானந்தத் தைப் பெறும்படியான உபகாரார்த்த தத்தைக் கருதி.

காஞ்சீபுரம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வா. சரவணமுத்துபிள்ளையவர்கள்

சங்கையுத்தரங்களாக்கிப் பிழையறப் பரி சோதித்து அச்சிட்டுத் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டபடி,

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்ப முதலியாரால்

அச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்க,

ஞானசுந்தரபிரம்மம் அவர்களால்

சென்னை,

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

இதன் விலை ரூபா—க.

உ

சிவமயம்.

பிரகரண அட்டவணை.

ஆ, பிரகரணங்கள்-சரு.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

ஆசிரியப்பா.

பொன்னமர் திருநிறப்பூவைபம்படிவப்
பன்னகமணிமிளிர்பணமெனுந்தளிம

நெட்டணைக்கண்வளர்நிலைகெழுநாரணன்
மட்டவிழாயிரமணமலிசேயிதட்

பூவுறையாரணன்புரந்தரன்முதலா
மேவருமெய்துறுமின்பமுங்கான்ற

போனகமெனவொரீஇஞானநற்சுடர்பெறீஇ
மோனமுத்திரையுறீஇமானமுத்தியைமறீஇ

யளப்பிலின்பார்தற்கறியாதுமன்பதை
களப்பெரும்பாசக்கட்டுண்டுறுபவப்

புணரிவீழ்ந்தாழ்ந்துபுன்கணுற்றலமர
லுணர்தராப்பரிந்தவ்வுவரிநீந்திடற்கோர்

திமிலெனவாசுதேவப்பிரம
விமலனல்லருளின்விழுத்தருவாசு

தேவமனனம்மெனத்திருப்பெயராலொரு
மேவருஞ்சிறப்பினூல்விரித்துரைத்தனனஃ

தேட்டுப்பிரதியிலேககர்தம்மாற்
றிட்டும்போழ்திற்செறிவுறுந்துகள்க

ளடையவுமாற்றியமைவினாவிடையாந்
திடனுறும்பகுதியிற்றெளிவுசெய்தெழுதா

வெழுத்திற்றருகெனாவிறைதிருமுடியில்
வழுத்தருஞ்சிறப்புவாய்ந்திலகிடுமவ்

வரநதிமரபின்வந்தயதரித்த
கிரனுறுசுப்பராயமால்செட்த

சிறப்புப்பாயிரம்.

நற்றவமேயுருநயந்தெனவுதித்த
நற்றவசரவணசாமிவேணவின்றுங்

காசறத்திருத்தியச்சிற்பதித்துத்
தேசுறத்தந்தனன்செறிநறும்பங்கயத்

துருவளர்குடவளையுற்றிவர்ந்துயிர்த்த
குருவளராரமுங்கொழுந்தீங்கன்னலின்

விட்டொளிகாலும்வெண்ணிறத்தரளமு
முட்டாட்டாமரைமுத்தமும்பூகந்

தருநித்திலமுந்தழைவுறுகதலியின்
பெருமைசேர்முத்தும்பிறங்குபுவொளிரா

மடைநீர்தகைப்பமதிமுகத்துவர்வாய்க்
கடைசியராயிடைகளைகடிந்திடுவா

ளொன்றியச்செறுவினையொளிருறநோக்காக்
கன்றிநம்முறுவற்கடும்பகையென்னாச்

சீரடிமலராற்சிதறியவற்றை
வீறுதனப்பகைமேவுமுண்டகமுகை

வேரறக்கொய்துதம்மேம்படுசெவிக்குத்
தீர்விலிகலெனாத்திகழ்வளைவீசித்

தேம்பழுத்தொழுகுதஞ்செவ்வாய்ப்பகையெனா
வாம்பலம்போதையலகிலவெறிந்து

வளிமதுப்பருகவகவிதழவிழ்க்கு
மொளிவளர்பானலவொண்மலர்விழிக்குப்

பெரும்பகையென்னாப்பிறங்குமவற்றி
னரும்பறக்கொயதுதம்மணிநிறைந்திலகு

கந்தரப்பகையெனாநந்தினைவாரி
யந்தமாரகன்கரையணுகிடவெறிந்து

வாய்பிணிதுடைத்துமக்கட்காக்குந்
தாய்பொரப்புரத்தலிற்றழைதருசெந்நெல்

வானெடும்புழைக்கைமானகர்காண்பான்
காணிவந்தெனவெழுங்கவின்றருபண்ணையுங்

கொழுமதுக்கன்னலைக்குதட்டிடுகயவாய்
விழுமுலைக்கருநிறமேதிகடீம்புனற்

சிறப்புப்பாயிரம்.

றடமடுப்பாய்தரத்தட்பூங்கமுகின்
மிடறுடைதரவரால்வெடிகொளீஇயேகிமீக்
கற்பகநிழற்குலாங்காமருசுரபிதன்
பொற்புறுவியன்மடிபொருந்துறத்தாக்கப்
புனிற்றிளங்கன்றெனுப்புரிந்துளமிரங்கிப்
பனித்திடுமுலைவழிப்பான்மிகப்பெருகி
யலையெறிந்துவட்டெடுத்தம்பர்நின்றிம்பர்த்
தொலைவில்விண்ணதிமணிற்றுணைவதுகடுப்ப
நண்ணுறுமாற்றானவையறநிறைந்த
வெண்ணறுவாவியுமியங்குநீர்நிலைகளுஞ்
செல்லூர்பொழிலுஞ்செறிந்துசூழ்தருமெழிற்
பல்லூர்புகழ்திருப்பாரிப்பாக்கத்
தருத்தியுற்றுறைபவனமலமிக்குயர்ந்திடு
திருத்துருத்தியில்வருதேசிகனுங்கர
பாத்திரனடியிணைபழிச்சிடுமெழிறத்
தாத்திரயன்பதமன்பொடுபரவுஞ்
செங்கமலன்றாடிருமுடிபுனைந்த
வங்கணனுகைவாழருணாசலனுங்
குரவனருள்பெறீஇக்குலவுவாசிட்டம
வரனுறறிலங்குகைவல்லியமுதனூற
கெழிலுரைவிரித்தவிளமதிதவழும்
பொழிலுடுத்தொளிரும்புனிதமாநகராம்
பிறைசைவாழருணாசலனடிபெட்புறு
முறையுளத்திருத்திமும்மைவன்கயிறு
கொய்துணாதுருமுதற்குறிகண்மூன்றற்ற
மெய்திகழ்பிரமவேலையிற்படிந்தாழ்ந்
தவ்வனுபூதியினுருலகனைத்து
மவ்வுருவெனக்கண்டகமகிழ்வுறுவோ
னாசுதீர்சாத்திரமாறனுட்டலையாப்
பேசுவேதாந்தப்பெருக்கமுற்றுணர்ந்தோன்
மையலார்மனத்துவாதிகளேங்க
வையகமெங்கணுமெய்யிசைநிறுத்தோன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

றன்னுயிரென்னமன்னுயிர்க்கெல்லா
மின்னருள்சுரக்கும்பன்னருங்கருணைய

னவநிதியடையவுமறப்புங்கவர்த்
நவநிதிசமழ்ப்பநல்கருட்கொடையினோன்

குணியப்புலப்பகைகடிந்த
முனியப்பநாமமுறுபெருந்தவனே.

இஃது,

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயகர்

இயற்றியது.

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

வாசுதேவமனனம்

என்றுவழங்குகிற

விவேகசாரம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீஅகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய ஸ்ரீவாசுதேவ யோகீந்திரர் தமது சுவாநுபூதிப் பிரத்தியக்ஷத்தைஉலகம் எளிதிலடைந்து ஆனந்தாதிசயமாகும்பொருட்டுக் காருண்யத்தினாற் கிருபைகூர்ந்து வடமொழியில் நாற்பத்தைந்து சுலோகமாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விவேகசார கிரந்தார்த்தத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து நாற்பத்தைந்து பிரகரணமாகத் தொகுத்து அத்தியாரோப அபவாத யுத்திகளினாலன்றிப்பிரமசொரூபத்தை யறியக்கூடாதென்று சகலவேதாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்ற முறைமைப்படி முந்தி அத்தியாரோப நிருபகப் பிரகரணத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

முதலாவது,

அத்தியாரோபநிருபகம்.

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்ற அத்தியாரோபயுத்தி யாவதெதென்னில்,

உத்தரம். ஒருவஸ்துவினிடத்தி லன்னியவஸ்துவாய்த் தோன்றுகிறது.

ச-கை அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம் திருஷ்டாந்தத்தில் கிளிஞ்சலினிடத்தில் வெள்ளியும், பழுதையினிடத்திற் பாம்பும், கட்டையினிடத்திற் கள்ளனும், கானலினிடத்திற் றண்ணீரும், ஆகாயத்தினிடத்திற் கறுப்பும், எப்படி யாரோபித்ததோ, அப்படிபோல

தாஷ்டாந்தத்திலும் நிஷ்பிரபஞ்சசொரூபராகிய ஆத்மாவினிடத்தில் பிரபஞ்ச மாரோபித்ததே அத்தியாரோபம்.

ச-கை. அது எதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம். அதிஷ்டானஞ் ஞானததினால் வந்தது. அதன்சொரூபத்தைப் பின்னால் விகசிதமாகச் சொல்லுகிறோம் இப்போது சபக்ஷேபமாகச் சொல்லுகிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒரு அஞ்ஞானமே பிரகிருதியென்றும், மாயையென்றும், அவித்தையென்றும், தமசென்றும் அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதுகளிற் பிரகிருதியாவதேதென்னில்,

உ-ம். குணங்களுடைய சாமானியாவஸ்தைகளுக்குப் பிரகிருதியென்றும், பிரளயாவஸ்தையென்றும், மகாசுழுத்தியவஸ்தையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்.

உ-ம். வெள்ளை நூலும், சிவப்புநூலும், கறுப்புநூலும் ஒன்றாய் முறுக்கினாலெப்படி யிருக்குமோ, அப்படிப்போல இந்தப்பிரகிருதியில்அனேககோடி ஜீவராசிகள் தங்களுடைய காமமும், வாசனைகளுமாகிய பலத்துடனே கூடிப் பொருந்தி யிருப்பார்கள்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். மெழுகுண்டையில் நவலோக ரவைகளெப்படி இலீனப்பட்டிருக்குமோ, அப்படிப்போலப் பிரகிருதியில், ஜீவர்கள் இலீனமா யிருக்கிறார்கள்.

ச-கை. இது ஏகதேச திருஷ்டாந்தம ஆயினும் சர்வத்திர பிராணிகளனுபவம எப்படியென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியில் ஜீவர்கள் வெகுகாலம் இலீனமா யிருக்கத் தெய்வகதியாய் ஒருசமயத்தில் அந்தச் சீவர்களுடைய கர்மபலம் பக்குவப்படும. அப்போது திரிகுணாத்மகமான பிரகிருதியாகிற சத்துவகுணம் விச்ரிம்பிக்கும். அங்ஙனம் விச்ரிம்பிக்கிற சத்துவகுணத்தை மாயை யென்று

சொல்லப்படும். இந்தமாயையிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்யமும், மாயையும், இதற்கதிஷ்டான சைதன்யமும் இம் மூன்றுங்கூடி ஈஸ்வரனென்று சொல்லப்படும். இந்த ஈஸ்வரனுக்கே அந்தரியாமியென்றும், அவ்வியாகிருதனென்றும் இரண்டுபெயர். இவரே ஜகசிருஷ்டிகர். இந்தச் சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் உபாதான காரணம், நிமித்தகாரணமென்கிற இரண்டு காரணமும் வேண்டுமென்று லோகத்திற் கண்டிருக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கடமுதலிய பாண்டங்களுற்பவிக்கிறதற்கு மண் உபாதானமும், குயவனும் அவனுயுதங்களும் நிமித்தமாகவும், புடவையுண்டாக்குகிறதற்கு நூல் உபாதானமும், நெய்யக்காரனும் நாடாமுதலிய வவனுயுதங்களு நிமித்தமாகவும் எந்தப்படி லோகத்தில் இரண்டு காரணத்தினுலும் கடபடாதிகள் உற்பத்தியாகின்றதோ, அந்தப்படியே, இரண்டு காரணத்தினுலும் ஜகத்துற்பத்தியென்று தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மாயை உபாதானமும், ஈஸ்வரன நிமித்தமு மென்று சொல்லுவோமாகில், சுருதிகளுக்கு விரோதமவரும். இதுமாத்திரமல்ல; உபாதானகாரணம் சற்பதார்த்தமாயிருக்கவேண்டும். அப்படி யிருக்குமாகுல், மாயையும் ஆத்மாவு மிரண்டு பதார்த்தமாகிற படியினுல் அத்வைதத்திற்கு ஆனிவரும். ஆதலா லிப்போது சொன்னபட்சங் கூடாது. பட்சாந்தரமாய்ச சொல்லவேண்டும. மாயை நிமித்தமென்றும், ஈஸ்வர னுபாதானமென்றுஞ் சொல்லுவோமாகில், முன்போல அத்வைத விரோதம் வரும். உலகத்திலும் சேதனனே நிமித்த காரணமாகக் கண்டோம். அசேதனமான மாயை நிமித்த காரணமாகமாட்டாது. ஆனுல் அத்வைதஹானிவரும் இந்தத் தோஷங்க ளிருக்கிறபடியினுல் கேவலமான மாயை உபாதானமுமாகாது. நிமித்தமுமாகாது. ஆதலால் உபாதானமும், நிமித்தமும் ஈஸ்வரனென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. உலகத்தி லிரண்டுகாரண மொன்றினிடத்திற்காணேமே, அஃதெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்

உ-ம். சொல்லலாம்; உலகத்தில் நூலையுண்டாக்குகிற சிலந்திப் பூச்சியினிடத்தி லிரண்டுகாரணமு மிருக்கின்றது. அந்தப்பூச்சியே சரீரப்பிரதானத்தினால் உபாதானமும், புத்திப்பிரதானத்தினால் நிமித்தமுமா யிருக்கக்கண்டோம். அப்படிப்போல ஈஸ்வரனும சத்துவகுணப் பிரதானமான மாயையுடனேகூடி நிமித்தகாரணமானார்; தமோகுணப் பிரதானமான மாயையுடனேகூடி உபாதானகாரணமானார். இந்த உபயகாரணமான ஈஸ்வரனால் ஜெகத்துண்டாயிற்று.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரன் சத்துவகுணப் பிரதானமான மாயையுடனே கூடிக்கொண்டு தமோகுணப் பிரதானமான மாயையை வீக்ஷித்தபோது அந்தத் தமோகுணப் பிரதானமான மாயையோடு கூடின சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான ஆகாசமும், அந்த ஆகாசவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான வாயுவும், அந்த வாயுவின்விசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான தேயுவும், அந்தத் தேஜோவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான ஜலமும், அந்த ஜலவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான பிருதிவியு முண்டாயிற்று. இது அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், சூக்ஷ்மபூதங்களென்றும், தன்மாத்திரைகளென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தப் பூதங்களினால் சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமாகிற இலிங்க சரீரமுண்டாயிற்று. இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டி சொரூபத்தை முன்னே நிரூபிக்கிறோம். இந்த இலிங்கசரீரமும பதினேழு தத்துவங்களுடனே கூடியிருக்கும்.

ச-கை. அந்தப் பதினேழு தத்துவங்களாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரியம்-ரு, கன்மேந்திரியம்-ரு, வாயுக்கள்-ரு, மனம் புத்தி-உ, ஆக ௰௭.

ச-கை. இதுகளினுற்பத்தி யெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆகாசத்தினுடைய சாத்வீகாம்சத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமும், வாயுவின் சாத்வீகாம்சத்தில் தொக்கிந்திரியமும், தேயுவின் சாத்வீகாம்சத்தில் சட்சு இந்திரியமும், அப்புவின் சாத்வீகாம்சத்தில் சிங்குவை யிந்திரியமும், பிருதிவியின் சாத்வீகாம்சத்தில் கிராணேந்திரியமுமாக

இந்தப்படி சாத்விகாம்சத்தில் வியஷ்டியான ஞானேந்திரியங்கள்பிறந்தது. இந்தச் சாத்விக சமஷ்டியினால் அந்தக்கரணங்கள் பிறந்தது. அது விருத்தி பேதத்தினால் மனம் புத்தி சித்தம் ஆங்காரமென்று நான்குவிதமாயிற்று. அந்தப் பதினேழுகணக்குக்கு மனமுஞ் சித்தமு மொன்றாயிற்று. புத்தியுமாங்காரமுமொன்றாயிற்று. ஆகாசத்தி னுடைய ரஜோம்சத்தில் வாக்கும், வாயுவின் ரஜோம்சத்திற் பாணியும், தேயுவின் ரஜோம்சத்திற் பாதமும், அப்புவின் ரஜோம்சத்திற் குய்யமும், பிருதிவியின் ரஜோம்சத்திற் குதமும், இந்தப்படி ரஜோம்சத்தில் வியஷ்டியான கன்மேந்திரியங்கள் பிறந்தது. இந்த ராசத சமஷ்டியினால் பிராணவாய்வு பிறந்தது. அது விருத்தி பேதத்தினால் பிராண அபான உதான வியான சமான னென்கிற பஞ்சவாய்வுக்களாயிற்று. உபவாய்வுக்களும் இதுகளுக்குள்ளே அந்தர்ப் பூதமாகும். இந்தப் பதினேழுங் கூடிச் சமஷ்டி வியஷ்டியாகிற இலிங்கசரீரமென்று சொல்லப்படும். அந்த ஈஸ்வரனே இந்த இலிங்க சரீரத்தி லபிமானித்துஇரணியகர்ப்பரானார். அவருக்கே சூத்திராத்மா வென்றும் பிராணனென்று மிரண்டுபெயர். இதுவே சூக்ஷமசரீர சிருஷ்டி.

ச-கை. இனி ஸ்தூலசரீர சிருஷ்டியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அந்த மாயாசகித ஈஸ்வர வீக்ஷணியத்தினால்தமோம்சப் பிரதானமான அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களிலாகாயமுதலிய ஸ்தூல பூதங்களுந் முண்டாயிற்று. அவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டு பாகமாயிற்று. அதில் ஒருபாகநிற்கமற்றை ஒருபாகமும் ஒவ்வொன்று நன்னான்காகிஅந்தந்தப்பாகங்களின் நிஜாம்சத்தை விட்டு இதர பூதங்களுடனே கூடுகிறது பஞ்சீகிருத ஸ்தூலபூதங்களென்று சொல்லப்படும். இந்த ஸ்தூல பூதங்களினிடத்தில் ஈஸ்வர வீக்ஷண்யத்தினால் ஸ்தூலப்பிரபஞ்ச முண்டாயிற்று.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா ஸ்தூல பூதங்களினால்அண்டமும், அந்த அண்டத்தில் கீழேழுலகமும், மேலேழுலகமும், அந்தந்த லோகங்களுக் குசிதமான நால்வகை யோனிகளும்பிறந்தன. இத்தனையுங்கூடி ஸ்தூலப்பிரபஞ்சமென்

னப்படும். இதனிடத் தபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்குவிராட் டென்றுபெயர். அவருக்கே வைஸ்வாநரன், வைராஜச னென் றிரண்டுபெயர். இதுவே சமஷ்டி.

ச-கை. இனி வியஷ்டிசொரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ-ம். வியஷ்டியானது சமஷ்டியி லந்தர்ப்பூதமானாலும் அதை யுஞ் சொல்லவேண்டும்; எப்படியென்றால் சாக்கிரவஸ் தையில் தூலசரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்கு விசுவனென்று பெயர். அவனுக்கே வியவகாரிகன், சிதா பாசனென் றிரண்டுபெயர். சொப்பனவஸ்தையில் சூக்ஷ்ம சரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்குத் தைசத னென்றுபெயர். அவனுக்கே பிராதிபாதிகன், சொப்பன கற்பிதனென் றிரண்டுபெயர். சுழுத்தியவஸ்தையில்காரண சரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்குப் பிராக்ஞ னென்றுபெயர். அவனுக்கே பாரமார்த்திகன், அவிச்சின் னனென் றிரண்டுபெயர். இதுவே வியஷ்டி. இந்தப் பிர பஞ்சத்தின் அவாந்திரசிருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களுக்காகவே அவ்வீசுவரன் திரிமூர்த்தி சொரூபமாகினர்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சத்துவகுணத்துடன்கூடி ரட்சிக்கிறதற்கு விஷ்ணுவாக வும், ராசதகுணத்துடன்கூடி சிருஷ்டிக்கிறதற்குப் பிர மாவாகவும், தமோகுணத்துடன்கூடி சங்கரிக்கிறதற்கு ருத்திரனாகவுமிருக்கிறார். இவர்களில் பிரம்மா விராட்டி லந்தர்ப்பூதன்; விஷ்ணு இரணியகர்ப்பத்திலந்தர்ப்பூதன்; உருத்திரன் பிரபஞ்சகாரணமான அவ்வியாகிருதத்திலந் தர்ப்பூதன்; இதுவே யத்தியாரோபயுத்தி என்று சொல் லப்படும். இந்த அத்தியா ரோபத்திற்கு மூலமான அஞ் ஞானத்தை ஸ்ரீசற்குருகடாட்சத்தினால் சங்கையற எவ னறிகிறானோ, அவனே ஜ்வன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சய மில்லை சித்தம்.

அத்தியாரோபநிருபகம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

அபவாதநிருபகம்

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகிற அபவாதயுத்தியாவ தேதென்னில்,

உத்தரம். காரணத்துக்கன்னியமாய்க்காரியமில்லையென்றறிவது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மண்ணினு லுண்டாக்கப்பட்ட கடமுதலிய பாண்டங்கள் மண்ணுக் கன்னியமா யெப்படி காணவில்லையோ, நூலினு லுண்டாக்கப்பட்ட புடவைகள் நூலுககன்னியமா யெப் படிகாணவில்லையோ, சொர்நத்தா லுண்டாக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் சொர்நத்திற் கன்னியமா யெப்படி காண வில்லையோ, இரும்பினு லுண்டாக்கப்பட்ட ஆயுதங்க ளிரும்புக் கன்னியமாயெப்படி காணவில்லையோ அப்படி போல, ஆத்மாவினு லுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங்கள் ஆத்மாவையன்றி வேறில்லையென் றறிவது.

ச-கை. அஃதறிகிறவித மெப்படியென்னில்,

உ-ம். பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா ஸ்தூல பூதங்களினுற் பிறக்கப் பட்ட அண்டமும், அவ்வண்டத்தினு லுண்டான பதி னுலு லோகமும், அந்தந்த லோகங்களுக் குசிதமான நால்வகை யோனிகளும, அவைகட்குக் காரணமாகிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களன்றி வேறில்லை யென் றும், அநதப் பூதங்களும் சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான இலிங்கசரீரமும, அவைகட்குக் காரணமாகிய அபஞ்சீ கிருத பஞ்சமகா பூதங்களன்றி வேறில்லையென்றும், அந் தப் பூதஙகளும் அதன் காரணத்தையன்றி வேறில்லை யென்றும் அறியவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அப்புவினு லுண்டாக்கப்பட்ட பிருதிவி அப்புவன்றியெப் படி வேறில்லையோ, அக்கினியினு லுண்டாக்கப்பட்ட ஜலம் அக்கினியன்றி யெப்படி வேறில்லையோ, வாயுவினு லுண்டாக்கப்பட்ட அக்கினி வாயுவையன்றி யெப்படி

வாசுதேவமனனம்.

வேறில்லையோ, ஆகாசத்தினு லுண்டாக்கப்பட்ட வாயு ஆகாசமின்றி யெப்படி வேறில்லையோ, மாயையினுலுண் டாக்கப்பட்ட ஆகாசம் மாயையன்றி எப்படி வேறில்லை யோ அப்படியே யாம்.

ச-கை. அந்த மாயாசொரூப மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அது திரிகாலத்திலு மில்லாதபடியினுல் சத்தென்றுஞ் சொல்லப்படாது; அகம் அஞ்ஞானியென் றனுபவமிருக் கிறபடியினுல் அசத்தென்றுஞ்சொல்லப்படாது; விருத்த மானபடியினுல் சதசத்தென்றுஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. மற்றென்னவென்னில்,

உ-ம். அனிர்வசனியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அனிர்வசனியமாவ தேதெனன்னில்,

உ-ம். மித்தையாசொரூபம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்

உ-ம். சசவிஷாண வந்தியாபுத்ர ககனாரவிந்த சுத்திகா ரசிதம் போலிருக்கிறபடியினுல் சின்மாத்திரத்துக் கன்னியமா யொருவஸ்துவு மில்லையென் றறியவேண்டும். இவ்வகைப் பட்ட சின்மாத்திர சொரூபமே தானென்றுகொண்டு ஸ்ரீசற்குருவினுல் பிரதானுநிதோற்றமுப, அஞ்ஞான மும் சங்கையறக்கேட்டு, அத்தியாசோப நீங்கி அன்னிய பதார்த்த மில்லாமலபவாதமாய்த தான் பாவுமென்று சாட்சாத்கரித்து மவனறிகிருனே, அவனே சீவன்முத்த னென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அபவாதநிருபகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது,

சாதனசதுஷ்டயநிரூபகம்.

௧-ங்கை. சுருதியாதிகளிற் சாதனசதுஷ்டயங்களை விசாரித்தறிய வென்கிறபடியால் இந்த வேதாந்த விசாரத்திற் கதிகாரியாரென்னில்,

௨-உத்தரம். சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனே யதிகாரி.

௩-ங்கை. அஃதெப்படியென்னில்,

௩-ம். பிரகஸ்பதி சவனமென்கிற யாகத்தில் பிராமணனெப்படியதிகாரியோ, க்ஷத்திரிய வைசியாளப்படி யதிகாரிகளல்லவோ, ராஜசூயயாகத்தில் க்ஷத்திரியனெப்படி யதிகாரியோ, பிராமண வைசியரப்படி யதிகாரிகளல்லவோ, வைசியஸ்தோமமென்கிற யாகத்தில் வைசியனெப்படியதிகாரியோ, பிராமண க்ஷத்திரியரப்படி யதிகாரிகளல்லவோ, அப்படிப்போல வேதாந்தவிசாரத்திற்குச் சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனாகத் தகுதியுண்டானவனே யதிகாரியாம்.

௪-ங்கை. சாதனசதுஷ்டயமாவதேதென்னில்,

௪-ம். நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கசம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவம்.

௫-ங்கை. இதில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவதேதென்னில்,

௫-ம். பிரமமே நித்தியமென்றும், நாமரூப பௌதிக முதலிய சகலமு மநித்தியமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகளால் குருமுகமாய் விசாரித்தறிகின்றது.

௬-ங்கை. இகாமுத்திரார்த்தபலபோக விராகமாவதேதென்னில்,

௬-ம். இந்தலோகத்திற் கன்மத்தினாற் சனித்து வரப்பட்ட அநித்தியமான சந்தனம் வனிதாதி விஷயபோகத்தினிடத்திலும், பரலோகத்திற் கன்மபுண்ணியத்தினால்வரப்பட்ட அநித்தியமான ரம்பாசம்போக அமிர்தாதிகளிடத்திலும் வாந்திசெய்த அசனமல மூத்திராதிகள் போல ஆசையில்லாமல் இந்தச்சகத்திற்குக் காரணகர்த்தாவாகிய சுவாமியினிடத்திற் பிரீதியாயிருப்பது.

௭-ங்கை. சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவதேதென்னில்,

உ-ம். சமை தமை உபரதி திதீக்ஷை சமாதி சிரத்தை என்றாறு வகை.

ச-கை. இதிற் சமையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பாகியவிஷயத்திற் செல்லவொட்டாமல் மனதைத் திருப்பிச் சிரவணத்தில் வைப்பது.

ச-கை. தமையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை விஷயத்திற் செல்லவொட்டாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்தில் நிறுத்துவது.

ச-கை. உபரதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விகிதமான கன்மங்களைப் புத்திபூர்வகமாய் விடுகிறதென்றும், அதைச் சன்னியாசமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அப்படியல்ல. விகிதமான கன்மங்களில் கர்த்தத்துவாபிமான பலாபேக்ஷையின்றிச் சகல பாவகன்மங்களையும் விட்டு, சகல புண்ணியகன்மங்களைச்செய்து பக்வத்பிரீதியாக்குகிறது.

ச-கை. திதிக்ஷையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சீதோஷ்ணங்களைப் பொறுப்பது. அப்படியாகில் பனியிலிருந்து குளிரையும், வெய்யிலிலிருந்து சூட்டையும், பொறுக்கிறதல்ல. பிராரத்தவசத்தினு லெந்தவேளைக்கு எதுவருமோ, அதை யனுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்று கருதி, சகலமும் போகிறதைப்பற்றி வாட்டமும், சகலமும் வருகிறதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியுமில்லாமல் சமபுத்தியுடனே யிருப்பது.

ச-கை. சமாதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். திருப்பினமனமு மிந்திரியங்களும் வாசனை வசத்தாய் வரப்பட்ட விஷயத்தினிடத்திற்போம். அதுகளைச் சிரவணத்திற்கு வெதிரித்தமான விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்தில் வைப்பது.

ச-கை. சிரத்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் யாதொன்றினிடத்திலிருந்த விசுவாசமெல்லாம் குருவேதாந்தவாக்கியத்தினிடத்தில் வைப்பது.

ச-கை. இனி முமுக்ஷுத்துவமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மோக்ஷத்தை யறிந்து அடையவேண்டுமென்கிற அதிதீவிரமாகிய மனதுடனே கூடியிருக்கிறது. அதற்கே மோக்ஷவிச்சையென்று பெயர்.

ச-கை. சகல பிராணிகளும் மோக்ஷமவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே; அது மோக்ஷவிச்சை யல்லவாவென்னில்,

உ-ம். அல்ல.

ச-கை. மற்றெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கிரகம் பற்றிக்கொண் டெரிகிறபோது அவ்வீட்டுக்குளகப்பட்ட புருஷன் தனதா புத்திரமித்திர களத்திராதிகளென்னமாய்ப் போனார்களோவென்ற விசாரத்துடன் கூடி, அக்கினியில் தபிக்கப்பட்டவனும், அந்தப் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளை விட்டுவிட்டு குளிர்ந்தஜலத்திற் பிரவேசித்ததுபோல, சம்சார தாபத்திரயமென்கிற அக்கினியில் தபிக்கப்பட்ட புருஷன் இந்தச் சம்சாரதாபத்தைப் போக்குகின்ற குருநாதன் எங்கேயிருக்கிறாரோ, இதற்கு என்னசாதனம் வேண்டுமோவென்று தாபங்கொண்டு தேடுகின்ற தேட்டரவாகிய சித்தவிருத்திக்கே மோக்ஷவிச்சையென்று பெயர். இந்நான்கு சாதனமும் ஆரிடத்திலுண்டோ, அவர்களே யதிகாரி. சிரவணத்திற்கு முன்பே சாதனசதுஷ்டயஞ் சம்பாதித்துக்கொண்டு சிரவணத்திற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்படியன்றி ஞானங் கிடையாது. சற்குருவும் அனதிகாரிகளுக்கு உபதேசிக்கமாட்டார்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சூத்திரனுக்கு யாகம்பண்ணிவைத்தால் சொர்க்காதிபோகங்கள் அவனுக்கெப்படிச் சித்தியாதோ, சூத்திரனுக்கு உபநயனம் பண்ணிவைத்தால் அவனுக்குப் பிராமணத்துவ மெப்படி சித்தியாதோ, அப்படிபோல சாதனசதுஷ்டயமில்லாதவனுக்குச சிரவணம்பண்ணிவைத்தா லவனுக்கு ஞானபலஞ் சித்தியாது.

ச-கை. ஆனாலிந்தச் சிரவணம வீணாய்ப்போமோ வென்னில்,

உ-ம். போகாது; அதினாலொரு அதிர்ஷ்டமுண்டாம். இந்தச் சாதனசதுஷ்டயஞ் சிரவணத்திற்கு முன்னில்லா திருந்தாலும் சிரவணகாலத்திலானாலுங் குருமுகமாய் அதை விசாரித்தறியவேண்டியது சித்தம்.

ச-கை. அதிகாரிகளுக்கு இந்நான்கு சாதனமும் வேண்டுமோ? ஒரு நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாத்திரம் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; லோகத்தில் சாஸ்திரிகளுக்கு நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுண்டாயிருந்தும அவர்கள விஷயத்தினிடத்தில் ஆசக்தியுண்டாய், காமியகன்மங்களைச் செய்கிறபடியினு லதிகாரிகளல்ல; ஆகையா லிரண்டாஞ்சாதனமும்வேண்டும.

ச-கை. இந்த விரண்டு சாதனந்தான் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; சிலர் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமும், இகவுத்திராா த்தபலபோகவிராகமுமுண்டாயிருந்தும சமாதிஷட்க சம்பத்தியில்லாமையினுல் கோபாதிகளில்தபிக்கப்படுகிறபடியினுல் அதிகாரிகளல்ல. ஆகையால் மூன்றுஞ் சாதனமும வேண்டும.

ச-கை. இந்த மூன்றுசாதனந்தான போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; சிலர் இம்மூன்றுசாதனங்க ளுண்டாயிருந்தும் கிருஷ்ணுசலத்தைக்கக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு சடைமுடி யுடையவர்களாய் யோகீஸ்வரரென்னும பெயர் தரித்து, சம்சாரபந்தங்களைத் துறந்து விரக்தராய் உபசாந்தியுடையவர்களாய் ஒருவரிகையிலொருவன் றுவும வாங்காதவர்களா யிருக்கிறார்கள். அவர்களும் சிரவணத்தினிடத்திற் சேராதபடியினு லதிகாரிகளல்ல. ஆகையால் நான்காஞ் சாதனமும்வேண்டும. இந்நான்குசாதனமு முடையவர்களே வேதாந்த சிரவணத்திற் கதிகாரிகள். இந்தச் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்துக்குக் காயகவாசக இந்திரிய வியாபாரமின்றி மனேவியாபார ரூபமாத்திர மானபடியினுல் விஷயத்தினிடத்தில் தோஷதிருஷ்டி யுடையவர்கள சுவயத்திற் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாமென்றுசுருதிஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம.

சாதனசதுஷ்டயநிருபகம்

முற்றிற்று.

நான்காவது,

உபயபதார்த்தநிருபகம்

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் பிரபஞ்ச மெத்தனை பதார்த்தமாயிருக்கிறதென்று விசாரிக்க வேண்டுமென்பதால் இந்தப் பிரபஞ்ச மெத்தனை பதார்த்தமாயிருக்கிறதென்னில்,

உத்தரம். இரண்டுபதார்த்தமாயிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவென்றும், அனாத்மாவென்றுமாம.

ச-கை. பிரபஞ்சத்திற் கதீதராயிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற்குள்ளாய்ச் சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிரபஞ்சஞ் சேதனுசேதனமாய்த் தோன்றுகையினால் பிரபஞ்சாதீதராகிய வாத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற் குள்ளாய்ச்சொல்லலாம்

ச-கை. பிரபஞ்சஞ் சேதனுசேதனமாய்த தோற்றப்பட்டாலும் பிரபஞ்சாதீதராகிய வாத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற் குள்ளாய்ச்சொல்லவேண்டுமோ வென்னில்'

உ-ம். சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம. ஆத்மாவென்றாற் சேதனனுசசுமேத. அநதச் சேதனனுகியவாத்மா பிரபஞ்சத்துடன் கூடாவிட்டால், பிரபஞ்சம் சேதனமென்றும் அசேதனமென்றும் தோற்றாது; தோற்றுகிறபடியினால் பிரபஞ்சாதீதராகிய ஆத்மாவைப் பிரபஞ்சந்தற்பாதியாய்ச சொல்லலாம்.

ச-கை, அப்படியானால் பிரபஞ்சத்திற் சேதனமேது? அசேதன மேதென்னில்,

உ-ம். நடக்கிறது, ஓடுகிறது, பறக்கிறது, குதிக்கிறது, ஊருகிறதுஇது முதலானதுகள் சேதனம்; பிருதிவி, அப்பு, பர்வதம் விருக்ஷங்களிதுமுதலானதுகள் அசேதனம்.

ச-கை. பிரபஞ்சம் இப்படி யனேகபதார்த்தமாய்த் தோற்றிக் கொண்டிருக்க இரண்டுபதார்த்தமென்கிறதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிரபஞ்சத்தி லாத்மாவென்று மனாத்மா வென்றுமிரண்டு பதார்த்தம், இவற்றில் ஒரு அனாத்மாவேகாரியரூபமாய்ப் பரிணமித்து அனேக பதார்த்தங்களாச்சுது. இதுகளோடுங்கூடி யாத்மாவும் அனேகமாகவே தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அனாத்மாக்களோடேகூடி தோற்றப்படுகிற ஆத்மா எத்தனைவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிற தென்னில்,

உ-ம். சீவனென்றும், ஈஸ்வரனென்றும் இரண்டு விதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. இந்தச் சீவேஸ்வரா ளெத்தனைவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்களென்னில்,

உ-ம். சீவனு மனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது; ஈஸ்வரனும் அனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்.

ச-கை. சீவர்க ளனேகவிதமாய்த் தோற்றட்டும்; ஒருவராயிருக்கிற ஈஸ்வர னெப்படி யனேகவிதமாய்த் தோற்றுகிறாரென்னில்,

உ-ம். புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும், பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும், வீட்டுவீட்டுக்கும் ஈஸ்வர னனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்.

ச-கை. அங்கங்கே தோற்றப்படுகிறதெல்லாம் மண் சிலை தாறு தாமபிராதி பிரதமைகளல்லவோ? அதுகளை ஈஸ்வரனென் றெப்படி சொல்லுகிற தென்னில்,

உ-ம். அந்த மண் சிலை தாறு தாமபிராதிப் பிரதமைகளிடத்தில் எல்லாருக்கும் ஈஸ்வரபுத்தியேயன்றி, பிரதமைபுத்தி சர்வாத்மனாயில்லை. அல்லாமலும் அதுகளில் பிரதமைபுத்தி தோற்றி யீஸ்வரபுத்தி யில்லாவிட்டால் பூசை அபிஷேக நைவேத்திய நிமித்தம் லட்சம் லட்சமாய்ச் செலவு செய்யார்கள். இப்படிச் செலவுசெய்கிறபடியினால் பிரதமைகளிடத்திலு மீஸ்வரபுத்திவரலாம்.

ச-கை. அனாத்மசொரூபமான பிரதமைகளிடத்தி லீஸ்வரபுத்திவரலாமோ வென்னில்,

உ-ம். வரலாம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மிருத்தியு நிஷேதமான தேகேந்திரியாதி சங்காதமே நானென்று தேகேந்திரிய சங்கத்தில் ஆத்மபுத்தி வந்தவனுக்கு அந்தப் பிரதமைகளிடத்திலு மீஸ்வரபுத்தி வரலாம.

ச-கை. இந்தத்தேகேந்திரியம் நிஷேதபதார்த்தமோவெனனில்,

உ-ம். ஆம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்.

உ-ம். சுக்கில சுரோணிதத்தினு லுண்டானபடியினுலும், மாமிசமலமூத்திரங்களினுல் நிருமிக்கப்பட் டிருக்கிறபடியினுலும், சற்சந்தனங்களினுல் அந்தச் சரீரத்தைச் சுகந்தப் படுத்துவோமாகில் அந்தச் சரீர பரிசத்தினு லந்தச் சற்சந்தனமும் துர்க்கந்தமாய் நிஷேதமாய்ப் போகிறபடியினுலும், சரீர நஷ்டமாய்ப்போனபோது அழுகி நாறிக் கறைந்து போகையினுலும், இருக்கிறபேர்களுக்குத் திரவிய விரயமும், துக்கக்கிலேசமுங் கொடுக்கிறபடியினுலும், இந்தச் சரீரம் நிஷேதபதார்த்த மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வகைப்பட்ட தோஷங்கள் அந்தப் பிரதமைகளிடத்திலில்லை. அதுகளிடத்திற் சமர்ப்பித்த சற்சந்தனுதிகள் யாருக்கு முபயோகமாகிறபடியினுலும், அதுகளுக்கு ஒருஹானி வந்தபோதும் மற்றென்றுக் குபயோக மாகிறபடியினுலும் அந்தப் பிரதமைகளிடத்தி லீஸ்வரபுத்தி வருகிறது உசிதமேயாம்.

ச-கை. ஆனு லொரு அனுத்ம பதார்த்தமே காரியரூபமாய்ப் பரிணமித்து அனேகம் பதார்த்தமாய்த் தோற்றப்படும் ஆத்மாவுமற்றொரு பதார்த்தத்தோடு கூடி யனேகமாய்த் தோற்றப்படு மென்பதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம், பிருதிவி யொன்றே காரியரூபமாய்ப் பரிணமித்துப் பர்வதங்கள் விருக்ஷங்கள் வனங்கள் கோபுரங்கள் பிரகாரங்கள் மண்டபங்கள் சுவர்கள் முதலான கடசாரரூபமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது ஆகாசமும் அதுகளிற்கூடி கடாகாசமென்றும், மடாகாசமென்றும், பர்வதாகாசமென்றும், விருக்ஷாகாசமென்றும், வனுகாசமென்றும், கோபுராகாசமென்றும், பிரகாராகாசமென்றும், சுவராகாசமென்றும் இப்படி நானுவிதாகாசங்களா யெப்படி தோற்றப்படுகின்றதோ, அப்படிப்போல ஆத்மாவும் காரியரூபமாய்ப் பரிணமிக்கப்பட்ட அனுத்ம பதார்த்தத்துடன் கூடித் தேவதத்த னென்றும், எக்கியதத்தனென்றும், ராமனென்றும், கிருஷ்ணனென்றும், கோபாலனென்றும், கோவிந்தனென்றும் அனேகவிதமாய்த் தோற்றப்

படுகிறார். இந்தப் பிருதிவி ஆகாச திருஷ்டாந்தம் அவிச்சின்ன பக்ஷத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமென்று சொல்லப்படும். இனிப் பிரதிபிம்பபக்ஷ திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லுகின்றோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருஜலமே உபாதிவசத்தினால் சமுத்திரமென்றும், நதியென்றும், ஏரியென்றும், தடாகமென்றும், கால்வாயென்றும், நடவாவியென்றும், பாண்டஜலமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்தச சலத்திலொரு சூரியனே பிரதிபிம்பித்து அனேகவிதமா யெப்படி தோற்றப்படுகிறானோ, அப்படிபோல ஆத்மாவும் அஞ்ஞானகாரியமா யிருக்கப்பட்ட அந்தக்கரணங்களிற் பிரதிபிம்பித்து அனேகரூபமாய்த் தோற்றுகிறான். அப்படி தோற்றப்பட்டாலும் அஞ்ஞானகாரியமான வந்தக்கரண கர்மங்கள் ஆத்மாவைக் காலத்திரயத்திலும் ஸ்பரிசிக்கவில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஜலத்துக் கநேகபேதமும், விகாரவஸ்துவும், அந்தச் சலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சூரியனை யெப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படிபோல அந்தக்கரண விகாரங்களும் அந்தக்கரணத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனையே ஸ்பரிசிக்கவில்லை, அவ்வந்தக் கரணத்திற் கதிஷ்டானமான பிரத்தியேகாத்மாவை ஸ்பரிசிக்காதென்பதற்குச் சந்தேகமயில்லை. இதுமாத்திரமல்ல; பிருதிவி விகாரங்களும் பிருதிவியின் காரிய விகாரங்களும் பிருதிவிக்காதாரபூதமான ஆகாசத்தை எப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படிப்போல அஞ்ஞானமான அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச தர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்கும் அஞ்ஞானகாரியத்திற்கு மாதாரபூதமான பிரத்தியேகாத்மாவை ஸ்பரிசிக்கவில்லை. இப்படி ஆத்மானாத்ம விவேகம்பண்ணி ஆத்ம சொரூபமே நானென்று ஸ்ரீசற்குரு கடாட்சத்தினால் அஞ்ஞான வஞ்ஞான வகங்காரத்தை வேறுபடுத்தி, வேறுபடுத்தின வஞ்ஞான வஞ்ஞானவகங்காரமும் காரணமன்றி காரிய மில்லாததுபோலச் சச்சிதானந்தமன்றி வேறில்லையென்று அனுபவ ரூபமாய்ச் சங்கையற வெவ னறிகிறானோ, அவனே சீவன் முத்தனென்று சுருதிஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

உபயபதார்த்தநிருபகம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது,

துக்காரோபநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் துக்கசொரூபத்தை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்பதனால் பிராணிகளுக்குத் துக்கம் ஆகுந்துகமோ சுபாவீகமோ வென்னில்,

உத்தரம். ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சுபாவீகமென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ-ம். சுபாவீகமாகில் துக்கநிவிர்த்திக் கொருவரு மெத்தனம் பண்ணாம லிருக்கவேண்டும். யத்தனம் பண்ணுகிறபடியினால் சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. சுபாவீகமே யாகட்டும்; துக்கநிவிர்த்திக் கெத்தனமும் பண்ணட்டுமே யென்னில்,

உ-ம். சுபாவீகமென்றால் சொரூபநாசமாயினால் சொரூபத்துக் கானிவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமே யென்னில்,

உ-ம். துக்கநிவிர்த்தியானவர்க ளொருவரு மில்லாமற் போக வேண்டும். இருக்கிறபடியால் துக்கத்தை சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. துக்கம் சுபாவீகமானாலும் போகாதோவென்னில்,

உ-ம். போகாது. திருஷ்டாந்தத்தில் வேம்பிலைக்குக் கசப்பு சுபாவம். கசப்புபோய் வேம்பிலையுண்டென்பது கூடாது. ஏனெனில் கசப்பே வடிவமா யிருக்கையினால் கூடாது. அதுபோல ஆத்மாவி னிடத்திலுந் துக்கத்தை சுபாவீகமானாற்போகாது. ஆதலால் ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமென்பது கூடாது ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சுபாவீகமேயாகட்டும் துக்கநிவர்த்தியும் வரட்டுமே யெனில்,

உ-ம். அப்படி கூடாது.

ச-கை. அக்கினிக்கு ஊஷ்ணம் சுபாவம். சுபாவமான ஊஷ்ணத்திற்கு மணிமந்திரங்களால் நிவிர்த்தியும், சயித்தியத்துக் கபிவிர்த்தியுங் கண்டோம்; பின்னும் ஜலத்திற்கு சயித்

தியம் சுபாவம். சுபாவமான சயித்தியத்திற்கு அக்கினி கூட்டரவினால் நிவிர்த்தியும், ஊஷ்ணத்திற்கு அபிவிர்த்தியுங் கண்டோம். அதுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ்சுபாவமானாலும் உக்ருஷ்டகர்மவுபாசனைகளால் துக்கநிவிர்த்தியும், சுகத்திற்கபிவிர்த்தியும் வருமென்று சொல்லப்படாதோ வென்னில்,

உ-ம். துக்கத்திற்குத் தற்காலம் உபசமனமேயல்லாமல் அத்தியந்தநிவிர்த்திகூடாது. அக்கினியாதிகளுக்கு மணிமந்திரங்களினால் தற்காலம் உபசமனமாயிருந்து காலாந்தரத்தில் ஊஷ்ணாதிகளுக் கெப்படி யபிவிர்த்தியுண்டாகின்றதோ, அப்படிபோல ஆத்மாவுக்கு உக்ருஷ்ட கர்மவுபாசனைகளினால் பலரூபமான சுகத்திற்குநாசம்வரும்போது திரும்பவும் துக்கத்துக் கபிவிர்த்தியுண்டாம். அத்தியந்தநிவிர்த்தியில்லை. இதுமாத்திரமல்ல; மோக்ஷத்திற்கு உற்பத்தியும், அநித்தியத்துவமும் வரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயெனில்,

உ-ம். அந்த அர்த்தம் வேதங்களுக்குஞ் சம்மதமாகாது. ஆத்மாவானந்த ஸ்வரூபனென்று சொல்லப்பட்டசுருதிஸ்மிருதி இதிகாச புராண ஆகமாதிகளுக்கும்விருத்தம்வரும். இதுமாத்திரமல்ல; சுழுத்தியவஸ்தையிலும் சகலபிராணிகளுக்கும் நான் துக்கத்தை யடைந்திருந்தேனென் றனுபவமில்லாமையினாலும், சுகமாயிருந்தேனென் றனுபவமிருக்கிறபடியினாலும் ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ் சுபாவீகமென்றங்கீகரிக்கக்கூடாது, அப்படி யங்கீகரிப்போமாகில் இந்தஅனுபவத்திற்கு விருத்தம்வரும். ஆதலால் ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ் சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. பின்னை யென்னவென்னில்,

உ-ம். துக்கம் ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. துக்கமெதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சரீர முண்டான படியினால் வந்தது. ஆகையா லெங்கே யெங்கே சரீரமுண்டோ, அங்கேயங்கே துக்க வியாப்தியுண்டு.

ச-கை. இப்படிச் சொல்லலாமா? ராஜப் பிரபுக்கள்சுகமே யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் சரீரமுண்டான விடங்களோறுந்துக்கமுண்டென் றெப்படிச் சொல்லுகிறதென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம். ராஜப்பிரஜைகளிடத்திலுந் துக்கமே யனுபவமாகக் காணப்படுகின்றது.

ச-கை. அந்தத் துக்கமேதென்னில்,

உ-ம். ராஜப்பிரஜைகளுக்குந் தேகத்தினிடத்தில் ரோகத்தினாலும், சத்ருபலத்தினாலும், பிள்ளையில்லாமையினாலும், பிள்ளையுண்டாயிருந்தும் வித்தை புத்தி வரவில்லையென்பதினாலும், சொன்னசொற் கேளாமையினாலும், பிரியமானபிள்ளை இறந்துபோவதினாலும், ராஜ்யத்தில் மழையில்லாமையினாலும், அதிகாரமையினாலும், ஸ்திரீகளொருத்தருக்கொருத்தர் செய்கிற விருத்தத்தினாலும், முதுமையினாலும், நாம்நசித்துப்போவோமென்கிறதினாலும், இதுமுதலிய வனேகதுக்கங்களிருக்கிறபடியினால் அவர்களைச் சுகசொரூபரென்பது பிரமத்தினாலன்றி வேறல்ல.

ச-கை. மோகத்தினால் துக்கமே சுகமாய்த் தோற்றுமோவென்னில்,

உ-ம். தோற்றும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மூட்டையெடுக்கிறவனுக்குக் கூலியினிடத்தால் மூட்டை சுமக்கிற துக்கமவனுக்கில்லை. போயிகள் தங்கள் துரைக்குப்பிரயாணமுண்டானால் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு வேலையகப்பட்டால் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். வற்பப்பிரயாணக்காரருக்குப் பிரயாணமுண்டானால் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். மாவுத்தர்களுக்குப் புதிதாயானை யகப்பட்டால் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். இதுமுதலான துக்கம் இவர்களுக்கெப்படி சுகமாய்த்தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல ராஜப்பிரஜைகளுக்குந் துக்கமே சுகமாய்த் தோற்றுகின்றது. மோகத்தினாலுண்டாகப்பட்ட துக்கமே சுகமாய்த் தோற்றப்பட்ட ராஜப்பிரஜைகளிடத்திற் சேர்ந்தபேருக்குந் துக்கவியாப்தியைக் குறித்துக் கேட்கவே வேண்டியதில்லை.

ச-கை. ஆனால் விவேகிகளுக்குந் துக்கமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

யினால் லோகாந்தரங்களுக்குப்போய் சரீரமுத்தியுடையவர்களைக் கண்டுவந்தார்களென்று சாஸ்திரங்களிற்சொல்லுகின்றபடி, அசரீரமுத்தியுடையவர்களைக்கண்டுவந்தோமென்று சொல்லாதபடியினாலும், சரீரமுத்தியுள்ளவர்கள் நான் அனேககாலமிருந்து வந்தேனென்று சாஸ்திரங்களிற் சொன்னதுபோல, அசரீர முத்தியுள்ளவர்கள் நான் அனேககாலம் அசரீர முத்தியா யிருந்து வந்தேனென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லாமையினாலும் சரீர முத்தியுண்டு; அசரீரமுத்தியில்லையென்று சொல்லலாம். ஆனாலு மப்படி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்திசுகம சமஸ்தபிராணிகளுக்கு மெப்படி பிரத்தியக்ஷமோ, அதுபோல சரீரமுத்தியும் பிரத்தியக்ஷம்.

ச-கை. சுழுத்தி சுகந்தான் பிரத்தியக்ஷம்; முத்திசுகமும் பிரத்தியக்ஷமாகுமோ வென்னில்,

உ-ம். அத்துவித சுகசொரூபமாயிருக்கப்பட்டது சர்வசுழுத்தியிலும் சமனாயிருக்கிறபடியினால், உனக்குச்சுழுத்திசுகம் பிரத்தியக்ஷமாகும்போது முத்திசுகமும பிரத்தியக்ஷமாகும்.

ச-கை. சுகப்பிரத்தியக்ஷம சுழுத்தியிற் சமனாயிருக்கிறபடியினால் சுழுத்தியே முத்தியென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியினிடத்தி லஞ்ஞானமும், உற்பத்திக்கு ஸ்தானமுமாயிருக்கிறபடியினாலும், முத்தியிலஞ்ஞானமும் உற்பத்திக்குக் காரணபீசமு மில்லாதபடியினாலும் சுழுத்தியே முத்தியென்பதுகூடாது. ஆகையால்சுழுத்திசுகத்தைப்போல சுகமும் பிரததியக்ஷமானபடியினால்சரீரமுத்தியைப்பார்க்கிலும் அசரீரமுத்தியே பிரத்தியக்ஷம். யோகியானவன் அசரீரமுத்தனைக் கண்டுவந்து சொல்லாதபடியினாலும், அசரீரமுத்தியானவன் நான் அசரீரமுத்தியாயிருந்துவந்தேனென்று சொல்லாதபடியினாலும், அசரீரமுத்தி யுண்டென்று சொல்லப்பட்டது. சரீரமுத்தியுண்டென்றதில் எந்தசுக்ஷேத்திராதிகள் பிரமாணமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றதோ, அதுகளெல்லாஞ்சொர்க்கலோக விஷயமாய் அனித்தியமாய்பிரத்தியக்ஷமாய்க்கண்டபடியினாலும், இதுபோல பிரம்மலோகாதிகள் விஷயமாகாத

படியினாலும் இந்த நக்ஷத்திரங்கள் சரீரமுத்தியுண்டென்றல் பிரமாணமாகாது; சாஸ்திரமாத்திரமே பிரமாணம். சாஸ்திரமன்றிப் பிரமாணாந்தரமில்லாமையினாலும், அசரீரமுத்தி யுண்டென்றதில் சாஸ்திரயுத்தி யனுபவமொத்திருக்கிறபடியினாலும் அசரீரமுத்தி நிமித்தமே யெத்தனம்பண்ணவேண்டும். சரீரமுத்தி நிமித்தமெத்தனம் பண்ணவேண்டியதில்லை. அப்படி எத்தனித்தாலும் துக்கம் போகாதென்று சாஸ்திரங்களாலும் யுத்தியினாலுந் தெரிகின்றது.

ச-கை. அதற்கு அனுபவ மேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிற் சரீரமில்லாதபடியால் துக்கமில்லை; சாக்கிர சொப்பனத்தில் சரீரமில்லாதபடியால் துக்கமனுபவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் சரீரமெங்கேயுண்டோ, அங்கேயெல்லாந் துக்கமுண்டு; சரீரமெங்கேயில்லையோ, அங்கே துக்கமில்லையென்று அன்வய வெதிரேக வியாபகத்தினால் சித்தம். இப்படியே ஆத்மாவுக்கு துக்கம் சரீரத்தினாலேயேவருகின்றபடியால், துக்கம்சுபாவீகமென்பது கூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் இந்தச்சரீரம் எதினால்வருகிறதென்னில்,

உ-ம். கர்மத்தோடுங் கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினால் வருவதாய்த் தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாலேயே சரீரம் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது. எங்கும் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களிருக்கிறபடியினால் அங்கங்கே சரீரம் பிறக்கவேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியினால், கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களினால் சரீரம்வருமென்பது கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொல்லவில்லை பஞ்சமகாபூதங்கள் சுக்கிலசுரோணிதா காரமாய் எங்கே பரிணமிக்கின்றதோ, அங்கே சரீரம்பிறக்குமென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது. நித்தியமும் ஸ்திரீபுருஷாளுக்குச் சையோகத்தினால் சுக்கிலசுரோணிதம் பிறக்கின்றது. அங்கே சரீரமுண்டாகவில்லை. ஆகையாலப்படியுஞ்சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அங்கே சுக்கில சுரோணித மில்லையென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியானால் ஸ்திரீ புருஷாளுக்குரதியில்லாமற்போக வேண்டும். ஆகையால்சையோகமில்லையென்பது கூடாது.

ச-கை. ஆனால்சுக்கில சுரோணிதமே தேசகாலங்களை யபேக்ஷித்து சரீராகாரமாகிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியுஞ்சொல்லக்கூடாது. சொன்னால்பிராணிகளுக்கு வைசித்திரியமில்லாமற் போகவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால்பிராணிகளுக்குவைசித்திரிய முண்டோவென்னில்,

உ-ம். ஒருசரீரத்தைப்போலொருசரீரமில்லாதபடியினாலுண்டு.

ச-கை. ஆனால்வைசித்திரியம்தேசகாலங்களினால் வருகிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். தேசகாலங்கள் சர்வப்பிராணிகளுக்குஞ் சாதாரண காரணமாயிருக்கிறபடியினால். தேசகாலங்களினால் ஜகத்து வைசித்திரியம் வருகிறதென்பது கூடாது.

ச-கை. தேசகாலங்களுஞ் சாதாரணகாரணமாகட்டும்; அதுகளினால் ஜகத்து வைசித்திரியமும் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். சாதாரணகாரணமான தேசகாலங்களால் கடாதி வைசித்திரியமில்லாதபடியினால் தேசகாலங்களால் வருமென்பது கூடாது.

ச-கை. எதையபேக்ஷித்துக்கடாதிவைசித்திரியம் வருகிறதெனில்,

உ-ம். சாதாரண காரணமான குலாலாதி வியாபார வைசித்திரியத்தினால் வந்ததென்றே தோற்றுகின்றது. அதுபோலப் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களும் சுக்கில சுரோணிதாகாரமாகப் பரிணமித்துச் சாதாரண காரணமான தேசகாலங்களை யபேக்ஷித்திருந்தபோதும் அசாதாரண காரணமான காரணாந்தரத்தை யபேக்ஷித்து விசித்திரசரீராதி யாகாரமாகப் பரிணமிக்கப் படுகின்றதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அந்தக் காரணாந்தரமாவதேதென்னில்,

உ-ம். கர்மமே யாகவேண்டும்.

ச-கை. கர்மத்துக் கிவ்வகைப்பட்ட சாமர்த்தியமிருக்கிற படியினால், கேவலம் கர்மத்தினாலேயே சரீரம்வந்ததென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம. கர்மம் நிராதாரமாய் ரூபமில்லாமையினாலும், அசைவு மாத்திரமாகையினாலும், திருஷ்ணாவஸ்தையா யிருக்கிற படியினாலும் அதனால் சரீரம் வந்ததென்பதுகூடாது.

ச-கை. மற்றெப்படி யெனனில்,

உ-ம. கர்மத்துடன்கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாலேயே சரீரமவந்ததென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையினால் இரண்டு காரணத்தினாற் சரீரம் வநததென்றே சொல்லப்படும்.

ச-கை. இரண்டுகாரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கர்மமும் பஞ்சீகிருத பஞசமகா பூதங்களுமாம் இவற்றில் நிமித்தகாரணமான கர்மவைசித்திரியத்தினாலேயே சரீரவை சித்திரியமும வருகின்றது.

ச-கை. இதற்குத திருஷ்டாந்தமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு. கடமுண்டாக்குமிடத்தில் கேவல முபாதானகாரணமான மண்ணினால் காரியமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, கேவலநிமித்தகாரணமானகுலாலவியாபாரத்தினால்காரியமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, குலாலவியாபாரமானமண்ணை யாசரித்தபடியினால் காரியமெப்படி பிறக்கின்றதோ, மண் ஏகரூபமாயிருந்தாலும் குலால வியாபாரத்தினால் காரியத்தில் எப்படி வைசித்திரியம் பிறக்கின்றதோ, அப்படி போல கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களினாற்சரீரமுண்டாகவில்லை; கேவலம் கர்மத்தினாலுஞ் சரீரமுண்டாகவில்லை. கர்மத்துடன்கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதஙகளினாலேயே சரீரமுண்டாகிறபடியால், கர்மவைசித்திரியத்தினாலேயே சரீரவைசித்திரியம் வருமென்றறிவது சித்தம், உபாதான காரணமான மண்ணிருந்தபோதும் நிமித்தகாரணமான குலால வியாபார மில்லாவிட்டால் கடமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, அதுபோல, உபாதான காரணமான ஈஸ்வர சிருட்டியான பஞ்சபூதங்களும் அதின்காரியமான பவுதிகப் பிரபஞ்சமும் எப்படி நிலைபெற்றிருந்தாலும் அத்துவிதமான ஆத்மாவே நானென்கிற ஞானத்தினால் யாருக்குக்கர்ம நசிக்கின்றதோ, அவர்களுக்குச் சரீரம்வராது. பிரபஞ்சம் காலத்திரயத்திலுமில்லாமலிருந்துந் தோற்றுகின்றது. தோற்றினாலுமில்லையென்கிற நிச்சயம் ஆருக்கு வருகின்றதோ, அவர்

களுக்குச் சரீரம் வராதென்பது அன்வயவெதிரேகத்தினால் சுதசித்தம்,

ச-கை. அன்வய வெதிரேகமாவ தேனென்னில்,

உ-ம். கர்மமுண்டானாற் சரீரமுண்டென்கின்றது அன்வயம்; கர்மமில்லாவிட்டாற் சரீரமில்லையென்கிறதுவெதிரேகம்.

ச-கை. அது எங்கே யனுபவிக்கப்படுகின்ற தென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பனத்தில் ஸ்தூலசூட்சுமபோகப் பிரதானமான கர்மமிருக்கிறபடியினால் சரீரமிருக்கின்றது. சுழுத்தியில் ஸ்தூல சூக்ஷ்மப் பிரதானமான கர்மமில்லாதபடியினால் சரீரமு மில்லை. கர்மமுண்டானால் சரீரமுண்டு; கர்மமில்லாவிட்டாற் சரீரமில்லை யென்பது தெளிந்து ஸ்ரீசற்குருவினால் சுருதியுத்தி யனுபவமாய்ச் சங்கையில்லாம லெவன் அறிகிறானோ, அவனே சீவன்முத்தமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம்.

துக்காரோபநிருபகம்

முற்றிற்று.

ஆறவது,

கர்மத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற்கர்மத்திரயங்களைவிசாரித்தறியவேண்டுமென்பதால் கர்ம மெத்தனைவிதமா யிருக்கிறதென்னில்,

உ-ம். புண்ணியமென்றும், பாவமென்றும், மிசிரமென்றும் மூன்றுவிதம். இதில் உக்ருஷ்ட மத்திம சாமானியமென ஒவ்வொன்றுக்கு மூன்றுவிதமா யிருக்கின்றது.

ச-கை. புண்ணிய வுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம். இரணியகர்ப்பாதி சரீரபிராப்தி.

ச-கை. புண்ணிய மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம். தேவேந்திராதி சரீரபிராப்தி.

ச-கை. புண்ணிய சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். யக்ஷ ராக்ஷச கின்னர கிம்புருஷபிசாசாதி சரீர பிராப்தி.

ச-கை. பாப வுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம். பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட தேள், பாம்பு, கொசுகு, மூடு, புலி, கரடிமுதலியசரீரபிராப்தி.

ச-கை. பாப மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம் புளியமரம், மாமரம், பலாமரம், தென்னமரம், எருமை, பருந்து முதலிய சரீரபிராப்தி.

ச-கை. பாப சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். பசு, ஆனை, குதிரை, அரசு, துளசிமுதலியசரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ரவுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம. நிஷ்காம புண்ணியகர்மபலத்தினால் சித்தசுத்திவந்து, சித்தசுத்தித் துவாரா சாதனசதுஷ்டய சம்பத்திவந்து, சாதனசதுஷ்டய சமபத்தித்துவாரா சற்குருலாபமுண்டாகிச் சற்குரு லாபத்துவாரா சிரவணமனன நிதித்தியாசன முண்டாகிச் சிரவணமனனநிதித்தியாசனத்துவாரா அபரோக்ஷஞானமவநது, அபரோட்ச ஞானத்துவாரா சீவன்முத்தி சுகத்தைப் பெறப்பட்ட சரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ர மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம். சுய ஆசிர்மத்திற்கு உசிதமான காமியகர்ம்ம யோக்கியமான சரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ர சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். சண்டாள பாண்ட குஷ்ட பெருவியாதி முதலிய சரீரபிராப்தி. ஆகையால் விவேகியானவன் கர்மபல தாரதன்மியங்களை விசாரித் துணர்ந்து மிச்ர வுக்ருஷ்ட கர்மத்திற்கே யெத்தனம் பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. இந்தப் புண்ணிய பாப மிச்ரமான மூன்றுகர்மமு மெதினால் செய்யப்படுகின்ற தென்னில்,

உ-ம். திரிவிதகரணங்களாற் செய்யப்படுகின்றது.

ச-கை. சமஸ்த பிராணிகளும் நானிந்தக் கர்மம் பண்ணினேனென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்க ளனுபவத்தினால் ஆத்மசுபாவமாய்க் கர்த்துருத்வந தோற்றுகிறபடியினால் கர்த்துருத்வமும் ஆத்ம சுபாவமாகச் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா நிர்விகாரியாகையால் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனாலிந்தக் கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவிடத்திற்றோற்றுகின்றதே; இதற்குக் கதியென்னவென்னில்,

உ-ம். அன்னியசுபாவமானகர்த்ருத்வம் ஆத்மாவிடத்திற்றோற்றுகிறபடியினால், ஆகுந்துகமென்றேசொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அன்னிய சுபாவமான கர்த்ருத்வந் தோற்றுகிறதென்றேன்சொல்லவேண்டும்? ஆத்மாவுக்குச் சுபாவமென்றே சொல்லுவோமென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் கர்த்ருத்வம் போகிறநிமித்தம் எவர்களு மெத்தனஞ்செய்யாம லிருக்கவேண்டும். முமுக்ஷுக்க ளெத்தனஞ் செய்கிறபடியினால் சுபாவமென்பது கூடாது.

ச-கை. கர்த்ருத்வமுஞ் சுபாவமாகட்டும்; போகிறநிமித்தம் எத்தனமும் பண்ணட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். சுபாவமென்றால் சொரூபமாகையினால் சொரூப நாசத்திற்கெத்தனம் பண்ணுகிறதாயிருக்கும். சொரூபநாசமாக வெவரு மெத்தனம்பண்ணார்கள். ஆதலால் சுபாவீக கர்த்ருத்வ நிவிர்த்தியர்த்தமா யெத்தனிக்கிறார்களென்று சொல்லக் கூடாது. சுபாவமான கர்த்ருத்வத்துக்கு நிவிர்த்தி வருகிறபோது சொரூபமே நாசமாய்ப்போகிறபடியினால் கர்த்ருத்வம் விட்டு அகர்த்தாவானவ னொருமில்லாமற் போகவேண்டும். ஆதலால் கர்த்ருத்வஞ் சுபாவமென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் கர்த்ருத்வமுஞ் சுபாவமாகட்டும்; நிவிர்த்தியும் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படிகூடாது.

ச-கை. அக்கினிக்கு ஊஷ்ணத்வஞ் சுபாவம்; சுபாவமான ஊஷ்ணத்திற்கு மணிமந்திர அவிஷதத்தினலெப்படிநிவிர்த்தி வருகின்றதோ, அப்படிபோல ஆதமாவுக்குக் கர்த்ருத்வஞ் சுபாவமென்றும், அஃது உக்ருஷ்டமான கர்மோபாசனையினால் நிவிர்த்தியாமென்றும் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். ஆனால் அக்கினிக்கு மணிமந்திராதிகளால் ஸ்தம்பித்த ஊஷ்ணம் காலாந்தரத்தி லெப்படி யபிவிர்த்தி யாகின்றதோ, அதுபோல ஆத்மாவுக்கு நிவிர்த்தியானகர்த்ருத்வமும் உக்ருஷ்ட கர்மவுபாசனபலத்துக்கு நாசம்வருகிறபடியினால், திரும்பவு மபிவிர்த்தியாம். அதனால் கர்த்ருத்வநிவிர்த்தி ரூபமான முத்திக்கு ஜன்னியத்துவமும், அனித்தியத்துவமும் வரும். ஆத்மா அகர்த்தாவென்று சொல்லப்பட்ட சுருதிகளுக்கும் பேதம்வரும், சுழுத்தி

யினும் ஆத்மாவிருக்கிறபடியினால் அவ்விடத்திலுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும். தோற்றாமையினால் சுபாவமென்பதுகூடாது.

ச-கை. சுழுத்தியி லாதமாவுக்குக் கர்த்ருத்வம் ஏன் தோற்றவேண்டும் வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் தச்சர்முதலானவர்களுக்குச் சுயகாரியாதிகளைக் குறிததுக் கர்த்ருத்வமிருந்தாலும ஸ்நானபோஜன சயன விவகார காலங்களில் வாச்சிமுதலிய கரணசையோக மில்லாமையினா லவர்களுக் கெப்படி கர்த்ருத்வந் தோற்றவில்லையோ, வாச்சிமுதலிய கரண சையோகம் வநதபோது கர்த்ருத்வமெப்படி தோற்றுகின்றதோ, அதுபோல ஆதமாவுக்குச் சுழுததியில் கர்த்ருதவ மிருநதாலும திரிவிதகரண சையோகமில்லாமையினால் கர்தருதவந தோற்றவில்லை. சாக்கிறசொப்பனததி லிருக்கிறபடியினால் கர்த்ருத்வநதோற்றுகிறதென்று சொல்லுவோமே யெனில்,

உ-ம். ஒன்றுந தோற்றரவற்ற சுழுததியவத்தையிலும் கரணசையோக மிருக்கிறபடியினால் அஙகேயுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும். தோற்றாமையினால் சுபாவமென்பது கூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆகுந்துகயென்ப தேதென்னில்,

உ-ம். அன்னியசுபாவமான தர்மம் தன்சுபாவமாகத் தோற்றுகிறது ஆகுந்துகமாம்.

ச-கை. அப்படிதோற்றுமாவென்னில்,

உ-ம். தோற்றும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஓடத்திற்போகிற புருஷனுக்கு அஞ்ஞானத்தினால் ஓடத்தின் சஞ்சல சுபாவமாகிற வோட்டந திரசுபாவமாகிற விருக்ஷத்தினிடத்திலும், கரையினுடைய விருக்ஷ சுபாவமானநிலை யோடத்தினிடத்து மெப்படி தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல, திரிவிதகரண சுபாவமான கர்த்ருத்வம் அஞ்ஞானத்தினால் ஆத்மசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமான அகர்த்ருத்வம் திரிவிதகரண சுபாவமாகவுந் தோற்றுகின்றது. இன்னமும் சந்திரனைப்பார்க்கப்பட்ட புருஷனுக்கு மேகசஞ்சலமான சுபாவம் சந்திரசுபாவமாகவும், சந்திரசுபாவமானநிலை மேகசுபாவமாகவும் எ

ப்படி தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல திரிவிதகரண சுபாவமான கர்த்ருத்வமும் ஆத்மசுபாவமாய்த்தோற்று கின்றது ஆதலால் கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஆகுந்துக மென்றே சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனல் திரிவித கரணங்களுக்கும் கர்த்ருத்வ மிருந்தாலல்லவோ ஆத்மாவினிடத்திற் ருேன்றுமென்று சொல்லலாம் அவை அசேதனமான ஜடமாகையினுல் அவைகளுக்குக் கர்த்ருதவங் கூடாது. உலகத்திற் சேதனமானவர்களுக்கே கரண சாபேட்சையாகக கர்த்ருதவங்காண்கிற படியால், அசேதனமான திரிவிதகரணங்களுக்குக் கர்த்ருத்வஞ்சொல்லககூடாது. அப்படி சொன்னல் சேதனத்துவமும கரணுநதரமுங் கற்பிக்கவேண்டுமெ. அப்படி கூடாமையினுல் திரிவிதகரணங்களுக்குங் கர்த்ருத்வங் கூடாதென்று சொலலுவோமேயென்னில்,

உ-ம். கூடாது. உலகததில் அசேதனத்துக்கே கர்த்ருத்வங் காணுகின்ற படியினுல் திரிவித கரணங்களுக்குங் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லலாம.

ச-கை. எப்படி சொலலலாமென்னில்,

உ-ம். அசேதனமான வாய்வு கரணமுஞ் சேதனத்துவமும் அபேக்ஷியாமல் விருக்ஷாதிகளை யொடிக்கிற கிரியைகளைக் குறித்தும்; அசேதனமான பிரவாகஜலம கரணமுஞ் சேதனத்துவமும அபேக்ஷியாமல் விருக்ஷாதிகளைப் பிடுங்குகிற கிரியைகளைக்குறிததும கர்த்ருதவங் காணுகின்றது. ஆதலாலசேதனமான திரிவிதகரணங்களுக்கும் சேதனததுவமுங் கரணுந்தரமுங் கற்பியாமல் திரிவித கர்மத்தைக்குறித்துக் கர்த்ருத்வமுண்டு.

ச-கை. ஆனல் திரிவிதகரணங்களினுற் செய்கின்ற புண்ணிய பாவமிசசர கர்மங்களில் மனதினுற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவதேதெனில்,

உ-ம். சகுணப் பிரயோசனசிந்தை, நிற்குணப்பிரயோசன சிந்தை, பரலோகப் பிரயோசனசிந்தை, பிறருக்கு இதப்பிராப்தியானசிந்தை, பத்திஞான வயிராக்கியசிந்தை இது முதலானதுகளுமாம்.

ச-கை. மனதினுற்செய்கிற பாபகர்மமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சார்வதாவிஷயசிந்தை, பிறருக்குத்அகித சிந்தை, வேத சாஸ்திரங்களுக்கு அப்பிரமாணமான சிந்தை, பரலோக அபாவசிந்தை, தர்ம அபாவசிந்தை இதுமுதலானதுகளு மாம்.

ச-கை. மனதினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சகுணநிற்குணப் பிரயோசன தியானகாலங்களிற் செய் கின்ற விஷயாதி சிந்தைமுதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதாதியயனம், சாஸ்திரபாடம், காயத்திரி, பஞ்சா ட்சர முதலிய ஜபங்கள், பகவந்நாமகீர்த்தனைகள், பரோ பகார வார்த்தைகளிதுமுதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற பாபகர்மமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சார்வதா பெரியோர்களைத் தூஷிக்கிறது, பிறரைச்சொ ல்லாதவார்த்தை சொல்லுகிறது, அசத்தியஞ் சொல்லு கிறது, ஒன்றைச்சாட்டி யொன்றைச் சொல்லுகிறது இதுமுதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதாத்தியயன சாஸ்திரபாட ஜபாதி காலங்களில் லவு கீகவார்த்தை பேசுகிறது முதலியவைகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவதேதென்னில்,

உ-ம். புண்ணியதீர்த்தஸ்நானம், குருதேவதாதரிசனம், அங்கப் பிரதக்ஷணம், பிறரைவருத்தாமைஇதுமுதலியவைகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற பாபகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சார்வதா பிறரை வருத்துகிறது, பரஸ்திரீகளைக் கூடுகி றது, பரதிரவியந்திருடுகிறது, துஷ்டசாவகாசமாய்த்திரி கிறது இதுமுதலானதுகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிராமண போஜன நிமித்தம் பிராமணரைப்பிடிக்கிறது, பரதிரவியத்தை யபகரித்துத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைக்கி றது, பரதிரவியத்தைக் கிரகித்துக் கோயில் குளம் மட முதலானதுகள்கட்டுகிறது, அமஞ்சியாள்பிடித்துக்குளம் வெட்டுகிறது, பிறருடையபூமியைக் கிரகித்துக்கோயிலு க்குமடத்துக்கு விடுகிறது இதுமுதலானதுகளாம்.

ச-கை. இந்தவிசாரத்திற்குப் பலமெத்தனைவகை யென்னில்,

உ-ம். முக்கியமென்றும், அவாந்தரமென்றும் இரண்டுவகை.

ச-கை. முக்கியபலமாவதேதென்னில்,

உ-ம். இந்தத் திரிவிதகர்மங்களையுந் திரிவிதகரணங்களே செய்கின்றதென்றும், அகர்த்தாவாகிய ஆத்மசொரூபமேயாதொருகிரியையும் செய்யவில்லையென்றுங்கொண்டு, அந்த ஆத்மாவை நானென்றுந் திடநிச்சயம் வருவதே முக்கியம்.

ச-கை. அவாந்திரபலமாவதேதென்னில்,

உ-ம். அப்படிப்பட்ட நிச்சயமவந்தும் திரிவிதகரணங்களைப்புண்ணியகர்மத்தில் விடவேண்டுமென்றும், பிரமாதவசத்தினால் புண்ணியகர்மத்தில் விடக்கூடாமற்போனாலும், மிச்ரகர்மத்திலாகிலும் விடவேண்டுமென்றும், சர்வதாபாபகர்மத்தில் விடக்கூடாதென்றும்சிந்திக்கின்றதே அவாந்திரம்.

ச-கை. ஒன்றில்தானேயிரண்டுபலமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. வாழை வைத்தவன் தனக்கு வேண்டியமட்டும் வாழைப்பழம் விநியோகமாக்கிக்கொள்ளுகிறதெப்படியோ, அப்படியே முக்கியபலமும்; இலை பூ தண்டு கட்டைகள் கொண்டுவந்து உபயோகமாக்கிக் கொள்ளுகிறதெப்படியோ, அப்படியே அவாந்திரபலமுமாம்.

ச-கை. ஆனால் திரிவிதகரணங்களுமொன்றினாற் பிரேரிக்கப்பட்டுத் திரிவிதகர்மங்களைச் செய்கின்றதோ? தானே செய்கின்றதோவெனில்,

உ-ம். தானேசெய்கின்றதென்பது கூடாது. பரசுவாதிகளும் ஆயுதகரணங்களாகையினால் அதுகளுக்கும் பிரேரகனையபேட்சியாமல் கர்த்ருத்வம் வரவேண்டும். அப்படியில்லாமையினால் ஒன்றினால் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கின்றதென்றேசொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் சேதனனாற் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். சேதனனான ஆத்மாநிர்விகாரியாகையால் அப்படி சொல்லக்கூடாது. அசேதனனாலேயே பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அசேதனத்தினாலே பிரேரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். கூடாது. அப்படிசொன்னால் கடமான்து கடத்திறற் பிரேரிக்கப்பட்டுச் சலமெடுக்கவேண்டும். அப்படிகாண வில்லையே. நான் கோயில்கட்டுவித்தேன், மடங்கட்டுவித்தேன், சகஸ்ரபோஜனம் பண்ணுவித்தேனென்னுமிடத்திற் கர்த்ருத்வம் ஆத்மசுபாவமாகத் தோற்றுகின்றது. அப்படி சொல்லுவோமென்றாலும் ஆத்மா நிர்விகாரியாகையினால் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வங்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் இந்தக்கர்த்ருத்வ வனுபோகத்திறகுக் கதிதானென்னவெனில்,

உ-ம். அன்னியசுபாவமான கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவினிடத்தில் தோற்றுகின்றபடியினால் ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? ஆத்ம சுபாவமென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படி ஆத்மசுபாவமென்றுசொன்னால்கர்த்ருத்வம்போகிறநிமித்தம் எவர்களு மெத்தனம்பண்ணாம லிருக்கவேண்டும். முமுக்ஷுக்க ளெத்தனம் பண்ணுகிறபடியினால் அப்படிசொல்லக்கூடாது.

ச-கை. கர்த்ருத்வமும் சுபாவமாகட்டும்; போகுநிமித்தம் எத்தனமும் பண்ணட்டுமே யென்னில்,

உ-ம். சுபாவமென்றால் சொரூபமாகையினால் சொரூபநாசார்த்தமாய் எவர்களுமெத்தனம் பண்ணார்களென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றோமே. அதுவுமன்றி ஆத்மா அகர்த்தாவென்கிற சுருதியாதிகளுக்கும்விருத்தம்வரும். சுழுத்தியிலும் ஆதமாவிருக்கிறபடியினா லவிடத்திலுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும்.

ச-கை. அப்படி வேண்டியதில்லை. உபாத்தியாய ரிடத்திற் கல்வியிருந்தாலும் கற்கப்பட்ட பிள்ளைகளில்லாமையினால் அந்தக்கல்விபிரகாசிக்காது, பிள்ளைகளிருந்தாலெப்படி பிரகாசிக்குமோ, அப்படிபோலவும், ராஜப்பிரபுக்களிடத்தில் ஆக்கினை சுபாவமாயிருந்தாலும் மந்திரி பிரதானி முதலான சேனைசமுகங்களில்லாமையினால் அந்த ஆக்கினை பிரகாசிக்காது, அவர்களிருந்தாலெப்படிபிரகாசிக்குமோ, அப்படிபோலவும் ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வம் சுபாவமாயிருந்தாலும் சுழுத்தியவத்தையில் நியமிதமான கிரிக

ரண கூட்டரவில்லாதபடியினுல் தோற்றவில்லை. சாக்கிர சொப்பனங்களி லதுகளிருக்கின்றபடியினுல் கர்த்ருத்வம தோற்றுகின்றதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியானுல் தோற்றரவற்ற சுழுத்தியவத்தையிலுங் கரணக்கூட்டர விருக்கிறபடியினுல் அங்குங் கர்தருதவந் தோற்றவேண்டும. தோற்றுமையினுல் கர்தருதவம் ஆத்ம சுபாவமென்பது கூடாது. ஆகுநதுகமென்றே சொலலவேண்டும.

ச-கை. ஒருவஸ்துவின் சுபாவநதற்சுபாவமாகத தோற்றுமாவெனில,

உ-ம். குசுமப் புஷ்பத்தின் சிவப்புநிறம படிகததிற் றேன்றுவது போலவும, அக்கினியின் ஊஷ்ணமும பிரகாசமும இருமபினிடததிலும, இருமபினளவு நிகளங கனமுத லியவிடததிலுந தோன்றுவதுபோலவும, ராகதது வேஷ சுபாவமான காதருதவம ஆதமசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமான அகர்தருதவம ராகத்துவேஷ சுபாவமாகவும அஞ்ஞானததினுல தோற்றுகின்றது. அனுலும அசேதனங்களுக்குக் காதருதவங கூடுமென்பது கூடாது.

ச-கை. கூடுமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படியானுல் கடமுங் கடததினுற் பிரேரிக்கப்படுமென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றேமே; அப்படி சொல்வது கூடாது.

ச-கை. அதற்கு உத்தரவுதா னேதெனில்,

உ-ம். அஙகே யோக்கிதையில்லாமையினுல் பிரேரகத்வங் கூடாது. எஙகே யோக்கிதையுண்டோ, அஙகே பிரேரகத்வ முண்டென்று தோற்றுகின்றது.

ச-கை. யோக்கிதையான விடததில் எங்கே பிரேரகங் காணப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். அக்கினியானது மருந்தோடு கூடினபடியினுல் பீரங்கி குண்டுகளினுல் சதுரஙகசேனைகளையுஞ் சங்கரிக்கப்பட்டது.

ச-கை. அசேதனமான அக்கினி அசேதனமான மருந்துடன் கூடி அசேதனமான கல்லுகளைக்குறித்துப் பிரேரகத்துவங்காணப்படுகின்றது; அல்லாமலும் பிணமான சரீரத் துக்குச் சுயபநதுக்களாற செய்யப்பட்ட கிரியைகளைக்கு

றித்துக் கர்த்ருத்வந் தோற்றுகின்றது. அதுபோல அசேதனமான ராகத்துவேஷாதிகளுக்கும் திரிவிதகரணங்களாற்செய்கின்ற திரிவிதகர்மங்களைக் குறித்துக் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லவேண்டுமே. அப்படி சொன்னால் ஆத்மாவுக்குச் சர்வாநதிரியாமித்வஞ் சொல்லப்பட்ட சுருதிஸ்மிருதியாதிகளுக்குத தாற்பரிய மேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா நிர்விகாரியாகையினால் அஸ்மதாதிகளைபபோலக் காதருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மற்றெபபடி யென்னில,

உ-ம். ஆதிதத சந்நிதானததில சமஸ்தபிராணிகளுஞ் சர்வகாரியததிலு மெபபடி பிரவிர்ததிக்கிறாகளோ, காந்தசந்நிதானததி லிருமபுகளெபபடி சேஷ்டிக்கின்றதோ, அப்படிபோல ஆதம சந்நிதானததிலும சமஸ்தமான ஜகத்துஞ்சேஷ்டிககிறதென்றே சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளுடைய தாற்பரியம்.

ச-கை. இப்படிசொன்னால் ஆத்மாவுககு நிர்விகாரஞ் சித்தித்ததாவென்னில்,

உ-ம். சித்திககது.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆதிதத சந்நிதானத்தில் சமஸ்தபிராணிகளும்விவகாரம் பண்ணினபோதும பிராணிகள் சுபாவமான விவகாராதிகள் ஆதிததனை எப்படி ஸ்பரிசிககவில்லையோ, காந்தசந்நிதானததி லிருமபுகள சேஷ்டிததபோதும் இரும்பின் விகாரங்கள் காநததததை எப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ அப்படிபோல ஆத்மசந்நிதானததில் சேஷ்டிக்கப்பட்ட ஜகத சுபாவமான விகாரஙகள ஆதமாவைப்பரிசிக்கமாட்டாது. ஆதலால் நிர்விகாரத்வங்கூடும்.

ச-கை. ஆனாலிநத விசாரததிற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். தேரோட்டி வைக்குமிடத்திலும் அதற் கதிகாரிகளால் செய்யப்பட்டுத தேரோட்டிவைக்கிறோமென்கிற வியாபார வபிமானத்தினால் அவர்கட்கு நியமிக்கப்பட்டுச் சொஸ்தனாயிருக்கிற பிரபுவினிடத்தில் நானிரண்டுநாழிகையில் தேரோட்டிவைத்தேனென் றெப்படி தோற்றுகின்றதோ அப்படி போல, ராகத்துவேஷசுபாவமான கர்த்ருத்வமும அததியாசத்தினால் ஆத்மசுபாவமாய்த்தோற்

றுகின்றது. விசாரிக்குமிடத்தில் ஆத்மாவுக்குச் சர்வாத் மனுயில்லை. ஆகையால் நிராகாரமாய் நிர்விகாரனான ஆத் மாவே தானென்று ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத்தினால் தெளிந்து ஆத்மசந்நிதானத்தில் திரிவிதகரணத்துண்டானகர்த்தவ் வியமும் அதனால் விளைகிறவினையும் முக்கியபலமும் அவாந் தரபலமும் சுவபக்ஷமாய் சங்கையற வெவனறிகிறானோ அவனே ஜீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

கர்மத்திரயநிரூபகம்
முற்றிற்று.

ஏழாவது,

இராகத்துவேஷநிரூபகம்.

சங்கை. திரிவிதகரணங்களும் எந்த ராகத்துவேஷாதிகளால்பிரே ரிக்கப்பட்டுத் திரிவித கர்மங்களைச் செய்கின்றது? அதுக ளெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உத்தரம். இராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், இரிஷை, அசூயை, டம்பம், தர்ப்பம், அகங்காரம், இச்சை, பத்தி, சிரத்தை எனப் பதினாறுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அவை யெவ்வாறென்னில்,

உ-ம். ஸ்திரீவிஷயமான சித்தவிருத்திக்கு ராகமென்றும், ஒருவ னபகாரம்பண்ணினால் அவ் வபகாரத்திற்குப் பிரதியப காரம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சித்தவிருத்திக்குத்துவே ஷமென்றும், கிரகக் கிராமக்ஷேத்திர தனதான்யாதிகள் மேலுமேலுஞ் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று வருகிறசித் தவிருத்திக்குக் காமமென்றும், தான் சம்பாதிக்கின்ற ஒருவஸ்துவினிடத்தில் எவனொருவன் விக்கினம் பண்ணு கிறானோ அவன்பேரில் வியாக்கிரமரூபமாய்ச் சீறிவருகிற சித்தவிருத்திக்குக் குரோதமென்றும், அங்ஙனம் பிர யாசையடைந்து சம்பாதித்த பொருள்களை எந்தவிஷ யத்திலுஞ் செலவுபண்ணப்படாதென்று வருகிற சித்த விருத்திக்கு லோபமென்றும், தான்சம்பாதித்த பதார்த் தத்தினிடத்தில் பிரியமோதப் பிரமோதமாய் வருகிற

சித்தவிருத்திக்கு மோகமென்றும், ஐசுவரியகோலாகலத்தினுற் கெர்வித்து கிர்த்தியாகிர்த்தியங்க ளறியாமல்விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு மதமென்றும், ஒருவன் தன்னிலும் அதிகபாக்கியவந்தனுயிருந்தால் அவன்செல்வத்தைப் பார்க்கச் சகிக்காமல் வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மச்சரமென்றும், பிறருக்குத் துக்கம் வரவேண்டுமென்றும் தனக்கு வரக்கூடாதென்றும் எண்ணுகிற சித்தவிருத்திக்கு இரிஷையென்றும் தனக்குச் சுகம்வந்தது போல மற்றொருத்தருக்கு வரக்கூடுமோவென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அசூயையென்றும், தான் செய்யப்படுகிற தானதர்மங்களைப்பலபேரு மறிந்து தன்னைச் சபாசென்று மெச்சவேண்டுமென்றுவருகிற சித்தவிருத்திக்கு டம்பமென்றும், நானேதொட்டவான் மற்றவர்களெல்லாம் எனக்குச்சரியாவார்களாவென் றெண்ணுகிறசித்தவிருத்திக்குத் தர்ப்பமென்றும், ஆ! என்னையறியாயா! நீயா என்னைத்தெண்டிக்கிறவன்! நான்பிடித்தகாரியததை விடுகிறதில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அகங்காரமென்றும், அநிர்வாச்சியமானசவுசாதிகிரியைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றுவருகிற சித்தவிருத்திக்கு இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்தில் வருகிறபிரீதிக்குப் பத்தியென்றும், குரு வேதாந்த வாக்கியாதி கிரிகைகளிடத்தில்வருகிற விவகாரத்திற்குச் சிரத்தை யென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இவ்வனம் விசாரிக்கு முறைமையேதென்னில்,

உ-ம். இந்தராகத்துவேஷாதிகள் நிரேதுகமாய்யெத்தனம்பண்ணுமலேவரும். ஆயினும் இராகமுத லகங்கார மீறுன பதின்மூன்றின் வசத்தனுய் ஒருபுருஷன் திரிவிதகரணங்களினுல் திரிவிதகர்மங்களைச் செய்வானுகில் அவனுக்கு நரகத்திலிருந்து நிவர்த்தி யெந்தக்காலத்திலு மில்லவேயில்லை. ஆதலால் இராகத் துவேஷாகாரமான சித்தவிருத்திகளைத்திருப்பிச் சர்வப்பிரகாரத்தினுலேயுஞ் சிரத்தாபத்தி ரூபமாகச்செய்வானுகில், அவன் கிரமத்தினுல் சீக்கிரமாகச் சமுசாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு முத்தனுவான். ஆகையினுல் சிரத்தாபத்திகளை யவசியஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும். இச்சையினுற் செய்யப்பட்ட பசி

தாகநிவர்த்தியும், மலமூத்திர விசர்ச்சனமுஞ் செய்யா மற்போனால், தற்காலத்திற்கு வாதைவரும்; செய்ததே யுண்டானால் தற்காலத்திற்கு உபாதிநிவர்த்தியாம். இது களால் சொர்க்கநரகப் பிராப்தியில்லையென் றறியவேண்டியது.

ச-கை. இப்படி விசாரித்ததற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியவஸ்தையிலும், தூஷ்ணீம் பூதாவஸ்தையிலும், சமாதியவஸ்தையிலும் இராகத்துவேஷாதிக ளில்லாதபடியினால்கர்மமில்லை; சாக்கிரசொப்பனங்களில் அதுகளுண்டாயிருக்கிறபடியினால் கர்மமுண்டு. ஆதலால் இராகாதிகணீங்கினவிடத்திற் கர்மமில்லை. அதுகளுண்டான விடத்திற் கர்மமுண்டென்று அன்வயவெதிரேகத்தினாலறியவேண்டியது.

ச-கை. இந்த ராகதத்துவேஷாதிக ளெதினால் வருகிறதென்னில், அபிமானத்தினால் வருகின்றது.

ச-கை. சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் அபிமான பூர்வகமாகப் பிரவிர்த்தி வருமாவென்னில்,

உ-ம். வரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஸ்திரீஜனங்களுக்கு நான்ஸ்திரீயென்று எப்போதபிமானம்வருகின்றதோ, அப்போதே ராகாதிபூர்வகமாய் புருஷனிடத்தில்சிசுருஷைகளிலும, கிரகசவரக்ஷணைகளிலும், பாகாதிக்கிரியைகளிலும, தனதான்யாதி யார்ச்சிதங்களிலும்பிரவிர்த்தி காணப்படுகின்றது. அதுபோல புருஷாளுக்கும்நான்புருஷனென்றெப்போதபிமானம்வந்ததோ, அப்போதே ராகாதிபூர்வகமாய் தாராதிகிரகக்கிருஷியாதிகளிலும், தனதான்யாதியார்ச்சனைகளிலும் பிரவிர்த்தி காணப்படுகின்றது. அப்படியேசமஸ்தபிராணிகளுக்கும் வர்ணாச்சிரம தர்மாபிமானத்தினாலும் சுயவுசிதவியாபாரங்களினாலும் ராகாதிகளுண்டாகின்றது. இதுகளுண்டாகிறதற்கு அபிமானமேகாரணம். ஆகையினால் முமூக்ஷுவானவர்கள் சாதியாசிரம நாமரூபக்கிரியைகளாகிற விஷயங்கள் தானல்லாதபடியினால் சகலவஸ்துக்களினிடத்திலும் ரூடமான அபிமானத்தைவிடவேண்டும். அப்படிவிட்டால் துக்கத்தினிடத்திலிருந்து விடுபடுவார்களெ

ன்றறிகிறதே இந்தவிசாரத்திற்குப்பலம். ஆனபடியிஞல் அபிமானமுண்டாஞல் ராகாதிகளுண்டு; இல்லாவிட்டால் ராகாதிகளில்லையென்று சுழுத்தி சமாதி தூஷணீம் பூதாவஸ்தைகளிற் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ச-கை. ஆஞலபிமானமெதிஞல்வருகிறதென்னில்,

உ-ம். அவிவேகத்திஞல்வருகிறது.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தமானபேர்களுக்கும நான் பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான்சூத்திரனென்று பிராமணத்வாதியபிமானம் அவிவேகமாய்வருகின்றது. இவ்வபிமானமெதைப்பற்றி வருகிறதென்றுயாதுமவிவேகிக்காதபடியிஞல், அவ்வபிமானமே மேலீடாய்வருகின்றது.

ச-கை. இதற்கு ஆசிரயமில்லையா வென்னில்,

உ-ம். இல்லை.

ச-கை. சரீரத்தைப்பற்றி வருகிறதென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். க்ஷத்திரியருக்குஞ் சரீரஞ் சாதாரணமாயிருக்கிறபடியிஞலவர்களுககும நான் பிராமணனென்று அபிமானம் வரவேண்டும. அப்படி வராமையிஞல், பிராமணத்வம் சரீரத்தைப்பற்றி வருகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. சிகை பூணநூலைப்பற்றி வருகிறதாவென்னில்,

உ-ம். சிகை பூணநூல் குசவனுக்குஞ் சாதாரணமா யிருக்கிறபடியிஞ லவாகளுக்கும் பிராமணத்வம் வரவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் சிகை பூணநூலைப்பற்றி வருகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. அவயவங்களுக்குப் பிராமணத்வஞ் சொல்லுவோமே எனில்,

உ-ம். ஒவ்வொரு அவயவங்களுக்கும் பேர் வெவ்வேறு யிருக்கிறபடியிஞ லவயவங்களுக்கும் பிராமணத்துவமில்லை.

ச-கை. ஆஞல் விசிட்டமான மாதா பிதாக்களுக்குப் பிறந்த அவயவங்களுக்குப்பிராமணத்துவங்கற்பிக்கலாமேயென்னில்

உ-ம். விசிட்டமான மாதா பிதாக்களிஞற் கழிக்கப்பட்ட கேசநகதந்த மல மூத்திராதிகளுக்கும் பிராமணத்துவம் வரவேண்டும். அப்படி வராதபடியிஞல் ஒன்றுக்கும் பிராம

ணத்துவம் வரவேண்டும். அப்படி வராதபடியினுல் ஒன்றுக்கும்பிராமணத்துவமொருவராலுஞ்சொல்லக்கூடாது

ச-கை. ஆனுலிந்தப் பிராமணத் துவத்திற்குக் கெதிதா னென்னவெனில்,

உ-ம். சோபனமென்று முசசவமென்றுஞ்சந்தையென்றுமனேகவஸ்து சமுகத்திற் கநதந்தப் பெயரெப்படி வந்ததோ, அதுபோல அசர்வஜன்னியமான தேகேந்திரியாதி சங்கத்திற்குத் தொழில் விவகாரத்தினிடத்தில் ஐதீகமே பிராமணனென்றுபெயர். அதுபோலக்ஷத்திரியனென்றும், வைசியனென்றும், சூத்திரனென்றும், ஸ்திரீயென்றும், புருஷனென்றும், தீட்சதனென்றும், சாஸ்திரியென்றும், புராணிகனென்றும், அவதானியென்றும், ஜீயரென்றும், பாகவதனென்றும், தமிழனென்றும், கர்னுடகனென்றும், தத்துவாதியென்றும, மாருஷ்டகனென்றும், குச்சிலியனென்றும் இதுமுதலான சமஸ்த நாமங்களுந் தேகேந்திரியாதி சங்கவிஷயத்தினுலே ஐதீகமாய் வருகிறபடியினுல் பிராமணத்துவம தேகேந்திரியாதி சங்கத்திற்கேயல்லாம லாத்மாவுக்குக் காலத்திரயத்திலு மில்லை. இப்படி பகுத்தறியாம லிருக்கிறதே யவிவேகம். இந்த வவிவேகத்தினு லபிமானம் வருகின்றது.

ச-கை. இப்படி விசாரித்ததற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குக் காலத்திரயத்திலும்பிராமணத்வாதிகளில்லையென்றும, தேகேந்திரியாதிகளுக்கே ஐதீகபிராமணத்வாதிகளென்று மறிவதே பலம்.

ச-கை. இந்த அவிவேக மெதினுல் வந்ததென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானத்தினுல் வந்தது.

ச-கை. அஞ்ஞானசொரூப மேதென்னில்,

உ-ம். தன்னைத் தானறியாமலிருக்கிறதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. தன்னைத்தா னறியார்களென்று சொல்லலாமாவென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம். எப்படியென்றுல் நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான்சூததிரன், நான் இந்தக்குலத்திற்பிறந்தவன், நான் இன்னகோத்திரனென்று இந்தச்சரீரத்தையே யாத்மாவாக வறிகிறுர்களல்லாமல் சரீரவன்னியரான ஆத்மாவை யாரு மறியமாட்டார்கள்.

ச-கை. சாஸ்திரிமார்கள் சரீர வன்னியமான ஆத்மா வுண்டென்றுசொல்லியிருக்க, யாருமறியார்களென் றெப்படிசொல்லலாமெனில்,

உ-ம். சொல்லலாம். எப்படியென்றால் கர்த்தா போக்தாவாய், பரிச்சின்னனாய் காலாந்தரத்திலிறந் திறக்கப்பட்ட ஜீவனையாத்மாவாகவறிகிறார்களேயல்லாமல்; அகர்த்தா, அபோக்தா, அபரிச்சின்னன், அசங்கன, அசம்சாரி, அத்துவித னென்னப்பட்ட வேதாந்த வேத்தியனானபிரதிகேயகாத்மாவை யாரும் அறியார்கள். அதை யறியாமவிருந்ததே யஞ்ஞானம். அவ்வஞ்ஞானத்தினால்தான் அவிவேகம் வருகிறது.

ச-கை. அந்த அஞ்ஞான மெதினால் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம் அனாதியாகையால் ஒன்றினால் வருகிறதென்றுசொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அதின்சொரூபந்தா னேதென்னில்,

உ-ம். சத்து, அசத்து, சதசத்து, சாவயம, நிரவயம், சாவயநிரவயம், பின்னம், அபின்னம், பின்ன பின்னமென்றென்பதுபிரகாரமாயிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் சத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஞானத்தினா லழிகிறபடியால் சத்தென்னப்படாது.

ச-கை. ஆனால் அசத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம. சசவிஷாணாதிகள்போ லில்லாமற் போகவேண்டும். நானஞ்ஞானியென்று மனுபவ மிருக்கிறபடியினால் அசத்தென்னக்கூடாது.

ச-கை. சதசத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஒருவஸ்துவுக் கிரண்டுபட்சங் கூடாதபடியினால் விருத்தம்வரும். ஆதலாற் சதசத்தென்னப்படாது.

ச-கை. சரவயமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். மூலகாரணமான அத்துவிதவஸ்து இல்லாமற் போகவேண்டும். இருக்கிறபடியினால் சரவயமென்றுஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. நிரவயமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஜகதாகாரமாய்ப் பரிணமிக்காம லிருக்கவேண்டும். பரிணமிக்கிறபடியினால் நிரவயமென்றுஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. சரவயநிரவயமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். விருத்தமானபடியால் அந்தபட்சமுங்கூடாது.

ச-கை. பின்னமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். அத்துவிதத்திற் கானிவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அத்துவிதனென்று சொல்லப்பட்ட சுருதிகளுக்குப் பேதம்வரும், அதுமாத்திரமல்ல; மாயைக்கு ஆத்மசத்தையல்லாமல் விருத்தமான சத்து வேறில்லாதபடியினால், ஆத்மாவையன்றி வேறே பின்னமான பதார்த்தமென்று சொல்லக்கூடாது; அன்றியும் ஆத்மசத்தியில்லாமற்போகவேண்டும்.

ச-கை. போனால் போகட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். ஆத்மசத்தியைப் பிரதிபாதிக்கிற சுருதிகளுக்குப்பேதம் வரும்.

ச-கை. ஆனால் அபின்னமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். மாயைக்குச சேதனத்துவமுண்டாகி அசேதனத்துவ நீங்கிவிடும். ஆத்மாவுக்குஞ் சேதனசேதன சொரூபம் வரும். அப்போது மாயையென்று சொல்லாமல் ஆன்மாவென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். மாயை, பிரகிருதி, பிரதானம், அவித்தை, பிரளயம், தமசு, மகாசுழுத்தி, அஞ்ஞானமென்று ஆத்மப் பிரதிபாதகத்திற் கன்னியமான சநதத்தினுற் சொல்லுகிறபடியாலாத்மாவென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனல்பின்னுபின்னமென்றுசொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியுஞ சொல்லப்படாது.

ச-கை. எப்படிதான் சொல்லலாமென்னில்,

உ-ம். அநிர்வசன்யமென்றே சொல்லவேண்டும். அந்த அநிர்வசன்யமான அஞ்ஞானத்தினு லவிவேகமும், அதனு லபிமானமும், அதனுல் ராகதுவேஷாதிகளும், அதனுற் கன்மமும், அதனுற் சரீரமும, அந்தச் சரீராபிமானத்தினுல் துக்கமும் வருகின்றது.

ச-கை. அந்தத் துக்கத்திற்கு அத்தியந்தநிவிர்த்தி யெப்போது வருமென்னில்,

உ-ம். சர்வாத்மனுய் சரீரபரிக்கிரகமில்லாமற்போனுல் வரும்.

ச-கை. சரீரபரிக்கிரகஞ்சர்வாத்மனுயெப்போது போமென்னில்,

உ-ம். ராகத்துவேஷங்கள் போனாற் போம்.

ச-கை. அவை யெப்போது போமென்னில்,

உ-ம். அபிமானம் போனாற்போம்.

ச-கை. அஃதெப்போது போமென்னில்,

உ-ம். அவிவேகம் போனாற் போம.

ச-கை. அஃதெப்போது போமென்னில்,

உ-ம. அஞ்ஞானம போனாற்போம.

ச-கை. அஃதெபபோது போமென்னில்,

உ-ம. சர்வாதமனாய் அததுவிதப் பிரமாயிக்கப் பிரத்தியக்ஷஞானம்வநதாற போமன்றி, மற்றொ ருபாயத்தினாலும்போகாது.

ச-கை. கன்மத்தின லஞ்ஞானம் போமென்று சொல்லலாமேயெனில,

உ-ம். கன்மத்திற்கு மஞ்ஞானத்திற்கும விரோதமில்லாதபடியினாற் போகாது. மேலுமேலும அஞ்ஞானததையே விருததிபண்ணும்.

ச-கை. எப்படி விருததிபண்ணுமென்னில்,

உ-ம. திருஷ்டாநதமாககேள; அமாவாசையிருளுக்குவிரோதமின்றிய மேகாவரணமஅநத நாரததைக்கெடாமலமேலுமேலும அபிவிரததிசெயவிபபதுபோல கன்மமுமஞ்ஞானததைககெடாமல மேலுமேலும அபிவிருததியேசெய்விககும அநுவுமல்லாமல் அநதகாரவிரோதமானசூரியப்பிரகாசததினால் அநதகாரங கெடுவதுபோல, அஞ்ஞானவிருததமான அததுவிதபபிரமாயிககப் பிரததியக்ஷ ஞானப்பிரகாசத்தினால் அஞ்ஞானங்கெடுமென்றிப் பின்னமொன்றினாலுங்கெடாது.

ச-கை. இநதப் பிரமாயிதய ஞானமெதினால்வருமென்னில்,

உ-ம. ஆதமானாதம விசாரததினால் வருமேயன்றி மற்றொன்றினாலும வாராது.

ச-கை. கனமவுபாசனையினாலுங் கிரியாயோகங்களினாலும் வருமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றதேயென்னில்,

உ-ம். அநதக்கருதது அப்படியல்ல. புருஷதநதிரமான கன்மவுபாசனைகளாலும், ஜபதப தியானங்களாலும், யோகங்களாலும் அநதக்கரணசுத்திவருமன்றி, ஞானம் வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிறபடியினால் ஞானம்வராது. மானசக் கி

யைகளான வுபாசனைகளாலும், ஒன்றையு நினையாமலிரு
க்கிறதினாலும், ஏகாக்கிரசித்தம் வருமேயன்றி, அப்பிர
மாண ஜன்னியமான ஞானம்வராது. யோகமும் மானச
க்கிரிகைரூபமானபடியினால், அணிமாதியயிஸ்வரியஞ்சம்
பாதித்து ஞானபலமாகிய கிருதகிருத்தியங்களுக்கு விக்
கினம பண்ணுவிக்குமேயன்றி ஞானமுண்டுபண்ணாது.

ச-கை. ஞானமெதினால்தான் வருமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மானாத்ம விசாரத்தினாலாசாரிய ரறிவிக்கவரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். காயத்திரி சாளக்கிராமம் ரத்தினாதிகளுடைய தத்துவக்
கியானம், அந்த அந்தகளுக்குத்தக்க வுசிதமான பரிட்சை
நிஷ்கரிஷை யறிந்தவன் சொல்லக்கேட்ட விசாரத்தினா
லெப்படி தெரியப்படுகின்றதோ, ஸ்நான சந்தியானுஷ்
டான ஜபதபஹோம பிராணாயாமங்களினா லெப்படிதெரி
யப்படவில்லையோ, அப்படியே ஆத்மஞானமும்குருசந்நி
தானத்திற்செய்கிற ஆத்மானாத்ம விசாரத்தினாலேயே
யுண்டாகுமன்றிக் கன்மவுபாசனைகளினா லுண்டாகாது.
ஆதலால் முமுக்ஷுவானவர்கள் சர்வப்பிரகாரத்தினாலும்
அனுபவியான ஞானாசிரியரிடத்திற் பழகிச்சாவதா ஆத்
மானாத்ம விசாரம்பண்ணவேண்டும். அப்படியில்லாமல்
சமசயவிபரீத பாவனைநீங்காத வாசாஞான ஆசிரியரும்
தத்துவத்தைப் பிரித்து நிர்க்குணபாவத்தை அறிவிக்க
மாட்டாதவரும், நிஷ்களத்திற் செல்லவுமடையவும்வழி
காட்டமாட்டாதவரும், டம்பவேஷமுடையவரும், கொ
க்கைபோ லசையாதிருந்து காரியசித்தியம பரிசம்
பண்ணுகிறவரும், மந்திர லய அடயோகங்களிலொரு
லக்ஷியத்தைச்சொல்லி அதிற்பழக்கப்பழக அந்தக்கரணவி
ருத்தி சூனியமும உபசாந்தமயக்கமு முண்டாவதையே
பொருளென்றறிவிக்கப்பட்டவருமாகிய ஆசிரியரைநம்
பினால், கழுதைவாலைப்பிடித்துக் காவேரிக்கரையேறக்
கூடாதுபோலவும், செல்லாதகாசு நோட்டக்காரருக்குச்
செல்லாதுபோலவும், சித்திரசூரியனாலந்தகாரம் போகா
துபோலவும், அனுபவமே திருமேனியாகாத குருசே
வையினா லஞ்ஞானம்போகாது, சம்சயமுநீங்காதென்று
சகலவேதாந்தங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகையி

ஞால் சொப்பிரகாசசொரூபமே திருமேனியாகியகாரண குருவைநம்பிஞல் அப்படிநம்பின சிஷனைவீட்சித்து அவ னுடைய அஞ்ஞானமும் அதனால்வரும் அவிவேகமும் அதனால்வரும கன்மமும் அதனால்வருஞ் சரீரமும் அத னால்வருந்துக்கமும அந்நியாசததிஞ லாரோபிதமான தென்று சநதேகவிபரீதமற உள்ளஙகை நெல்லிக்கனி போ லனுபவமா யெடுததறிவிப்பார். அப்படியறிவித்த விடத்தில் அவன்சமுசாரத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சீக்கி ரமாகச் சீவன்முத்தி சுகத்தைப்பெறுவானென்று சகல சுருதி ஸ்மிருதியிதிகாச புராணாதிகளிலுஞ்சொல்லப்படு கின்றது. இதிற்சமசயமில்லை சித்தம்.

இராகத்துவேஷநிருபகம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது,

ஆத்மானாத்மவிசாரநிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மானாத்ம விசாரம பண்ணவேண்டுமென்று சுருதியா திகளிற் சொல்லுகின்றபடியால் ஆத்மாவாவதேதென் னில்,

உத்தரம். சரீரத்திரயத்திற்கும்பஞ்சகோசத்திற்குமன்னியமாய் அவஸ்தாத் திரயததிற்குச சாட்சியாயிருக்கிற சச்சிதா னந்தசொரூபமே யாதமாவென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அனாத்மாவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி வியஷ்டி யாதமகமாகிய சரீரத்திரயங்களேயனாத் மாவென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அதற்கு லட்சண மேதென்னில்,

உ-ம். அசத்து, சடம், துக்கமென்று சொல்லபபடும்.

ச-கை. சமஷ்டி வியஷ்டியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் வெகுஜனமென்பது சமஷ்டி; ஒருபுரு ஷனென்பது வியஷ்டி. தோப்பென்கிறது சமஷ்டி; ஒரு விருக்ஷமென்கிறது வியஷ்டி. கிராமமென்பது சமஷ்டி; ஒருகிரகமென்பது வியஷ்டி. இப்படியே யனேக பதார்த் தங்கள் கூடினது சமஷ்டி; ஒரு பதார்த்த மென்பதுவிய

ஷ்டி அப்படிபோல தார்ஷ்டாந்தத்திலும் சமஸ்தப்ராணிகளுடைய சரீரங்கள் சமஷ்டி; ஒரு பிராணியுடைய சரீரம் வியஷ்டி. அதுகளும் ஸ்தூல சூட்சும காரணமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவற்றுள் சகல பிராணிகளுடைய ஸ்தூலசரீரம் சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரம்; சகல பிராணிகளுடைய சூட்சுமசரீரம் சமஷ்டி சூட்சுமசரீரம்; சகலபிராணிகளுடைய காரணசரீரம் சமஷ்டி காரணசரீரம். ஒவ்வொரு பிராணிகளுடைய ஸ்தூல சூட்சுமகாரணசரீரம் வியஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இப்படி சமஷ்டி வியஷ்டிகளா யேன்சொல்ல வேண்டுமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்கு ஈஸ்வரத்துவமுஞ் சீவத்துவமுஞ் சொல்லுகிற நிமித்தியஞ் சொல்லவேண்டும.

ச-கை. ஈஸ்வரத்துவமுஞ் சீவத்துவமும் இனிமேலா வரப்போகிறதென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரத்வமும் சீவதத்துவமு முபாதியினு லனுதியாய்வந்திருக்கிறது. ஆனபோதிலும் ஈஸ்வரத்வமும் சீவத்வமுமுபாதியினுல் வந்ததென்று எவருமறியார்கள்.

ச-கை. பின்னை எப்படி யறிகிறார்களென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரத்வமுஞ் சீவதவமும்நித்யமென்றேயறிகிறார்கள்.

ச-கை. அப்படியறிந்தால் தோஷமேதென்னில்,

உ-ம். எந்தமட்டும் இப்படி நித்தியமென் றறிகிறார்களோ, அந்தமட்டும அவர்களுக்குச் சமுசாரத்திலிருந்து நிவிர்த்தி வராது. ஆகையினுல் சர்வப்பிராணிகளுக்குந்தாயாயிருக்கப்பட்ட சுருதிக ளீஸ்வரத்வமுஞ் சிவத்வமு முபாதியினுல் வந்ததென்று சொல்லுகிறநிமித்தியம் சமஷ்டி வியஷ்டிகளாகப் பகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஆனுல் எந்தவுபாதியினு லீஸ்வரதவமு மெந்தவுபாதியினுற் சீவத்வமும் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி சரீரவுபாதித்திரயத்தினு லீஸ்வரத்துவமும், வியஷ்டிசரீரவுபாதித்திரயத்தினுற் சீவத்துவமும் வருகின்றது.

ச-கை. ஈஸ்வரனுக்குச் சமஷ்டி காரணசரீரமாத்திரம் போதாதோவென்னில்,

உ-ம். போதும்.

ச-கை. சமஷ்டி ஸ்தூல சூட்சும சரீரங்களேன் சொல்லவேண்டு மென்னில்,

உ-ம். உபாசனை நிமித்தியமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். முக்கிய அதிகாரியானவர்களுக்குச் சமஷ்டி காரணசரீர வுபாசகரான ஆத்மாவையே யுபாசிக்கப்படுமென்றுசொல்லப்படும். இவருக்கே ஈஸ்வரனென்றும, அந்தரியாமி யென்றும், அவ்வியாகிருதனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சமஷ்டி காரணசரீரத்தி லபிமானமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ-ம். அபிமான மகஙகார தர்மமானபடியினு லவ்வவஸ்தையி லகங்காரமில்லை. ஆகையா லபிமானமுண்டென்றுசொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குச் சமஷ்டிகாரண சரீரவிசிட்டமாத்திரத்துவமே யீஸ்வரத்வமென்று சொல்லவேண்டும். இந்தவீஸ்வரனையுபாசிகக வல்லமையில்லாதவர்களுக்கு அவ்வீஸ்வரனுக் கந்தர்க்கதமான சமஷ்டிசூட்சுமசரீரவுபாதிகரோ யீஸ்வரனென் றுபாசிக்கும்படி சுருதிசொல்லுகின்றது. அவ்வீஸ்வரனுக் கிரணியகர்ப்பனென்றுஞ் சூத்திராத்மா வென்றும் பிராணனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானமுண்டோ வில்லையோவென்னில்,

உ-ம். அபிமானத்திற் காசிரயமான ஸ்தூலசரீர மில்லாதபடியினுல் அபிமானமுண்டென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யென்னவென்னில்.

உ-ம். சமஷ்டி சூட்சுமசரீர விசிட்டமாத்திரத்துவமே இரணியகர்ப்பத்துவமென்று சொல்லவேண்டும். இவரையுபாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களுக்கு அந்த ஈஸ்வரனுக்கவஸ்தாந்தர்க்கதமான சமஷ்டிஸ்தூலசரீரவுபாதிகரே யீஸ்வரனென்றுபாசிக்கும்படி சுருதிசொல்லுகின்றது. அந்த ஈஸ்வரனுக்கு விராட்டென்றும் வைஸ்வானரனென்றும் வைராசசனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்திலபிமானமுண்டோ வில்லையோவென்னில்,

உ-ம். நிர்ணயமான ஒரு சரீர மில்லாதபடியினு லபிமானமுண் டென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி ஸ்தூலசரீர விசிட்டமாத்திரத்துவமே யீசுவரத் துவமென்றுசொல்லப்படும. அந்த அந்தரியாமியே சாத்துவீகாதி குணங்களிற்கூடி, சிருஷ்டி திதி சங்காரகர்த் தாவாய், பிரமவிஷ்ணு ருத்திரனென்று பேர்வந்தவிடத் திலும் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தியமாய் ராமகிருஷ்ணுவதாரங்க ளெடுக்குமிடத்திலும் அந்த ஈஸ் வரனுக்கந்தந்தச் சரீரங்களிடத்திற் சிருஷ்டித்துவாரா அபிமானங்களுண்டு.

ச-கை. அவ்வபிமான முமில்லையென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். அப்படியாணுற் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கள் நடக்காது. ஆகையால் அபிமானமுண்டென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனுற் சீவர்களுக்கு மீஸ்வரனுக்கும்பேதலக்ஷணமேதெ னில்,

உ-ம். ஜீவர்களுக்குத தானென்றவபிமானவக முண்டாயிருக்கிற படியினுலும, சுயசரீரஙகளி லபிமானமிருக்கிறபடியினு லும், ஈஸ்வரனுக்கிபபடி பபட்ட வபிமானமில்லாதபடியி னுலும், லோக சம்ரட்சணர்த்தமாகவே யபிமானமிருக் கிறபடியினுலும், சீவாகளுக்கு மீஸ்வரனுக்கும் பேதலட் சணமுண்டு. இந்தஈஸ்வரனையே பிரதமாதிகளிடத்தி லுபாசிக்கப்படுமென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன சொல்லவேண்டு மென்னில்,

உ-ம். விராட்டை யுபாசிக்கப பக்குவ மில்லாதவர்கள் திரிமூர்த் திகளை யுபாசிக்கவேண்டும; அந்தத்திரிமூர்த்திகளை யுபா சிக்கப் பக்குவமில்லாதவர்கள் ராமகிருஷ்ணுவதாரங்களை யுபாசிக்கவேண்டுமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின் றது. சர்வஜனங்களும் எந்தெந்தமூர்த்திகளை யுபாசிக்கி ன்ருர்களோ, அந்தந்த மூர்த்திவழியாக அநதரியாமியா ன ஈஸ்வரனையே யுபாசிப்பதாகும்.

ச-கை. இந்தமூர்த்திகளை யுபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற சுருதிகளுக்குத் தாற்பரியமேதென்னில்,

உ-ம். துவாராத் துவாரா அந்தரியாமியான சொரூபத்தையே யறியவேண்டுமென்று தாற்பரியம். இப்படியேயாத்மா

வுக்குச் சமட்டி சரீரத்திரய வுபாதியினா லீஸ்வரத்துவ மும், வியட்டி சரீரத்திரய வுபாதியினாற் சீவத்துவமும் வந்தது.

ச-கை. சீவத்துவத்துக்குச் சரீரத்திரயம்வேண்டுமோ வென்னில்,

உ-ம். வேண்டும். சீவன் அந்தக்கரண பிரதிவிம்பனாகையினால் சூட்சுமசரீரம் வேண்டும். ஸ்தூலசரீர மில்லாவிட்டால் கர்த்துருத்வங் கூடாதபடியினால்ஸ்தூலசரீரம்வேண்டும். காரியமான ஸ்தூல சூட்சுமசரீரங்கள் காரணத்தை விட்டிராதபடியினால் இவ்விரண்டுக்குங் காரணமான காரண சரீரமும வேண்டும்.

ச-கை. சீவனுக்குச் சரீரத்திரயத்தி லபிமானமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ-ம். அபிமானமில்லாமற்கர்த்ருதவங்கூடாதபடியினால்உண்டு.

ச-கை. ஆனால் இந்தச் சீவனுக் கெத்தனைபே ரென்னில்,

உ-ம். சாக்கிராவஸ்தையில் வியஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்தி லபிமான கர்த்தாவான சீவனுக்கு விசுவன், வியவகாரிகன், சிதாபாசனென்று மூன்றுபெயர். சொப்பனாவஸ்தையில்வியட்டிசூட்சுமசரீரத்தி லபிமானகர்த்தாவான சீவனுக்குத் தைசதன், பிராதிபாதிகன், சொப்பன கற்பிதனென்று மூன்றுபெயர். சுழுத்தியவஸ்தையில் வியஷ்டி காரண சரீரத்தி லபிமான கர்த்தாவான சீவனுக்குப் பிராஞ்ஞன், பாரமார்த்திகன், அவிச்சின்னனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. ஒரு ஆத்மாவுக்கே யீஸ்வரத்வமென்றும், சீவத்துவமென்றும் இரண்டுரூப மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். கூடும். திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு தேவதத்தனுக்கே புத்திரனை யபேட்சித்துத் தகப்பனென்றும், பேரனை யபேட்சித்துப் பாட்டனென்றும் பெயர்வந்ததுபோல, ஒருஆத்மாவுக்கே வியட்டி யுபாதியை யபேட்சித்துச் சீவனென்றுஞ் சமட்டியுபாதியை யபேட்சித்து ஈஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. தகப்பன் பாட்டனென்று சொல்லுகிற தர்மத்தையுடைய தேவதத்தனிடத்திற் கிஞ்சிக்ஞத்வ சர்வக்ஞத்வவுபாதிகள்காணோம். சீவத்வ வீஸ்வரத்வ தர்மங்களுடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தில் கிஞ்சிக்ஞத்வ சர்வக்ஞத்வவுபாதிகள் காணப்படுகிறபடியினால், அந்தத் திருஷ்டாந்த மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். ஒரு ஆத்மாவுக்கே யிரண்டுபாதியினு லீஸ்வரத்வமுஞ் சீவத்துவமும் வருமென்பதற்காகத் தேவதத்த திருஷ்டாந்தஞ்சொன்னோம். இனி மகத்வவுபாதியினால் ஆத்மாவுக்குச் சர்வக் ஞத்துவமும் அணுத்வ வுபாதியினால் கிஞ்சிக் ஞத்துவமும் வரலாமென்பதற்கு வேறொருதிருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். விஸ்தாரமான ஜலத்திற்கு ஏரியென்ற வுபாதியினாலனேகதானியமுதலானதுகளை விளைவிப்பதற்கும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஸ்நானபானாதிக் கிரியைகளைச் செய்விப்பதற்குஞ் சாமர்த்தியமுண்டு. அற்பமான ஜலத்திற்குக் கடமென்ற வுபாதியினால் தாகபாகாதி முதலான கிரியைகளுக்குமாத்திரம் உபயோகப்படுஞ் சாமர்த்தியமுண்டு. பின்னும் ஒரு அக்கினிக்கே தீவட்டியென்றவுபாதியினால் தூரமாயிருக்கிற பதார்த்தங்களைத் தெரியச்செய்கிற சாமர்த்தியமும், விளக்கென்ற வுபாதியினால் சமீபத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களைத் தெரியச்செய்கிற சாமர்த்தியமுமுண்டு. அதுகளைப்போல ஒரு ஆத்மாவுக்கே மகத்வமாகிய சமஷ்டி சரீரவுபாதியினால் சர்வக்ஞத்வமும், அணுத்வமாகிய வியஷ்டி சரீரவுபாதியினால் கிஞ்சிக்ஞத்வமும்வரும். அதனால் ஈஸ்வரத்வம் ஜீவத்வமென்று பேதம்வந்தது. பாரமார்த்திகத்தில் சீவேஸ்வரர்களுக்கு அபேதமேயன்றிப் பேதமில்லையென்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. விருத்ததர்மத்திற் கூடியிருக்கிற சீவேஸ்வரர்களுக் கெப்படி யபேதங் கூடுமென்னில்.

உ-ம். கூடும். பூர்வதிருஷ்டாந்தத்தில் விருத்ததர்மத்துடன் கூடிய ஏரியென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜலத்திற்குங் கடமென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜலத்திற்கும் விருத்தாம்சைகளான ஏரி கடமென்ற வுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்தாம்சைகளான ஜலத்தினால் ஏகத்துவ ஞானம் வருகிறதுபோலும், விருத்ததர்மத்துடன்கூடிய தீவட்டியென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற அக்கினிக்கும், விளக்கென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற அக்கினிக்கும் விருத்தாம்சைகளான பெரியவத்தி சின்னவத்தியென்ற

வுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்தாமிசைகளான அக்கினிமாத்திரத்தினால் ஏகத்துவஞானம் வருகிறதுபோலும் விருத்ததர்மமான சர்வக்ஞத்வாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும விருத்த தர்மமான கிஞ்சிக்ஞத்வாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற சீவனுக்கும விருத்தாமிசைகளான சர்வக்ஞத்வ வுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்தாமிசைகளான சைதன்யமாத்திரத்திற்கு வகத்துவஞானங்கூடும். இந்த அர்த்தமே சகலசாஸ்திரங்களிலும சுபாதேவதத்தகா என்கிற திருஷ்டாநத பூர்வகமாய் மகாவாக்கியத்திற்கு ஜகர்லட்சணை, அஜகர்லட்சணை, ஜநத ஜகர்லட்சணைகளால் சுருதியாதிகளிலர்த்தஞ்சொல்லபடுகின்றது. ஆதலால் இந்தப்படி சொபபிரகாசமே திருமேனியான சற்குருவினால் விசாரிதது நானே பிரமமென்றும நானேயீஸ்வரனென்றும் சம்சயமில்லாமலும உபாதியான வகம்பாவமில்லாமலும் எவரறிகிறார்களோ வெர்களே சீவன்முத்தரென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சிந்தம.

ஆத்மாஞத்மவிசாரநிருபகம்
முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது,

சரீரத்திரயவிலக்ஷணநிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மா சரீரததிரய விலக்ஷணனென்று சுருதிகளிற் சொல்லுகிறபடி, சரீரததிரய விலக்ஷணனான ஆத்மாவைச்சரீரததிரயங்களையறியாமல் அறியப்படாது. ஆகையினால் சரீரத்திரய சொரூபமேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்தூல சூட்சும காரணமென மூன்று சரீரங்களாம்.

ச-கை. இவற்றுள் ஸ்தூலசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கரசரண வவயவங்களாய்ஸ்தம்பம்போற் றோற்றப்பட்டது.

ச-கை. சூட்சுமசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பதினேழு அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கப்பட்டது.

ச-கை. காரணசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானமே காரணசரீரம்.

ச-கை. இதுகளுககுச்சரீரமென்றுபெயரேதினால்வந்ததென்னில்

உ-ம். சீரணித்துப்போகிறபடியினால்சரீரமென்றுபெயர்வந்தது.

ச-கை. சீரணித்துப்போகின்றதாவென்னில்,

உ-ம். போகின்றது. அதைவிருத்திபூர்வகமாய்ச்சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். இந்த ஸ்தூலசரீரம் இளமையினாலும், நோயின்மையினாலும், அன்னஞ்சமமானதினாலும விருத்தியாகின்றது; அன்னமில்லாமையினாலும, அன்னமதிகமானதினாலும், வியாதியினாலும், முதுமையினாலும சீரணமாகின்றது.

ச-கை. சூட்சுமசரீர மெப்படியென்னில்,

உ-ம். ராகத்துவேஷாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கிறதுவிருத்தி; அவற்றின் சங்கோசமே சீரணத்துவம்.

ச-கை. ஆனால் காரணசரீர மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அக மமதாதி யானெனதென்கிற வபிமானத்தினாற்பரிணமிக்கிறதுவிருத்தி; அவற்றின்சங்கோசமேசீரணத்துவம்.

ச-கை. சூட்சுமகாரண சரீரத்திற்கு விருத்தி சீரணத்துவம் எங்கே காணப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானிகளிடத்தில் விருத்தியும, முமூட்சுக்களிடத்திற் சங்கோசமுங் காணப்படுகின்றது. ஆகையினாலிதுகளுக்குஞ் சரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. தேகமென்றுபெயர் ஏன்வந்ததென்னில்,

உ-ம். தகிக்கப்படுகின்றபடியினால் தேகமென்றுபேர்வந்தது.

ச-கை. தகிக்கப்படுகின்றதா வென்னில,

உ-ம். தகிக்கப்படுகின்றது.

ச-கை. எப்படி யென்னில,

உ-ம். அக்கினியில் பஸ்மாகாரமாகத் தகிக்கப்படுகின்றது.

ச-கை. சிறிது சரீரமல்லவோ தகிக்கப்படுகின்றது ஆனாலும சூட்சுமகாரணசரீரங்கள் தகிக்கப்படுகிறதாவென்னில்,

உ-ம். அதுகளுந் தகிக்கப்படுகிறது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சார்வதா தாபத்ரயங்களினால் தகிக்கப் படுகிற சூட்சுமகாரணசரீரம் ஞானக்கினியினால் தகிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலிம்மூன்றுசரீரத்திற்குந்தேகமென்றுபெயர்வந்தது

ச-கை. முன் சரீரத்திற்கு ஸ்தூல சரீரமென்று பேர் ஏன்வந்ததென்னில்,

உ-ம். மயிர் தோல் நரம்பு தசை எலும்பு கொழுப்பு இந்த ஆறும் ஸ்தம்பம்போற் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஸ்தூலமாய்த் தோற்றுகிறபடியினால் ஸ்தூலசரீரமென்றுபெயர்வந்தது.

ச-கை. மத்தியசரீரத்திற்குச் சூட்சுமசரீரமென்று பேர் என்வந்ததென்னில்,

உ-ம். பூர்வசரீரமபோல் ஸ்தூலமாய்த் தோற்றாதபடியினால் சூட்சுமசரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. இதற்கு இலிங்கசரீரமென்றுபேர் என்வந்ததென்னில்,

உ-ம். ஈனமான சத்தாதிவிஷயங்களை யறியப்பண்ணுகிற படியினாலும், ஆத்மாவை லக்ஷணத்தினா லறியப்பண்ணுகிறபடியினாலும் இலிங்கசரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. பச்சிம சரீரத்திற்கு காரணசரீரமென்றுபேர் ஏன்வந்ததென்னில்,

உ-ம். இவ்விரண்டு சரீரங்களையும்பிறப்பிக்கிறபடியினாலதற்குக் காரணசரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. ஸ்தூலசரீரம பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிறபடியினால் உண்டென்று சொல்லலாம். அதுபோல்சூட்சுமசரீரம்பிரத்தியட்சமாய்த் தெரியாதபடியினால் ஸ்தூலத்திற்கன்னியமான சூட்சும சரீரத்தை எப்படி யுண்டென்று சொல்லுகிறதென்னில்,

உ-ம். பதினேழுவிதமான காரியத்தைக் குறித்துச் சூட்சுமசரீரமு முண்டென்று சொல்லலாம.

ச-கை. இந்தப பதினேழுவிதமான காரியங்களும் ஸ்தூல சரீரத்தினாலேயே செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணம் வந்தபோது இந்த ஸ்தூலசரீரத்தினாற பதினேழுவிதகாரியமும பண்ணவேண்டும். பண்ணாதபடியினால ஸ்தூலசரீர காரியமென்று சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. மற்றெதினுடைய காரியமென்னில்,

உ-ம். ஸ்தூலத்திற் கன்னியமான சூட்சுமசரீர காரியமென்றே சொல்லவேண்டும.

ச-கை. ஸ்தூலத்தைவிட்டுச் சூட்சுமசரீரஞ் சுதந்தரமா யொரு காரியமுஞ் செய்யாதபடியினால் சூட்சுமசரீர காரியமென்றெப்படி யறிகிறதென்னில்,

உ-ம். அறியலாம். எப்படியென்றால் திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியானது கட்டையையனுசரித்துச் சுட்டுத் தன்னுருவமாக்கிக்கொண்டு தாகபாகாதிக் கிரியைகளைப்பண்ணினாலும் அந்தத் தாகபாகாதிக்கிரியைகள் கட்டையின் காரியமல்லாதது போல சூட்சுமசரீரமும் ஸ்தூலத்தையாசிரயித்துப் பதினேழுவிதமான காரியங்களைப்பண்ணினபோதும் கேவலமான ஸ்தூலத்திற் கன்னியமான சூட்சும சரீரத்தின் காரியமென்றே யறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் பதினேழுவிதமான காரியமேதென்னில்,

உ-ம். காரணமுன்னிலைபா யறியவேண்டும்.

ச-கை. காரணமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பதினேழுவித அவயவங்களானசூட்சுமசரீரமேகாரணம்.

ச-கை. அவையெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும, கன்மேந்திரியபஞ்சகமும, பிராணாதிபஞ்சகமும, சித்தத்தோடுங்கூடினமனதும், ஆங்காரத்துடன்கூடின புத்தியுமாகிய இந்தப் பதினேழும் கூடிச் சூட்சுமசரீரமென்னபபடும்.

ச-கை. ஞானேந்திரிய பஞ்சகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுரோத்திரம, தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் ஆகு ரு.

ச-கை. சுரோத்திராதிகளுக்கு ஞானேந்திரியமென்று பேரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சத்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்கிறபடியினால் ஞானேந்திரியமெனப் போவந்தது.

ச-கை. இதற்கு ஞானோற்பத்தி யெப்படி வந்ததென்னில்,

உ-ம். சாத்துவிதகுணத்தி னுற்பத்தியாகையினால் ஞானம்வந்தது.

ச-கை. கன்மேந்திரிய பஞ்சகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம ஆகு ரு.

ச-கை. இதற்குக்கன்மேந்திரியமென்றுபேரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். வசனாதிக்கிரியைகளைப் பிறப்பிக்கிறபடியினால் கன்மேந்திரியமென்னப்பட்டது.

ச-கை. இதற்குக் கிரியாவுற்பத்தி யெப்படி வந்ததென்னில்,

உ-ம். ராசதகுணத்தி னுற்பத்தியாகையினால் கிரியாவுற்பத்தி வந்தது.

ச-கை. பிராணாதிபஞ்சகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் ஆக ௫.

ச-கை. இதற்குப் பிராணாதியென்று பேரேன்வந்ததென்னில்,

உ-ம. ஸ்தூலசரீரத்தைச் சேஷ்டிக்கப்பண்ணுகிறபடியால் பிராணாதியெனப் பேர்வந்தது.

ச-கை. மனம் புத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம. அந்தக்கரணவிருத்தி விசேஷங்களே மனம் புத்தி யென்னப்படும்.

ச-கை. ஆறாவது சுரோத்திரேந்திரிய மெவ்வகைப்பட்டதென்னில்,

உ-ம. சத்தங்களெல்லா மெதினாலே கிரகிக்கப்படுகிறதோ அதுவே சுரோத்திரேந்திரியம்.

ச-கை. அந்தச்சத்த மெத்தனைவகைப்படு மென்னில்,

உ-ம. லௌகிகம் வைதிகமென இரண்டுவகைப்படும்.

ச-கை. லௌகிகமாவதேதென்னில்,

உ-ம. பிராகிருதரூபமான பதினெண்பாஷைகளும் லௌகிகம்.

ச-கை. வைதிகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. அப்பிராகிருதரூபமான வேதசாஸ்திரங்க ளனைத்தும்வைதிகம்.

ச-கை. இந்த லௌகிக மெத்தனைவித மென்னில்,

உ-ம. அனந்தவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. வைதிக மெத்தனைவித மென்னில்,

உ-ம. அதுவு மனந்தவிதமா யிருக்கும். அன்றியில் பஞ்சீகிருதபேதத்தில் சத்த மிருபத்தைந்துவிதம். இத்தனைவித சத்தங்களு மெதினாலே கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அஃதே சுரோத்திரேந்திரியம்.

ச-கை. இந்தச் சுரோத்திரேந்திரியமெங்கேயிருக்கிற தென்னில்,

உ-ம. கர்ணஷட்குளிய வச்சின்ன நபோதேசத்தை யாசிரித்திருக்கின்றது.

ச-கை. அந்த நபோதேசமே சுரோத்திரேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம. சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமடைந்த சரீரங்களிலு மிருக்கிற நபோதேசத்தினாலுஞ் சத்தத்தைக்கிரகிக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாதபடியினால் அந்த நபோதேசத்திற் கன்னியமாய் சத்தக்கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமானதொரு

வஸ்து நபோதேசத்தை யாசிரயித்துக்கொண் டிருக்கிற து. அதற்கே சுரோத்திரேந்திரியமென்றுபெயர். அதற் கதிட்டான்தேவதைதிக்கு. அவ் வதிட்டான தேவதையி னுற் பிரேரிக்கப்பட்ட சுரோத்திரேந்திரியஞ் சத்தமெல் லா மறிந்து பஞ்சீகிருதபேதசத்த மிருப்பதையு மறிந் துக்கொண்டேயிருக்கும்.

ச-கை. தொக்கிந்திரியமாவ தேதென்னில்.

உ-ம். பரிசமெல்லா மெதினுற் கிரகிக்கப் படுகிறதோ, அதுவே தொக்கிந்திரியம்.

ச-கை. அந்தப் பரிச மெத்தனைவித மென்னில்,

உ-ம். சீத உஷ்ண சீதோஷ்ண மிருது கடினமென் றைந்துவி தம; அவற்றுள் ஒவ்வொன் றனந்தவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. இந்தத் தொக்கிந்திரிய மெங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். தொக்கைச் சர்வத்திரா வியாபித்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனுல் தொக்கையே தொக்கிந்திரியமென்று சொல்லலா மே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரத்திலிருக்கிற தொக்கினுற் பரிசத்தைக் கிரகிக்கவேண்டும். அங்ஙனங் கிரகியாதபடி- யினுல் அந்தத்தொக்குக் கன்னியமான ஸ்பரிசக் கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமான ஒருவஸ்து சிரசுநடுவில்நபோ தேசத்திலிருந திரண்டு கவராய்த் தொக்கைப் பரிசித்து க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கே தொக்கிந்திரியமென்றுபெ யர். அதற்கதிட்டானதேவதை வாய்வு. அவ்வதிட்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட தொக்கிந்திரியம் பரிச த்தை யெல்லாமறிந்து பஞ்சீகிருதபேத பரிசமிருப்பதை யு மறிந்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. சட்சு விந்திரியமாவ தேதெனனில்,

உ-ம். ரூபமெல்லா மெதினுற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அஃதே ச ட்சு விந்திரியம்.

ச-கை. அந்தரூப மெத்தனைவகைப்படு மென்னில்,

உ-ம். வெள்ளை சிவப்பு பச்சை மஞ்சள் கறுப்பு ஊதா மிசிரம் அகலம் நிகளம் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி இவற்றுள் ஒவ்வொன் றனேகவிதமாயிருக்கும். இத்தனை ரூபங்களு மெதினுல் தெரியப்படுகிறதோ, அதுவே சட்சுவிந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். கருவிழியை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் கருவிழியே சட்சுவிந்திரியமென்றுசொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம. சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணசரீரங்களிலிருக்கிற கருவிழியினால் ரூபத்தை யறியவேண்டும். அங்ஙன மறியாதபடியினால், கருவிழிக் கன்னியமான ரூபத்தைக் கிரகிக்கிற சத்திமத்தாய சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து சிரநடுவே நபோதேசத்திலிருந்து இரண்டுகவராய்க் குவளைமுன்னிலையிலந்தக் கருவிழியை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கே சட்சுவிந்திரியமென்றுபெயர். அதற் கதிட்டானதேவதை சூரியன். அவ்வதிட்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சட்சுவிந்திரியம் ரூபமெல்லாமறிந்து பஞ்சீகிருதபேத ரூபமிருப்பதையுங் கிரகித்தறிந்துக் கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. சிங்குவை யிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. ரசமெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதற்கே சிங்குவையென்று பெயர்.

ச-கை. அந்த ரசமெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உ-ம. உப்பு புளிப்பு காப்பு கசப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு என்றாறுவிதம். அவற்று ளொவ்வொன் றனேகவிதமாயிருக்கும். இத்தனையு மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே சிங்குவேந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்.

உ-ம. நுனிநாவை யாசிரயித்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் நுனிநாவையே சிங்குவேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற நுனிநாவினால ரசங்களெல்லாங் கிரகிக்கவேண்டும். அப்படி கிரகிக்காதபடியினால் அந்த நுனிநாவுக் கன்னியமாய்ரசகிராஹ்யசத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து கபாலநடுவில் நபோதேசத்திலிருந்து இரண்டுகவராய் தந்ததாலோஷ்டத்தைப்பற்றி அந்தநுனிநாவை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும் அதற்கேசிங்குவேந்திரியமென்றுபெயர். அதற்கதிட்டானதேவதை வருணன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சிங்குவேந்திரியம் ரசங்க

ளையெல்லா மறிந்து பஞ்சீகிருத பேதரசங்களையுங் கிரகி த்துக்கொண்டிருக்கும.

ச-கை. ஆக்கிராணேநதிரியமாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். சுகந்த துர்க்கநதமெல்லா மெதினுற் கிரகிக்கப் படுகிற தோ, அதற்கே ஆக்கிராணேநதிரியமென்று பெயா.

ச-கை. அது எததனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். சுகநத துாக்கநத மிசிரகநதமென மூன்றுவிதம. அவற்று ளொவ்வொன் றனேகவிதமாயிருக்கும. இததனையுமெதி னுற்கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதுவேஆககிராணேநதிரியம்.

ச-கை. அது எஙகேயிருககு மென்னில,

உ-ம. நுனிமூககை யாசிரயிததுககொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனுல நுனிமூக்கையே கிராணேநதிரியமென்றுசொல்ல லாமே யென்னில்,

உ-ம. சுழுததி மூாசசை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற நுனிமூக் கினுற கநதமறியவேணடும. அஙஙன மறியாதபடியினுல் நுனிமூககுக கன்னியமாய கநதகிராஹ்ய சததிமததாய் சூட்சுமமாய ஒருவன் நு கபாலததிலிருநது முகாரவிநத வழியாய இரணடுகவராய் மூககுத்தண டெனுமபைபபற் றி அநத நுனிமூககை யாசிரயிததுக கொண்டிருக்கும. அதறகே ஆககிராணேநநிரியமெனறுபெயா. அதற் கதி ஷ்டானதேவதை அசுவினி. அவ வதிஷ்டான தேவதை யாற பிரேரிக்கபபட்ட அககிராணேநதிரியம கநதங்களை யெல்லாங் கிரகிதது பஞ்சீகிருதபேதகநதஙகளையு மறிந் துககொண்டிருக்கும.

ச-கை. கன்மேநதிரியஙகளில் வாக்கிநதிரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. சததமெல்லாமெதினு லுசசரிககபபடுகிறதோ, அதுவே வாக்கிநதிரியம.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்கிறதெனனில்,

உ-ம். நுனிநா தாலுமூலம மேனுதடு கீழுதடு பல் கண்டம்இரு தயம பிரமரநதிரமென்கிற அஷ்டதானங்களையு மாசிர யித்துக்கொண்டிருக்கும.

ச-கை. ஆனுலநத அஷ்டதானஙகளையே வாக்கிநதிரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணசரீரங்களிலிருக்கிற அஷ்டதா னங்களினுற் சததங்க ளுசசரிக்கபபடவேண்டும். அங்ஙு

மில்லாதபடியினால் அவ் வஷ்டதானங்களுக்கு மன்னிய மாய் சத்த முச்சரிக்கிற சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து அஷ்டதானங்களையுமா சிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்கே வாக்கிந்திரியமென்றுபெயர். அதற் கதிஷ்டானதேவதை அக்கினி. அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட வாக்கிந்திரியஞ் சத்தமெல்லா முச்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. பாணீந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கொடுக்கல் வாங்கல் முதலான கிரிகைக ளெதினாற்செய்யப்படுகிறதோ, அதற்குப் பாணீந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கேயிருக்குமெனனில,

உ-ம். உள்ளங்கையிலாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால்உள்ளங்கையேபாணீந்திரியமென்னலாமேயெனில்

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணசரீரங்களி லிருக்கிற வுள்ளங்கையினாலுந தானாதிக்கிரியைகளைப் பண்ணவேண்டும். பண்ணாதிருக்கிறபடியால் உள்ளங்கைக் கன்னியமாய்தானாதிக் கிரியாசத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து உள்ளங்கையை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாணீந்திரிய மென்றுபெயர். அதற் கதிஷ்டானதேவதை இந்திரன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாணீந்திரியங் கொடுக்கல் வாங்கலாகிற கிரியைகளைச் செய்யும்.

ச-கை. பாதேந்திரியமாகிற தேதென்னில,

உ-ம. கமனாதி கிரியைகளை யெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதற்குப் பாதேந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம. உள்ளங் காலை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதுவே பாதேந்திரியம.

ச-கை. ஆனா லுள்ளங்காலையே பாதேந்திரியமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற வுள்ளங்காலினால் கமனாதிக்கிரியைகளைப் பண்ணவேண்டும். பண்ணாதபடியினால் உள்ளங்காலுக் கன்னியமாய் கமனாதிக்கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந் திரண்டுகவராய் உள்ளங்காலை யாசிரயித்துக்

கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாதேந்திரியமென்றுபெயர். அதற்குகதிஷ்டானதேவதை உபேந்திரன். அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாதேந்திரியங் கமனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை. பாயு ரிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியைகளெதினாற் செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்குப் பாயு ரிந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதுவேபாயு ரிந்திரியம்.

ச-கை. ஆனால் குதத்தையேபாயுரிந்திரியமென்னலாமேயெனில்,

உ-ம. சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களி லிருக்கிற குதத்தினாலும் விசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில்லாதபடியினால் குதத்திற் கன்னியமாய் மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாயு ரிந்திரியமென்றுபெயர். அதற் கதிஷ்டானதேவதை மிருத்திவு அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட குதேந்திரிய மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை உபஸ்தேந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக் கிரியைகளெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதற்கு உபஸ்தேந்திரியமென்றுபெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம. யோனி லிங்கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதுவேயுபஸ்தேந்திரியம.

ச-கை. யோனி லிங்கங்களையே யுபஸ்தேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற யோனி லிங்கங்களினாலும் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணவேண்டும. பண்ணாதபடியினால் யோனி லிங்கங்களுக் கன்னியமாய் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக்கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து யோனிலிங்கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்கு உபஸ்தேந்திரியமென்று பெயர். அதற்க

திஷ்டானதேவதை பிரஜாபதி. அவ்வதிஷ்டான தேவ தையினுற் பிரேரிக்கபபட்ட உபஸ்தேந்திரியம் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனுதி கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை. பிராணுதி பஞ்சகத்தில் பிராணவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உசுவாச மெதினுற் பண்ணப்படுகின்றதோ, அதற்குப்பி ராணவாய்வென்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம் இருதயம். அதற்கதிஷ்டானதேவதை விசிட்டன். அவ்வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கபபட்ட பிராணவாய்வு உசுவா சம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. அபானவாயுவாவ தேதெனனில்,

உ-ம். நிசுவாச மெதினுற் பண்ணபபடுகிறதோ. அதற் கபான வாயுவென்று பெயர். அதற்கு ஸ்நானங்குதம். அதற்க திஷ்டானதேவதை விசுவகாததா. அவ் வதிஷ்டான தே வதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட அபானவாய்வு நிசுவாசம் பண்ணிககொண்டிருககும.

ச-கை. வியானவாயுவாவ தேனென்னில்,

உ-ம். சரீரத்தைப் பலப்படநிறுநதி யிநதிரியங்களுக்குப்பலனை க்கொடுத்துககொண்டிருக்கிற தெதுவோ, அதற்குவியா னவாயுவென்றுபெயர். அதற்கு ஸ்தானம் சர்வசரீரம். அதற்கதிஷ்டான தேவதை விசுவயோனி. அவ் வதிஷ் டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட வியானவாய்வு இநதிரியங்களுககுப பலனைக்கொடுதநுச சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும.

ச-கை. உதானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுழுததிகாலம வந்தபோது சகலவிநதிரியங்களையு மொடு க்கிக்கொண்டு தனககுக் காரணமான அஞ்ஞானத்தி லெ துலயிககப்பண்ணுகிறதோ, சாக்கிராவஸ்தையி லந்தந்த இநதிரியங்களை யந்தந்தவிடத்தி லெழுநிறுத்துகிறதோ, மரணகாலம் வநதபோது சகல விநதிரியங்களையுங் கிரகி த்துக்கொண்டு லோகாநதரத்திற் கெதுபோகிறதோ, அஃதே யுதானவாய்வு. அதற்கு ஸ்தானங் கண்டம். அ தற் கதிஷ்டானதேவதை பிரமதேவன். அவ் வதிஷ்டா ன தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட உதானவாய்வு இத் தியாதி தொழில்களை நடத்தும.

ச-கை. சமானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உண்டல் குடித்தல் உறிஞ்சல் நக்கலென்கிற நாலுவித வுண்டிகளைச் சாடராக்கினியோடுகூடியுபசமனம்பண்ணிச் சரீரத்திற்கெது புஷ்டிசெய்விக்கிறதோ, அதற்குச்சமானவாயுவென்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம் நாபி. அதற்கதிஷ்டானதேவதை க்ஷயன். அவ் வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சமானவாயுவு மேற்சொல்லிய கிரியைகளைச்செய்யும். இதுவன்றி உபவாயுக்களைந்தும் இதற்குள் அந்தர்ப்பூதமா யிருக்கின்றது. தொழில்மாத்திரம் வேறு. அதிதேவதையும் ஸ்தானமு மொன்றாக விருக்கும.

ச-கை. அந்த வாயுக்களாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்று பஞ்சவாயுக்கள். அவற்றுள் வாந்தி செய்விப்பது நாகன்; விக்கல் ஏப்பம் இமைப்பு விழிப்புகளைச் செய்விப்பது கூர்மன்; தும்ம லிருமலைச் செய்விப்பதுகிரிகரன்; சிரித்தல் வசனித்தலைச் செய்விப்பது தேவதத்தன்; துர்க்கந்தமாக்கிச் சரீரம வீங்கப்பண்ணி தலைவெடிக்கச்செய்வது தனஞ்சயன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அந்தக்கரண சதுஷ்டயத்தில் மனமாவ தேதென்னில்.

உ-ம். சங்கற்ப விகற்ப மெதினாற் பண்ணப்படுகிறதோ, அது வேமனம்.

ச-கை. அது எங்கேயிருக்குமென்னில்,

உ-ம். கண்டத்தின் கீழிருக்கும. அதற் கதிஷ்டான தேவதைசந்திரன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்டமனஞ் சஙகறப விகற்பம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. புத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நிச்சயமெல்லா மெதினாற் பண்ணப்படுகிறதோ, அதுவே புத்தி.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். முகத்திலிருக்கும. அதற் கதிஷ்டான தேவதை சதுர்முகன். அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட புத்தி நிச்சயமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. அகங்காரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அபிமானமெல்லா மெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதுவே யகங்காரம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். இருதயத்திலிருக்கும். அதற் கதிஷ்டான தேவதை ருத்திரன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அகங்காரம் அபிமானமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. சித்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சிந்தனையெல்லா மெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அது வேசித்தம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். நாபிப் பிரதேசத்தி லிருக்கும். அதற் கதிஷ்டான தேவதை விஷ்ணு. அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்டசித்தம் சிந்தனையெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். அதுவுமன்றி இந்த இலிங்கசரீரம் ஷோடசாத்மகமென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகிறது. அந்தப் பக்ஷத்தில் அந்தக்கரண மஞ்சுளொன்றுமாத்திரமே யாகும். பதினேழென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகின்றது. அந்தப் பக்ஷத்தில் மனமுஞ் சித்தமும் ஒன்றென்றும், புத்தியு மகங்காரமு மொன்றென்றாகும். பத்தொன்பதென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகின்றது. அந்தப்பக்ஷத்தி லந்தக்கரணங்கள் நாலையுஞ்சொல்லுவதாகும். அப்படி எத்தனைவிதமாகச் சொன்னாலும விரோதமில்லை. இப்படிபதினேழுவித காரியங்களினால பதினேழு அவயவமானஇலிங்கசரீரமுண்டென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ச-கை. காரணசரீர முண்டென் றெப்படி யறிகிறதென்னில்,

உ-ம். காரியமான ஸ்தூலசூட்சுமமாகிய இரண்டு சரீரங்கள் காணப்படுகிறபடியினால், இதுகளுக்குக் காரணமொன் றுண்டென்று யுத்திபண்ணவேண்டியது.

ச-கை. காரியத்தினால் காரணத்தை யூகித்தறியலாமாவென்னில்,

உ-ம். காரியமான புகையினாற் காரணமான அக்னியுண்டென்று யூகித்தறிவதுபோலக் காரியமான ஸ்தூலசூட்சும சரீரங்களினாற் காரணமான சரீரமுண்டென்று யூகித்தறியலாம். அல்லாமலும் அகமஞ்சானியென்றுபிரத்தியக்ஷமாயனுபவிக்கிறபடியினாற் காரணசரீர முண்டென்று நிச்சயிக்கலாம. இப்படி நிச்சயம்பண்ணின பிறகு ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்திரய விலக்ஷணத்துவ மெப்படியென்று விசாரிக்கவேண்டும்.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

வாசுதேவமனனம்.

ச-கை. ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்திரய விலக்ஷணமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மலக்ஷணஞ் சரீரத்திரயத்திலும், சரீரத்திரய லக்ஷணமாத்மாவிலு மில்லாதிருக்கிறதே சரீரத்திரயவிலக்ஷணம்.

ச-கை. ஆனால் ஆத்மலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். சத்து சித்து ஆனந்தமே யாத்மலக்ஷணம்.

ச-கை. அனாத்மலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். அசத்து சடம் துக்கமய மனாத்மலக்ஷணம்.

ச-கை. இந்த லக்ஷணங்களுக் கன்னியோன்னிய விலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. திருஷ்டாந்தத்தில் ஸ்திரீ லக்ஷணம் புருஷனிடத்திலும், புருஷ லக்ஷணம் ஸ்திரீயினிடத்திலு மில்லாதுபோற் சத்துலக்ஷண மசத்திலும், அசத்துலக்ஷணஞ் சத்திலுமில்லை. பிரகாசலக்ஷணம் அந்தகாரத்திலும், அந்தகாரலக்ஷணம் பிரகாசத்திலு மில்லாததுபோலச் சித்துலக்ஷணஞ் சடத்திலுஞ் சடலக்ஷணஞ் சித்திலுமில்லை. சந்திரலக்ஷணஞ் சூரியனிலும், சூரியலக்ஷணஞ் சந்திரனிலு மில்லாததுபோல ஆனந்தலக்ஷணந் துக்கத்திலும், துக்கலக்ஷண மானந்தத்திலு மில்லை. இப்படி சச்சிதானந்தத்துக்கும், அசத்துசடந் துக்கத்துக்கும் அன்னியோன்னியவிலக்ஷணத்துவமாகச் சத்துலக்ஷணமும், அசத்துலக்ஷணமும், சித்துலக்ஷணமும், சடலக்ஷணமும். ஆனந்தலக்ஷணமும், துக்கலக்ஷணமு முண்டு. இதுகளை விசாரித்தறியாமல் ஆத்மாவின் அன்னியோன்னிய விலக்ஷணத்துவ மறியக்கூடாது.

ச-கை. சத்துலக்ஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒன்றினாலும் வாதிக்கப்படாமல் பூத பவுஷிய வர்த்தமானகாலத்திலும் ஏகரூபமாயிருக்கிற தெதுவோ அதுவே சத்துலக்ஷணம்.

ச-கை. அசத்துலக்ஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். காலத்திரயத்திலு மில்லாததாயிருந்துந் தோற்றிக்கொண்டு, ஒன்றினால் வாதிக்கப்பட்டுப் போகிற தெதுவோ, அதுவே அசத்துலக்ஷணம்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ-ம். பழுதையும், பழுதையினிடத் தாரோபிக்கப்பட்ட பாம்புமே திருஷ்டாந்தம்.

ச-கை. பழுதையினிடத்தில் சத்துலக்ஷணமும், அசத்துலக்ஷணமுமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ-ம். பழுதையினிடத்திலாரோபிக்கப்பட்ட சர்ப்பமுதலான பயபீதிகளாகிற ஒன்றினாலும் அந்தப்பழுதை வாதிக்கப்படாமல், பிராந்திகாலத்திலும் பிராந்திக்குப் பூர்வகாலத்திலும் பிராந்திபோன பிற்காலத்திலும் ஏகரூபமாயிருந்ததே சத்துலக்ஷணம். தானில்லாதிருந்து நடுவே தோற்றிக்கொண்டு ஒன்றினால் வாதிக்கப்பட்டுப் போகிறதே அசத்துலக்ஷணம். இது சர்ப்பத்தினிடத்திலுமுண்டு. பழுதைலக்ஷணம் பாம்பினிடத்தில்லாத படியினாலும், பாம்புலக்ஷணம் பழுதையினிடத்தில்லாதபடியினாலும் அந்தப் பாம்பு பழுதைகளுக்குச் சத்தத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் லக்ஷணத்தினாலும் உபமானத்தினாலும் விவகாரத்தினாலும் பேதலக்ஷணமுண்டாயிருப்பதுபோலச் சத்துலக்ஷணம் தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தி லில்லாதபடியினாலும், அசத்துலக்ஷணஞ் சத்தான ஆத்மாவினிடத்தி லில்லாதபடியினாலும் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் சத்தத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் லட்சணத்தினாலும் உபமானத்தினாலும் விவகாரத்தினாலும் பேதமுண்டு.

ச-கை. இதினாலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சத்தென்ற சத்தம் அசத்தென்ற சத்தமாகாது; அசத்தென்ற சத்தம் சத்தென்ற சத்தமாகாது. சத்தினுடைய சத்தார்த்தம் அசத்தினுடைய சத்தார்த்தமாகாது. அசத்தினுடைய சத்தார்த்தம் சத்தினுடைய சத்தார்த்தமாகாது. சத்தினுடைய லக்ஷணம் அசத்தினுடைய லக்ஷணமல்ல; அசத்தினுடைய லக்ஷணம் சத்தினுடைய லக்ஷணமல்ல சத்தினுடைய வுபமானம் அசத்தினுடைய வுபமானமல்ல; அசத்தினுடைய வுபமானம் சத்தினுடைய வுபமானமல்ல. சத்தினுடைய விவகாரம் அசத்தினுடையவிவகாரமல்ல; அசத்தினுடைய விவகாரஞ் சத்தினுடைய விவகாரமல்ல. ஆகையினால் சத்துரூபமான ஆத்மாவுக்கு

ம், அசத்துரூபமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்திற்
கும் பழுதையும பாம்பும்போல ஐந்து வகையினாலுங் கா-
லத்திரயத்திலும அன்னியோன்னிய பேதலக்ஷணஞ் சித்
தித்தது.

ச-கை. சித்துலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். ஒருசாதனமு மபேக்ஷியாமல தானுந தோற்றிக்கொண்டு, தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்டபதார்த்தங்களையுந்தோற்றிவைக்கிறதெதுவோ, அதுவே சித்துலக்ஷணம.

ச-கை. சடலக்ஷண மேதென்னில,

உ-ம். தானுந தோற்றாமல் அன்னியவஸ்துவையுந்தோற்றிவையாம லிருக்கிறதெதுவோ, அதுவே சடலக்ஷணம.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில,

உ-ம். சூரியபிரகாசத்தினால விளங்குகிற கடங்களும சூரியபிரகாசமுந திருஷ்டாந்தம.

ச-கை. ஆதித்தனிடத்திற சித்துலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தமெல்லா மேகதேசமாகையினால ஏகதேச திருஷ்டாந்தமான ஆதித்தனிடத்திற சித்துலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில,

உ-ம. ஆதித்தன பிரகாசாந்தரங்களை யபேக்ஷியாமல் தானுந்தோற்றிக்கொண்டு, தற்பிரகாசத்தைச சம்பந்தித்திருக்கிற கடங்களையுந தோற்றிவைக்கிறபடியா லாதித்தனிடத்திற் சித்துலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. கடத்தினிடத்திற சடலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில,

உ-ம. தானுந தோற்றாமல் அன்னியவஸ்துவையுந்தோற்றிவைக்கமாட்டாதபடியினால, சடலக்ஷணமுண்டு. ஆகையால்ஆதித்தலக்ஷணங கடத்திலில்லாதபடியினாலுங் கடலக்ஷணம ஆதித்தனி லில்லாதபடியினாலும ஆதித்தனுக்குங் கடத்துக்குஞ சத்தம அர்த்தமலக்ஷணம உபமானம. விகார மென்கிற ஐவகையினாலும பேதலக்ஷணமுண்டானதுபோலச சித்துலக்ஷணம சடமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்திலும, சடலக்ஷணம சித்தாகிற ஆத்மாவினி

கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாதேந்திரியமென்றுபெயர். அதற்கதிஷ்டானதேவதை உபேந்திரன். அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாதேந்திரியங் கமனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை. பாயுரிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மலவிசாக்கனாதிக கிரியைகளெதினாற் செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்குப் பாயுரிந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதுவேபாயுரிந்திரியம்.

ச-கை. ஆனால் குதத்தையேபாயுரிந்திரிய மென்னலாமேயெனில்,

உ-ம. சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களி லிருக்கிற குதத்தினாலும் விசாக்கனாதிக கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில்லாதபடியினாலே குதத்திற் கன்னியமாய் மலவிசாக்கனாதிக கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாயுரிந்திரியமென்றுபெயர். அதற் கதிஷ்டானதேவதை மிருத்திவு அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட குதேந்திரிய மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை உபஸ்தேந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. சுக்கில மூத்திர விசாக்கனாதிக கிரியைகளெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதற்கு உபஸ்தேந்திரியமென்றுபெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம. யோனி லிங்கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதுவேயுபஸ்தேந்திரியம்.

ச-கை. யோனி லிங்கங்களையே யுபஸ்தேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற யோனிலிங்கங்களினாலும் சுக்கில மூத்திர விசாக்கனாதிக் கிரியைகளைப்பண்ணவேண்டும். பண்ணாதபடியினால் யோனி லிங்கங்களுக் கன்னியமாய் சுக்கில மூத்திர விசாக்கனாதிக்கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து யோனிலிங்கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்கு உபஸ்தேந்திரியமென்று பெயர். அதற்க

உ-ம். வெய்யிலி லடிபட்டுத் தபிக்கப்பட்ட புருஷன் அந்தக் குளிர்ந்த நீர்ப்பானையைத் தொட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்கொண்டமாத்திரத்தில் அவனுடைய தாபம நிவிர்த்தியாகின்றது. அது சாக்ஷாத் ஜலமல்ல. அந்தஜலத்தின் ஆவேசமாத்திரத்துக்கே தாபநிவிர்த்தியிருப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டோம். அந்த ஜலத்தைப் பானம்பண்ணினாற் சகல தாபங்களும் போமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆகையினால் அந்தஜலத்தினிடத்தி லானந்தலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. புளியநெருப்பில் துக்கலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தாகதாபாதிக ளில்லாதவன் புளியநெருப்போடு கூடியிருக்கிற வெங்கலப் பானையைத் தொட்டமாத்திரத்தில் அந்தப்பானையின் ஊஷ்ணம சுபாவத்தினால் அதைத்தொட்டவனுக்குத்தாபாதிகளைக் கொடுத்துக் கையெல்லாங்கொப்புளிக்கச்செரிகின்றது. அது சாக்ஷாத் நெருப்பல்ல. நெருப்பினுடைய ஆவேசமாத்திரமே தாபாதிகளைக்கொடுக்கின்றதென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டோம். அந்தநெருப்பையேதொட்டாற் சமஸ்தத்தையும பஸ்மமாக்குமென்பதற்குச் சாவானுபவ சித்தமாகையினால் அந்தப் புளிய நெருப்பினிடத்தில் துக்கலக்ஷணமுண்டு இதுவுமன்றியில் வேறு திருஷ்டாந்தமு மிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அமிர்தமும் காளகூடவிஷமுமே திருஷ்டாந்தம.

ச-கை. அமிர்தத்தி லானந்தலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். தான் சுகசொரூபமா யிருந்துகொண்டு தன்னைப்பானம பண்ணவாகளுக்கு நிரதிசயமான சுகத்தைக் கொடுக்கிறபடியினா லமிர்தத்தினிடத்தில் ஆனந்தலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. காளகூடவிஷத்தில் துக்கலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். தான் தாபாத்மகமா யிருந்துக்கொண்டு தன் சமீபத்தில் வந்தவர்களை மிகுந்த துக்கரூபமான பிராணஹானி செய்கிறபடியினால் காளகூட விஷத்தினிடத்தில் துக்கலக்ஷணமுண்டு. அமிர்தலக்ஷணங் காளகூடவிஷத்தி லில்லாதபடியினாலும், காளகூட விஷலக்ஷணம் அமிர்தத்தி லில்லாதபடியினாலும், அமிர்தத்திற்குங் காளகூட விஷத்திற்கும்

முன்சொன்ன ஐந்துவித லக்ஷணத்திஞலும் பேதலக்ஷண மிருக்கிறதுபோலும், ஜலலக்ஷணம் நெருப்பினிடத் தில்லாதபடியிஞலும், நெருப்பு லக்ஷணம் ஜலத்தினிடத்தி லில்லாதபடியிஞலும், ஜலத்துக்கும்நெருப்புக்கும்முன்சொன்ன ஐவகை லக்ஷணத்திஞலும் பேதலக்ஷண மிருக்கிறது போலும், ஆனந்தலக்ஷணம துக்காதமகமான தேகேந்திரியாதி புததிர பாரியாதிப் பிரபஞ்சததினிடத்தி லில்லாதபடியிஞலும், துக்கலக்ஷணம சுகசொரூபமான ஆத்மாவினிடத்தி லில்லாதபடியிஞலும், ஆனநதநதிற்குந் துக்கத்திற்கும் முன்சொன்ன ஐவகையிஞலும் பேதலக்ஷண முண்டு.

ச-கை. இதிஞ லென்னசித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். காளகூட சுபாவமான தாபங்க ளமிர்தத்தைப் பரிசியாது போலும் அக்கினி சுபாவமான தாபங்கள் ஜலத்தைப்பரிசியாதுபோலும் தேகேநதிரியாதி பிரபஞ்ச சுபாவமான தாபத்திரபங்கள் சுகசொரூபமான ஆதமாவைப் பரிசிக்கவில்லையென்றன்னியோன்னியபேதலக்ஷணஞ்சித்தித்தது

ச-கை. ஆஞ லிநதவிசாரத்திற்குப் பல மேதென்னில்,

உ-ம். பழுதையைப்போற் சத்துருபனும் ஆதித்தனைப்போற் சித்துருபனும் ஜலாமிர்தநதைப்போ லானந்த சொரூபனுமான தான் பாம்பைப்போல் அனுர்தமும் கடத்தைப்போற் சடமும் அக்கினி காளகூடவிஷத்தைப்போல்துக்கசொரூபமுமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்ஷணனென் றறிகிறதே பலம. இதுவல்லாமல் முன்சொன்ன சரீரததிரயத்தினிடத்தில் ஈசுவரனிருந்து கன்மத்தை யசைப்பிக்கிறவிதமுந் தெரிந்து தன்னுடைய அஞ்ஞானத்தையும் போக்கடித்து; அருளே திருமேனியாயெழுந்தருளிய சற்குருவிஞல் சகலவுபாதிகளையுங் கழித்துத் தன்னை யெப்போதும் நிருமலஞய் சர்வோபாதிரகிதஞய் சகலவுபாதிகளுக்குஞ் சாட்சிமாத்திரமாய் எவன் விசாரித்தறிகிருஞே, அவனே சீவன் முத்தனென்றும் பரமுத்தனென்றும் சகலசுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சரீரத்திரயவிலக்ஷணநிருபகம்
முற்றிற்று.

பத்தாவது,

அவஸ்தாத்திரயசாட்சித்வநிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மா அவஸ்தாத்திரய சாட்சியென்றுசுருதிகளிற்சொல்லுகிறபடியினால் அவஸ்தாத்திரயத்தை யறியாமல் அவஸ்தாத்திரய சாட்சியை யறியக்கூடாது. ஆகையினால் அவஸ்தாத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியென்று மூன் றவஸ்தைகளாகும்.

ச-கை. சாக்கிராவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சகல இந்திரியங்களிலும் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ பாகியார்த்தஞான மெம்மட்டிருக்கிறதோ, அம்மட்டுஞ்சாக்கிரமென்றுபெயர்.

ச-கை. சொப்பனவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இந்திரியங்களினால் பாகியார்த்த ஞானம்வராமல் மனதே விஷயாகாரமாகப் பரிணமித்துக் கர்த்ருத்வாகாரமா யெந்தமட்டுந் தோற்றுகிறதோ அந்தமட்டுஞ் சொப்பன மென்றுபெயர்.

ச-கை. சுழுத்தியவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இந்திரியங்களினாற் பாகியார்த்தஞானமும் வராமல், மனதுகர்த்ருத்வாகாரமாய்ப் பரிணமித்து விஷயாகாரமாய்த் தோற்றாமல் புத்தி காரணாத்மகமா யெந்தமட்டு மிருக்கிறதோ அந்தமட்டுஞ் சுழுத்தியென்று பெயர்.

ச-கை. ஆத்மாவுக் கவஸ்தாத்திரய சாட்சித்வமாவ தெப்படியெனில்,

உ-ம். அவஸ்தாத்திரயங்களிற் கூடியிருந்துங் கூடாமலும் அவஸ்தாத்திரயததையும், அவஸ்தாத்திரய வியாபாரத்தையும், அவஸ்தாவாசரையு மறிந்துக்கொண் டிருப்பதே சாட்சித்வம்.

ச-கை. இந்தச் சாட்சித்வத்திற் கித்தனை விசேஷம் வேண்டுமாவெனில்,

உ-ம். வேண்டும்.

ச-கை. இது எங்கே கண்டோமென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்திற் கண்டோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஸ்தல மடாதி கோயிலிற் ஜபம்பண்ணிக் கொண்டிருப்ப வருடைய சந்நிதானத்தில் கடன்கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டபுருஷரிருவரும்வந்து ஒருமுகூர்த்தஞ் சபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பிற்பாடு சற்றுநேரங்கழித்து அவ்விருவரில் கடன்கொடுத்தவன் வாங்கினவனைக்கேட்க, அவன் காலாந்தரங் கொடுக்கிறேமென்று சொல்ல, இப்படியன்னியோன்னியமாயொரு முகூர்த்தமட்டுஞ் சம்வாதமபண்ணி, பிற்பாடு அந்தகடன் கொடுத்தவன், வாங்கினவனைக் கடினமாய்க்கேட்க, அவ னில்லையென்று சொல்ல, இப்படி யொரு முகூர்த்தமட்டு மன்னியோன்னிய கலகம்பண்ணிப பிற்பாடு அவாக ளிருவருமாயரசனிடத்திற் போய்க் "கடன்கேட்டாலடித்தா" னென்று பிரியாது சொல்ல, "அவனே யடித்தான்" என்று கடன்வாங்கினவன் சொல்ல, இந்த வன்னியோன்னிய வெதிருத்த வாக்கியங்களை யரசன்கேட்டு, இதற்குச் சாட்சியுண்டோ வெனறும இவரிருவர் சம்வாதத்திற் கெவன் சாட்சியாயிருந்தானே வவனு. லிவாகள் சம்வாதம் வெளிப்படு மென்றுங் கண்டிருந்த துபோல பூாவஞ் சொல்லபபட்ட சாட்சித்வலக்ஷண மிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அந்தச் சபவாநிக ளிருவரு மெந்தமட்டு மவுனமாயிருந்தார்களோ, அந்தமட்டுஞ் சுழுத்தியவஸ்தைக்குத்திருஷ்டாந்தம். அவ் வவஸ்தையில் வியாபாரத்திரயங்க ளில்லை. மௌனமா யிருந்த விருவரும அவஸ்தாவாசிகளாமெந்த மட்டுஞ் சவுசன்னிபமாய் பமவாதம பண்ணினார்களோ, அந்தமட்டுஞ் சொப்பனவஸ்தைக்குத் திருஷ்டாந்தம். அவ்வவஸ்தையில் வியாபாரத் திரயங்களுண்டு.

ச-கை. வியாபாரத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஸ்த சலனங் காயகவியாபாரம, அன்னியோன்னியசம்பாஷணை வாசக வியாபாரம், உத்தரப்பிரத்யுத்தர சிந்தனையே மானச வியாபாரம், மிருது பாஷிகளாகிய விருவருமே யவஸ்தாவாசிகள். இவர்க ளெந்தமட்டுங் கலகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்களோ, அந்தமட்டுமே சொப்பனவஸ்தை.

ச-கை. ஆனாற்சாக்கிராவஸ்தைக்குத்திருஷ்டாந்த மேதென்னில்,

வாசுதேவமனனம்.

உ-ம். அன்னியோன்னிய வடிகள் காயக வியாபாரம். அன்னி யோன்னிய பவுருஷவசனங்கள் வாசகவியாபாரம். அன் னியோன்னிய மர்மசிந்தைகள் மானசவியாபாரம். இப்ப டி கலகம்பண்ணின விருவருமே யவஸ்தாவாசிகள். மத்தி யஸ்தனாகிய தேவதத்தனிவர்கள் கலகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவனாகையால் அவஸ்தாத் திரயங்களுடன் கூடியுங் கூடாமலிருந்துக்கொண்டுஅவஸ்தாத்திரயத்தை யும் அவஸ்தாத்திரய வியாபாரத்தையும் அவஸ்தாத்திர ய வாசரையு மறிகிறபடியால் அந்த மத்தியஸ்ததேவதத் தனிடத்திற் சாக்ஷித்வமிருக்கின்றது.

ச-கை. சாக்ஷித்துவத்திற்கித்தனைவிசேஷம்வேண்டுமாவென்னில்

உ-ம். வேண்டும.

ச-கை. ஆனால் தாஷ்டாந்தத்தில் சாக்ஷியான வாத்மாவினிடத்தி லு மித்தனை விசேடமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அவஸ்தாத் திரயத்துடன் கூடியுங் கூடாம லிருப்பதும், அவஸ்தாத்திரய வியாபாரமும், அவஸ்தாத்திரய வாச ரையறிந திருப்பது மாகிய விசேடம் சாக்ஷியாகியஆத்மா வினிடத்திலிருக்கின்றது.

ச-கை. தாஷ்டாநதத்தி லவஸ்தாத்திரய மேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிரசொப்பன சுழுத்திகளே யவஸ்தாத்திரயம்,

ச-கை. சாக்கிரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நித்திரைவிட் டெழுந்ததுமுதல் நித்திரைவருகிற பரியந் தமுஞ் சாக்கிரமென்று சொல்லபபடும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாநத முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். விசாலமாகிய பட்டணத்தைப்போற் சாக்கிரா வஸ்தை, அந்தப் பட்டணத்திற் பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வீதிகள்போற் காயக வாசகமானச வியாபாரங்கள்; அப் பட்டணத்தில் வரப்பட்ட ஆனி விருத்திகளுக்கு அபிமா னியாகிய பிரபுவைப்போற் சுகதுக்கத்திற் றபிக்கின்ற சா க்கிராவஸ்தாவாசனை விசுவன்.

ச-கை. சொப்பனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நித்திரைகாலத்திற் சாக்கிரவாசனை மயமாகிய மனதினாற் கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தினிடத்திற் பிரதிபாசிக சீவனெம்மட்டும் விவகரித்திரானோ அம்மட்டுஞ் சொப்பனமென்னப்படும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமெப்படியெனின்,

உ-ம். மேற்சொல்லிய பட்டணத்திலிருக்குங் கோட்டையைப் போற் சொப்பனம், அக்கோட்டையிலிருக்கும் பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வீதிகள்போலக் காயகவாசகமானச வியாபாரம், அக்கோட்டையில் வரப்பட்ட ஆனிவிருத்திகளுக்கபிமானியாகிய பிரஜைபோலச் சுகதுக்கத்து றபிரனற சொப்பனாவஸ்தா வாசனாகிய தைசதன்.

ச-கை. சுழுத்தியாவதேதெனின்,

உ-ம். பாகிய வியாபாரமும், அந்தர வியாபாரமும், சேகேந்திரிய வியாபார பிரஞ்ஞையுமில்லாமல் சீவன் நிச்சேஷ்டித் துறியெய்தமட்டும் நித்திரைசெய்கிறானோ, அம்மட்டுஞ் சுழுத்தியவஸ்தையென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கோட்டையிலிருக்கிற வீட்டைப்போற் சுழுத்தியவஸ்தை, அந்தவீட்டில் பிரமக்ஷத்திரியாதி வீதிகளெப்படியில்லையோ, அப்படிப்போல் காயவாசகமானச வியாபாரங்களில்லை. அந்தவீட்டில் வருகிற ஆனிவிருத்திகளுக்கபிமானியாகிய பிரபுவைப்போல் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கப்பட்ட சுழுத்தியவஸ்தா வாசனாகிய பிராஞ்ஞன்.

ச-கை. ஆனால் இவ்வவஸ்தைகளைக் குறித்து ஆத்மாவுக்குச் சாட்சித்துவ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். நேற்றைய சாக்கிராவஸ்தையும், அதிற் செய்யுங் காயக வாசக மானச வியாபாரங்களும், அவ்வவஸ்தா வாசனையும், நேற்றைய சொப்பனாவஸ்தையும், அதிற்செய்யுங் காயகவாசக மானச வியாபாரங்களும், அவ்வவஸ்தாவாசனையும், நேற்றைய சுழுத்தியவஸ்தையும், அதிற் சாவதமொரு வியாபாரமும் பண்ணவில்லை யென்பதும், அவ்வவஸ்தா வாசனையும் இன்றைக்கு நாம் காணுகிறபடியினாலே, ஆத்மாவுக்குச் சாட்சித்துவ முண்டென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனால் இதுஸ்மரணையோ அல்லது அநுபவமோவென்னில்,

உ-ம். ஸ்மரணையென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அநுபவமென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்.

உ-ம். இப்போ தந்த விஷய ஜன்னீகரிஷ்ண மில்லாதபடியினா லநுபவமென்று சொல்லக்கூடாது: ஸ்மரணையென்றேசொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் இந்த ஸ்மரணை அனுபூத வஸ்துவிஷயமாய் வருகிறதோ, அனனுபூதவஸ்துவிஷயமாய் வருகிறதோ வென்னில்,

உ-ம். அநுபூதவஸ்து விஷயமாகவே வருகிறது.

ச-கை. அனனுபூதவஸ்து விஷயமாய்வருகிற தென்னலாமே யென்னில்,

உ-ம். பிரபஞ்ச வியாபாரமெல்லாம நம்மாலேயே ஸ்மரிக்கப்படவேண்டும்; அங்ஙன மில்லாமையினால் ஸ்மரணையெல்லாம் அநுபூதவஸ்து விஷயமென்றே சொல்லவேண்டும.

ச-கை. ஆனாலிது ஆரா லனுபவிக்கப்படுகிற தென்னில்,

உ-ம். நம்மா லனுபவிக்கப்படுகிறது.

ச-கை. ஆனால் நாம் கூடியிருந தனுபவித்தோமோ? கூடாதிருந் தனுபவித்தோமோ வென்னில்,

உ-ம். கூடியிருநதே யனுபவிததோம.

ச-கை. கூடாதிருந் தனுபவிததோ மென்னலாமே யென்னில்,

உ-ம். சொர்க்காதிகளி லிருக்கும் விஷயத்தையும் நாமெப்போது மனுபவிக்கவேண்டும. அங்ஙன மில்லாதபடியால் அப்படி சொல்லக்கூடாது. கூடியிருந்தே யவஸ்தைகளையும்; அவஸ்தா வியாபாரங்களையும், அவஸ்தாவாசரையு மனுபவித்தோமென்றே சொல்லவேண்டும.

ச-கை. ஆனாற் கூடாமலிருப்ப தெப்படியென்னில்,

உ-ம். நேற்றைய ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்திகளும், அவ்வவ்வவஸ்தாவியாபாரங்களும், அவஸ்தாவாசிகளும் நசித்துப்போயும நாமிருப்பதினால் நாம அவ் வவஸ்தைகளிற்கூடவில்லை. கூடினோமேயானால் நாமும் நசித்துப்போகவேண்டும்.

ச-கை. கூடியிருந்தால் நசித்துப்போக வேண்டுமென்றே நியமமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். வஸ்திராதிகளிற் கூடியிருக்கிற சித்திராதிகள் வஸ்திராதிகள் நசித்தபோனாற் சித்திராதிகளும் நசித்துப்போவதுபோல, நாமுங் கூடியிருந்தால் நசித்துப்போகவேண்டும். ஆகையால் நா மவஸ்தாத்திரயங்களுடன் கூடாமலிருந்து அவ் வவஸ்தைகளையும், அவஸ்தா வியாபாரங்களையும், அவஸ்தாவாசிகளையும் அறிகிறோம். ஆதலால் சாக்ஷித்துவம் நமமிடத்தி லிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் நாமே யவஸ்தாத்திரயங்களுக்குச் சாட்சியானால் தேவரீர் வாக்கியப்படியே யவஸ்தாதிகளை யறிகிறவன் சாட்சியாமே. அவஸ்தாவாசனல்லவோ அவஸ்தாதிகளையு மவஸ்தாவியாபாரங்களையு மறிகிறான். ஆதலா லவ்வவஸ்தாவாசனுக்கே சாட்சித்வஞ் சித்தித்திருக்கிறது. இப்படியிருக்க அவஸ்தாவாசனுக்குச் சாட்சித்வமில்லை, அவனுக் கன்னியவெதிருந்தருக்கே சாட்சித்வமுண்டென்றெப்படி சொல்லலாமெனனில்,

உ-ம். அவஸ்தாவாசனுக்குச் சாட்சித்வ மின்றென்பதும் அவனுக் கன்னியமான வாதமாவுக்கே சாட்சித்வமுண்டென்பதுமே கூடும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பாகியமான விருட்சாதிகளைப்போலும், அந்தரான தேகாதிகளைப்போலும் அவஸ்தாவாசன விகாரியாயிருக்கிறான். ஆதலால விருக்ஷாதிகளுக்குந் தேகாதிகளுக்கு மன்னியபதார்த்த அவபாசகரூபமாகிய சாட்சித்துவ மில்லாததுபோல விகாரியாகிய அவஸ்தாவாசனுக்கும அவஸ்தைக்கும அவஸ்தா வியாபாரங்களுக்கும அவபாசகரூபமான சாட்சித்வமில்லை.

ச-கை. ஆனா லிவன் விகாரியாயிருக்கிறானோ வென்னில்,

உ-ம். ஆம. விகாரியாகவே நேற்றைக்கொந்த சுகதுக்கத்துடன் தபித்தானோ, அப்படியே யின்றைககிராமல் அதைப்பார்க்கிலும அதிகங் குறைச்சலாகிய சுகதுக்கங்களுடன்கூடித்தபிக்கிறானாதலால் விகாரத்துவ மிருக்கிறதேயன்றி சாட்சித்வமில்லை.

ச-கை. இவனுக் கன்னியமானசாட்சியென்றொன்றையுங்காணோமே எப்படியுண்டென் றறிகிறதென்னில்,

உ-ம். அறியலாம.

ச-கை. அஃதெபபடி யெனனில,

உ-ம். இநத வவஸ்தாவாசன நேறறைக கொதச சுநதநுடன் கூடி யிருநதானே அபபடி யிராமல, ஒனறு நாறுதிகமாகிய சுகநுகாத நுடன கூடி யனுபவிக்காமெனனறு சவன அநதஅவஸ்தாவா சனவிகாரஙகளை யறிகிறுறே, அபபனே அவஸதாவாசனுககனனியமான சாடசியெனறறியலாம.

ச-கை. அனறுல நிாவிகாரருகிய அதமா நான சாட்சியென றறியவிலலையே, விகாரியான அவஸ்தாவாசனலலவோ வறிகிறுன? ஆதலால நிாவிகாரருகிய ஆதமாவே சாடசியெனறெபபடியறிகிறதெனனில,

உ-ம். திருஷடாநதமாசசகேள கணணுடியிற பாாககிறபோது சுபாவமாகிய முகம அதிற பிரதிபிமபிசகது அநதபபிரதிபிமபவழியாகவே கனது சுபாவமுகததின சவுநதரிய ருபாதிகளை பறிவதுபோல, நாவிகாரமாகிய ஆதமாவும அநதககரணததிற பிரதிபலிககு அநதபபிரதிபலனவழியாகவே காததாவாயிருநது சருகி சாஸ்திராநி விசாரமபணணி. விகாரமாகிய பிரதிபலனநதானலலவெனறு நிசசயிததது, அநதப பிரதிபலனவழியே தானிருவிகாரருகிய பரிபூரணனெனறும, தான பிரமமெனறும, தான சாடசியெனறும, தனது விடைசஷணஙகளை டறிகிறுன இநதத திருஷடாநதததிற கிரிசியமான கணணுடியு மதிற கிரிசியமாய பிரதிபலிதத அபாசமுகமும சுபாவமுகததின சவுநதரிய ரூபாதிகளை யபபடி யறியவிலலையோ, அபபோல கிரிசிய விகாரமான அநதககரணமும அதிற பிரதிபலிதத கிரிசியவிகாரியாகிய சிதாபாசனுக்கனநியமானதான அதமாவான வாதும சபாவ சாடசிதவ நிாவிகார [illegible] ரணதவ சொருபததை யறியவிலலை. ஆகையிறுல நிாவிகார வாதமா சுதாவாய நான சாடசியென றறியாதிருநதபோதும விகாரவவஸ்தாவாசன நான சாடசி [illegible] தவஙகளை யறிநதபோதும விகாரியாகியவவஸ்தா வாசனுககுச சாடசிதவங கூடாது. நிாவிகாரவாதமாவுககேசாட்சிதவஙகூடும. அநதசசாடசிதவலடசணமம நமமிடததிருபபதால நாம சாடசியெனபதிற சநதேகமே யிலலை.

ச-கை. நமக்கு இந்தச் சாட்சித்வம் பூர்வமே சித்தித்திருக்கிறதோ? இப்போது சாதனங்களினாற் சித்தித்ததோ வென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் விவாதகர்த்தாக்களுக்குச் சாட்சியாயிருந்தவருடைய சாட்சித்வம் சாதனங்களினால் சித்தியாமற் பூர்வமே சித்தித்திருப்பதுபோல, நம்மிடத்தி லிருக்கப்பட்டவருடைய சாட்சித்வமுஞ் சாதனங்களாற் சித்தித்ததல்ல; பூர்வமே சித்தித்திருக்கிறது.

ச-கை. ஆனால் ஏன் தோற்றவில்லையென்னில்,

உ-ம். விசாரியாமையினால் தோற்றவில்லை. ஆகையினாற் சிரவணமே முக்கியமென் றுபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகின்றது. மலபரிபாகத் தெல்லையிற்றெளிந்த சற்குருவினால் விசாரித்தபோது நமது சாட்சாத்கார வனுபவத்திற்கும் நாமே சாட்சித்வமென்று நித்தியமாயிருக்கின்றது. அப்படிக்கு நித்தியமாயிருப்பதா ஸ்வானுபவத்திற்குச் சித்தி வராமல் விபரீதசந்தேகமிருக்குமானால் அந்தக்கரணநிர்மலமாய் ஏகாக்ரசித்தம வரப்பண்ணிச் சாட்சாத்கார சாட்சித்வமவரப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். பூர்வ விவாதகர்த்தருடைய சாட்சியாகிய தேவதத்தனுக்கு அன்யமானவிவாதிகளுடைய வவஸ்தைகளும், அவஸ்தாவியாபாரங்களும், அவஸ்தாவியாபாரிகத்வமும், அவனையெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அவன இவ்வவஸ்தாதிகளையெல்லா முதாசீனமாகப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தவ் வவஸ்தாதிகளுக்குச் சாட்சியாயெப்படி யிருக்கிறானோ, அதுபோல, நமக்கன்னியமான அகங்காராதி யவஸ்தாத்திரயங்களும், அவஸ்தாவியாபாரங்களும், அவஸ்தாவாசிரயங்களும், அவஸ்தாவிகாரங்களும் நமக்கில்லை. இவ்வவஸ்தா விகாராதிகள் சாட்சியாகிய நம்மைப்பரிசிக்கவில்லை. இந்தவவஸ்தாதிகளையெல்லாம் நாமுதாசீனமாகப்பார்த்துக்கொண்டு காலத்திரயத்திலும் இந்தவவஸ்தாதிகளுக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறோமென்றறிகிறதே இந்தவிசாரத்திற்குப்பலம். ஆகையினால், ஆனந்தமேதிரு

மேனியாகிய ஸ்ரீசற்குருவினால் நன்றாய் விசாரித்துத் தானே சாட்சியென்றெவனறிகிறானோ, அவனே கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனென்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம்.

அவஸ்தாத்திரயசாட்சித்வநிருபகம்

முற்றிற்று.

பதினோராவது,

பஞ்சகோசவிலக்ஷணநிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மா பஞ்சகோசத்துக் கன்னியமென்று சுருதிசொல்லுகிறபடி பஞ்சகோசங்களையறியாமலவைக்கன்னியமாகியசொரூபத்தை யறியக்கூடாதாகையினால் பஞ்சகோசமாவதேதெனில்,

உ-ம். அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயமென்றைந்துகோசங்களாகும்.

ச-கை. அன்னமய கோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். அன்னத்தினாற் பிறப்பாய் ஸ்தம்பம்போல் தூலமாய் கரசரணாவயவாகாரமாய்ஷட்பாவவிகாரமத்தாய்ஷட்கோசத்துவமாய் தோற்றப்படுகிற தூலசரீரமே யன்னமயகோசம்.

ச-கை. பிராணமய கோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். கர்மேந்திரிய பஞ்சகமும், பிராணாதிபஞ்சகமுங் கூடினது பிராணமயகோசம்.

ச-கை. மனோமய கோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். மனதும ஞானேந்திரிய பஞ்சகமுங் கூடினது மனோமயகோசம்.

ச-கை. விஞ்ஞானமய கோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். புத்தியும ஞானேந்திரியபஞ்சகமுங் கூடினதுவிஞ்ஞானமயகோசம்.

ச-கை. ஆனந்தமய கோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பிரியம் மோதம் பிரமோதமாகிய விருத்திமத்தாய்ப்பிரதானமாகிய அஞ்ஞானமானந்தமயகோசம்.

பஞ்சகோசவிலக்ஷணநிரூபகம்.

ச-கை. பிரியமோதப் பிரமோதமாவதேதென்னில்,

உ-ம். இஷ்டமான வஸ்துவைப் பார்த்தமாத்திரம் வருகிற சந்தோஷத்திற்குப் பிரியமென்றும், அந்தவஸ்து லபித்த பிறகு வருகிறசந்தோஷத்திற்கு மோதமென்றும், அந்த வஸ்துவையனுபவித்தபிறகுவருகிற சந்தோஷத்திற்குப் பிரமோதமென்றும்பெயர்.

ச-கை. இதுகளுக்குக்கோசமென்று பெயரேன்வந்ததென்னில்,

உ-ம். கோசம்போலவேயாத்மாவை யறியவொட்டாமல் மறைக்கிறபடியாற் கோசமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தமாகக்கேள். உறையானது கத்தியை மூடிக்கொண்டதுபோலும், கௌசினையானது வீணையைமூடிக்கொண்டதுபோலும், பசரிக்காய்மையானது புழுவைமூடிக்கொண்டதுபோலும், புளியமோடானது பழத்தை மூடிக்கொண்டதுபோலும், சட்டையானது புருஷனைமூடிக்கொண்டதுபோலும் பஞ்சகோசங்களும ஆத்மாவை மூடிக் கொண்டிருக்கிறபடியினு லிதுகளுக்குக கோசமென்றேசொல்லப்படும்.

ச-கை. திருஷ்டாந்தநிலுறையுங் கத்தியும்கௌசினையும்வீணையும் பசரிக்காயும புழுவும்புளியமோடும பழமும்சட்டையும் புருஷனுமாகிய இதுகள்பரிச்சின்னமாகையினு லொன்றையொன்று உபசீவிந்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனதால் உறைமுதலியபதார்த்தங்கள் கத்திமுதலியபதார்த்தங்களை மூடுகிறதற்குச் சாமர்த்தியமுண்டு. தாஷ்டாந்தத்தில் சமானசத்தல்லாதபடியினால் ஆத்மசத்தையை யுபசீவிததுக்கொண்டு தோற்றப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுக் கவ்வாத்மாவை மூடுமபடிக்கெப்படி சாமர்த்தியமுண்டென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆதித்தகிரண பரிணும விசேஷாதிமேகங்கள் அவ்வாதித்தன் சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றின போதும் அவ்வாதித்தனை மூடிக்கொள்வதுபோலும், அக்கினியினுடைய சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட புகை அவ்வக்கினியை மூடிக்கொள்வது

போலும். பழுதையின் சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண் டே தோற்றப்பட்ட பாம்பு அந்தப்பழுதையை மூடிக் கொள்வதுபோலும், மண்ணின்சத்தையை யுபசீவித்துக் கொண்டே தோற்றப்பட்டகடம் அந்த மண்ணை மூடிக் கொள்வதுபோலும், பொன்னின் சத்தையை யுபசீவித் துக்கொண்டே தோற்றப்பட்டவாபரணம் பொன்னைமூ டிக்கொள்வதுபோலும், ஆத்மசத்தையை யுபசீவித்துக் கொண்டே தோற்றப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுக்கும் ஆ த்மாவை மூடிப்படியான சாமர்த்தியமுண்டு.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்குப் பஞ்சகோச வெதிருத்வ மெப்படி யெனில்,

உ-ம். பூர்வ திருஷ்டாந்தத்திற் கத்தியு முறையும் கவுசினையும் வீணையும் பசரிக்காய்பையும் புழுவும் புளியமோடும் பழ மும் புருஷனுஞ்சட்டையுமாகிய இதுகளேகமாய் விவக ரிக்கப்படத் தோற்றினுலும் அந்தக் கத்திமுதலானதும் உறைமுதலானதுகளுக்கு வேருகத் தோற்றுவதுபோல ஆத்மாவும் பஞ்சகோசங்களு மேகமாய் விவகரிக்கப்பட த்தோற்றினுலும் அந்த ஆத்மாகாலத்திரயத்திலும் பஞ் சகோசங்களுக் கன்னியமாகத் தோற்றப்பட்டதே வெ திருத்வம்.

ச-கை. பஞ்சகோசங்களுடன் சேர்ந்திருக்கு மாத்மாவுக் கல்ல வோ வெதிருத்வஞ் சொல்லவேண்டும்? அப்படியாத்மா வுக்குப் பஞ்சகோசங்களுடன் கூட்டர வுண்டோவென் னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அந்தக் கூட்டர வெதினுல் வந்ததென்னில்,

உ-ம். அன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தினுல் வந்தது.

ச-கை. அந்த அன்னியோன்னிய வத்தியாசமாவ தேதென்னில்

உ-ம். இந்த வஸ்துவின் தர்மம் அந்தவஸ்துவினிடத்தும், அந்த வஸ்துவின் தர்ம மிந்தவஸ்துவினிடத்துமாகத் தோற்றப் பட்டதே யன்னியோன்னிய வத்தியாசமென்று சொல் லப்படும்.

ச-கை. இந்த அன்னியோன்னிய வத்தியாசங்களினு லாத்மாவுக் கும்பஞ்சகோசங்களுக்குங் கூட்டரவுண்டோவென்னில்

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சம்க்ஷேபமாகக்கேள். அன்னமய கோசத்திற்கு மாத்மாவுக்குஞ் சீவத்துவாரா, சாமானிய ஜாதித்துவாரா, விகாரத்துவாரா, அங்கத்துவாரா, வர்ணத்துவாரா, விஷேஜாதித்துவாரா, ஆசிரமத்துவாரா, நாமத்துவாரா, சமஸ்காரத்துவாரா, வேஷத்துவாரா, கிரியையாதித்துவாரா கூட்டாரவுவந்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். நான்சீவன், நான்மநுஷனென்பது சீவத்துவாராசாமானியவத்தியாசம; நான்பிறந்தேன், நான்இருக்கிறேன், நான்வளர்ந்தேன், நான்பருத்தேன், நான்இளைத்தேன், நான்நசித்துப்போகிறேன் என்பது விகாரத்துவாரா விசேஷஅத்தியாசம்; நான்புருஷன், நான்ஸ்திரீ, நான் அலியென்பது அங்கத்துவாரா அத்தியாசம்; நான்பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான் சூத்திரனென்பது வர்ணத்துவாரா அத்தியாசம; நான்தெலுங்கன், நான்தமிழன், நான்கணக்கன், நான்வேலிநாட்டி, நான்வேகிநாட்டி, நான்முழுக்குநாட்டி, நான்காசலநாட்டி, நான்யோகி, நான்குச்சிலியன், நான்மாராஷ்டகன், நான்காசியகோத்திரன், நான்பரத்துவாசகோத்திரன், நான் ஆஸ்வலாயசூத்திரன், நான் அபஸ்தம்பசூத்திரன், நான்போதாயனசூத்திரன், நான்காத்தியாயனசூத்திரன் என்பது விசேஷசாதித்துவாரா அத்தியாசம்; நான் பிரமசாரி, நான்கிரகஸ்தன், நான்வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசியென்பது ஆசிரமத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் கிருஷ்ணன், நான் ராமன், நான் எல்லாபட்டன், நான்திப்பாபட்டன், நான்கறுப்பன், நான்சிவப்பன் என்பது நாமத்துவாரா அத்தியாசம்; நான்தீக்ஷதன், நான்சோமயாகி, நான்மகாவிரதயாகி, நான்பவுண்டரீகயாகி என்பது சமஸ்காரத்துவாரா அத்தியாசம; நான்மாயாவாதி, நான்தத்துவாதி, நான்பாகவதன், நான்சைவன், நான்வீரசைவன், நான்சாஸ்திரி, நான்புராணிகன், நான்யோகீசுவரன் என்பது வேஷத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் உபாத்தியாயன், நான்சிஷன், நான்பத்தன், நான்சுரோத்திரிகன், நான்ஞானி, நான்கலியாணமாப்பிள்ளை, நான்தச்சன், நா

ன்கருமான், நான்தட்டான், நான்குசவன், நான் அம்பட்டன், நான்வண்ணுன், நான்கூலிக்காரன், நான் இடையன், நான்குதிரைக்காரன், நான்மணியக்காரன், நான்கணக்கப்பிள்ளையென்பது கிரியாத்துவாரா அத்தியாசம; இதுமுதலான அன்னமயகோச சுபாவதர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்திலும், ஆத்மாவினுடைய சச்சிதானந்த சுபாவ தர்மமானது என்தூலசரீரமென்றைக்கு மிருப்பதுபோலுநன்ருய் தோற்றுகிறதென்றும் இன்பமாயிருக்கிறதென்றும அன்னமய கோசத்தினிடத்தும தோற்றப்படுவதால், இந்த அன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தினுல் அன்னமயகோசத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கு மித்தியாத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. பிராணமயகோசத்திற்கு மாத்மாவுக்குங் கூட்டரவெப்படியென்னில்,

உ-ம். அத்தியாச பூர்வகமாய் நான் பசியையுடைத்தானவன், நான்தாகமுண்டானவன், நான் சத்தியுண்டானவன், நான்வீரியமுண்டானவன், நான்பலமுண்டானவன், நான் கிரியையுண்டானவன், நான்வாயுண்டானவன், நான்தாதா, நான் ஊமை, நான்கையில்லாதவன், நான்சப்பாணி, நான்கூனன், நான்காலுண்டானவன் என்கிற இதுமுதலான பிராணமயகோச தாமங்க ளாத்மசுபாவமாகவும, ஆத்மசுபாவமாகிய சச்சிதானந்தங்கள் என்பிராணனன்ருய்த் தோற்றப்படுகிறதென்றுபிராணமயசுபாவமாகவுந் தோற்றுகிறபடியினுல் ஆதபாவுககும பிராணமயகோசத்திற்கும அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினுல் இதராத்தியாசக் கூட்டரவுவநதது. *

ச-கை. மனோமய கோசத்திற்கு மாதமாவுக்குங கூட்டரவெப்படியெனனில்,

உ-ம். நான் சங்கற்பவான், நான்விகற்பவான், நான்சோகி, நான்மோகி, நான்ரோகி, நான்போகி, நான்குரோதி, நான் துவேஷி, நான் இச்சாவந்தன், நான்பிரஷ்டன், நான்சற்சனன், நான்கிராதகன், நான்செவிடன், நான்குருடன் என்கிற இதுமுதலான மனோமயகோச சுபாவங்களான சங்கற்பாதி தர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்தும், ஆத்மதர்மமாகிய சச்சிதானந்தங்கள் என்மனது நன்ருய்த்தோற்

றப்படுகிறதென்று மனோமயகோசத்தினிடத்திலுந்தோற்றுகிறபடியினால் மனோமயகோசத்திற்கும், ஆத்மாவுக்குமன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினால் இதரேதராத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. விஞ்ஞானமய கோசத்திற்கும், ஆத்மாவுககுங் கூட்டரவெபபடியென்னில்,

உ-ம். நான்கர்த்தா, நான்நிச்சயவான், நான்பத்திவான், நான் யுக்திபுத்தி சாதுரியமுண்டானவன், நான்யோகசாதகன, நான்விரகன் நான்பண்டிதன், நான்லோகாந்தரத்திரதநிற்குப் போகிறவனென்கிற இதுமுதலான விஞ்ஞானமயகோச சுபாவதர்மங்கள் ஆதமசுபாவமாகவும், ஆத்மதர்மமான சச்சிதானநதங்கள் என்புத்திநன்றாய்த்தோற்றப்படுகிறதென்று விஞ்ஞானமயகோச தர்மமாகவுந்தோற்றுகிறபடியினால் விஞ்ஞானமயகோசத்துக்கு மாத்மாவுக்கும் முன்போலவே இதரேதராத்தியாசக் கூட்டரவுவநதது.

ச-கை. ஆனநதமயகோசததிற்கு மாதமாவுக்குங் கூட்டரவெப்படி யென்னில்,

நான்போக்தன், நான்சந்துருஷ்டன், நான்சுகி, நான்சாந்தன், நான்ராசதன், நான்தாமதன், நான்சடன், நான் அனுாதன், நான்துக்கன், நான் அசந்துருஷ்டன், நான் மூடன், நான் அஞ்ஞானி, நான்துஷ்டன், நான்குண்டன், நான்மோகிதன், நான்விவேகி, நான்பிராந்தனென்கிற இதுமுதலான அஞ்ஞானசுபாவதர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்திலும ஆத்மசுபாவதாமமான சச்சிதானந்தங்கள் என் அஞ்ஞானம நன்றாய்த்தோற்றப்படுகிறதென்றானந்தமயகோச சுபாவமாகவும் தோற்றுகிறபடியினால், ஆனந்தமயகோசததுக்கு மாதமாவுக்கு மன்னியோன்னியவத்தியாசத்தினாற் சத்தியாத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது. ஆகையினாற் பஞ்சகோசங்களுக்கன்னியமாயாத்மாவை வேறுபடுத்தி யறியவேண்டியது.

ச-கை. வேறுபடுத்தி யறியும்வித மெப்படியென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் என்பசு, என்கன்று, என்பிள்ளை, என் பெண், என்பெண்சாதியென்று தன்னைச் சம்பந்தித்துக் கொண்டு தோற்றப்பட்ட பசுமுதலானதுகள் தானல்லா

துபோல, தார்ஷ்டாந்தத்திலும்: என்சரீரம், என்பிராண்ன், என்மனம், என்புத்தி, என் அஞ்ஞானமென்று தன்னைச்சம்பந்தித்துக்கொண்டு தோற்றுகிற பஞ்சகோசங்களுந்தானல்ல, அந்தப் பஞ்சகோசங்களுக்கு விலக்ஷணமான ஆத்மாவே தானென்றறியலாம். இன்னமும் பசுவுரத்திருக்கிறதென்றும். கன்று இளைத்துப்போச்சென்றும், பிழைக்கமாட்டாதென்றும், பிள்ளை துர்ப்பலனென்றும், சொற்படி கேட்கவில்லையென்றும், குமாரத்திமூடமாயிருக்கிறாளென்றும், தெண்டித்தா லசல்வீட்டுக்குப் போகிறாளென்றும்; என்பிள்ளை, என்குட்டி, என்வீடு, என்னுடைமை, என்னுப்பரிகையென்றும், என்பெண்சாதிவீட்டுக்குச் சுதந்தரமுடையவளா யிருக்கவில்லையென்றும், பத்திரமாயொன்றுஞ் சிலவழிக்காம லிருவென்று சொன்னாலுங் கேட்கவில்லையென்றும், எனக்கிதமாயொருகாரியமுஞ் செய்யவில்லையென்றுஞ் சொல்வதுபோலவே, அன்னமயகோசமாகிய ஸ்தூலதேகவிகாரங்களும், பிராணமயகோச சுபாவமாகிய பசிதாகவிகாரங்களும், மனோமயகோசமான சங்கற்பாதி விகாரங்களும், விஞ்ஞானமயகோசமான கர்த்ருத்வாதி விகாரங்களும், ஆனந்தமயகோச சுபாவமாகிய போக்த்ருத்வாதி விகாரங்களும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்தப் பஞ்சகோச தர்மங்களும் சாட்சியாகிய நம்மைப்பரிசிக்கவில்லையென்று வேறுபடுத்தி யறிகிறதே பஞ்சகோச வெதிருத்வஞானம்.

ச-கை. ஆனால் திருஷ்டாந்தத்திற் பசுவாதிகள் தன்னுடன் கூடாமல் தனக்கன்னியமாயிருப்பதினால் அப்பசுவாதிகளுக்குத்தான் வேறென்று வெதிருத்தஞானம் வரலாம்; தார்ஷ்டாந்தத்திற் பஞ்சகோசங்கள் தன்னுடன்கூடியிருப்பதால் பஞ்சகோசங்களுக்குத் தான் அன்னியனென்று வெதிருத்தஞானம் எப்படி வருமென்னில்.

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அத்தியயனகாலத்தில் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட புருஷர்களாலுச்சரிக்கப்பட்டுக் கூடப்பிறந்த சப்தங்களைக்கேட்டு இது இன்னசப்தம், இது இன்னார்சப்தமென்று பிரத்தியேகிக்க வசமில்லாதிருந்தபோதிலும்விசாரித்து விவேகயுத்தமாகிய புத்தியினால் இது இன்னசப்தம், இது இன்னார்சப்தமென்று பிரத்தியேகி

த்தறிவதுபோலும், சலத்தோடுங் கூடியிருக்கிற சுடுகையைப் பகுக்கவசமில்லாமற்போனாலும், தொக்கிந்திரியத்தினாற்பரிசித்து விவேகயுத்தமாகிய புத்தியினால் சலதத்தையும் ஊஷ்ணத்தையும் பிரத்தியேகித்தறிவதுபோலும், சுவரிலெழுதியிருக்கிற சித்திரங்கள் கறுப்பு வெள்ளை சிவப்பு ரூபத்தினாற் பகுக்கவசமில்லாமற் போனாலுங் கண்ணினாற்பார்த்து விவேகயுத்தமாகிய புத்தியினால் இது சுவர், இதுசித்திரம், இதுகறுப்பு, இதுவெளுப்பு, இது சிவப்பென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும் ஜலத்திற் கலந்திருக்குந் தித்திப்பு முதலான ருசியைப்பகுக்கவசமில்லாதிருந்தபோதிலும் ரசேந்திரியத்தினா லனுபவித்து விவேகமாகிய யுக்தி புத்தியினால இது தித்திப்பு, இதுபுளிப்பு, இது கசப்பு, இது துவர்ப்பு, இது கார்ப்பு, இது உவர்ப்பென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும், வஸ்திரத்தை யாசிரயித்திருக்குங் கந்த விசேஷங்களைப் பகுக்கவசமில்லா திருந்தபோதிலும் கிராணேந்திரியத்தா லாக்கிராணித்து விவேகபுத்தியினால் இது துர்க்கந்தம், இது நற்கந்தம், இது மிசிரகந்தமென்று பிரத்தியேகித்தறிவதுபோலும் தாஷ்டாந்தத்தில் பஞ்சகோசங்களையும், பஞ்சகோசங்களுடன் கூடியிருக்கு மாத்மாவையும் பகுக்கவசமில்லாதிருந்தாலும் நன்றாய் விசாரித்தறிந்து விவேகயுக்தமாகிய புத்தியினால் அனுபூதி விசாலமுள்ள ஸ்ரீசற்குரு சந்நிதானத்தில் பஞ்சகோச ஸ்வரூப மிப்படிப்பட்டதென்றும், ஆத்மஸ்வரூப மிப்படிப்பட்ட தென்றும், பஞ்சகோசங்களுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சம்பந்தமில்லையென்றும், பிரத்தியேகமாய்ப் பகுத்தறியலாம். இந்தமட்டும் விவகாரநிமித்தியமாகப் பஞ்சகோசங்களை யொருபொருட்படுத்தி ஆத்மாவைப் பஞ்சகோசங்களுக் கன்னியமென்று விவேகித்தறியும்படி சொன்னோம். இனி வஸ்துவாகவே விசாரிக்கும்போது பழுதையினிடத்தி லாரோபித்த சர்ப்பாதிகள் பழுதையன்றி வேறில்லாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபித்த பஞ்சகோசங்களும் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவையன்றி வேறில்லை.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்திற் பழுதையென்ற ஞானம்வந்தபிறகு சர்ப்பாதி யுபாதிகள் தோற்றாததுபோல, தாஷ்டாந்தத்

திலும் ஆத்மஞானம் வந்தபிறகு பஞ்சகோசங்களின்பிர வர்த்தி வராமற் போகவேண்டும். அப்படி போகாதபடி யினால் ஆரோபமான பஞ்சகோசங்கள் அதிஷ்டானமான ஆத்மாவையன்றி வேறில்லையென்றெப்படி புத்தியி லேறுமென்னில்,

உ-ம். கானலினிடத்திற் ஜலப்பிராந்தி வந்தபிறகு அந்தச்சலத்தில் ஸ்நானபானாதிக்கிரிகை பண்ணவேண்டுமென்றுபோன புருஷன், விசாரித்து இது ஜலமல்லவே, நாம்கானலென்றறியாமல பிரமித்தோமேயென்று ஞானம்வந்தபின்பும் அந்த ஜலப்பிரவாகமே காணப்படுவதுபோல, ஆத்மாவினிடத் தாரோபிக்கப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுமதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றி வேறில்லையென் றறிந்த போதிலும பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்திவரலாம.

ச-கை. திருஷ்டாந்தமான கானலினிடத்திற்ஜலப்பிரவர்த்தி தோற்றமாத்திரமேயன்றி ஸ்நானபானாதிக் கிரிகைகள் காணோம. தாஷ்டாந்தத்தில் அதிஷ்டானமான ஆத்மாவையன்றிப் பஞ்சகோசங்க ளில்லையென் றறிந்தபோதிலும் பிறகு பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்தியும் அவற்றின் விவகாரங்களும வருகிறபடியால், அதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றிப பஞ்சகோசங்க ளில்லையென்ற ஞானம் புத்தியி லெப்படி யேறுமென்னில்,

உ-ம். ஏறும். எப்படியென்றால், மிருத்திகையி லாரோபிக்குங் கடம மண்ணையன்றி வேறில்லையென் றறிந்தபின்னுங் கடாதிகளுடைய பிரவர்த்தியும, விவகாரங்களுமவருகிறது போலும, சுவர்ணத்தினி லாரோபிக்குங் கடக மகுடாதியாபரணங்கள் சுவர்ணத்திற் கன்னியமில்லையென் றறிந்தபின்னும அபரணங்களின் பிரவர்த்தியும் விவகாரங்களும வருகிறதுபோலும், ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபிக்கும் பஞ்ச கோசங்க ளதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றி வேறில்லையென் றறிந்தபோதிலும் பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்தியும விவகாரங்களும் வரலாம். அல்லாமலும் திருஷ்டாந்தத்திற் கடமுதலானது தோற்றிக்கொண்டே விவகாரத்திற்கு வந்தபோதிலுஞ் சூட்சுமபுத்தியுடையவர்களுக்கு மண்ணையன்றி யன்னியமாய்க் கடாதிகளில்லையென்று புத்தியி லேறுவதுபோல, தாஷ்டாந்தத்திலு

லும் பஞ்சகோசங்கள் தோற்றிக்கொண்டே விவகாரத்திற்கு வந்தபோதிலும் சூட்சுமபுத்தி யுடையவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்சகோசங்க ளாத்மாவுக்கு வெதிருத்தமா யில்லையென்று புத்தியிலும் யுத்தியிலுமேறும். இந்தப்படி பிரத்தியேகித் தறிவதே பஞ்சகோச விலக்ஷண ஞானமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பல மேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அவஸ்தாத்திரயத்தி லனுஸ்ருதனுயிருக்கிறுன், பஞ்சகோசங்க ளவஸ்தாதிரயத்தி லனுஸ்ருதமா யிருக்கவில்லை, வியாவிருத்தங்களாகிய பஞ்சகோசங்கள் தோற்றிக்கொண்டே விவகாரத்திற்கு வநதபோதிலும் இந்தப்பஞ்சகோசங்க ளாத்மாவுக் கன்னியமாயில்லையென் றறிவதே யிந்த விசாரத்திற்குப் பலம். இப்படி யாத்மாவையும, பஞ்சகோசங்களையும அபின்னமாய், அதினதின் ருெழில்களைப்பகுத்து விசாரிததறிந்த பிறகு பஞ்சகோசங்கள் தோற்றினுலு மாத்மாவுக் கன்னியமல்லவென்று ஆசாரியரறிவிக்க வெவ னறிகிறுனே, அவனே கிருதார்த்தனுகிய சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பஞ்சகோசவிலக்ஷணநிரூபகம்
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது,

சச்சிதானந்தலக்ஷணநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகள் ஆதமாவுக்குச சசசிதானந்தசொரூபமென்பதில் சத்துரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ-ம். எந்தவஸ்து வொன்றினுலும் வாதிக்கப்படாமற் காலத்திரயத்திலுமேகரூபமாயிருக்கிறதோ அதுவேசத்துரூபம்.

ச-கை. அது ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டோவென்னில்,

உ-ம். காலத்திரயத்திலு மொன்றினுலும் வாதிக்கப்படாம லிருக்கிறபடியால் ஆத்மாவினிடத்தில் சத்ரூபத்வமுண்டு.

ச-கை. ஆனுல் காலத்திரயத்திலு மாத்மா வுண்டென்பதற்குப் பிரமாண மேதென்னில்,

உ-ம். சர்வஜனங்களுடைய வனுபவமே பிரமாணம்.

ச-கை. சர்வஜனங்களாவ தாரென்னில்,

உ-ம். தரித்திரன், மகராஜன், கர்மி, பக்தன், முமுட்சு. இவர்களேயாம்.

ச-கை. இவர்களனுபவ மேதென்னில்,

உ-ம். தரித்திரன் நான்சென்மாந்தரத்தில் யாருக்குமொன்றுங் கொடாமற் போனபடியால இந்தஜன்மத்தில் தரித்திரத்தையனுபவிக்கிறேன; இந்தச் சன்மத்திலுங் கொடுப்பதற்கு வகையில்லாதபடியினாலே மேல்வருஞ்ஜன்மத்திலுந்தரித்திரனாகவே பிறப்பேனென்கிற வசனத்தினாலும், மகராஜனும நான்ஜன்மாந்தரத்தில் பெரியோர்களுக்குபகாரம்பண்ணினபடியினால் இந்தஜன்மத்தில் ஐசுவரியமேயனுபவிக்கிறேன்; இந்தஜன்மத்திலு மொருவருக்குபகாரம் பண்ணுவேனாகில் மேலவருஞ்சன்மத்திலு மகராஜனாய்ப்பிறப்பேனென்கிற வசனத்தினாலும, காமியும் நான் அநேகஜன்மத்திற் சற்கருமமேசெய்தபடியினால் அந்தச்சற்கருமவாசனையால் இந்தஜன்மத்திலும சற்கருமமே செய்யும்படிவந்தது; இந்தச் சற்கருமத்தினால் மேல்வருமஜன்மத்திலும் பரலோகமுண்டென்கிற வசனத்தினாலும், பக்தனும நான் அநேகஜன்மத்திற பகவானையுபாசித்தவனாகையால் அந்தவுபாசனைவழியே இந்தசன்மத்திலும் நிரதிசயமான பக்தியுண்டாயிருக்கிறது; இதனால் மேலைக்குப் பகவத்கடாக்ஷ முண்டாகுமென்கிற வசனத்தினாலும, முமுட்சுவும நான் அனேகஜன்மத்தி லீஸ்வரார்ப்பணமாகச சற்காமங்களைச செய்தபடியினால் இந்த ஜன்மத்தில் சித்தசுத்தியும சற்குருலாபமும் சிரவணாதிக்கியமு முண்டாயிற்று. நானே கிருதார்த்தன் எனக்கினிமேற் ஜனனமில்லையென்கிற வசனத்தினாலும திடவிவேகமுடையவர்களுக்கு ஆத்மா காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறானென்றே யனுபவம். மேலும் சமஸ்தஜனங்களும் இந்த ஐவகைக்குள் அந்தர்ப்பூதமா யடங்கியபடியினால் இவர்களுடைய வனுபவப் பிரமாணத்தினாலாத்மாவுக்குச் சத்ரூபஞ் சித்தித்திருக்கின்றது. நாமும இவர்களுக்குள் அந்தர்ப்பூதமாகையால் நமக்குஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அனுபவத்தினால் நமக்குச் சத்துரூபஞ் சித்தித்தது; இனி யுத்தியினாலெப்படியென்னில்,

உ-ம். நாம் மூன்றுகாலத்திலு மிருக்கிறபடியினால் நமக்கு யுத்தியினாலுஞ் சத்ரூபஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அந்த யுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பகுத்து விசாரிப்பதே யுத்தியாகும்.

ச-கை. நாமிப்போ திருக்கிறோமோ? இல்லையோ வென்னில்,

உ-ம். இருக்கிறோம்.

ச-கை. சரீரியாயிருக்கிறோமோ? அசரீரியா யிருக்கிறோமோ வென்னில்,

உ-ம். அசரீரியாயிருப்பவனுக்கு வியவகாரங் கூடாததால், நாம் இப்போது வியவகரிக்கிறபடியினால் சரீரியாகவே யிருக்கிறோம்.

ச-கை. நமக்கிந்தச் சரீர மெதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம். கன்மத்தினால் வந்தது.

ச-கை. ஆர்செய்த கன்மத்தினால் வந்ததென்னில்;

உ-ம். நாம்செய்த கன்மத்தினால் வந்தது.

ச-கை. ஒருவன்செய்த கன்மத்தினால் வந்ததென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அன்னியன்செய்த சோதிஷ்டோம யாகாதி பலன்களும் நமக்குவரவேண்டும். வராதபடியினா லொருவன்செய்த கன்மத்தினால் சரீரம் வந்ததென்று சொல்லக்கூடாது; நாம்செய்த கன்மத்தினாலேயே நமக்குச்சரீரம் வந்ததென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனாலிந்தச் சென்மத்திற்செய்த கன்மத்தினாற் சரீரம்வந்ததோ? சென்மாந்தரத்திற்செய்த கன்மத்தினாற் சரீரம் வந்ததோவென்னில்,

உ-ம். சென்மாந்தரத்திற்செய்த கன்மத்தினாலேயே சரீரம்வந்தது.

ச-கை. இந்தச் சென்மத்திற்செய்த கன்மத்தினாற் சரீரம் வந்ததென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்லப்படாது. விருக்ஷத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட பீஜந் தனக்குக் காரணமாகிய விருக்ஷத்தை யெப்படி ஜெனிப்பிக்கமாட்டாதோ, அப்படிபோல இந்தச் சரீரத்தினாற்செய்யப்பட்ட கன்மம் மேலைக்குச் சரீரங் கொடுக்குமன்றி, இந்தச் சரீரத்தைப் பிறப்பிக்கமாட்டாது. ஆகையா லிந்தச் சன்மத்திற்செய்த கன்மத்தினா லிச்சரீரம் வந்ததென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ-ம். பூர்வஜன்மாந்தரத்திற்செய்த கன்மத்தினால் நமக்குச்சரீரம் வந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஜன்மாந்தரத்தில் சரீரியாயிருந்து கன்மஞ் செய்தோமோ, அசரீரியாயிருநது கன்மஞ் செய்தோமோ வென்னில்,

உ-ம். அசரீரியாயிருந்து கன்மஞ்செய்யக்கூடாதபடியினால், சரீரியாயிருந்தே கன்மஞ்செய்தோம்.

ச-கை. அநதச்சரீர மெதினால் வநததென்னில்,

உ-ம். அதற்குப் பூர்வ ஜன்மத்திற்செய்த கன்மத்தினால் வந்ததென்கிற யுததியினால், நாமு மனேகங்கோடி கற்பகாலத்திலிருநது சரீரததுட னனேக கர்மங்களைசசெய்து, அந்தக்காமததினால்வரப்பட்ட அனேகசரீரமுநதரித்து, அந்தநதச சரீர சுபாவமான சுகதுக்கங்க ளனுபவிததது, அனேககோடி கறபாநதரததிலுஞ சரீரியாயிருநததாகவே தோற்றுகின்றது. இநத யுததியினால பூதகாலத்திலுமிருநதோமென்பது சிததிததது.

ச-கை. ஆனால் நமககுப பவுஷியகாலததில விததியமானத்வ மெபபடி யென்னில,

உ-ம். இநதச சன்மத்தி லிபபோது சிரவண மனனநிதித்தியாசனாதிகளைப பண்ணி ஞானததைச சமபாதிக்காவிட்டால், பூாவ ஜன்மகாமததுககுப பலபூதமாகிய இந்தச சரீரமவநததுபோல, இநதச சரீரததிற் செய்கிற கர்மபல பூதமாகிய அனேகசரீரஙக ளினிமேலும வரும. இந்தச்சரீரத்தைததரிததுக்கொண் டிபபோ தனேகவித கர்மங்களை எபபடிசெய்கிறோமோ, அபபடியே மேல்வருகிற சரீரததையுந தரிதநுக்கொண்டு, அனேகவித காமங்களைச் செய்யபபோகிறோம. அநதக் காமங்களுக்குப பலபூதமாகிய சரீரங்களும வரபபோகின்றது. அதுகளையும நாம்தரிததுக்கொண்டு அனேகவித கர்மங்களைசசெய்து அநதந்தக் கர்மங்களுக்குப பலபூதமாகிய சுகதுக்கங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு அனேககோடி கற்பங்களிலு மிருப்போமென்பது யுத்தியினா லறிகின்றபடியால், நாம் காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறோமென்கிறது யுத்தியினாற் சித்தித்தது. பிரளயஙகளில் ஜகத்து வாதிக்கபபட்டாலும நாம்வா

திக்கப்படவில்லை. அன்றியும் நமக்கு உற்பத்தியாதி விகாரங்களில்லாதபடியினால் சத்ரூபஞ் சித்தித்தது. இப்படிப்பட்ட சத்ரூபம நமமிடத்திலிருப்பதால் சத்துலட்சணஞ்சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனால் சித்துரூபமாவதேதென்னில்,

உ-ம. எந்தவஸ்து ஒருசாதனாந்தரங்களை யபேட்சியாமல்தானுந்தோற்றிக்கொண்டு, தன்னிடத்தி லாரோபிக்கின்ற சர்வபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அதுவேசித்தென்று சொல்லப்படும.

ச-கை. இந்தச சித்துரூபம ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டாவென்னில்,

உ-ம். நமமிடத்தில் பாலியமுதல் விருத்தவரையிலு மெநதெநத வியாபாரஞ் செய்யப்பட்டதோ, அந்தந்த வியாபாரத்துக்குள் சிறிது தோற்றமற்போனாலும மற்றைய வியாபாரங்களெல்லாம பிரகாச சாதனங்களாகிய ஆதித்த சந்திர அக்கினிநட்சத்திர மின்னல நேத்திர மென்கிற இதுகளிலொருசாதனமு மபேட்சியாமல் காடாந்தகாரத்திலும மூலையில முக்காடிட்டுப் படுத்திருந்தாலும எல்லாருக்குந் தோற்றுகின்றது. ஆனபடியால், ஆத்மசொரூபமாகிய நமமிடத்திலுஞ் சித்ரூபமிருக்கின்றது.

ச-கை. பாலியமுத விருத்தவரையி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்வபதார்த்தங்களிற் சிறிது தோற்றப்படுகின்றதன்றிச் சமஸ்தபதார்த்தங்களுந் தோற்றவில்லை. ஆகையினால் சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வமாகிய சித்ரூபத்வம நமக்கெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். அந்தர்ப்பிரபஞ்சமும் பாகியப்பிரபஞ்சமுஞ் சர்வபதார்த்தமென்று சொல்லப்படும. இவ்விரண்டு பிரபஞ்சமும நம்மாலேயே தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. இவ்விரண்டினுள் பாகியப்பிரபஞ்சம நம்மாலெப்படி தோற்றுகிறதென்னில்,

உ-ம். பிருதிவி அப்பு தேய்வு வாய்வு ஆகாயமென்றும், சத்த பரிசரூபரச கந்தமென்றும், பஞ்சீகிருத பூதமென்றும், பிரமாண்டமென்றும, சதுர்த்தச புவனமென்றும், சதுர்வித பூதக்கிராமங்களென்றும், இதுகளுக்குக் காரணம் மாயையென்றும்அனேகநாமரூபகுணத்வவிகாரசத்தியா

சிரயமாகிய பாகியப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நம்மா லறியப்படு
கின்றது.

ச-கை. இப்படி நம்மாலறியப்படுகின்றதோ? அல்லது நாம் பாகி
யப் பிரபஞ்சத்தினு லறியப்படுகிறோமோ வென்னில்,

உ-ம். பாகியப்பிரபஞ்சத்திற்கு நாமறியப்படாதபடியினாலும்,
நம்மாலேயே பாகியமாகிய சமஸ்தபிரபஞ்சங்களு மறிய
ப்படுகிறபடியினாலும், பாகியப்பிரபஞ்சத்தை யறிந்துக்
கொண்டிருக்கிற நமக்குப்பாகியமாகிய சர்வபதார்த்த அ
வபாசகத்வஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. இனியந்தர்பதார்த்த அவபாசகத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானமென்றும், அன்னமயம் பிராணமயம் மனோம
யம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயகோசமென்றும், தூலசூ
க்ஷும காரணசரீரமென்றும், சட்பாவ விகாரமென்றும்,
சட்கோசமென்றும், ஷடூர்மியென்றும், ஞானேந்திரிய
கன்மேந்திரியமென்றும், பிராணாதிபஞ்சகமென்றும், அ
ந்தக்கரண சதுஷ்டயமென்றும், சங்கற்பவிகற்பாதி யபி
மான தாரணையென்றும், சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தியெ
ன்றும், அவஸ்தாவியாபாரங்களென்றும், அவஸ்தாவாசி
களென்றும், சமாதிருஷ்ணையென்றும், மனோவாக்குக்
காயங்களென்றும், காமக்குரோத லோப மோக மத மா
ச்சரியாதிகளென்றும், மயித்திரி கருணை முதிதை யுபே
ட்சைகளென்றும், இயம நியம ஆசன பிராணாயாம பிரத்
தியாகார தியான தாரணை சமாதியஷ்டாங்க யோகங்க
ளென்றும், பிரத்தியட்சம் அனுமானம் அருத்தாப
த்தி உபமானம் அபாவம் ஐதிகம் சம்பவமாகிய எட்டுப்
பிரமாணங்களென்றும், ரோக ஆரோக்கிய மென்றும்
விவிதநாமரூப குண தாம விகார சத்தியாசிரயமாகிய அ
ந்தர்ப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நம்மாலறியப்படுகின்றது.

ச-கை. இப்படி நம்மாலறியப்படுகின்றதோ, அல்லது அந்தர்ப்பி
ரபஞ்சத்தினால் நாமறியப்படுகிறோமோ வென்னில்,

உ-ம். அந்தர்ப்பிரபஞ்சத்தினால் நாமறியப்படவில்லை, நாமே
யந்தர்ப்பிரபஞ்சமாகிய சர்வபதார்த்தங்களையு மறிகிறோ
மாகையால், நமக்கு அந்தராகிய சர்வபதார்த்த அவபாச
கத்வஞ்சித்தித்தது, அன்றியும் நம்மிடத்திலாரோபிக்க

ப்பட்ட சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வம் ஒரு சாதனாந் தரங்களையுமபேட்சிக்காமல்நமக்குச்சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் மனத்தினாலல்லவோ சர்வமு மறியப்படுகின்றது? நாமுமனதினாலேயல்லவோ வறியப்படுகிறோம? ஆதலால் சாதனாந்தர நிரபேட்சையாகிய சொப்பிரகாசத்வமும் சர்வபதார்த்த அவபாசகதவமும நமக்கெப்படி கூடுமென்னில்.

உ-ம். மனமானது உற்பத்தி நாசவத்தாய் சாவயமாய் பரிச்சின்னமாய் திரிசியமாய் கடத்தைப்போலவே பூதகாரியமாயிருக்கிறபடியினால், அந்தமனம சடத்வமேயன்றிச் சேதனத்வமன்று; ஆதலாலந்த சடமானமனம ஒருபதார்த்தையுந் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஏனெனில், ஆத்மாவினாலேயே தோற்றப்பட்டமனம் ஆத்மாவைத்தோற்றுவிக்க மாட்டாதென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனாற் பின்னயென்னவென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவே மனதையுஞ் சர்வபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகையினால் மனது உபாதிமாத்திரமேயாகும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அகலிலிருக்கு மெண்ணெய்யினால் நனைக்கப்பட்ட வத்திதானுந் தோற்றாமலந்த எண்ணெய் முதலானதுகளையுந் தோற்றுவிக்கவில்லை. அதில் அக்கினி யென்கிற தேஜசு திரியென்ற உபாதியுடன் கூடிக்கொண்டு சாதனாந்தரங்களை யபேட்சியாமல் தானுந்தோற்றி அந்தத் திரிதயிலங் கலசமென்கிற பதார்த்தங்களையுந்தோற்றுவிக்கிறது. அதுபோல அகலென்ற தூலசரீரத்தில் தயிலமாகிய கர்மத்தினால் தாபிதமாகிய திரியென்னுமனதுதான் தோற்றாமலு மிருந்துக்கொண் டன்னிய பதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஆத்மா அந்தமனதுடன் கூடிச் சாதனாந்தரங்களை யபேட்சியாமல் தானும் விசேஷமாகத் தோற்றிக்கொண்டு, அந்த மனதையுந் தேகேந்திரியங்களையும் அந்தர்ப்பாகியமாகிய் சர்வபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்றது. அந்தக்கரணமும் அந்தக்கரணவிருத்திகளை யறியுமிடத்தில் ஆத்மாவே நிருபாதிகமாயிருந்தறிகின்றது. அந்த ஆத்மசொரூபமே நாமாகையினால்,

சாதனாந்தர நிரபேட்சையாய் சுவயம்பிரகாசமா யிருக்கப்பட்ட நமக்கே சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வஞ் சித்தித்தது. ஆதலால் நாமேசிதரூபமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனால் ஆனந்தரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ-ம். நித்தியமாய் நிருபாதிகமாய் நிரதிசயமாகிய சுகசொரூபமேயானந்தரூபம.

ச-கை. இந்த ஆனந்தரூபம ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டோவென்னில்,

உ-ம். சந்தனாதிகளைப பரிசிக்கும புத்திக்குச சர்வோத்கிருஷ்டமாய் சர்வதுக்கநிவர்த்தகமாய் நித்தியமாகிய சுகமேயானந்தம. இந்த வானந்தஞ் சமஸ்தமானபேர்களினாலுஞ் சுழுத்திகாலத்தில் அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ, வவ்வானந்தத்திலு மிந்தலட்சண மிருக்கின்றது.

ச-கை. சுழுத்திக காலத்தி லநதவானந்த மிருககுமானா லவ்வானந்தத்திலு மிந்த லட்சண ஙகளுண்டென்று சொல்லலாம. துக்காபாவ மாத்திரமேயன்றி யானந்தமில்லையே. இப்படியில்லா திருக்கு மானந்தத்திற்கு நிருபாதிகத்துவமும நிரதிசய சுகசொரூபத்தவமு மெப்படி வந்ததென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிற் புருஷனானவன் சுகமனுபவியாவிட்டால்அவ்வவஸ்தையைவிட் டெழுந்தபிறகு நான்சுகமாய் நித்திரை செய்தேனென்று சொல்லாதிருக்கவேண்டும. துக்காதிகளையிருந்து நித்திரைசெய்தேனென்றுசொல்லவேண்டும். அங்ஙனமில்லாதபடியினாற் சுழுத்தியவஸ்தையிற் சமஸ்தமானபோகளாலு மனுபவிக்கபபடுகிற வானந்தத்தில் நித்தியமாய் நிருபாதிகமாய் நிரதிசயமான சுகசொரூபத்வ லட்சண மிருககின்றது.

ச-கை. அந்தச சுகத்திற்கு நிருபாதிகதவ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சுகஜன்னியமாகிய சற்சந்தனாதி விஷயங்கள் சுழுத்தியவஸ்தையி லில்லாதிருந்தபோதும் சமஸ்தமானபேர்களுஞ் சுகமனுபவிக்கிறபடியால் அதற்கு நிருபாதிகத்வமுண்டு.

ச-கை. அதற்கு நிரதிசயத்வ மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த விஷய ஜன்னியமாகிய சுகங்களிலும் உக்ருஷ்டஸ்திரீசமபோக சுகத்திலும் விரசம்பிறந்து சமஸ்தபிராணிகளு மந்தச் சுகங்களைவிட்டுப் பிரதிதினமும் இந்தச் சுழுத்தி சுகத்தையே யபேட்சித்து அந்தச் சுகத்திற்கு

விக்கினம்பண்ணினவர்களைத் தண்டித்து அந்தச் சுகத்தையே மேலுமேலும் விரும்புகிறபடியினாலும் அதற்கு நிரதிசயத்வமுண்டு. இதுமாத்திரமல்ல; சாக்கிர சொப்பனங்களிற் றோற்றப்பட்ட ஆதியாத்மீகம் ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபவுதீகமாகிய தாபத்திரயதுக்கங்களையும் போக்கினபடியாலும் நிரதிசயத்வமுண்டு.

ச-கை. அதற்கு நித்தியத்தவ மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பனங்களி லனுபவிக்கப்பட்ட சமஸ்தவிஷயசுகங்களை யனேகவித ரூபமா யனுபவியாமல் பிரதிதினஞ்சமஸ்தமானபேர்களு மேகரூபமாகவே யனுபவிப்பதா லதற்கு நித்தியத்துவமுண்டு.

ச-கை. சுழுத்திசுகம் நித்தியமென்றால் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுந் தோற்றவேண்டுமே. அங்ஙனந்தோற்றாத சுழுத்திசுகத்திற்கு நித்தியத்துவ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சுழுத்திசுகம நித்தியமா யிருந்தபோதிலும் துக்கரூபமாகிய தேகேந்திரியாதி கூட்டரவினால் திரோதானப்பட்டிருக்கிறபடியால் தோற்றவில்லை.

ச-கை. ஆத்மகாரியங்களாகியதேகேந்திரியங்களினாற் காரணபூதமாகிய ஆத்ம சுகத்திற்குத திரோதான மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். அக்கினிக்குப் பிரகாசம் சுதசித்தமாயிருந்தாலுஞ் சுயகாரியமாகிய தூமசமப்ரசத்தினால் திரோதானம்வருகிறதுபோலும் ஆதித்தனுக்குப் பிரகாசம் சுதசித்தமா யிருந்தாலும் சுயகாரியமாகிய மேகாதிகளால் அவ்வாதித்தப் பிரகாசத் திரோதானம் வருகிறதுபோலும்ஆத்மாவுக்குஞ்சார்வதா சுகசொரூபம் சுதசித்தமாயிருந்தாலும்ஆத்மகாரியமாகிய தேகேந்திரியாதி சம்பிரசத்தினால் சாக்கிர சொப்பனங்களிலந்தச் சுகத்திற்குத்திரோதானம்வரும். பகிர்முகமானவனுக்கு இந்தச்சுகம் ஆத்மசுகமென்றுசாக்கிரசொப்பனங்களிற் றோற்றாமற்போனாலும் அந்தர்முகமானவனுக்குச் சார்வதா தோற்றிக்கொண் டிருக்கும் ஆதலாலிந்தச் சுழுத்திசுகமே காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறபடியால் இதற்கேநித்தியத்துவமும் நிருபாதிகத்துவமும், நிரதிசயத்துவமுமாகிய சுகசொரூபஞ் சித்தித்திருக்கின்றது, இப்படியே சாக்கிரசொப்பன சுழுத்திகளிலு

ம் விஷயகாலங்களிலும ஆத்மானந்தமே பிரதிபலித்து விளங்குகின்றது. இதைச் சற்குருவினால் விசாரித்துத் தெளிந்தறியவேண்டும.

ச-கை. இப்படி தெளிந்தவிசாரத்திற்குப் பலமேதெனனில,

உ-ம. இப்போ சொல்லிய சத்ரூபத்வமுஞ் சித்ரூபத்வமும் ஆனந்தரூபத்வமும் தம்மிடத்திற் சித்தித்திருக்கிறபடியால ஆத்மசச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மா நானேயென்கிற திடப்பிரஞ்ஞை வருகிறதே இந்தவிசாரத்திற்குப் பலமென்று சகலசுருதி ஸ்மிருதியிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது இதிற்சமசயமில்லை சித்தம்.

சச்சிதானந்தலக்ஷணநிரூபகம்

முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது,

அகண்டத்வநிரூபகம்.

ச-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவுக்கு அகண்டத்வமாவதேதெனனில,

உ-ம. தேசத்தினாலுங் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் வரும் அபரிச்சின்னத்வமே யகண்டத்வம.

ச-கை. அகண்டத்வத்துக்கிந்த மூன்றுவிசேஷமு மேன்சொல்லவேண்டும்? ஒரு விசேஷமாகிலு மிரண்டு விசேஷமாகிலும் போதாதோவெனனில,

உ-ம. போதாது

ச-கை. ஆத்மாவுக்குத் தேசகிருதவருகிற அபரிச்சின்னத்வமேயகண்டத்வமெனச் சொல்லுவோமேயெனனில,

உ-ம. ஆகாசமும் வியாபகமாயிருக்கிறபடியால அவ்வாகாசத்திற்ககண்டத்வமும் வரும ஆதலாலவ்வாகாசத்திற்கு அகண்டத்வ நிராசரிக்கிற நிமித்தமாய காலத்தினாலும அபரிச்சின்னத்வமே யகண்டத்வமென்றுஞ் சொன்னோம.

ச-கை. ஆகாசத்திற்குக் காலத்தினாலபரிச்சின்னத்வ மில்லையா யெனில,

உ-ம. ஆகாசம உற்பத்திநாசவஸ்தாயிருக்கிறபடியால அதற்குக் காலத்தினாலபரிச்சின்னத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆ

ணபடியினால் காலத்தினாலு மபரிச்சின்னத்வமென் றிர ண்டாம்விசேஷமுஞ் சொல்லவேண்டிற்று.

ச-கை. இவ்விரண்டு விசேஷமும் போதுமேயென்னில்,

உ-ம. காலம விபுவாய் தேசத்தினாலும ஆகாசத்தினாலும் அப ரிசின்னமா யிருக்கிறபடியினாலும், தனக்குப்பரிசசேத ங் கூடாதிருப்பதினாலும அபரிசசின்னத்வமாய் அகண் டத்வமவரும. ஆதலால் காலத்திற் ககண்டத்வரோகரிக் கிறதினிமித்தம ஸ்வரூபத்திற்கு வஸ்துவினாலும அபரிச்சி ன்னத்வமென்று மூன்றாம விசேஷமுஞ் சொல்லவேண் டிற்று.

ச-கை. காலத்திற்கு வஸ்துவினால் அபரிசசின்னத்வ மில்லையா மெனில,

உ-ம. காலம ஆகாசாதிகளிலலாதபடியினால அதற்குவஸ்துவினா ல அபரிசசின்னத்வ முண்டானாலும ஆத்மாவையன்றிக் காலாதிகளுக்குத் திரிவிதபரிசசேத சூனியரூபமாகிய வகண்டத்வங் கூடாது.

ச-கை. அனால் நானிந்தத் தேசத்திலிருக்கிறேன், அந்தத்தேச த்திலில்லையென்று தேசத்தினாலும, நான் முன்வருஷத் திற் பிறந்தேன், கொஞ்சநாளைக்குப்பின் னில்லாமற்போ கிறேனென்று காலத்தினாலும பிருதிவியாதிக ளல்லவெ ன்று வஸ்துவினாலும அபரிசசின்னத்வமாகிய ஆத்மாவுக் குப பரிசசின்னத்வ முண்டாயிருக்கத் திரிவித பரிச்சே த சூனியமெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம. நானிந்தத் தேசத்திலிருக்கிறேன, இந்தக்காலத்திற்பிற ந்தேன், இந்தவஸ்து நானல்லவென்கிற திரிவிதபரிச்சே தமும அந்நியாசமாய் தேகத்தை யபேட்சித்துக்கொண் டே வருகிறபடியால, அகதேசத்திற் கன்னியமானவாத் மாவுக்குத் தேசகாலவஸ்துக்களினாலும அபரிசசின்னத் வமுண்டு.

ச-கை. ஆனாலாத்மாவுக்குத் தேசத்தினாலபரிசசின்னத்வமெப் படியென்னில,

உ-ம். கடஜன மடஜன குட்டியஜன குசவுலஜன பிருதிவிசக்தி அபபுசக்தி தேயுசக்தி வாய்வுசக்தி ஆகாசசக்தி யென்றும், பூ தபௌதிகமாகிய சமஸ்தபிரபஞ்சத்திலுஞ் சத்ரூபமாகி ய ஆத்மாவுக் கனுவிர்த்தியிருக்கிறபடியால் ஆத்மா வியாப

கனுயிருக்கிருன். அப்படிவியாபகனுயிருக்கிறஆத்மாவுக்குத் தேசத்திஞலும் அபரிச்சின்னத்வ மிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆஞலாத்மாவுக்குக் காலத்திஞலபரிச்சின்னத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாஅஜுதியாயிருக்கிறபடியிஞற் பூதகாலத்திஞலும், நித்தியனுயிருக்கிறபடியிஞல்பவிஷியகாலத்திஞலும், தேகாதிவெதிருக்தனுயிருக்கிறபடியிஞல் வர்த்தமானகாலத்திஞலும பரிச்சின்னமில்லாதபடியாலாத்மாவுக்குக்காலத்திஞலும அபரிச்சின்னத்வ மிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆஞலாத்மாவுக்கு வஸ்துவிஞ லபரிச்சின்னத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம. சர்வாத்மனு யிருக்கிறபடியா லாத்மாவுக்கு வஸ்துவிஞலும பரிச்சின்னமில்லை.

ச-கை. வஸ்துவாவ தேதெனனில,

உ-ம். சசாதிக விசாதிக சுவகத பேதமென மூன்றுவிதமாயிருக்கும.

ச-கை. மூன்றுவித ஜாதிபேதங்க ளேதெனனில,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் விருட்சத்துக்கு விருட்சாந்தரம சசாதிகம, பாஷாணுதிகள் விசாதிகம, பத்திரபுஷ்ப பலாதிகள்சுவகதபேதமென்று சொல்லப்படும இந்தமூன்றுபேதமுமில்லாதபடியிஞல ஆத்மா சசாதிக விசாதிக சுவகத பேதரகிதமென்று சுருதியிற சொலலப்படுகின்றது.

ச-கை. கடஜன மடஜன குடடியஜன குகவுலஜன தேவதத்தயெக்கியதத்த சயித்திராதமா மயித்திராதமா வென்கிற சசாதிகமும், சசாதிகபேதமும, பிருதிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாசகட மடகுடடிய குகவுலவென்கிற விசாதிகமும, விசாதிகபேதமும, இச்சாதுவேஷ சுகதுக்க சத்துவ ராசத தாமசமென்கிற சுவகதமும, சுவகதபேதமுமாத்மாவுக் கிருக்கிறபடியிஞல் சசாதிக விசாதிக சுகதபேத ரகிதமென் றெப்படி சொலலலாமெனனில,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குச் சசாதிகாதிபேதஙகள உபாதியிஞல் வந்ததேயல்லாமல் பாரமார்த்திகமாய் விசாரிக்குமிடத் தில்லையென்றே சொல்லவேண்டும.

ச-கை. இல்லையென்று சொல்லுகிற தெப்படியென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு ஆகாசமே கட மட குட்டிய கு
வலவன விருக்ஷாதியுபாதியினால் கடாகாச மடாகாச குட
டியாகாச குகுவலாகாச வனாகாச விருக்ஷாகாசமென்ற
னேகமாக விவகரிக்கப்படுகிறதுபோல், ஆத்மாவும நாம
ரூபக்கிரிகை முன்னிலையாங்காகிய சரீர வ்யாதிகளினா
ல தேவதத்த யக்ஞதத்த விஷ்ணுமித்திர கிருஷ்ணரா
மனென்ற னேகமாய் விவகரிக்கப்படுகின்றது. பாரமார்த்
திகமாய் விசாரித்தவிடத்தில் ஆகாசத்தைப்போலு
மாத்மாவுக்குச் சஜாதீயமும் சஜாதீயபேதமுமில்லை.

ச-கை. விஜாதீயபேதமில்லையென்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம. சத்ரூபனாகிய ஆத்மாவுக்கு விஜாதீயமாகிய பிரபஞ்சமெ
ல்லாம் சசவிஷாணம் வந்த்யாபுத்திர ககனாரவிந்தம்போ
ல அசத்தாயிருக்கிறபடியினால், விஜாதீயமும் விஜாதீய
பேதமுமில்லை.

ச-கை. ஸ்வகதபேதமில்லையென்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம. இச்சை த்வேஷம் சுகதுக்காதிகளெல்லாம் அந்தக்கரண ஸ
பாவமன்றி ஆத்மஸ்வபாவ மல்லாதபடியினால் ஸ்வகதமும்
ஸ்வகதபேதமுமில்லை.

ச-கை. அன்றி பின்னப்பட்ட சச்சிதானந்தத்தினாலாத்மாவுக்குப்
பேதமில்லையாமென்னில்,

உ-ம. சச்சிதானந்தங்கள் அந்நியோந்நியமும், பின்னமுமா
குமாருந்தபோதமுண்டு, அங்ஙன மில்லாதபடியினாற் பேத
மில்லை.

ச-கை. ஆனால் சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்று சப்தபேதமும், அர
த்தபேதமுமிருப்பதினாலும், அஸ்தகரபாணிசப்தத்தைப்
போற் பரியாய சப்தமல்லாமற் போனபடியினாலும் சச்
சிதானந்தத்திற்கெப்படி யேகார்த்தங் கூடுமென்னில்,

உ-ம. திருஷ்டாந்தத்தில் ரூபமான தீ சிவப்பு உஷ்ணம் பிரகா
சமென்று சப்தத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் பின்னம்
போல விவகரிக்கப்பட்டாலும் அஸ்தகரபாணி சப்தம்
போலும் பரியாய சப்தமல்லாத படியினாலும், ரோகி
தோஷ்ணப் பிரகாசம் தீபத்திற்கு ஸ்வரூபமாயிருக்கிற
படியினாலும் பரஸ்பர பின்னமின்றி யேகார்த்தங் கூடுவ
துபோலத் தார்ஷ்டாந்தத்திற் சச்சிதானந்தங்கள் சப்த
த்தினாலு மர்த்தத்தினாலும் பின்னம்போல விவகரிக்கப்ப

டாலும ஆத்மசுபாவமா யிருக்கிறபடியால்பரஸ்பரபின்னமின்றி ஏகார்த்தங்கூடும்.

ச-கை. அப்படி பேதமில்லாவிட்டால் சுருதியாதிகள் ஆத்மா சத்ரூபனென்று ஒன்றுமாத்திரஞ் சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமற் சித்ரூபனென்று மானந்தரூபனென்று மெதைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றது? பேதமில்லாவிட்டா லிப்படிசொல்லுமாவெனில்,

உ-ம். சுருதியாதிகள் சச்சிதானந்தங்களுக்குப் பேதஞ் சொல்லுமிடத்தில் தாற்பரியமேயில்லை.

ச-கை. பின்னை யெப்படி தாற்பரியமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மசுபாவமாகிய சத்து அசத்தாகியஜகசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமாகிய சித்து ஜடமாகிய புத்தியாதி சுபாவமாகவும். ஆத்மசுபாவமாகிய ஆனந்தம் துக்கரூபமாகிய புத்திரபாரியாதி சுபாவமாகவுந் தோற்றிக்கொண்டு, ஜகசுபாவமாகிய அசத்ரூபமும் புத்தியாதி சுபாவமாகிய ஜடரூபமும் புத்திரபாரியாதி சுபாவமாகிய துக்கரூபமுமாய் நான்செத்துப்போகிறேன், நான் சடன் நான்துக்கியென் றாத்மசுபாவமாய்த் தோற்றுகிற இந்தவிபரீதபிராந்தியை நிராகரிக்குநிமித்தம் ஆத்மா சத்ரூபன், சித்ரூபன், ஆனந்த ரூபனென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகிறதாற்பரியமன்றி, ஆத்மசொரூபமாகிய சச்சிதானந்தத்திற்கு அன்னியோன்னிய பேதஞ்சொல்லுமிடத்தில் தாற்பரியமேயில்லை. இன்னமும் சில சமயிகள் ஆத்மாஜடரூபனென் றங்கிகரித்து அவனுக்குச் சத்து தர்மமென்றுஞ் சிற்சுகங்கள் குணங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியாலவர்களை நிராகரிக்கு நிமித்தமு மாத்மா சச்சிதானந்த சொரூபமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றது. ஆகையால் சத்தே சித்து, சித்தே யானந்தமென்று சுருதி தாற்பரியம் நிர்க்கமாகச் சித்தித்தது.

ச-கை. சுருதியினாற் சித்தித்ததுபோல் புத்தியினாலுஞ் சித்திக்கவில்லையே யென்னில்,

உ-ம். யுத்தியினாலுஞ் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. அதெப்படி? சத்தானது தானே தோற்றுகின்றதா? மற்றொன்றினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகின்றதாவென்னில்,

உ-ம். தானே தோற்றப்படுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும அப்படிசொன்னால சததே சிதமெதனறு யுததியினாலும் சித்திக்கினறது. மற்றொன்றினாலே தோறறுவிககப்பட்டுதே தோறறுகிறதென்று சொலலுவோமானால, சதது விலட்சணததினால தோறறுவிககபபடடுத தோறறுகின்றதா, சுதநதரததினால தோற்றுவிககபபட்டுத தோறறுகிறதாவென்று சஙகைவரும.

ச-கை. சதது விலட்சணததினால தோறறுவிககபபடடுத தோற்றுகிறதெனறு சொலலலாமாவெனனில,

உ-ம. அபபடியானால சதது விலட்சணம அசசதானபடியினால் அவவசததான சசதது விலட்சணததினால சதது தோறறபபடுகிறதெனறு சொலலககூடாது. அபபடி சொனனால அசததாகிய சசவிஷாணாதிகளாலும சசததாகிய கடாதிகள தோறறவேணடும. அபபடி தோறறாதபடியினால சதது விலட்சணமாகிய வசததினால சததுதோறறுகிறதெனறுசொல்லவேகூடாது.

ச-கை, ஆனால சுதநதரததினாலேயே சதது தோறறுவிககபபடுகிறதெனறு சொலலலாமாவெனனில,

உ-ம. சொலலலாம.

ச-கை. அநதச சுதநதரம தானாக தோறறிககொணடு சததைதத தோறறுவிககினறதா? தானதோறறாமற சததைததோறறுவிககினறதாவெனனில,

உ-ம. சுதநதரம, சுதாவாகத தோறறியிருநதுகொணடு அநதச சததைததோறறுவிககிறதெனறு சொலவோமானால, அநதசசததெதினால தோறறபபடுகிறதெனறு அனவஸ்தாதோஷமவரும. ஆகலால சுதநதரம தன சுதாவாகவே தோறறாமல தோறறிககொணடிருநது அநதசசததைத தோறறுவிககிறதெனறு சொலலவேணடும; மேலும வேதாநதபட்சததில இரணடுசதது இல்லாதபடியினால, அநதசசதது சுதாவாகத தோறறபபடுகின்றதோ அதற்கே சிததுதவமெனறு யுததியினாலுஞ சிததிததது.

ச-கை. ஆனால சிததாகிய சததுககு ஆனநததவஞ சிததிபபதெப்படியெனனில,

உ-ம். சதவிதியததினாலானநதமுஞ சிததிததிருக்கின்றது.

ச-கை. சிததாகிய சததுக்குச சுதநதரததினால சத்விதியத்வம்

வருகின்றதோ? சத்துவிலட்சணத்தினால் வருகின்றதா வென்னில்,

உ-ம். சுதந்தரத்தினால் வருகின்றதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏனென்னில்,

உ-ம். சத்துக்குச் சுதந்தரத்வ முபாதிமாத்திரமன்றிச் சுதா வாயில்லை.

ச-கை. சத்விதியவிலட்சணத்தினால் சத்துக்குச் சுத்விதியத்வம் வருகிறதென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். சத்விதியவிலட்சணமும் ரச்சுசர்ப்பத்தைப்போல சத்தானபடியினால் அவ்வசத்தான சத்விதியவிலட்சணத்தினால் சித்தாகிய சத்துக்குச் சத்விதியத்வம் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையினால் அந்தச் சத்துக்குச் சுதந்தரமும் சத்விதியலட்சணமும் சத்விதியத்வமும் சம்பாதிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களாயில்லாதபடியினால், அந்தச் சத்விதியத்துக்கு அத்விதியத்வஞ் சித்தித்தது. அந்த அத்வைதமே யானந்தரூபத்வமானபடியால், எப்போது அத்வைதஞ்சித்தித்ததோ, அப்போதே ஆனந்தரூபத்வமுஞ் சித்தித்தது. இந்தப்படி யுத்தியினாலும் சத்தே சித்து, சிந்தேயானந்தமென்றுஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. சுருதி யுத்திகளினாலல்லவோ சித்தித்தது? அனுபவத்தினாற் சித்திக்கவில்லையே யென்னில்,

உ-ம். அனுபவத்தினாலுஞ் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிற் சர்வப்பிராணிகளாலும் அனுபவிக்கப்பட்டதாய் ஒருசுகந் தோற்றுகின்றதே; அந்தச்சுகஞ் சாக்கிரசொப்பனத்திற் தோற்றப்பட்ட சுகம்போல நானாரூபமாயிருக்காமல் சர்வப்பிராணிகளுடைய சுழுத்தியிலும் ஏகரூபமாயிருக்கிறபடியினால் அந்தச் சுழுத்தி சுகமே சத்தாயிற்று.

ச-கை. அந்தச் சத்தாகிய சுழுத்திசுகத்திற்குச் சித்துத்வமெப்படியென்னில்,

உ-ம். தானுந் தோற்றிக்கொண்டு தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்வபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கிறபடியினால் சித்துத்வமுமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிலிருந்தெழுந்த புருஷனால் நான் சுகமாய் நித்தி
ரைசெய்தேன், ஒன்றையு மறியாதிருந்தேனென்று ஒரு
சுகமும் அஞ்ஞானமுந் தோற்றப்படுகின்றது. இந்த நி
னைவு அனுபவமில்லாமல் வாராததாகையினால் இந்தச்சுகமு
ம் அஞ்ஞானமும் சுழுத்திகாலத்தி லனுபவிப்பதாகத்
தோற்றுகின்றது. அந்தச்சுகம் சுவரூபமானபடியினால்
சுகமனுபவிக்கப்படுகிறதென்பது மோகமே. அஞ்ஞான
மாத்திரமே யனுபவிக்கப்படுகின்றது.

ச-கை. இப்படி யனுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானம் எவரால் தோற்
றப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியவத்தையில் பிரகாசசாதனங்களாகிய ஆதித்த
சந்திர நட்சத்திர மின்னல் அக்கினி சட்சுவாதிகளில்லா
மற் சுகமாத்திரந் தோற்றிக்கொண்டிருக்கிறபடியால், அ
ந்தச் சுகத்தினா லஞ்ஞானந் தோற்றப்படுகிற தென்றே
சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அஞ்ஞானத்தினாற் சுகந்தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்
லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானஞ் சடமாகையினால் அதனாலந்தச் சுகந்தோற்
றப்படுகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. அந்தச் சுகம் தான் தோற்றிக்கொண் டஞ்ஞானத்தையு
ந்தோற்றுவிக்கின்றதோ? தான் றோற்றாம லஞ்ஞானத்
தைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். தான் தோற்றாமலஞ்ஞானத்தையுந் தோற்றுவிக்க மாட்
டாது; ஆகையால் தான்தோற்றிக்கொண்டே யஞ்ஞான
த்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றது. அவ்வஞ்ஞானத்தினாற்
சமஸ்தபிரபஞ்சமு மலினமா யிருக்கிறபடியினாலும், அஞ்
ஞானத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றபடியினாலும் அந்தச்சு
கத்திற்கே சகலபதார்த்த அவபாசகத்வஞ் சித்தித்தது.
இதுவே யாத்மாவுக்குச் சர்வக்ஞத்வமாகையினாற் சுழு
த்தியவத்தையிற் சத்தாகிய சுகத்திற்குச் சித்ரூபத்வமு
ஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. இதற்கு ஆனந்தரூபத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். இந்தச் சுழுத்திசுகத்திற்கு நிருபாதிக நிரதிசய சுகசொ
ரூபத்வ மிருக்கிறபடியா லானந்தரூபத்வமுஞ் சித்தித்த
து. ஆதலா லனுபவத்தினாலுஞ் சத்தே சித்து; சித்தே

யானந்தமென்று சித்தித்தது. இந்தப்பிரகாரத்தினுலாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தங்கள் சுவரூபமாகையினுல் சுவகதபேதமும, விசாதிகமாகியவனுத்மா அசத்தாகையினுல் விசாதிகபேதமும், ஆத்மாந்தரமில்லாதபடியினுல் சுசாதிக பேதமுமில்லை. இபபடி சர்வாத்மனுயிருக்கிற வாதமாவுக்குச சுசாதிகவிசாதிக சுவகதபேத ரூபமாகியவஸ்துவினுற் பரிசசேதமேயில்லை. மேலும ஆதமா விபுவாயிருக்கிறபடியால் தேசததினுலும, நிததியனுயிருக்கிறபடியால் காலததினுலும, சாவாதமனுயிருக்கிறபடியினுல வஸ்துவினுலும பரிசசேதமில்லாதிருக்கின்றபடியினுல சசசிதானநத சொரூபமாகிய வாதமாவுக்கு அகண்டதவஞசிததிததது. இவ்வகண்டதவ சொரூபமாகிய சசசிதானநத லக்ஷணததைதத தெளிநத சுவானுபவ ஞானுசாரியரிடததில் விசாரிததறியவேணடும.

சு-கை. இநத விசாரததிறகுப பலம ஏதெனனில்,

உ-ம. சமஸ்த பிராணிகளுந தேகமேநானென்று திடப்பிரக்ஞையாயிருபபதுபோலத தேகததினிடததில் நானென்கிற அதயபுதநிவராமல் அகண்டசசசிதானநத சொரூபமாகிய ஆதமாவே நானென்கிற திடபபிரக்ஞை பெறுவதே இநதவிசாரததிறகுபபலம. இபபடி சற்குருமுன்னிலையில விசாரிதது ஆதமசுவரூபமே நானென்றறிகிறவனெவனே, அவனே சாவ சமுசாரததிலுமிருநது விடுபடடவனும பரிபூரண ஞானியுமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லபபடுகினறது. இதிற சமசயமிலலை சிததம.

அகண்டத்வநிருபகம்

முற்றிறறு.

பதினுன்காவது,

அஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்.

சு-கை. எந்த அஞ்ஞானத்தினுல் சமஸ்தபிராணிகளும் ஜனனமரண துக்க பரமபரையைப பெறுகிருர்கள். அந்த அஞ்ஞான சொரூபமேதென்னில்,

உ-ம். தன்னைத்தா னறியா திருக்கிறதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. எவர்களுந் தன்னைத்தா னறியார்களாவென்னில்,

உ-ம். அறியார்கள்.

ச-கை. யாருந் தன்னைத்தானறியா திருக்கிறார்களென்று சொல்லலாமாவென்னில்,

உ-ம. அப்படியிருக்கிறபடி யினாற் சொல்லலாம.

ச-கை. ஆனால் தன்னை மற்றெப்படி யறிகிறார்களென்னில்,

உ-ம். நான்மனுஷன், நான்ஸ்திரீ, நான்புருஷன், நான்பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான்சூத்திரன், நான்பிரமசாரி, நான்கிரகஸ்தன, நான்வானப்பிரஸ்தன், நான்சந்நியாசி, நான்மூரிகநாட்டான், நான்வேலிநாட்டான், நான்வேரிநாட்டான், நான்யோகி, நான்தெலுங்கன், நான்தமிழன், நான்காருடகன், நான்மாராஷ்டகன், நான்தத்துவாதி, நான்வைஷ்ணவன, நான்சைவன், நான்வீரசைவன், நான்பாகவதன, நான்பக்தன், நான்புராணிகன், நான்சாஸ்திரி, நான்கிருஷ்ணன், நான்ராமன், நான்நாராயணன், நானின்னாருகுருத்தகப்பன், நான் இன்னானுக்குப் பிள்ளையென்றிப்படி யறிகிறார்களே யல்லாமல் வேறில்லை.

ச-கை. எவாகளுந தன்னைத தாங்க ளறியார்களென்றுமுன்னே சொல்லி, இப்போது இப்படியேயறிகிறார்களென்று சொன்னால் பூாவவசனத்திற்கும் இநத வசனத்திற்கும விரோதமில்லையாவெனில்,

உ-ம். இல்லை. தான்மனுஷனல்லாததினால் தன்னைமனுஷனென்றறிநததும, தான் ஸ்திரீயல்லாததினால் ஸ்திரீயென்றறிந்ததும், புருஷனல்லாததினால புருஷனென்றறிந்ததும், பிராமணனல்லாததினால் பிராமணனென்றறிந்ததுந் தன்னையறிநததல்லவே. ஆகையினாலெவர்களுந் தன்னைத்தானறியார்களென்று சொலலலாம.

ச-கை. மனுஷனாகிய தன்னை மனுஷனென றறிநதானேயன்றி, எருதென்றறியவில்லை; ஸ்திரீயாகிய தன்னை ஸ்திரீயென்றறிந்தாளேயன்றிப் புருஷனென்றறியவில்லை; புருஷனாகிய தன்னைப் புருஷனென் றறிந்தானேயன்றிப் பசாசென்றறியவில்லை; பிராமணனாகிய தன்னைப பிராமணனென் றறிநதானேயன்றிச் சூத்திரனென் றறியவில்லை. இந்தப்

படி சமஸ்தமானபேர்களும் யதார்த்தமாய் தங்களைத்தா ங்களறிந்திருக்கிறபோது யாருந் தங்களைத்தாங்க ளறியா ர்களென் றெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம். தாங்கள் மனுஷரேயானாற் பூர்வஜன்மத்தி ல் மனுஷனாகவே யிருக்கவேண்டும். இனி வருகிறஜன்ம த்திலு மனுஷனாகவே பிறக்கவேண்டும்; அப்படியில்லை யே. பூர்வஜன்மத்தில் தான் யக்ஷனோ, தேவதையோ, கந்தருவனோ, தாபரமோ, பசாசோ, எருதோ, கடா வோ, நாயோ, நரியோவென் றறியப்பட வில்லையே. த னக்கு மனுஷதவரு சுதசித்தமானால் மேலைக்குத் தேவா திசரீரம பெறவேண்டுமென் றிநதசசரீரததில் விரும்பி யாகோபாசனாதிக கிரியைகள் பண்ணா திருக்கவேண்டும். பண்ணுகிறபடியால் தன்னை மனுஷனென் றறிநததறிவல் ல; இநதபபிரகாரமே பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதி களென்று தங்களை யறிநத தறிவலலவென்றே யறியவே ண்டும.

ச-கை. எல்லாரு மிநதபபிரகார மறியாாகளாவென்னில்,

உ-ம. சிலபோர்களில் லௌகிகபானவர்கள் சீவனென்றறிவார்க ள். அநதச சீவசொரூப மேதென்றுகேட்டால், அதை யறிநதுசொல்லததெரியாது. ஆகையா லிவர்களு மறிந் தவர்களல்ல.

ச-கை. எப்படி யறிநதவாக ளலலவென்னில்,

உ-ம். மனுஷனலலாத தன்னை மனுஷனென்றறிந்தவ னெப்படி யறிநதவனல்லவோ, அதுபோலச் சீவனல்லாத தன்னைச் சீவனென்றறிநதது மறிவல்ல.

ச-கை. சிலபேர்களிற் சாஸ்திரிகளானவாக ளறியார்களா வென் னில்,

உ-ம். அவாகளு மறியாதவர்களே.

ச-கை. சாஸ்திரிகள் ஆதமசொரூப மின்னதென்று நிசசயித்துக் கொண்டிருக்க, அவாகளு மறியாாகளென்று சொல்லுவ தெபபடி யென்னில,

உ-ம். சாஸ்திரிகளிற் சாருவாகா அனாத்மரூபமாகிய தூலதேக த்தையே யாத்மாவென்றும, பிராணோபாசகர் பிராண னையே யாத்மாவென்றும, பவுத்தரிற் சிலர் அனாத்மாவா கிய நாசமாகிற புத்தியையே யாத்மாவென்றும், சிலமூ

டர் சசவிஷாணமாகிய சூனியத்தையே யாத்மாவென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சாஸ்திரிகளானாலுந்தன்னையறிந்தவர்களல்ல. இன்னமும மீமாஞ்சரும், சைவர்களும், ராமானுஜரும, மாதத்துவரும், பரிபூரணமாகிய வாத்மாவை யணுபபிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னுந தார்க்கிகர் ஆதமாவை விபுதவமென் றங்கிகரித்தபோதிலும அவாகளும ஆதமாவையறிநதவாக ளல்லவென்றே சொலலவேண்டும.

ச-கை. அதேதனென்னில்,

உ-ம். தார்க்கிகர் ஆதமாவுக்கு விபுதவ மங்கிகரித்தபோதிலும், ஆத்மா அனேகமென்றும, சடமென்றும, சடமாகிய வாத்மாவுக்குச சிற்குணமென்றும, அநத ஆத்மாவுக்கு இச்சையாதிகுணங்க ளுணடென்றும, திருக்காகிய வாத்மாவைத் திரிசியமா யங்கீகரிததபடியினாலவர்கள் சாஸ்திரிகளானாலு மாதமாவை யறிநதவாகளல்ல.

ச-கை. சாங்கியயோகிகளு மாதமாவையறியார்களோவென்னில்,

உ-ம. அவர்களிற் பேதமாகிய சிலபட்சததார் ஆத்மாவுக்கு விபுதவமும சசசிதானநத சொரூபதவமும், அசங்கத்வமுமங்கிகரிததபோதிலும ஆதமாவை நானாவாகவும, ஜகத்து நிததியமென்றும, சிவேஸ்வராதிகளுக்குப பேதமுமங்கிகரிததபடியினா லவர்கள் சாஸ்திரிகளானாலு மாத்மாவை யறிநதவாக ளல்ல.

ச-கை. ஆனால் இநதசசாஸ்திரிகளெல்லாமறியாமற்போனால்போகட்டும்; வேதாநதசாஸ்திரிகளாகிலு மாத்மாவை யறியார்களாவெனில்,

உ-ம். அவாகளில் அமுமுட்சுவென்றும முமுட்சுவென்றுமிரண்டுவிதம. அவற்றுள முமுட்சுக்க ளிரண்டுவிதமும், அமுமுட்சுக்கள் நாலுவிதமுமா யிருப்பார்கள்.

ச-கை. அநத நாலுவிதமானவாக ளாரென்னில்,

உ-ம். திரவியாதி விஷயப பிரயோசன நிமித்தம் வேதாந்தம் படித்த பேர்களும, பிரசித்திநிமித்தம் படித்தபேர்களும, தமக்குப் பூஜாாத்தவநதன மறியாதைநிமித்தம் படித்த பேர்களும, இதர மதததிலிருந்துக்கொண்டு பிரதிஷ்டையாக வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் மர்மத்தை யறிந்து தூஷிக்கவேண்டுமென்று படித்தபேர்களுமாம். இவர்கள் வேதாந்தசாஸ்திரிகளானாலு மாத்மாவை யறிந்தவர்களல்ல.

ச-கை. ஆனால் இந்த நாலுவகையானவர்களுக்கும் பல மேதென்னில்,

உ-ம். வேதாநதத்தைத தூஷிக்கவேண்டிப படித்தவனுக்கு நரகமும, மிருகாதிஜநது பிராபதியும உண்டு. மறற மூவர்களுக்கோவென்றால், இநதச சரீரத்தில திரவியாதிகோததியாதி பூஜாதிபலமும தேகாநததகிற பககுவததுக்கீடாய சொரககாதிலோகப பிராபதிபலமும வரும.

ச-கை. இனி முமூடசுககளி லிரணடுவகை யெபபடியென்னில,

உ-ம. பிரதிபநத நீககிப படிததவாகள, பிரதிபநததததுடன கூடிப படிததவாகளென் றிரணடுவிதமா யிருபபாாகள்.

ச-கை. பிரதிபநதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பூாவகாரிபமும இனிமேல நடககுங்காரியமும இபபோது நடககுஙகாரியமும, பூாவாதிபழககம விடாமற் சிநதனைவருகிறதே பிரதிபநதப இதனனோடுகூடி வேதாநதம படிககால; காலாநதரததிற் பிரதிபநதந தீாநதபிறகு ஆதமசொரூபததையறிநது முததராவாாகள. பிரதிபநதமின்றி வேதாந்தம படிததவாக ளிநதச சரீரததிற்றானே யாதமசொரூபததை யறிநது முததியடைவாாகள.

ச-கை. பூாவம யாருந தனனைததா னறியாாகளென்று சொல்லி, இபபோது பிரதிபநதமினறிப படிததவாக ளாதமாவை யறிவாாகளெனறுஞ சொனனால, பூாவவசனததிறகுமிநதவசனததிறகும விரோதமிலலையாவென்னில,

உ-ம். பிரதிபநதநீககிபபடிததது ஆதமாவை யறிநதவாகள ஆதமாவேயாகையினால யாரு மாதமாவை யறியாாகளெனறு சொனனதில விரோதமிலலை.

ச-கை. பூாவம தன்னைததா னறியாாகளெனறு சொலலிப பிறகு ஆதமாவை யறியாாகளெனறு சொனனதற்கு விரோதமிலலையாவெனில,

உ-ம். தானே யாதமாவாகியபடியினால யாருந தன்னைததானறியாாகளென்று சொனனதறகும, ஆதமாவை யாருமறியார்களென்று சொனனதறகும விரோதமில்லை.

ச-கை. ஆனால் தன்னையறியாமலிருககபபடட வஞ்ஞான மெதினாற்போமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மஞானததினாலன்றி மற்றொன்றினாலும போகாது.

ச-கை. கர்மத்தினாற் போமென்று சொலலுவோமே யென்னில்,

உ-ம். கர்மம் அஞ்ஞான விரோதியல்லாதபடியினு லஞ்ஞானத்தைப்போக்கமாட்டாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் கடகம் கடாந்தரத்திற்கு விரோதமில்லாதபடியினுல் கடத்தைக் கடாந்தரமெப்படி போக்கமாட்டாதோ. அப்படிபோல, கர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமல்லாதபடியா லஞ்ஞானததைப் போக்கமாட்டாமல் மேலுமேலும் விருத்தியே செய்விக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அமாவாசை நிசியிருட்டில்வநத மேகாவரணம் அவ்வமாவாசைநிசியிருட்டுக்குவிரோதமல்லாதபடியினுல், அவ்விருட்டைப் போக்காமல் பின்னும விருதது செய்விப்பது போலக் கன்மமும் அஞ்ஞானததைப் போக்காமல் பின்னும் விருத்தியேசெய்விக்கும. அல்லாமலும் அமாவாசை நிசியிருளில் மார்க்கமறிநது செல்லும் புருஷனுக்கெதிரே யொருமனுஷன்வந்தால், அவன்பிராமணனென்றுஞ் சூத்திரனென்றுந்தோற்றுமல்,யாரோபுருஷன்வருகிறுனென்றுசாமானியமாகத் தோற்றப்படுகிறதுபோலும், ஒருமாடெதிர்ப்பட்டால்ரிஷபம் எருமை பசுவெனத தோற்றுது சாமான்னியமாகத் தோற்றப்படுகிறதுபோலும், அந்தச் சமயத்தில் மேகாவரணமு முண்டானுல், அவ்வந்தகாரத்திற்கு அதிக விருததியுண்டாக்கிச் சாமானியமாகத் தோற்றிய மனுஷாதிகளேயும பரிச்சிதந் தோற்றவொட்டாமற் செய்கிறதுபோலக் கர்மமுமஞ்ஞான விருத்திசெய்து ஆத்மாவைப பரிசிதந்தோற்ற வொட்டாமற் செய்விக்கும.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் மேகாவரணமு மந்தகாரவிருத்தி செய்வித்து மனுஷாதிகளேப் பரிச்சிதந்தோற்றுமற் செய்வது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டோம். தாஷ்டாந்தத்தில் கன்மம் அஞ்ஞானவிருத்தி செய்வித்து நித்தியமாய் லபித்திருக்கிற ஆத்மாவை எப்படி தெரியவொட்டாமற் செய்யுமெனில்,

உ-ம். அஞ்ஞானமான இருளுடன் கன்மமானமேகமுங் கூடினுல்மூடுபட்ட அந்தகாரத்தில் ரத்தினம், புத்தகம், சாளக்கிராமம், உருத்திராட்சமுதலிய பதார்த்தங்கள் கையில்

கப்பட்டிருந்தாலும் இதுவஸ்லயற் கல்லோ, ரத்தினமோ; இதுவேதமோ, சாஸ்திரமோ; இது சீதாராமமோ, லட்சுமிநாராயணமோ; இது சண்முகமோவென் றுள்ளபடியிருந்ததையறியக்கூடாமல் மறைப்பிக்கிறதுபோல், அந்தக்கர்மத்தோடுங்கூடிய வஞ்ஞானமும் நித்தியமாய் லபித்திருக்கிற வாத்மாவைத் தோற்றவொட்டாமற் செய்விக்கும்.

ச-கை. அந்தகாரத்தில் கையிலகப்பட்ட ரத்னாதிகளுடைய யதார்த்தஞானம் எப்படிவருமென்னில்,

உ-ம். சூரியோதயமாய் அந்தகார நசித்தபிறகு கையிலிருக்கிற ரத்னாதிகளுடைய யதார்த்தஞானந் தோற்றப்படுகிறது போல, தார்ஷ்டாந்தத்திலும் கன்மத்தினால் விருத்தியாகிய ஆவரணமான வஞ்ஞான சத்தாவரணமுஞ் சித்தாவரணமும் பிரமஞானவிசார சூரியோதயத்தினால் நசித்தபிறகு ஆத்மாயதார்த்தமாகத் தோற்றும.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியோதயத்தினால் போனபொருளெது? இருக்கிறபொருளெதுவென்னில,

உ-ம். சூரியோதயத்தினால் ரத்னாதிரூபத்தைத் தெரியாது மறைத்த அந்தகாரமாத்திர நசித்துப்போய் மேகாதரணமாத்திர மிருக்கும்.

ச-கை. அந்த மேகாவரண மென்னசெய்யுமென்னில்,

உ-ம். சிலருக்குச் சுகமுஞ் சிலருக்குத் துக்கமுஞ் செய்விக்கும்.

ச-கை. யாருக்குச்சுகமும்யாருக்குத்துக்கமுஞ்செய்விக்குமெனில்

உ-ம். வழிநடப்போர் கிருஷிபண்ணுகிறவர்களாகிய இவர்களுக்குச்சுகமும், நெல்லுலர்த்துகிறவர், வைக்கோலுலர்த்துகிறவர், ஸ்நானம்பண்ணினவர், வாய்வுசரீரக்காரர்களாகியவிவர்களுக்குத் துக்கமுஞ்செய்விக்கும.

ச-கை. தார்ஷ்டாந்தத்திற் போகிறதெது? இருக்கிறதெதுவென்னில்,

உ-ம. ஞானோதயத்தினால் அஞ்ஞானநசித்துப்போம். அஞ்ஞானகாரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிருக்கும்.

ச-கை. அப்படியிருக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிக ளஞ்ஞானிகளுக்கென்னசெய்விக்குமென்னில்,

உ-ம். சுகதுக்கங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. மேகாவரண மந்தகாரகாரிய மல்லாதபடியினு லந்தகார நசித்துமிருக்கலாம்; தேகேந்திரியாதிக ளஞ்ஞானகாரிய மாகையினுல், காரணமான அஞ்ஞானநசித்தபிறகு மெப்படி யிருக்குமெனில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில கற்றுழையும புகையும அம்புவேகமு மிருப்பதுபோலிருக்கும.

ச-கை. அஃதெப்படி யெனனில,

உ-ம. கற்றுழையின காரணமான வோபோயும காரியமாகிய கற்றுழையிருப்பதுபோலும, காரணமான அக்கினிபோயும காரியமாகிய புகையிருப்பதுபோலும, காரணமான வில்லொடிந்தும அதனுலவிடபட்ட காரியமாகிய அம்பு வேகமிருப்பதுபோலும, தேகேந்திரியாதிகளின காரணமான அஞ்ஞான நசித்தபபோனுலும காரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிருக்கும.

ச-கை. தேகேந்திரியாதிகளுக் கெப்போது நாசமவருமென்னில,

உ-ம. மேகாவரணத்தி னுசத்திற்கொரு நியமமிலலாதுபோலத் தேகேந்திரியாதிகளுடைய நாசத்திற்கு நியமமில்லை. பிராரத்தநாசத்தில தேகேந்திரியாதிகளும நாசபபடும.

ச-கை. மேகாவரணம அந்தகாரவிருத்திபண்ணுவிக்கிறதுபிரத்தியட்சமாகக்கண்டோம; கனமம அஞ்ஞானவிருத்திபண்ணுவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக காணுேமேயென்னில்,

உ-ம. திரிவிதகரணஙகளினுற செயயபபடுகிற கன்மமஅகாத்தாவாகிய வாத்மாவைக காத்தாவாகவும, அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைப போகதாவாகவும, சுகதுககமின்றிய வாத்மாவைச சுகதுக்கியாகவும செயகிறபடியால், அஞ்ஞான விருத்திபண்ணுகிறதெனறு பிரத்தியட்சமாய்க் காணலாம. இந்தககனமம அஞ்ஞானத்தைப் போக்கமாட்டாது.

ச-கை. பின்னை யெதினுற போமென்னில,

உ-ம. ஆத்மஞானத்தினுலதான் போகவேண்டுமல்லாமல், வேறெனறினுலும போகாது.

ச-கை. இந்த ஆத்மஞான மெதினுல வருமென்னில்,

உ-ம. விசாரணையினுல வரவேணடும.

ச-கை. அப்படியேன் சொலலவேண்டும? திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியானது அரிசியைப போக்காமல் விருத்தி பண்ணினபோதிலும, அரிசியை யன்னுகாரமாய்ப பரிணமிக்கப்ப

ண்ணி பசியைப் போக்கடிப்பதுபோல, தாஷ்டாந்தத்தி ல்கன்மமானது அஞ்ஞானத்தைப் போக்காமல் விருத்தி பண்ணினபோதிலும சித்தவிருத்தியாகிய வஞ்ஞானத் தைப்போக்கிற ஞானகாரமாய்ப் பரிணமிக்கப்பண்ணி, யஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்று சொல்லலாமேயென் னில்,

உ-ம். ஆனால் அக்கினியானது அரிசியை யன்னகாரமாகப்பரிண மிக்கப்பண்ணி பசியைப போக்குமென்பது பிரத்தியட்ச மாகக் கண்டோம; தாஷ்டாந்தத்தில் கன்மமானது அஞ் ஞானநிவிர்த்தியாகிற ஞானத்தை யுண்டுபண்ணி, அந்த வழியின லஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்பது கூடாது. ஏனென்றால் சிததவிருத்தியைக் கர்த்தத்வாகாரமாகப் ப ரிணமிக்கப்பண்ணுகிற கன்மம் அஞ்ஞானத்தைப் போக் கிச் சித்தவிருத்தியை அகர்த்தத்வாகாரமாகப் பரிணமிக கப்பண்ணுகிற ஞானத்தைக்கொடுக்கமாட்டாது. ஆதலா ல் கன்மத்தினால் ஞானமவ்ராது. விசாரணையினாலேயே வரவேண்டும.

ச-கை. எந்தவிசாரணையினால் வரவேண்டுமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மானாத்ம விசாரணையினாலேயே வரவேண்டும்.

ச-கை. அதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். அர்த்தத்துடன் கூடியிருக்குங் காயத்திரியைப் புருஷரா லுச்சரித்தாலும் அதனருததம் விசாரிக்காமையினால்தெ ரியவில்லை. அநத அர்த்தந் தெரியவேண்டி சசேதுஸ்நான மும், கங்காசாகரத்தினி லாயிரம்வருஷம் அகமருஷ்ண ஸ்நானமும், லட்சம் பிராமணபோஜன முதலானதுகளு ஞ் செய்தாலும, பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து பதினாயிர ம்வருஷந் தபசுபண்ணினாலும, நூறு அசுவமேதயாகம் லட்சங்காயத்திரி ஜபம் இதுமுதலானதுகளை அனேகநா ள் செய்தாலும் அநதக்காயத்திரிக் கர்த்தந்தெரியாது; அ ந்தஅர்த்தம் அறிநதவர்களிடத்திற்போய் அவர்களைவழி பட்டு விசாரிக்க அவர்கள் மனமிரங்கி அதனருத்த மின் னதென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு மனதினால் யூகித்தால் தெரியவரும். அதுபோலத் தாஷ்டாந்தத்தில் மிருத்தி கா ஸ்நானமுதலான கர்மங்கள் பண்ணினதினாலும் ஆசா ரநியம நிஷ்டைகளினாலும் ஆத்மஞானம் வராது ஆத்மா னாத்ம விசாரணையினாலேயே வரவேண்டும.

அஞ்ஞானசொரூபநிரூபகம்.

ச-கை. இதற் கனுபவ முண்டோவென்னில்,

உ-ம். சர்வானுபவ சுதசித்தமா யுண்டாயிருப்பதைக் கர்மதது வாரா எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்.

ச-கை. அந்தக் கர்மமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்நான சந்தியாவந்தன அனுஷ்டான ஜபதபாதி யுபாசனைகளும், தேவபூசை அதிதி பூசார்ச்சனைகளும், வைசுவதேவதீர்த்த ஸ்நானமுதலானதுகளுங் காமமென்று சொல்லப்படும். இந்தக் கன்மங்களில் இதுவரைக்கும நாமேமமாத்திரமானாலுஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தோமல்லவா? அப்படிசெய்துவந்த கன்மங்களினால் இதுவரையில் நமது ஸ்வரூபந்தெரியாதபடியினால், எவர்களுக்கும் கன்மத்தினாலாதமஞானம் வரமாட்டாது. விசாரஞானத்தினாலேயே யாத்மஞானம வரவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருபுருஷனொருவனை 'இன்றைக்குத் திதி வார நட்சத்திரயோக கரணங்க ளென்னவென்று கேட்டால், அவன் விசாரித்திருந்தால் இன்றைக் கின்னவாரம, இன்னதிதி, இன்னநட்சத்திரம், இன்னயோகம், இன்னகரணமென்றுசொல்லுவான் விசாரியாதிருந்தால் நான்விசாரிக்கவில்லை, ஆதலால் நானறியேனென்று சொல்லுவானே யல்லாமல்நான்ஸ்நானம்பண்ணவில்லை, சந்தியாவந்தனம்பண்ணவில்லை யாசாரமாயிருக்கவில்லை, காஷாயந் தரிக்கவில்லை, பூசைபண்ணவில்லை யாகையால் நானறியேனென்று சொல்லமாட்டான். மேலும் கோவிலில் தேவதைகளுக்குப் பூசை நிவேதனமாச்சுதா வென்றுகேட்டால், அவன் விசாரித்திருந்தால் ஆச்சுது, ஆகவில்லையென்று சொல்லுவான். இல்லாவிட்டா லெனக்குத்தெரியாது, நான் விசாரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவானேயல்லாமல் நான் ஸ்நானசந்தியாவந்தன அனுஷ்டான ஜபதபங்கள் பண்ணாதபடியினாலறியேனென்று சொல்லமாட்டான். இப்படியே உலகத்திலுள்ள சர்வப்பிராணிகளினாலும், எந்தெந்தவஸ்து விசாரிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தந்தவஸ்து ஞானம் வருமன்றி விசாரியாதவஸ்து ஞானம்வரமாட்டாது. அதுபோலத் தாஷ்டாந்தத்திலும் ஆத்மஞானம் சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் அனுபவசொரூபமாகிய ஆசாரியர் முக

மாய் விசாரித்தறிவதனால் வரவேண்டுமென்றிக் கர்மவுபா சனைகளினால் வரமாட்டாது.

ச-கை. கன்மத்தினால் ஞானம்வருமென்று சுருதியாதிகள் சொல் லியிருக்க, அந்தச்சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாய் கன்ம த்தினால்ஞானம்வராதென்றெப்படிசொல்லலாமென்னில்,

உ-ம். ஏகதேசமாகிய நிஷ்காமகர்மமே ஞானத்திற்குப் பரம்ப ராசாதனமன்றி நானாவிதகன்மமுஞ் சாதனமாகாது. ஆ கையினால் அப்படிசொன்ன சுருதியாதிகளுக்கும் விரோ தமில்லை.

ச-கை. ஆனால் கன்மமெத்தனை விதமென்னில்,

உ-ம். லௌகீகமென்றும, வைதீகமென்று மிரண்டுவிதம். இவ் விரண்டினுள் லௌகீககர்மஞ் சீவனத்துக் கேதுவாகும ன்றி யதனால் ஞானம் பிறவாது. ஏனைய வைதீககர்மமு மைந்துவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ-ம். நித்திய நைமித்திய காமிய நிஷித்த பிராயச்சித்தமென் றைந்துவிதம். அவற்றுள் காமியகன்மத்தினால் ஞானம் வராது? சொர்க்க மாத்திரம் வரும். நிஷித்தகன்மத்தி னால் காலசூத்திராதி நரகங்கள்வரும். பிராயச்சித்த கன் மத்தினால் புருஷனுக்குக் கர்மத்திலதிகாரத்துவமுண்டா க்கிப் பிரத்தியவாயத்தையும் போக்கடிக்கும். ஆதலாவி ம்மூன்றுகன்மமும ஞானசாதகமல்லாமற் போயிற்று.

ச-கை. நித்தியநைமித்திய கன்மங்களோ வென்னில்,

உ-ம். அதுகளும் சாத்துவித ராசத தாமதமென மூன்றுவித கன்மங்களாயிருக்கும். அவற்றுள் ராசததாமத கர்மங்க ளிரண்டுஞ் ஜன்மஜன்மங்களையுந் துக்கசுகங்களையுங் கொ டுக்குமன்றி யவ்விரண்டினாலும் ஞானம்வராது. சாத்து விதகர்மமாத்திரத்தினால் சித்தசுத்திவரும். அந்த சித்த சுத்தித்துவாரா, ஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமென் று சொல்லப்படும. இதுவேசுருதியாதிகளின் சம்மதமு மென்றறியவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். நித்திய நைமித்திய ரூபமாகிய சாத்துவித கர்மத்தினால் தன்னைவிசாரிக்கச் சித்தசுத்திவரும். சித்தசுத்தித்துவா ரா நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம்வரும். நித்தியாநித்

தியவஸ்து விவேகத்துவாரா, இகமுத்திரார்த்த பலபோ கவிராகம்வரும் இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகத்து வாரா, சமாதிஷட்கசம்பத்திவரும். சமாதிஷட்க சம்ப த்தித்துவாரா, முமுட்சுதவமவரும் முமுட்சுத்வத்துவா ரா, சற்குருலாப முண்டாம. சற்குருலாபததுவாரா சிர வணமும, சிரவணததுவாரா மனனமும, மனனததுவா ரா நிதிததியாசனமும, நிதிததியாசனததுவாரா உள்ள படியிருககிற ஆதமஞானமும வரும. இநதப்படி ஏகதே சமான கன்மம ஞானததிறகுப் பரமபராசாதனமென்று ம, விசார முண்டாவதுமேவ சாடசாத சாதனமென்றுஞ் சொல்லவேண்டியது.

ச-கை. இநதத திருஷ்டாநதததிறகனுபவ முண்டோவென்னில்,

உ-ம. பசிததவாகளுடைய பசியைபபோககித திருப்தியாக்குவ தற்குப பக்குவமாகிய அனனமே சாட்சாத சாதனமும, உழவுமுதலிய பயிரகளே பரமபராசாதனமுமா யிருப்ப துபோல, அஞ்ஞானத்தைபபோககி யாதமானுபவ திரு ப்தியாக்குவதற்கு நிஷ்காமகன்மமே பரமபராசாதனமு ம், விசாரஞானமே சாட்சாத சாதனமுமாயிருக்கின்ற து. இநதபபடி அஞ்ஞான சொரூபததை அருளே திரு மேனியான வாசிரியா முன்னிலையிற சநதேக விபரீதமற விசாரிததறிகிறவ னெவனோ அவனே கிருத கிருததிய னாகிய பிரம விதமென்று சுருதிஸ்மிருதியாதிகளிற் சொ ல்லபபடுகின்றது. இதிற் சமசயமிலலை சிததம.

அஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்
முற்றிறறு.

பதினைந்தாவது,

ஞாஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்.

ச-கை. ஞாஞ்ஞான சொரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றபடியால் ஞானமாவதேது? அஞ்ஞானமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தன்னை யதார்த்தமா யறிகிறதே ஞானம்; தன்னையதார் த்தமா யறியாததே யஞ்ஞானம். இன்னமும் நானேபிர மமென் றறிகிறதே ஞானம்; நான் மனுஷனென் றறிகிற

தேயஞ்ஞானம். இன்னமும் அத்துவிதியனாகிய வாத்மா வைத்துவிதியனாகவும, அபரிச்சின்னனாகிய வாத்மாவை ப்பரிசசின்னனாகவும், அசங்கனாகிய வாத்மாவைச் சங்க னாகவும், அகாததா அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைக் கர்த தா போக்தாவாகவுந தோற்றுவிக்கிறதே அஞ்ஞானம. அத்விதியனாகிய வாதமாவை யத்விதியனாகவும, அபரிச் சின்னனாகிய வாத்மாவை யபரிசசின்னனாகவும, அசஙக னாகிய வாதமாவை யசங்கனாகவும, அகாத்தா அபோக் தாவாகிய ஆதமாவை அகாததா அபோக்தாவாகவும த ன்னை யுள்ளபடி தோறறுவிககிறதே ஞானம.

ச-கை. அதவிதியனாகிய வாதமாவைத தொய்தனாகத தோற்று விக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால் ஆதமா தொய்தனாகத் தோற்றுகிறதோ வென்னில,

உ-ம். நீநான் அவன் இவன் தேவதத்தன் எக்கியதத்தன் விஷ் ணுமிததிரனென் றிப்படி யனேகவிதமாகத தோற்றப்ப டுகின்றது.

ச-கை. அபரிசசின்னனாகிய வாத்மாவைப் பரிச்சின்னனாகத்தோ ற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால் ஆதமா பரிசசின்ன னாகத தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். இநத வீட்டிலிருநது மிநதவீட்டிலில்லை; இந்ததேசத்தி லிருநது மிநததேசததிலில்லையென றிப்படி யனேகவித மாகத தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அசஙகனாகிய வாதமாவைச சங்கனாகத தோற்றுவிக்கிற து அஞ்ஞானமென்றால், ஆதமா சஙகனாகத தோற்றுகி ன்றதோவெனில்,

உ-ம். அவர்களுடன் கூடிக்கொண்டிருநதேன், இவர்களுடன் கூடிக்கொண்டிருநதேன், தாயுடன கூடிக்கொண்டிருந தேன், தகப்பனுடன் கூடிககொண்டிருநதேன், தமைய ன் தமபியுடன் கூடிக்கொண்டிருநதேனென் றிப்படிய னேகவிதமாகத் தோற்றபபடுகினறது.

ச-கை. அகர்த்தாவாகிய வாத்மாவைக் கர்ததாவாகத் தோற்று விக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால், ஆதமா கர்த்தாவாகத் தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். நான் ஸ்நானம்பண்ணினேன், சந்தியாவந்தனம் பண்ணி னேன், ஔபாசனம் பண்ணினேன், அக்கினிஷ்டோம

ம்பண்ணினேனென் றிப்படி யனேகவிதமாகத் தோற்ற ப்படுகின்றது.

ச-கை. அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைப் போக்தாவாகத் தோற் றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால், ஆத்மா போக்தாவாக த்தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். நான்போசனம் பண்ணினேன், பால்புசித்தேன், வாழை ப்பழஞ் சாப்பிட்டேன், மாம்பழம் பட்சித்தேனென் றிப் படியனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அத்துவிதனுகிய வாதமாவை அத்விதியனுகத் தோற்றுவி க்கிறது ஞானமென்று லப்படி யத்துவிதியனுகத் தோற் றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். தோற்றுகின்றது. ஆனாலும் ஆத்மாவுக்குஅத்விதியமறிந் தாலல்லவோ அத்விதியனுகத தோற்றுகிறதென்ப தறிய லாம்.

ச-கை. ஆனால் அத்துவிதியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேத ரகிதத்வமே அத்துவிதி யம்.

ச-கை. அதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்திற்கு விருட்சாந்தரம சுசாதிகம, சிலாதிகள் விசாதிகம, பததிர புஷ்ப பலம் சுவகதம. ஆகிய இம் மூ ன்றுவிதமுஞ் ஜகசொரூபமாகிய பதாாததங்களுக்கெல் லாமுண்டு தாஷ்டாநதமாகிய ஆதமாவினிடத்தில இம்மூ ன்றுபேதங்களு மிலலையென்று சுருதியாதிகள சொல்லு கின்றது.

ச-கை. ஆத்மாவினிடத்தில் சுசாதிக விசாதிகசுவகதமும், அதின் பேதமும் பிரசித்தியாய்த தோற்றப்பட்டாலல்லவோ ஆ த்மாசுசாதிகவிசாதிகசுவகதபேதரகிதமென்று சுருதியா திகள் சொல்லலாம். அப்படி பிரசித்தியாய்த் தோற்று கின்றதா வென்னில்,

உ-ம். வஸ்துதவ சாமானியத்தினுல் பிரசித்தியாய்த் தோற்று கின்றது.

ச-கை. வஸ்துதவ சாமானியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவஸ்து இருக்கிறதென்பதும், ஒருவஸ்துவென்றுதோ ற்றப்படுவதுமே வஸ்துத்வ சாமானியம்.

ச-கை. ஆனுல் அனுத்மவஸ்துவினிடத்தில் சுசாதிக விசாதிகசுவ கதமும், அதின்பேதமுங்கண்டோம். அப்படியே ஆத்

மாவும் ஒருவஸ்துவாகையினல், அவ்வாத்மாவினிடத்தி லும் சுசாதிக விசாதிக சுவகதமும், அதின்பேதமுமுண் டென்று பிரசித்தியாசசுது. ஆதலால் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேதரகிதமென்று சுருதிகள்சொன்னமாத்திரததி னலந்த அர்த்தம் நமக்குப் புத்தியிலேறுவ தெப்படியெ ன்னில்,

உ-ம். விசாரித்தா லேறும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா சதரூபம்; அப்படி சத்ரூபமாகியவாத்மாவுக்குச் சுதநதரமில்லையல்லவா? ஆகையினல் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேதரகிதமென்று ,தநியிலெயூகித்தறிந்தாலேறும்.

ச-கை. அதெப்படி? நீ நான் அவன் இவன் தேவதத்தன் எக்கி யதத்தன் ராமன் கிருஷ்ணனென்கிற விவர்களிருக்கிறர்க ளென்றும, பிருதிவிசதி அபபுசதி வாய்வுசதி தேய்வுச தி ஆகாசசதியென்றும சததுக் கனேகபேதங் காணப்ப டுகிறபடியினல், ஆதமா சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேத ரகிதமென்றெப்படி யறியலாமென்னில்,

உ-ம். எல்லாவற்றிலும் சதி சதி யென்றும் சத்து ஏகரூபமாய்க் காணப்படுகிறபடியினல், ஆத்மா சுசாதிக விசாதிகசுவ கத பேத ரகிதமென்றே சொல்லலாம்.

ச-கை. அப்படி சொல்லப்படாது; பூர்வம் சத்து ஏகரூபமாயிருக் கிறபடியா லதற்குப் பேதமில்லையே யென்றுசொல்லியப டி, கடகடவென்கிறது மேகரூபமாயிருக்கிறபடியால் அங் கும்பேதமில்லாமற் போகவேண்டும். அதற்குப் பேதமி ருப்பதால், சததுக்கு ஏகரூபத்தினுற் சுசாதிகமுஞ் சுசா திக பேதமுமில்லை யென்பது கூடாதேயென்னில்,

உ-ம். அந்தக் கடாதிகளினிடத்தில் ஆகாரவைலட்சணிய மிரு க்கிறபடியினல் அங்கே சுசாதிகமும், சுசாதிக பேதமு மிருக்கின்றது; சத்தினிடத்தில் ஆகார வைலட்சணிய மில்லாதபடியினல் சுசாதிகமுஞ் சுசாதிகபேதமுமில்லை. ஆதலாற் சத்தாகிய வாத்மாவுக்குச் சுசாதிகமும் சுசா திகபேதமுமில்லையென்று சித்தித்தது.

ச-கை. சத்தாகிய வாத்மாவுக்கு விசாதிகமும் விசாதிகபேதமு முண்டோ வில்லையோவென்னில்.

சத்ரூபனகையால் இல்லை.

ஞாஞஞ்ஞானசொரூபநிரூபகம்.

ச-கை. ஆத்மாவுக்கு விசாதிகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அசத்தாகிய பிரபஞ்சமே விசாதிகம். இவ் வசத்தாகிய பிரபஞ்சம் சத்தாகிய வாத்மாவுக்குத் தொய்தபட்சஞ் சம்பாதிக்கமாட்டாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அசத்தான மலடி பிள்ளை தாயைப் புத்திரவதி யாக்காததுபோல அசத்தான பிரபஞ்சமும் ஆத்மாவுக்குத் தொய்தபட்சஞ் சமபாதிக்கமாட்டாது. ஆதலால் சத்தாகிய வாதமாவுக்கு விசாதிகமும் விசாதிகபேதமுமில்லையென்று சிந்தித்தது.

ச-கை. சச்சிதானநந்தநிஞ லாத்மாவுக்குச் சுவகதமும் சுவகத பேதமுமுண்டோ? வில்லையோவென்னில்.

உ-ம். திருஷ்டாநதத்தில் விருட்சத்திற்குப் பத்திர புஷ்ப பலாதிகளிஞல் வரப்பட்ட சுவகதமும், சுவகதபேதமுமெப்படியிருக்கின்றதோ, அப்படியே யாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தத்திஞற் சுவகதமுஞ் சுவகதபேதமுமில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்திற்குப் பததிர புஷ்ப பலாதிகளிஞல் சுவகதமும் சுவகதபேதமும் பிரத்தியட்சமாகத் தோற்றுகிறதிஞலுண்டு. சச்சிதானந்தங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் சுவரூபமாகையிஞல் சப்தமாத்திரத்திற் பேதந்தோற்றிஞலும் பிரத்தியட்சததிற் பேதந தோற்றப்படவில்லை. ஆதலாற் சச்சிதானந்தத்திஞ லாத்மாவுக்குச் சுவகதபேதமுமில்லையென்பது கூடும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லுவது கூடாது. ஏனெனில் சப்தபேதமிருப்பதிஞலும், அஸ்தகர பாணி சப்தத்தைப்போற் பரியாய நாம சப்தமல்லாதபடியிஞலும், சப்தபேதத்திஞல், அர்த்தபேதமுண்டானபடியிஞலும் சச்சிதானந்தத்திஞ லாத்மாவுக்குச் சுவகதமும் சுவகதபேதமு முண்டென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். சச்சிதானந்தத்தில் சப்தபேதம் அர்த்தபேத முண்டாயிருந்தாலும் அது பேதமல்ல.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியினிடத்தில் சிவப்பு உஷ்ணம்பிரகாசமிருக்கின்றது. இம்மூவிதமானசப்தபேதமும்,

அர்த்தபேதமுந் தோற்றினாலும் அஸ்தகர பாணி சப்த
த்தைப்போற் பரியாய நாம சப்தமாகாமல் ஏகார்த்தமா
ய் விளங்குவதுபோலச் சச்சிதானந்தமும் ஏகார்த்தமாகி
ய வாத்மசொரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது.

ச-கை. அக்கினிக்குச் சொரூபமாகிய ரோகிதோஷ்ணப பிரகாச
த்திற் கொருசமயத்திற் பிரத்தியட்சமாய் பிரதிபந்தங்
காணப்படுகிறபடியினா லெப்படி சுவரூபமாகுமென்னில்,

உ-ம். அதுகளுக்குத தாமதவமும குணதவமும சொன்னாலுஞ்
சொல்லலாம. ஆதமாவினிடததில் சசசிதானநததத்திற்
குச சாவாதமனாகப பேதஞசொல்லக்கூடாது.

ச-கை. எதினாற சொல்லககூடாதென்னில்,

உ-ம். சுருதிககு விரோதமவருகிறபடியினாலும் ஆத்மா நிரவய
வனாகையாலுஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலாற் சசசிதான
ந்தஙகள் அகண்டமே; அகண்டமாகையினால் அத்வைத
மே யாகும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சத்தே சுவயநதோற்றுகிறபடியினாற் சிததாயிற்று. அந்
தசசிததாகிய சததே யிரண்டாம வஸ்துவல்லாதபடியி
னா லதுவே யானநதமாயிற்று. ஆதலாற் சசசிதானநதத்
திற்குப பேதமினறி யாதமாவுககு அத்விதியத்வஞ் சித
திததது.

ச-கை. யுத்தி யுத்தமாகிய வனுபவமின்றி யிப்போது சொன்ன
வசனமாததிரததினா லாத்மா அத்விதியனென்பது புததி
யிலெப்படி யேறுமென்னில்,

உ-ம். விசாரிககுமிடத்திற் புத்தியி லேறும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். இல்லாதவஸ்து இருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆ
கையினால் சத்து இருக்கிறதென்பதிற் சநதேகமில்லை.

ச-கை. அசத்து தோற்றப்படுகிறதே யெனனில்,

உ-ம். தோற்றுதவஸ்து இருக்கிறதென்பது விவேகித்தால் விஷ
யமாகாதபடியினால் சத்துதோற்றுகிறதென்றே சொல்ல
வேண்டும்.

ச-கை. அப்படி தோற்றிக்கொண்டிருக்கிற சத்து தானே தோற்
றுகிறதா? மற்றொன்றினாற் றோற்றுகிறதாவென்னில்,

உ-ம். தானே தோற்றப்படுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படிசொன்னால் சத்தே சித்தாகச் சித்தித்தது. அன்னியத்தினால் தோற்றுகிறதென்று சொன்னால் சுதந்தரத்தினால்' தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகின்றதா? சத்துவிலட்சணத்தினால்தோற்றுகிறதாவென்றுசங்கிக்கவரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுதந்தரமென்றால் அந்தச் சுதந்தரம் 'நிகருஷ்டமாயிருந்துக்கொண்டு அந்தச் சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது சமானமா யிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது ஒன்றினாற்றான் பிரகாசவதிசயம்பெற்றுத் தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது தானே தோற்றிக்கொண்டு அந்தச்சத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றதாவென்று விசாரிக்கவரும்.

ச-கை. ஆனால் ஆத்ம சொரூபமாகிய சத்தைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதந்தரம் நிக்ருஷ்டமாயிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். சூரியப்பிரகாசத்திற்கு நிக்ருஷ்டமாகிய தீபமுஞ் சூரியனைத்தோற்றுவிக்கவேண்டும. அங்ஙன மில்லாதபடியினால் அந்தச் சத்துக்குச் சுதநதரம் நிக்ருஷ்'டமா யிருந்துக்கொண்டு சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. சுதந்தரம சத்துக்குச சமானமாயிருந்துக்கொண்டு சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். தீபத்திற்குச் சமானமாகிய தீபாந்தரமு மந்தத்தீபத்தைத்தோற்றுவிக்க வேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையால்சுதந்தரஞ் சமானமாயிருநதுக்கொண்டு சத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதென்பது கூடாது.

ச-கை. ஒன்றினால் தான் பிரகாசவதிசயமபெற்றுக்கொண்டு சத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். அந்தச் சுதந்தரத்திற்குப் பிரகாச வதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிறவஸ்து சத்தோ, வசத்தோவென்று நிரூபிக்கக் கூடாது. அன்றியும் சத்தென்றால் சொப்பிரகாசமோ? அப்பிரகாசமோ; வென்று நிரூபிக்கக்கூடாது.

ச-கை. சொப்பிரகாசமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

வாசுதேவமனனம.

உ-ம். சொப்பிரகாசமாகிய சத்தே சித்தாகியபடி சத்துக்குச் சொப்பிரகாசத்வமும் அதவிதியதவமுமவேதாந்திகளுக் கன்னியரா லங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சுதந்தரத்திற்குப் பிரகாசவதிசயங்களை சம்பாதிக்கிற சத்து சொப்பிரகாசமென்பது கூடாது.

ச-கை. அப்பிரகாசமென்று சொல்லுவோமே யென்னில,

உ-ம். அப்பிரகாசமாகிய வஸ்து பிரகாசமாகிய வஸ்துவுக்குப் பிரகாச வதிசயத்தைச் சம்பாதிக்கக் காணோம். ஆகையால் அப்பிரகாச மென்பது கூடாது.

ச-கை. சுதந்தரம அன்னியவஸ்துவினு லதிசயத்தைப்பெற்று ஆத்மாவைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில,

உ-ம். அன்னியவஸ்து அசத்தாகையினு லப்படியுஞ் சொல்லக் கூடாது. ஆத்ம சொரூபமாகிய சத்துக்குப் பிரகாசவதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிற [illegible] பிரகாசவதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிற சத்துவேறொன்றுண்டென்று சொல்லவரும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லலாமே யென்னில,

உ-ம். அப்படிசொன்னுல் அதற்கொன்றுண்டென்றும, அதற்கொன்றுண்டென்றும இநதப்படி யனவஸ்தாதோஷமும, சத்துக்கு அப்பிரகாசத்வமும, தொய்ததவமும சொல்லுகிறவர்களுக்கு அபரிகாரமாக இப்படி விழுவதுபோலச் சங்கையுமவரும். மேலும உலகத்தில ஒன்றுக் கதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிறவஸ்து தானதிசயமா யில்லாதிருப்பது காணோம.

ச-கை. பின்னையெப்படியென்னில,

உ-ம். அவ்வஸ்து, தானும அதிசயமாகிய வஸ்துவாயிருந்துக் கொண்டு மற்றொரு வஸ்துவுக்கு அதிசயங்களைச் சம்பாதிக்குமென்பது அக்கினியாதிகளிடத்திற் கண்டோம. ஆதலால் முற்சொன்ன பட்சத்திரயங்களும் கூடாதபடியினுற் சத்தைத்தோற்றுவிக்கிற சுதந்தரந் தானேசொப்பிரகாசமா யிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கிறதென்றே சொல்லவேண்டும. இப்படி சொன்னுல் சொப்பிரகாசமாகிய சுதந்தரமே சித்தாகச் சித்தித்தது.

ஞானஞ்ஞானசொரூபநிரூபகம

ச-சை. ஆனாலுலகத்தி லாகாசாதிகளைப்போல வுபாதியினுலாய் சத்தாத்விதிய மும நிருபிக்கக் கூடாதேயென்னில்,

உ-ம. நிருபாதிகமாகிய சத்தே யத்விதியமென்று சுருதியாதிக ளிற சொல்லுகிறபடியினால, சத்து பிரகாசமாகிய சுதந்தரத்தினால தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தே பிரகாசமாயிருக்கிறபடியினால, அதுவே சித்தென்று சொல்லலாம

ச-சை. கடாதிகளுக்கு விலட்சணமாகிய தீபாதிகளினால கடாதிகளதோற்றுகிறதெனப துபோலச் சத்துக்கு விலட்சணமாகிய வஸ்துவினால சத்துதோற்றப்படுகிறதென்றுசொலலுவோமேயெனில,

உ-ம. கடாதிகளுந் தீபாதிகளும சமானசத்தாகாரமாயிருக்கிற படியால அந்தசாட்டாதிகளாயபாபாத தீபாதிகள் கடாதிகளுக்குப் பிரகாசங்களாப்பிரத்தியட்சமாய்க்கொடுத்துக்காணபிக்கிறதினால தீபாதிகளினால கடாதிகள தோற்றலாம; தாஷ்டாந்தத்தில சத்துக்கு விலட்சணமானவஸ்து அசத்தானபடியினாலது.வஸ்துதவமாயிருந்து விளக்கிறதாமென சொல்லக்கூடாது. ஆதலால் சத்துவிலட்சணமாகிய அசத்தினால சத்து தோற்றுகிறதெனபது கூடாது. அகவினிடத்திலலேயெனகிற தீபாதிகளினாலும, பிராந்திகளாற தோற்றுகிறவுபாதிகள அனேகமானதினாலும, கடாதிகள தோற்றப்படுகிற தென்று சொல்லக்கூடாது போல, சத்து விலட்சணமாகிய வசத்தினால சத்து தோற்றுகிறதென்று சொல்லக்கூடாது மேலும சத்தைத தோற்றுவிக்கிற பதார்த்தங்களொன்றுகிலுமில்லை. சமஸ்த பதார்த்தங்களுஞ் சத்தி லாரோபிக்கப்படுகிற படியினாலும, அந்தப்பதார்த்தங்களனைத்துஞ்சத்தையுபசீவித்துக்கொண்டு தோற்றுகிறபடியினாலும சத்துசொப்பிரகாசமே. அந்தச்சத்தே சித்து; அந்தச் சித்தானசத்துக்கு திரிசியமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து அசத்தாயிருக்கிறபடியினாலும, அந்தச்சத்தே யிரண்டாமவஸ்து வுண்டாகிறதில்லாமற போனதினாலும் அந்தச் சித்தான சத்தே யானந்த ரூபமாயிறறு.

ச-சை. உலகத்தி லிரண்டாமவஸ்து வுண்டாகிறதில்லாமற்போன வஸ்துவே யானந்தமாயிருக்கிற துண்டாவென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியில் இரண்டாமவஸ்து வில்லாதபடியினாலதுவே
பானந்தமாச்சுது சாக்கிரசொப்பனத்தி லிரண்டாம்வஸ்
துவிருக்கிறபடியினால் துக்கமே தோற்றுகிறது. சாக்கிர
த்திலு மேகாந்தமா யிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டாம்வ
ஸ்துவை யனுசந்திக்காதபோது சமஸ்த பிராணிகளுக்கு
மானந்தமாய் தோற்றப்படுகின்றது. ஏகாந்தமாயிருக்கிற
புருஷன் இரண்டாம்வஸ்துவை ஸ்மரிக்காமற் சுகமாயிரு
ந்தாலும் அவசியமாய் ஸ்மரிக்கப்பண்ணுகிற ஒரு சப்த
சிரவணத்தினாலும ரூபதரிசனத்தினாலும எழுந்தபோது
பயரூபமாய் துக்கமே தோற்றுகின்றது. இரண்டாம்வஸ்
துதோற்றினால் ஐயமுண்டென்றே சுருதிகள் சொல்லு
கிறபடியால் இரண்டாம்வஸ்து தோற்றாத சுழுத்தியிலா
னந்தமாயிற்று. அவ் வானந்தத்தில் கற்பனைபிறந்தபடியி
னால் ரசசுவாதிகளிற் கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளைப்
போல அவ்வானந்தத்திற்கு வெதிருத்தமில்லை. ஆதலா
லாத்மாவே காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறபடியால் சத்தெ
ன்றும், சொப்பிரகாசமா யிருக்கிறபடியாற் சித்தென்று
ம, இரண்டாமவஸ்து உண்டாகிற தில்லாமற்போகிறபடி
யா லானந்தமென்றும சொல்லப்படும. ஆதலால் சத்ரூப
னாகிய ஆத்மாவுக்குச் சுதந்தர மின்மையால் சுசாதிகமு
ம, சுசாதிகபேதமும; விசாதியாகிய அசத்தில்லாதபடி
யினால் விசாதிகமும, விசாதிகபேதமும; சத்தே சித்து
சித்தே யானந்தமானபடியினால் சுவகதமும, சுவகதபே
தமுமில்லை இதனாலாத்மா அத்விதியனென்கிற சுருதி
வாக்கியப்படி யுத்தி யனுபவமுஞ் சித்தித்தது. இந்தப்ப
டிமுமுட்சுவானவர்கள் அதவிதியனாகிய ஆத்மாவே நா
னென்றறிந்து அனுபவிக்கத்தக்கது.

ச-கை. ஆத்மா அதவிதியனென்று சுருதி சொல்லுகிறதுபோல
வே பரிபூரணனென்றுஞ் சொல்லுகின்றதே; ஆத்மாவுக்
குப் பரிபூரணத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். பரிபூரணத்வமென்று சாமானியமாகச் சொன்னால் வியா
பகத்வமோ, விபுத்வமோ, அபரிச்சின்னத்வமோ, பரிபூ
ரணத்வமென்று விசாரிக்கவரும். அவற்றுள் அபரிச்சின்
னத்வமே பரிபூரணத்வமென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? வியாபகத்வமே பரிபூ
ரணத்வமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். சுவயகாரிய வனுரூதத்வ மல்லவோ வியாபகத்வம்? அது பிருதிவியாதிகளுக்கு மிருக்கிறபடியினால் அப்படி கூடாது.

ச-கை. ஆனால் விபுத்வமே பரிபூரணத்வமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம்: சர்வமூர்த் திரவிய சையோகத்வமல்லவோ விபுத்வம்? அதுஆகாசாதிகளுக்கு மிருக்கிறபடியினால் அப்படியுங் கூடாது. அபரிச்சின்னத்வமே பரிபூரதவமென்றுசொல் லவேண்டும். இந்த அபரிசசின்னத்வம பரிச்சின்னமான வாகாசாதிகளுக்கில்லை. ஆதமாவுக்கோவென்றால், வியாப கத்வம்விபுத்வம் அபரிசசின்னதவமாகிய மூன்றுமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிருதிவியாதிகளுக்குச் சுவயகாரியமான சதுர்வித பூதக் கிராகியத்தில் அனுரூததவமிருக்கிறதுபோல, ஆத்மாவு க்குச் சுவயகாரியமான பிரபஞ்சத்தி லனுரூதத்வ மிருக் கிறபடியால், வியாபகத்வமும, ஆகாசாதிகளுக்குச் சர்வ மூர்த்திரவிய சையோகதவ மிருக்கிறதுபோல, ஆத்மா வுக்குஞ் சர்வமூர்த்திரவிய சையோகமிருக்கிறபடியால், விபுத்வமுமிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் வியாபகமானவனே யாத்மா, விபுவானவனேயாத் மாவென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்லுமிடத்து ஆத்மாவுக்குத் துவிதந் தோ ற்றுகிறபடியா லங்ஙனங் கூடாது. அபரிச்சின்னத்வமே பரிபூரணதவம், அதவிதியதவமே யபரிச்சின்னத்வம். மேலும் அத்விதியத்வமே யபரிச் சின்னத்வ மானபோ திலும் இன்னும் விசாரிக்கவேண்டும.

ச-கை. அஃதெதப்படி யென்னில்,

உ-ம். திரிவித பரிச்சேத சூனியத்வமே யபரிச்சின்னத்வம்.

ச-கை. திரிவிதபரிச்சேதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தேசகாலவஸ்துவே திரிவிதபரிசசேதம்.

ச-கை. தேசகால வஸ்துவினு லாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதம் பிர சித்த மாயிற்று.வென்னில்,

உ-ம். அனுதியாகிய பிராந்தியினுற் பிரசித்தமாயிற்று.

ச-கை. அஃதெதப்படி யென்னில்,

உ-ம். நான் இந்தத்தேசத்திலிருந்தேன், அந்தத்தேசத்தி லில் லையென்று தேசத்தினுலும், இந்த வருஷத்திற் பிறந்தே

னினிமேல் நானில்லாமற் போகப்போகிறேனென்று காலத்தினுலும, இந்த வஸ்து நான், அந்தவஸ்து நானல்லவென்று வஸ்துவினுலும, ஆதமா பிராநதியினுற் பரிசசேதமாகத தோற்றுகின்றது. அதை விசாரிக்குமிடதநிலில்லை.

ச-கை. அஃதெபபடி யென்னில,

உ-ம். ஆதமா வியாபகனுயிருககிறபடியால தேசததினுலும், நிததியனுயிருககிறபடியால காலததினுலும, சர்வாதமனு யிருக்கிறபடியால வஸ்துவினுலும பரிசசேதமில்லை.

ச-கை. திரிவிதபரிசசேத சூனியமே யபரிசசின்னதவமென் றேன்சொல்லவேணடும; தேசததினுற் பரிசசேதரகிதமே அபரிசசினனதவமெனறு சொலலலாகாதா வென்னில,

உ-ம். தேச பரிசசேத ரகிதம ஆகாயததுககிருபபதால் அதற்கும அபரிசசினனதவமவரும. அதை நிராகரிககிற நிமிததம காலததினுலும ஆதமா பரிசசேத ரகிதனென்றங்கீகரிககவேணடும.

ச-கை. ஆனுலாகாசததிற்குக காலபரிசசேதமுணடாவென்னில,

உ-ம். சுருதிகளி லாகாசததிறகு நாசஞ் சொல்லுகிறபடியினுல காலததினு லாகாசததிறகுப் பரிசசேதமுணடு.

ச-கை. ஆனுலாதமாவுககுத தேசததினுலுங காலததினுலும பரிசசேதரகிதமே யபரிசசினனதவமென்று சொலலலாமேயெனில,

உ-ம். காலததிற்குத தேசததினுலுந தன்னுலும பரிசசேத ரகிதமாயிருககிறபடியா லதறகும அபரிசசினனதவம வரும. அதை நிராகரிககிற நிமிததம வஸ்துவினுலும பரிசசேத ரகிதமே யபரிசசினனதவமென் றஙகீகரிக்கவேண்டும.

ச-கை. ஆனுல் காலததிற்கு வஸ்துபரிசசேதமுண்டாவென்னில்,

உ-ம. காலம ஆகாசாதி வஸ்துவலலாதபடியால் காலததிற்குவஸ்துவினுற் பரிசசேதமுண்டு.

ச-கை. அபபடியானுல் ஆதமாவுககும வஸ்துவினுற் பரிச்சேதந் தோற்றுகின்றது. எபபடியென்ருல ஆதமாவுக்கு வியாபகத்வமும நிததியதவமு மிருக்கிறபடியால் தேசத்தினுலுங காலததினுலும பரிசசேத ரகிதமுண்டான போதிலும ஆத்மா ஆகாசாதி வஸ்துவல்லாத படியினுல் பரிசசேதத் தோற்றுகின்றதே யெனில்,

உ-ம். அதனுலு மாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதமில்லை.

ச-கை. எப்படி யில்லையென்னில்,

உ-ம். ஆகாசகாலமே, வாய்வுகாலமே, தேய்வுகாலமே, அப்பு காலமே, பிருதிவிகாலமேயென்று விவகாரமின்மையால், காலத்தையுபசீவித்துக்கொண்டு ஆகாசாதிகளிருக்கவில்லை மேலும் அவ்வாகாசாதிகளைப்போற் காலமும் அவித்தியா பரிணாமமாகையினுலும்; விவகாரத்தில்காலமும், ஆகாசாதிகளும் பின்னசத்நாகாரமாகத் தோற்றுகிறபடியினுலும், கடாதிகளினுல் கடாதிகளுக்குப்பரிச்சேதம் பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றுகிறதுபோல, வஸ்துவினுற் காலத்திற்குப்பரிச்சேதம பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் வஸ்துவினுல் காலத்திற்குப் பரிச்சேதஞ் சொல்லுவது யுக்தமே. ஆத்மாவோவென்முல் ஆகாசாதிகளல்லாத வஸ்துவைப்போற் ருேற்றப்பட்டாலும் எப்போதுஞ் சத்தாமாத்திரமாயிருக்கின்றபடியாலும் அவ்வாத்மசொரூபமாகிய சத்தையுபசீவித்துக் கொண்டேயாகாசாதிக ளிருக்கிறபடியினுலும் பழுதையினிடத்தாரோபிக்கப்பட்ட பாமபு அந்தப்பழுதையையன்றி யெப்படி பரிச்சேதமல்லவோ, மிருத்துவினிடத்தித் ருேற்றப்பட்ட கடாதிகள் மிருத்துவன்றியெப்படி பரிச்சேதமல்லவோ, அப்படிபோல ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தினிடத்திற் ருேற்றப்பட்ட ஆகாசாதி வஸ்துக்களும் ஆத்மசொரூபமாகிய சத்துக் கன்னியமல்லாதபடியினு லாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதமல்ல. ஆதலா லாத்மாவுக்கு வஸ்துவினுலும் பரிச்சேதமில்லை யென்பது யுக்தமே.

ச-கை. தேசமுங் காலமும் வஸ்துவா யிருக்கிறபடியினுல், அந்த வஸ்துவினுற் பரிச்சேதரகிதமே யாத்மாவுக்கு அபரிச்சின்னத்வமென்று சொன்னுற்போதாதோவென்னில்,

உ-ம். போதும். ஆனுலுந் தேசகாலங்களுக்கு ஆகாசாதிகளைப் போலவஸ்துத்வப் பிரசித்திபின்மையினுலும் ஆத்மாவுக்குச்சுதசித்தமாகிய வியாபகத்வமும் அனுதியாகிய வஞ்ஞானத்தினுல்வந்த தேகேந்திரியாதி யத்தியாசத்தினுல் தோற்ருமற் போனபடியினுலும் அந்தப் பிராந்தியைத் தள்ளுநிமித்த மித்தனையுஞ் சொல்லவேண்டிற்று. இந்தத்திரிவிதபரிச்சேத சூனியத்வமே, யபரிச்சின்னத்வம்,

அஃதே பரிபூரணத்வம், அஃதே யகண்டத்வம், அஃதே யத்துவிதியதவம் என்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகிற படி சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்த நிரதவனே முத்தன்.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்கு அசங்கதவ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சங்கத்வம் பிரசித்தமானுலல்லவோ அசங்கதவம விசாரிக்கவேண்டும.

ச-கை. விசாரததினுல் தள்ளபபட்ட சங்கத்வம ஆதமாவுக்குண்டோவென்னில,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிராநதியினுல் வநத தேகேந்திரியாதி யததியாசத்தினுல் ஆதமாவுக்குச சஙகத்வந தோற்றபபடுகின்றது. இதுவுமன்றி அவாகளுடன் கூடிக்கொண்டிருநதேன், இவர்களுடன்கூடிக்கொண்டிருநதே னென்று சஙகதவநதோற்றப்படுகின்றது. ஆதலால் சுருதி விசாரததினு லாத்மா அத்விதியனென றெபபோ தறிகிறுனே, அப்போதிரண்டாம்வஸ்து விலலாதபடியினு லாதமாவுக்குச சங்கதவந தளளபபட்டது.

ச-கை. ஆனுல் பரமாதமா சீவாத்மா வென்பதின்றி அதவிதியனுய் அசங்கனு யிருநதபோதிலும விவகாரகாலததிற் சங்கனைபபோற் றோற்றுவதா லாத்மாவுக்கு அசஙகதவ மெபபடி கூடுமென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாநதத்தில் பழுதையாதிகளிடததி லாரோபிக்கின்ற பாம்பாதிகளுடன்கூட அநதப பழுதையாதிகளுக்கெப்படி காலததிரயததிலுஞ சஙகமில்லையோ, அபபடியே யாதமாவினிடததிலும ஆரோபிதமாய்த தோற்றுகின்ற தேகேநதிரியாதிப பிரபஞசததுடன் கூடியும ஆத்மாவுக்குக் காலததிரயததிலுஞ சஙகமேயில்லை. இதுவுமன்றி உலகததில் சரவயவமா யிருக்கபபட்ட பதாரத்தங்களுக் கன்னியோன்னிய சங்கங்கள் கண்டோம்; நிரவயவமா யிருக்கப்பட்ட பதாரததங்களுக்குச் சரவயவமா யிருக்கப்பட்ட பதாரததங்களுடன் கூடியுங் காலத்திரயத்திலுஞ் சங்கங்காணேம.

ச-கை. அஃதெப்படி காணேமென்னில்,

உ-ம். பரமார்த்தத்தில் நிரவயவமென்று சம்மதமா யிருக்கப்பட்ட ஆகாசாதிகளுக்குப் பிருதிவியாதிகளுடன்கூடச்சங்கஞ்சொல்லக்காணேம். அப்படிசொன்னல் ஜலாதி சங்கத்தினல் வஸ்திராதிகளுக்கு ஈரமுதலானதுகள் வருவதுபோல், ஆகாசாதிகளுக்கும பிருதிவியாதிகளுடன் கூடினசங்கத்தினல் அந்தப் பிருதிவியாதிகளின் விகாரம் வரவேண்டும். அங்ஙனமின்மையால் அவ்வாகாசாதிகள்பிருதிவியாதிகளுடன் கூடிக்கொண்டதுபோலத் தோற்றினலும அவ்வாகாசாதிகளுக்குப பிருதிவியாதிகளுடன் கூடியுமெபபடி சங்கமில்லையோ, அப்படிபோல ஆத்மாவும பிராநதியினு லிநதத் தேகேந்திரியாதிப பிரபஞசத்துடன் கூடிககொண்டிருக்கிறவனைபபோலத் தோற்றமாகத் தோற்றினலும் ஆதமா அசங்கனே அல்லாமலும் விவகாரகாலததிற் பரமார்நததததை யனுசரிதது ஆகாசாதிகளுக்கு நிரவயதவ மங்கீகரித்து இப்படி சொன்னேம். பரமார்ததமாக விசாரிக்குமிடததில் ஆகாசாதி சர்வபதார்தத மும பிராநதியினல் ஆதமாவினிடத்திலாரோபிதமாகத் தோற்றியபடியால், அவ்வாரோபித பதார்த்தங்களும பழுதையிற் றேற்றப்பட்ட பாம்பாதிகளைப்போலவே அதிஷ்டான ஆதமசத்தே ஸ்வரூபமாயிருக்கிறபடியினல் காலத்திரயததிலும் அதவிதியனுகிய வாத்மா வசங்கனென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனலாத்மாவுக்கு அகர்த்தத்வ மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கர்த்ருத்வம பிரசித்தமானு லல்லவோ அகர்த்ருத்வம் விசாரிக்க வேண்டும.

ச-கை. விசாரததினல் தள்ளப்படட கர்த்ருத்வம ஆத்மாவுக்குண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யெனனில,

உ-ம். நான் ஸ்நானம்பண்ணினேன், ஸ்நானமபண்ணப் போகிறேன், ஜபம்பண்ணினேன், ஜபம்பண்ணப்போகிறேன், அக்கினி ஹோத்திரம்பண்ணினேன், அக்கினிஹோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன், எக்கியம்பண்ணினேன், எக்கியமபண்ணப்போகிறேன் என்கிற கர்த்ருத்வம் அத்தியாச

த்தினுல் ஆத்மசுபாவமாகவே தோற்றப்படுகிறபடியால் அதை நிராகரிக்கு நிமித்தம் விசாரிக்கவந்தது.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்கு அகாத்ருத்வ மெப்படியெனனில்,

உ-ம். உலகத்தில் கர்த்ருத்வமென்பது கிரியைகள் முன்னிலையாய் நானென்றுசிரயித்தும் பரிச்சின்னமாய சங்கமாய் சாவயமாய் விகாரமாயுந்த வஸ்துக்களை யாசிரயித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கண்டோம். ஆத்மா அபரிச்சின்னனும் அசங்கனும் நிருவிகாரியாய நிரவயமாயிருக்கிறபடியால், அவ்வாத்மாவுக்குக் காத்ருத்வஞ் சொல்லவதுகூடாது. ஆத்மா அகாத்தாவெனறே சொல்லவேண்டும். ஆத்மாவுக்கு அத்விதியஞானத்தினுல அகாத்ருத்வஞ் சித்தித்தது. அப்படி சித்தித்தாலும் நன்றுயறியவேண்டி விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேும விவகாரத்தில ஸ்நானுதிக்கிரியை யாசிரயத்வம், நானெனகிற வபிமான கர்த்தவ்யம் தேகாதிகளுக்கே கணடோம். வியாபகத்வமாகிய வாகாசாதிகளுக்குக் சாணுேம. ஆதலால அபரிச்சின்னமாகிய வாத்மாவுக்குக் காத்ருத்வமிலலையென்பது சொல்லவேணடுமா? பிராந்தியினுலவந்த தேகாந்திரியாதியத்தியாசத்தினுல் ஆத்மா காத்தாவைபபோற் ருேறறின போதிலும விசாரிககிறபோதும அனுபவத்திற்கும அபரிச்சின்னனுயிருக்கிறபடியால அகாத்தா வென்பதிற சந்தேகமிலலை.

ச-கை. ஆனுலாத்மாவுக்கு அபோகத்ருத்வ மெப்படி யெனனில,

உ-ம். போக்த்ருத்வம பிரசித்தியானு லலலவோ அபோக்த்ருத்வம விசாரிககவேண்டும.

ச-கை. விசாரத்தினுல் தள்ளபபட்ட போகத்ருத்வம ஆத்மாவுக்குண்டோவென்னில,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில,

உ-ம். நான் போஜனம்பண்ணினேன். அனேக போகங்களனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறேனென்று பிராந்தியினு லாத்மாவுக்குப் போக்த்ருத்வந் தோற்றப்படுகின்றது. விசாரிக்கும்போது சாவாத்மனுயிலலை.

ச-கை. எப்படியில்லையெனனில,

உ-ம். அத்விதியனாயிருக்கிறபடியால் போக்த்ருத்வஞ் சொல்லக் கூடாது. ஆதலாலாத்மா அபோக்தாவென்பதிற் சந்தேகமில்லை. மேலும் உலகத்தில் தேவதத்தாதிகள் தங்களுக்கு வெதிருத்வமான அன்னாதிகள் புசிக்கிறதாய்க் கண்டோம். அந்தத்தேவதத்தாதிகள் தங்களுக்குத் தாங்களே போக்கியமாயிருப்பது எங்கேயுங்காணோம. போக்கியவஸ்துவில்லாமற் போக்த்ருத்வ மெங்கேயுங் காணாதபடியினாலத்விதியனாகிய வாத்மாவுக்கு அபோக்த்ருத்வஞ்சித்தித்தது. இந்தப்படி யருளே திருமேனியாகிய பரமாசாரியார் முன்னிலையில் ஐயந்திரிபின்றி விசாரித்தறிந்து அத்விதியனாய் அபரிச்சின்னனாய் அசங்கனாய் அகர்த்தாவாய் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவே நானென்றெவனறிகிறானோ, அவனே கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனும பரமுத்தனுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஞாதுருஞானசோரூபநிரூபகம்
முற்றிற்று.

பதினாறாவது,
சரீரத்திரயநிரூபகம்.

ச-கை. பிராணிகளுக்குச் சரீரத்திரயம விசாரிப்பதில் பிரசித்தியாவதேது? பிரயோசனமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்தூலசரீர மெல்லாருக்கும பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது. பின்னை யொன்றுந்தோற்றப்படவில்லை. இதுவுமல்லாமல் வேதாந்தசாஸ்திரிகளுக் கன்னியரானவர்களெல்லாம் இந்திரியங்கள் தோற்றியபோதிலும் பிரத்தியட்சத்திற் காணுகிற சரீரமொன்றுமாத்திரமேயன்றி வேறேயொரு சரீரமில்லையென்றுசொல்லுகிறபடியினால், பிரசித்தியுண்டு. மேலும இந்த விசாரத்தினாலேயே சமஸ்தமான தேகாதிகளும் அந்தத் தேகசுபாவமாகிய விகாரங்களும் காலத்திரயத்திலும் ஆத்மாவை ஸ்மரிக்கவில்லையென்று தோற்றப்படுகின்றது, இப்படி தோற்றப்படுகிறதே இந்த விசாரத்திற்குப் பலமாகிய பிரயோசனம்.

ச-கை. ஆனாலும் விசாரிப்போம். பிராணிகளுக் கெத்தனை சரீர மெனில்,

உ-ம். தூல சூட்சும காரணமென்று மூன்றுசரீரம்.

ச-கை. தூலத்துக்குச் சரீரலட்சண மிருக்கிறபடியாலிருக்கலாம். சூட்சுமகாரண சரீரங்களுக்குச் சரீரத்வ மெப்படி கூடு மென்னில்,

உ-ம். அதுகளுக்குஞ் சீரணித்துப்போகிற லட்சண மிருக்கிற படியால சரீரத்வமுண்டு.

ச-கை. அதுகளுக்குசசீரணதவமெங்கேககாணபபடுகிறதென்னில்

உ-ம். சுழுத்தியிலும்முமூட்சுக்களிடத்திலுஙகாணப்படுகின்றது.

ச-கை. இந்தச் சூட்சுமகாரண சரீரங்க ளிரண்டுந் தூலத்தைப் போற் பிரத்தியட்சமாய்க் காணுதபடியினால் இல்லையெ ன்று சொல்லுவொமேயென்னில்,

உ-ம். அவ்விரணடு சரீரமுஞ்சாஸ்திரங்களா லுண்டென்றுசொ லலுகிறபடியினாலும, பெரியோர்களால் அஙகீகரிககப்பட் டபடியினாலு மில்லையென்பது கூடாது.

ச-கை. ஒரு பிராணிக்குத் தூலசரீரமெத்தனை? சூட்சுமகாரண சரீர மெத்தனையென்னில்,

உ-ம். தூலசரீரமோவென்றால் அனந்தம்; சூட்சுமமும் காரண மு மொவ்வொன்றேயாம்.

ச-கை. இம்மூன்றுக்குஞ் சரீரத்வந் துல்யமாயிருக்கத் தூலசரீர மனநதமாகவும, சூட்சுமகாரண சரீரமொவ்வொன்றுகவு மிருக்கிற தென்னவென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமகாரண சரீரங்கள் காமஜன்னிய மல்லாதபடியினு லதுகளொவ்வொன்றுயிற்று.

ச-கை. அதுகளுக்குப் பிரகாராநதரத்திலானுலுங் கர்மஜன்யதவ மங்கீகரிக்கபபடுமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படி கூடாது.

ச-கை. சூட்சுமகாரண சரீரங்களுக்குக் கர்ம ஜன்யத்வமங்கீகரிக் காதபடியினுற் சரீரத்வமேயில்லாமற்போகின்றது. போ னுற்போகட்டுமென் றெண்ணுவோமானுற் பிராணிகளு க்கு மூன்று சரீரமென்று சொன்ன தெடுபட்டுப போயி ற்றேயெனில்,

உ-ம். அப்படியல்ல. சூட்சுமசரீரத்திற்குப் பிரகாரா்ந்தரத்தி னுலுற்பததி யஙகீகரித்தோயானுற் சீவனுக்கு அநாதித் வமெடுபட்டுப்போகின்றது.

ச-கை. எதினாலேயெட்டுப் போகின்றதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குச் சிவத்வம் சூட்சுமசரீரமென்கிற வுபாதியினாலல்லவா வந்ததென்றுசொல்லுகிறார்கள்? ஆகையினால் சிவனுக்கு உபாதியாகியசூட்சுமசரீரத்திற் குற்பத்தி சொல்லுமிடத்துச்சிவனுக்குஅநாதித்வமெடுபடுகின்றது

ச-கை. ஆனால் அவ்வநாதித்வஞ் சித்திக்குநிமித்தம் உற்பத்தியங்கீகரிக்காம லிருப்போமேயென்னில்,

உ-ம். அங்ஙனமானாற்-சுருதிகளுக்கு விரோதமும் சூட்சுமசரீரத்திற்கு நித்யத்வமும் வருகின்றது. ஆதமாவுக்கு அத்விதியத்வமு மெடுபட்டுப்போகின்றது. ஆதலால் சுருதிகளுக்கர்த்தஞ் சித்திக்குநிமித்தமும் ஆதமாவுக்கு அத்விதியத்தஞ் சித்திக்குநிமித்தமும சூட்சுமசரீரத்திற்குற்பத்தி யங்கீகரித்தோமானால் சிவனுக்கநாதித்வ மெடுபட்டுப்போகின்றது. இதுவன்றியும் உலகத்திலெது ஜன்னியமாயிருக்கின்றதோ வதுகளெல்லாங் கன்மத்தினாலுற்பத்தியாச்சுதென்று கண்டோம். ஆகையால் சூட்சுமசரீரத்துக்கு ஜன்னியத்வமங்கீகரிக்கிறபோது சூட்சுமசரீரங் கர்மஜன்னியமெனறே யங்கீகரிக்கவேண்டும. இல்லாவிட்டால் திருஷ்டாந்த விரோதமவரும.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். அதுயுக்தமல்ல. இநதவிரோதங்களைப் பரிகரிக்குநிமித்தம் சூட்சுமசரீரத்திற்குக் கர்மஜன்யதவ மங்கீகரிதோமானாற் கர்மஜன்னியமாகிய தூலசரீரங்களுக்க னேகத்வங்கண்டதுபோல, ஒருபிராணிக்குச சூட்சுமசரீரமு மனேகத்வம் வரவேண்டுமென்று சஙகைவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். அப்போது ஒவ்வொருபிராணிக்கு ஒவ்வொருசூட்சும சரீரமென்று சொன்ன தெடுபட்டுப்போகின்றது.

ச-கை. போனாற் போகட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். பூர்வமொன்றென்றுசொல்லி இப்போ தனேக மென்று சொல்வதற்கும், பூர்வங்கர்மஜன்னிய மல்லவென்றுசொல்லி இப்போது கர்மஜன்னிய மென்பதற்கும் விரோதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது. இப்படி ஒருதோஷத்தைப்பரிகரிக்கப்போனால் மற்றொருதோஷம் வருகின்றது.

ச-கை. ஆனால் இந்த விசாரத்தை விட்டுவிட்டுப் பின்னை தூவாகி லுஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். பின்னையொன்றுஞ் சொல்லுவதற்கிடமில்லை. ஆனபடியி னால் இப்போது சூட்சுமசரீரங் கர்ம ஜன்னியமென்று சொன்னதற்கும், சீவனுக்கனாதித்வத்திற்கும் சூட்சுமச ரீரமொன்றென்றதற்கும், பூர்வம் சூட்சுமசரீரங் கர்மஜ ன்னியமல்லவென்றதற்கும் விரோதம்வராமற் பின்னாற் சொல்லுகிறோம். இப்போது காரணசரீரத்திற்கு ஜன் னியத்வஞ் சொல்லாமல் சரீரத்வலக்ஷணஞ் சொல்லுகி ன்றோம்.

ச-கை. அதேதெனன்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற்கு ஜன்னியத்வ மங்கீகரித்தல்லவா கா ரண சரீரத்வ மங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்.

ச-கை. காரணசரீரத்திற்கு ஜன்னியத்வ மங்கீகரிக்காமல் எப்படி சூட்சுமசரீரத்வஞ் சொல்லக்கூடுமென்னில்,

உ-ம். அதற்குஞ் சிரியதேயென்ற சரீரலக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆதலாற் சரீரத்வஞ் சொல்லக்கூடும்.

ச-கை. அனாதியான வஸ்துவுக்கு நாசமுண்டாவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கடாதிப் பிராகபாவம் அனாதியாயிருந்தபோதிலும் அத ற்குக் கடாதியுற்பத்தியினால் நாசமெப்படியோ, பிரகிரு திபுருஷசையோகம் அனாதியா யிருந்தபோதிலு மந்தப் பிரகிருதிபுருஷாளுடைய விவேகத்தினால் அதற்கு நாச மெப்படியோ, அப்படி போலவே அனாதி யஞ்ஞானமெ ன்ற காரணசரீரத்திற்குப் பிரம்மாத்மவயிக்க ஞானத்தி னால் நாசம்வரலாம். அதற்குஞ் சரீரத்வமங்கீகரிக்கிறது விருத்தமல்ல. இந்தப்படி சூட்சுமசரீரத்துக் குற்பத்தி யங்கீகரித்தோமானா லொருவிரோதமுமில்லை.

ச. எப்படி யில்லையென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற்குற்பத்தி யங்கீகரித்தால் அதற்குற்ப த்திசொல்லுகிற சுருதிகளுக்கும்விரோதமில்லை. சூட்சு மசரீரம் ஆத்மகாரியமாயிருப்பதினாலும் காரணமானவா த்மாவையன்றி வெதிருத்தமாயில்லாதபடியினாலும் ஆத் மாவுக்கும் அத்விதியத்திற்கும் ஆனியில்லை; சீவனுக்கு அனாதித்வ பங்கமுமில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிரளயத்திலுஞ் சூட்சுமசரீரங் காரணாத்மகமாயிருக்கிற படியினாலும உபாதிக்கேதுவாகிய சீவசம்ஸ்காரமுமிருக் கிறபடியினாலும் சீவனுக்கு அநாதிதவபங்கமில்லை.

ச-கை. இநதப்படி சூட்சுமசரீரம் பிரளயதநிலிருந்தா லதற்குற் பத்தி சொல்லக்கூடாதேயென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்வது யுக்தமல்ல.

ச-கை. உலகத்தில் மிருததாதிகளிடததில் இல்லாததகடாதுக்கே யுற்பத்திகண்டோம; இருககிற மிருததாதிகளுக் குற்ப த்தி காணேமேயென்னில்,

உ-ம். அபபடி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லககூடாதென்னில்,

உ-ம். இல்லாதவஸ்து அசதது; அவ்வசததுககுற்பத்தி சொன் ஞல் சசவிஷாணாதியும பிறககவேண்டும. அங்ஙன மின் மைபால் அசததுககுறபததி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யெபபடி யெனனில்,

உ-ம. இருக்கிறவஸ்து சதது. அதற்கே யுற்பத்திசொல்லவே ண்டுமென்பது உலகததிற் கண்டோம.

ச-கை. அஃதெபபடி யென்னில்,

உ-ம். கடம்பண்ணவேண்டிய பிரவர்ததிக்கிற புருஷன்மிருத்தி கையெடுத்துவருகிறுன். புடவை நெய்ய வேண்டினவன் நூலைக்கொண்டுவருகிறுன். தயிர வெண்ணெய் வேணடு மென்றவன் பால்சமபாதிக்கிறுன். எண்ணெய்வேண்டி னவன் எள்ளுசம்பாதிக்கிறுன். இந்தமிருத்தாதிகளிடத் திற் கடாதிகளுண்டாகாமற்போனு லவனவன் அதுவது களை நியமமாயேன்சம்பாதிக்கிறுன்? இல்லாமற் சம்பாதி யான். சம்பாதிக்கிறபடியினுல் இருக்கிறவஸ்துவுக் குற்ப த்திசொல்லவேண்டும. இல்லாதவஸ்துக் குற்பத்திசொ ன்ஞ லிந்தக்காரியத்துக்கிதுவே காரணமென்கிற நியம மில்லையாகின்றது. அப்படியானுல் நூலிற்கடமும் மண் ணிற் புடவையும தண்ணீரிற்றயிரும் வெண்ணெய்யும் ம ணலில் எண்ணெய்யு முண்டாகவேண்டும். அப்படியுண் டாகாதபடியினுல் அது அதுகளுக்கு நியமிதமான கார ணத்திலேயே காரியமுண்டாகிறது கண்டோம். ஆத லாலிருக்கிறவஸ்துவே பிறக்கிறதென்றுசொல்லவேண்டு

ம். அந்தந்தக் காரியத்துக்குக்குங் காரணமாயிருக்கிற வஸ்துவிருக்கிறபடியினு லதுவுமிப்படியே பிறக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ-ம். அந்தக் காரணங்களுக்கு உற்பத்தி பிரத்தியட்சமாய்க் காணுதபடியினு லிந்தக்கடத்திற்கு உற்பத்திசொன்னதுபோ லிதற்குக்காரணமாகிய மிருத்திவாதிகளுக்குச்சொல்லப்படாது. இந்தக்காரணமான மிருத்வாதிகளுக்கோரொருதிக்கி லுற்பத்திகண்டபோதிலும், பிருதிவியாதிகளுக்குச் சுருதியாதிகளினு லுற்பத்திகேட்டபோதிலும் சர்வகாரணமாகிய வாதமாவுக்குற்பத்தி யுண்டென்பதற்கு யாதொருபிரமாணமு மில்லாதபடியினுலும், அனவஸ்தாதோஷம வருகிறபடியினுலும சர்வகாரணமான வாதமாவுக்குற்பத்தி சொலலககூடாது. ஆனுலும இருக்கிற வஸ்துவுககே யுற்பத்திசொல்லுகிறது யுகதி யுக்த மல்லவென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில,

உ-ம். இபபோதுசொன்ன யுத்தியால் அசத்துக்குறபத்திசொலலக்கூடாமற போனதினுற் சததுககே யுறபத்திசொல்லவேண்டும. சத்தென்று விருக்கிறவஸ்துவே சத்து அதற்கேயுற்பத்தி.

ச-கை. அசததுக்கேன சொல்லப்படாதென்னில்,

உ-ம். பிரபஞசத்துக்குப் பூர்வகதோறறமின்றிய நாமரூபாத்மகம காரணுதமகமாய் பீஜாதிகளிடத்திருக்கிற விருட்சாதிகளும் நாமரூபமாய்ததோறறுகிறதுபோலப் பிரளயத்திலுந தோறருமலிருநது நாமரூபாத்மகமாயிருக்கிற சூட்சுமசரீரங்களுக்கு நாமரூபாதமகமாய்த் தோற்றுகிறதேயுற்பததி.

ச-கை. ஆனுற் காரணகாரியங்களுக்குப்பேதமெப்படியென்னில்,

உ-ம். அனபிவியக்த நாமரூபகமாயிருக்கிறது காரணம்; அபிவியக்த நாமரூபகமாயிருக்கிறதுகாரியம் இப்படியே காரியகாரணங்களுக்குப் பேதமுண்டு. காரியங்காரணுத்மகமாயுண்டென்பதிற் காலததிரயத்திலுஞ் சநதேகமில்லை. இதுபோ லுற்பததிக்கும் அனபிவியக்த நாமரூபாத்மகமாயிருக்கிற காரணங் காரியமாய்த் தோற்றுகிறதற்குக் குலாலாதிவியாபாரத்தை யபேட்சிக்கிறது யுக்தமே.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அசத்தான காரியம் பிறக்கிறதென்னும் பட்சத்தில்குலா லாதி வியாபாரத்திற்கு அசத்து ஆசிரயமில்லாதபடியினு லும், அன்னியம் ஆசிரயமான வியாபாரத்தினுல் அன்னி யத்துக்குற்பத்தி சொல்லும்போது அதிகப் பிரசங்கம்வ ருகிறபடியினுலும் குலாலாதி வியாபாரம வியர்த்தமாகி ன்றது. அந்தக்குலாலாதி வியாபாரத்திற்கு வியர்த்தஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆனபடியினுல் காரியங் காரணுத்மக மா யிருந்தபோதிலும் குலாலாதி வியாபாரத்தை யபேட் க்கிறது யுக்தமே. ஆனுல் பூர்வஞ்சொன்ன யுக்திகளினு ல் காலத்திரயத்திலுங் காரியம் காரணுத்மகமா யிருக்கிற படியால், பிரளயத்திலும் ஆத்மாவுக்குச் சிவத்துவத்தி லுபாதிபூதமாகிய சூட்சுமசரீரங் காரணுத்மகமா யிருக் கிறதினுலும, பிரளயத்திலும் ஆத்மாவுக்குச சீவத்வம சமஸ்காராத்மகமா யிருக்கின்றதினுலும் சீவனுக்கும் அ னுதித்வ பங்கமில்லை. சூட்சும சரீரத்துக்கு நாமரூபாதம கமாய்த் தோற்றுகிறதே யுத்பத்தியென் றங்கீகரிக்கிறப டியினுற் சுருதிகளுக்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. இந்தத் தோஷமிப்படி பரிகரித்த போதிலும் உலகத்தி ல் ஜன்னியமான வஸ்துகளுக்குக் கர்மஜன்னியத்வமும்அ னேகத்வமுங் கண்டோம். ஆதலால் சூட்சுமசரீரமுஞ் ஜ ன்னியமாகிறபோது அதற்குக் கர்மஜன்னியத்வமு மனே கத்வமும் வரவேண்டுமென்கிற தோஷம் பரிகரிக்கப் பட வில்லையே யென்னில்,

உ-ம். அதுவும் பரிகரிக்கிறோம்.

ச-கை. சூட்சும சரீரத்திற்குக் கர்மஜன்யத்துவமும் அனேகத்வ முமங்கீகரித்தாலல்லவா, அந்தத் தோஷங்கள் பரிகரிக்க வேண்டும்? அப்படி யங்கீகரித்தால் பூர்வஞ் சூட்சுமசரீர ங் கர்மஜன்னிய மல்லவென்று மொன்றென்றுஞ் சொன் னதற்கு விரோதம வருகிறதே யென்னில்,

உ-ம். அந்த விரோதங்களு மில்லாமல் பரிகரிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஜன்னியமெல்லாங் கர்மஜன்னியமென்றே யங்கீகரிகவே ண்டும். ஆதலால் அதுசாமானியகர்மஜன்னியமென்றும் விசேஷ கர்மஜன்னியமென்று மிரண்டுவிதம். இப்படிய

ருப்பதினுல் சூட்சுமசரீரத்திற்குச் சாமானிய கர்மஜன்னிய மங்கீகரித்தபடியினுல் ஜன்னியமாத்திரத்திக்குக் கர்மஜன்யத்வம் நியமபங்கமில்லை. சூட்சுமசரீரத்துக்குச் சாமானியகர்மஜன்யத்வ மங்கீகரித்தபோதிலும் விசேஷ கர்ம ஜன்யத்வ மங்கீகரிக்காதபடியினுல் பூர்வஞ் சூட்சும சரீரங் கர்மஜன்யமல்லவென்று சொன்னதற்கும்விரோத மில்லை. மேலும் சாமானியகர்மஜன்யமாகிய வஸ்துவுக்கு விவகாரத்தி லேகத்வமும், விசேஷகர்மஜன்யமாகிய வஸ்துவுக்கு அனேகத்வமும் உலகத்திற்கண்டோம். ஆதலால் சூட்சுமசரீரஞ் சாமானியகர்மஜன்யமாயிருந்தபோதிலும் விசேஷகர்ம ஜன்யமல்லாதபடியினுல், சூட்சுமசரீர மொன்றென்று சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. சாமானிய கர்மஜன்யமான வஸ்துவுக்கு ஏகத்வமும், விசேஷ கர்மஜன்யமான வஸ்துவுக்கு அனேகத்வமு மெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உலகத்திற் பிருதிவியாதிகளிடத்திற் கண்டோம்.

ச-கை. பிருதிவியாதிகளுக்குக் கர்மஜன்யத்துவங் காணுமேயெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்,

உ-ம். ஜகத்தெல்லாஞ் ஜன்யமானபடியாலும் சீவர்களுக்குப் போக்கியமானபடியினுலுஞ் ஜகத்து சாமானியகர்மஜன்ய மென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சீவர்களுக்குப் போக்கியமானுல் ஜகத்து கர்மஜன்யமாக வேண்டுமோவென்னில்,

உ-ம். ஆம். கர்மங்களுக்கெல்லாஞ் சுகதுக்கம் பலமாகையினுல், அச்சுகதுக்கங்க ளனுகூலப்பிரதிகூலிய வஸ்துக்களை யவலம்பித்துக்கொண்டு வருகின்றது. அதுகளிற் சிலபதார்த்தஞ் சிலருக்கு அனுகூலமாயிருந்து சுகமாகவும், சிலருக்குப் பிரதிகூலமாயிருந்து துக்கமாகவுமிருக்கிறபடியினுலும், சீவர்களுடைய கர்மங்கள் தங்களுக்குப் பலமாகிய சுகதுக்கங்களுக்குச் சாதனங்களாகிய வாகாசாதிகளுக்குற்பத்திகளைச் சம்பாதித்துக்கொண்டே சீவர்களுக்குச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறபடியினுலும், ஜகத்தெல்லாங் கர்மஜன்யமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. திரிகாலத்திலல்லவா சீவர்களையு மவர்கள் கர்மங்களையுங் காணுகிறோம். பிரளயத்திற் சீவர்களையும் அவர்கள்கர்ம

ங்களையுங்காணேமே. இப்படியிருக்கச் சீவர்களது கன்மத்தினாலாகாசாதி ஜகத்துபிறக்குமென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ-ம். பிரளயத்திலுஞ் சீவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்களுபாதிகளுடன்கூடச் சூக்ஷ்மதசையைப்போற் சம்ஸ்காராத்மகமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களது கன்மங்களுஞ் சம்ஸ்காராத்மகமாயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கர்மத்தினாலாகாசாதிஜகத்து பிறக்குமென்பது கூடுமே. அங்ஙன மங்கீகரிக்காவிட்டால், பூர்வகற்பத்திற் சீவர்களாற் செய்யப்பட்ட கன்மத்துக்கும், இந்தக்கற்பத்திற் பலமில்லாமற்போகவேண்டுமே. பூர்வகற்பத்திற் செய்யாதகன்மத்திற் கிந்தக்கற்பத்திற் பலமாகவேண்டுமே. ஆனால் சுருதியாதிகளுக்கு விபர்த்தமும்வருமே. அல்லாமலும் நிமித்தகாரணமுமின்றி ஜகத்துற்பிக்குமென்று சொல்லுமிடத்து, முத்திபுருஷாளும உற்பத்தியாகவேண்டுமே. மேலும ஜகத்தில்மனுஷர் தேவர் திரியக்காதிகள் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்கிற விவஸ்தைகளில்லாமற் போகவேண்டும். இந்தத்தோஷங்கள்வந்தாலும் வரட்டுமென்கிற துசிதமல்ல. ஆதலாற் பிரளயத்திலுஞ் சம்ஸ்காராத்மகமாயிருக்கிற சீவர்களதுகர்மத்தினாலேயே ஆகாசாதிஜகத்து பிறக்குமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இப்படியாகாசாதிகள் கர்மத்தினாற் பிறந்தபோதிலு முத்திபரியந்தமு மொன்றாகவேயிருக்கின்றது. அன்றியும பிரளயத்தில்லயித்திருந்து சிருஷ்டியில் ஆகாசமாகாசமாகவும், வாய்வு வாய்வாகவும், தேய்வு தேய்வாகவும், அப்பு அப்புவாகவும், பிருதிவி பிருதிவியாகவும் பிறக்கிறது. அதுபோலச் சூட்சும சரீரம் பிரளயத்தில் லயித்திருந்தபோதிலு மந்தந்தச் சீவர்களதுகர்மத்தினாற் பூர்வகற்பத்திலிருக்கிறதுபோற் பிரதிகற்பத்திலும் பிறக்கின்றது இப்படி பிறந்தபோதிலுஞ் சுவகத விகாரமாயிருந்தபோதிலும் சூட்சுமசரீரம் ஒவ்வொருபிராணிக்கு முத்திபரியந்தமு மொன்றென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. இப்படி சொன்னால் முத்திக்குப்பிறகு சூட்சுமசரீரங்களனேகமா யிருக்குமென்று தோற்றுகின்றதே யென்னில்,

உ-ம். முத்திக்குப் பிறகு சூட்சுமசரீரம் இல்லவேயில்லை. ஆகையா லந்தச் சங்கைக் கவகாசமில்லை. இந்தபடி சூட்சும சரீரம ஆகாசாதிகளைப்போல் சாமானிய காமஜன்னியத்தினுற் பிறந்திருக்கிறபடியினு லொவவொருபிராணிகளுக் கொவ்வொரு சரீரமென்று சொனனது யுகதமே.

ச-கை. இபபடி சொலலுகிறது விரோதமாகததோ றறுகினறதே யென்னில்,

உ-ம். அதில் விரோதமேயிலலை.

ச-கை. ஆகாசாதிகள் சாவப பிராணிகளுடைய சாமகதினுறபிற நததாகையால, அவ வாகாசாதிகளுககுச சாமானிய காமஜனயதவமும, பிரளயபாியநத மொன்றுயிருககின்றதும, பிரதிகற்பததிலு மபபடியே பிறககிறதும யுகதமே. அநதநதப பிராணிகளுடைய சூடசுமசரீரம சமஸ்தபிராணிகளது காமததினுற பிறநததலலவே. ஆகையால் அதறகுச சாமானிய காமஜன்னியதவமும, ஒவ்வொரு பிராணிகளுக கொவவொனறெனபதும பிரதிகறபததி லபபடி யபபடி பிறசகுமெனபது மெபபம கூடுமெனனில்,

உ-ம். ஆகாசாதிகளைப்போ லநதப பிராணிகளுடைய சூடசும சரீரஙகள் சமஸ்தபிராணிகளுடைய காமததினுற பிறக்காமறபோனுலும அநதநதப பிராணிகளுககுச சிருஷ்டி முதற் பிரளயபரியநதமும தூலசரீரததுவாராசுகதுககங்களைக் கொடுக்கிற கன்மஙகளினுலேயே அநதநதப பிராணிகளது சூட்சுமசரீரங்க ளெபபடி யபபடியே பிறக்கினறது. ஆதலாலநதசூடசுமசரீரததிறகுச சாமானிய காமஜனனியதவமும, ஒவவொரு பிராணிக கொவவொரு சூடசும சரீரமெனபதும, பிரதிகறபததி லபபடி யபபடியே பிறகுமெனபதும, முததிபரியநதம நிததியமென்பதுங கூடும.

ச-கை. ஆனல லீனமானவஸ்து காமததை யபேடசிததுப் பிறக்குமென்பதறகும, சாமானிய காமததினுற் பிறநதவஸ்து ஒன்றுயிருக்குமெனபதற்கும, விசேஷ கன்மததினுற்பிறநதவஸ்து நானுருபமா யநேகமா யிருக்குமென்பதற்குந திருஷ்டாந்தமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. காஷ்ட பாஷாணுதிக ளிடத்தில் லீனமாயிருக்கிற அக்கினிக்கு மர்த்தனுதிரூபமான கர்மததினு லெப்படியும்

பத்தியோ, அப்படியே காரணரூபமான சூட்சும சரீரத்திற்குக் காரியகாரணமாகத் தோற்றுகிற கர்மத்தினாலேயேயுற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. இதனாற் காரியம் அசத்தென்பது கூடாது மேலுங் குலாலனால் நானாவித பாண்டங்கள் பண்ணவேண்டுமென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட மண்மொத்தையொன்றே. அது அனேக கர்மத்தினாற் பண்ணப்பட்டாலும அக்கருமங்களெல்லாம் அந்த மிருத்துபிண்டத்தினாற் பிறந்த வனேகம் பாண்டங்களுக்கெல்லாஞ் சமானமா யிருக்கிறபடியினால், அம மண்பொத்தை சாமானிய கர்மமானதால் அந்தமிருத்து பிண்டம் ஒன்றேயாகும். மேலும் அமமிருத்து பிண்டத்தினாற் பண்ணப்பட்டபாண்டங்களில் ஒரு பாண்டம பண்ணப்பட்ட கர்மத்தினால் மற்றொரு பாண்டம் பண்ணப்படவில்லை ஆகையால் அந்தப்பாண்டங்களெல்லாம் விசேஷ கர்மஜன்னியமே. அந்தப் பாண்டங்கள் நானாரூபமாகவும அனேகமாகவு மிருக்குமென்பதும சர்வானுபவசித்தமே. இந்தப்படி சூட்சும சரீரஞ் சாமானிய கர்மஜன்னியமானபடியினா லொவ்வொருபிராணிக் கொவ்வொரு சரீரமென்பதும, தூலசரீரம விசேஷ கர்மஜன்னியமானபடியினா லொவ்வொருபிராணிக் கனந்தமென்பதுங்கூடும்.

ச-கை. இன்னம் இதற்கு விசேஷமான திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. உலகத்தில் ஒருதேவதத்தனுக்குக் கர்மவசத்தினால் நானாவித வஸ்திரங்கள் வருகின்றது. அதுகளொன்றுபோ லொன்றிருக்கவில்லை யப்படியே விசேஷகன்மத்தினாலெப்படியெப்படி வருகின்றதோ அதுபோலத் தூலசரீரங்களு மொவ்வொரு பிராணிக்கு விசித்திரமாய் அனந்தமாகவும் வருகின்றதால் அந்தத் தூலசரீரங்களும் விசேஷகர்ம ஜன்னியமென் றறியத்தக்கது. அந்தத் தேவதத்தனுக்கு அந்தந்த விசேஷகர்மத்தினால் வரப்பட்ட வஸ்திரங்கள்வந்து அவ் வஸ்திரங்களால் வருகிற சுகதுக்கங்களுக்குச் சாதனபூதமாகிய ஸ்தூல்சரீரமு மொன்றுயிருக்கிறபடியால், அவ் வஸ்திரங்களை யபேட்சித்துஸ்தூலசரீரமெப்படி சாமானியகர்ம ஜன்னியமாச்சுதோ அப்படியே சூட்சுமசரீரமு மொவ்வொரு பிராணிக்கு மொ

வ்வொன்று யிருக்கிறபடியினால், அதுவும் சாமானியகர்ம ஜன்னியமென்றே யறியவேண்டும்.

ச-கை. இதனாலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற்கே தூலசரீரத்தைத் தரிக்கிறதுங் களைகிறதுமென்று சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் தூலசரீரங்களுக்கே வஸ்திரங்களைக் கிரகிக்கிறதும் களைகிறதும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டது போலச் சூட்சுமசரீரத்திற்கும் தூலசரீரங்களுடைய பரிக்கிரகமும் தியாகமுமென்று அறியத்தக்கது. இதனாற் சூட்சுமசரீரத்திற்குத் தூலசரீரத்தைத் தரிக்கிறதே ஜனனமென்றும், அத்துடன்கூடி பினிமேற் சம்பந்தமின்றிவிட்டுவிடுகிறதே மரணமென்றும் பிரசித்தியாயிற்று. ஆதலாற் சூட்சுமசரீரத்திற்கே பிரத்தியட்சத்திற் ஜனனமரணங்க ளில்லையென்று தோற்றுகிறபடியால், ஆத்மாவுக்கும் ஜனனமரணாதிகளுக்கும் பிரசித்தியே யில்லையென்றறியத்தக்கது.

ச-கை. இப்படி சொல்லுமிடத்தில் இந்தச்சூட்சும சரீரத்திற்குத்தூலசரீர மனந்தமென்று தோற்றப்படுகின்றது. தோற்றினாற் றோற்றட்டுமென்று சொல்லுவீராகில், பூர்வம் பிராணிகளுக்குத் தூலசரீர மனந்தமென்றுசொல்லி, இப்போது சூட்சுமசரீரத்துக்குத்தூலசரீரமனந்தமென்று சொன்னால், முன்சொன்னதற்குமிப்போது சொல்வதற்கும் விருத்தமல்லவா? ஆகையாலிந்தச் சூட்சும சரீரமே பிராணிசப்தத்திற் கர்த்தமென்று சொல்லலாமே யென்

உ-ம். அப்படி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் பிராணிகளுக்குச் சூட்சும சரீரமொன்றென்று சொல்லி, இப்போது சூட்சுமசரீரமே பிராணிசப்தத்திற்கர்த்தமென் றெப்படிசொல்லலாம்.

ச-கை. ஆனாலிவ்விரண்டு விரோதமுந்தோற்றுகின்றதேயெனில்,

உ-ம். விரோதம் வராமற்சொல்லுகிறோம். பிராணிசப்தத்திற்கு ஆத்மாவேயர்த்தம். அவ்வாத்மாவுக்கே காரணசரீரமென்று பேருண்டாகிய வஞ்ஞானத்தினால்வந்த சூட்சு

மசரீர வத்தியாசத்துவாரா அனந்தமானதூலசரீரங்கள் வருகிறதும் போகிறதுமாகவும் அந்தத்தூலசரீர சுபாவமாகிய ஜனனமரணங்கள் பிரசித்தமானதுபோலவுந்தோற்றப்படுகின்றது.

ச-ங்க. அஃதெப்படி தோற்றப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் தூலசரீரத்தினால் வஸ்திரங்கிரகிக்கிறதும், விடுகிறதும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டபோதிலும், அந்தஸ்தூலசரீர வெதிருத்தமாகியவாத்மா அந்தத்தூலசரீரத்தின்வழியே வஸ்திரக்கிரகணத் தியாகாதிகளெப்படிதோற்றுகிறதோ, அப்படியே யஞ்ஞானத்தினால் வரப்பட்ட சூட்சுமசரீரத்தின்வழியே ஆத்மாவுக்கு அனந்தமான தூலசரீரங்கள் வருகிறதுபோலும் போகிறதுபோலும் மோகத்தினால் தோற்றப்படுகின்றது. விசாரிக்குமிடத்து ஆத்மாவுக்குப பிரசித்தியில்லாமல் தூலசரீரத்துக்கே பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகிறபடியால், சூட்சுமசரீரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடனேகூட அத்தியாசம் வினவாய் ஜனனமரணங்களில்லை. சூட்சுமசரீரத்திற்கே ஜனனமரணமில்லாமற் போனபடியா லாத்மாவுக்கு மோகமாத்திரமல்லாமற் ஜனனமரணங்களில்லை யென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இந்தப்படி பிராணிகளுக்குத் தூலசரீர மனந்தமென்றதும், சூட்சுமசரீரமும் காரணசரீரமும் ஒன்றென்று சொன்னதும் யுத்தமே.

ச-கை. இதனு லென்ன சித்திததெதன்னில்,

உ-ம். சரீரத்திரயமும் பிராணிசப்தத்தினாற் சொல்லப்பட்டவாத்மா வல்லவென்பது சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். உலகத்திலொருவன் மற்றொருவனைப்பார்த்து உனக்குருத்திராட்சதாழ்வட மெத்தனையென்றால்மூன்றென்கிறான்; பூணநூ லெத்தனை யென்றால் மூன்றே யென்கிறான்; தோவித்தியெத்தனையென்றாலதுவுமூன்றேயென்கிறான். இப்படியே பிராணிகளுக் கெத்தனைசரீரமென்று விசாரிக்குமிடத்து மூன்றுசரீரமென்றே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. இப்படி தோற்றுகிறதினு லென்னசித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். திஷ்டாந்தத்தில் அந்த உருத்திராட்சதாழ்வடமுதலானவிதங்களாத்தனையுந் தரித்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களை

ப்படி யதுகளல்லவோ, அந்தருத்திராட்சாதி சுபாவமான விகாரங்கள் அதைத் தரித்துக்கொண்டவர்களை யெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் தூலசூட்சும காரண சரீரங்கள் பிராணி சபதத்திறற் சொல்லப்பட்ட வாதமாவல்லவென்றும் சரீரத்திரயசுபாவமான விகாரங்கள் அந்தப் பிராணி சப்தவாச்சியனாகிய வாத்மாவைப பரிசிக்கவில்லையென்றுஞ் சித்தித்தது. உலகத்தில் அந்தத தேவததாதிகளுக்குக் கிரகியென்றும, க்ஷேத்திர னென்றும புத்திரியென்றும, தனியென்றும, குண்டலியென்றும விவகாரங்கள் கண்டோம. அதுபோல ஆதமாவுக்குஞ சரீரியென்றுந் தேகியென்றும்பிராணியென்றுஞ சொல்லப்பட்ட விவகாரமும் லோகததிலும வேதங்களிலுந தோற்றபபடுகின்றது. அப்படி தோற்றப்பட்ட தேவதத்தாதிக ளநதக்கிரகாதிக ளெப்படியல்லவோ, அதுகளின் சுபாவமான விவகாரங்களவாகளை யெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படிபோல் தேகிசரீரி பிராணியென்கிற வுபாதியினால் தோற்றுகிற வாத்மா அந்தத் தேகாதிக ளல்லவெனறும, அநதத் தேகாதி சுபாவ விவகாரங்களும ஆதமாவைக் காலத்திரயததிலும பரிசிக்கவில்லையென்றுந் தோற்றபபடுகின்றது.

ச-கை. இநதபபடி சரீரததிரயமு மாதமா வல்லாததாய் சரீரத்திரய சுபாவமான விகாரஙக ளாதமாவுக கில்லாததா யிருநதாலும சாமாணியமாய்த தோற்றப படுகிறபடி யினாலும் விசேஷமாய் தூலசரீரமபோலசூட்சுமகாரணசரீரநதோற்றப்படாமையினாலும நன்றாய்ப் பலபலவிதமாக விசாரித்தபோதிலும இநதசசரீரஙகளாத்மாவல்லவென்று தோற்றுகிறது கடினமாயிருககிறபடி யினாலும சரீரமொன்றே. இநதச்சரீரஙக ளாதமாவலல; இநதச ரீரததிரய சுபாவமான விகாரஙக ளாதமாவைப பரிசிக்கவில்லையென்று திடமாகத தோற்றுமபடி விசேஷ யுததியுண்டாவெனனில்,

உ-ம். உண்டு. தூலசரீரஞ சமஸ்த பிராணிகளுக்கும பிரத்தியட்சமாகையினா லிநதத் தூலசரீரமுண்டோ, வில்லையோ வென்னுமிடததில் யாருககுஞ சம்சயமில்லை. சாருவாக பாமராளுக கனனியரானபோகள இநதத் தூலசரீரமாத்மாவல்லவெனனு மிட ததில் சந்தேகமில்லை. அநதச சாரு

வாக பாமராளுக்கு இந்தத் தூலசரீரமே யாத்மாவென்று சொல்லுகிறது உசிதமல்ல.

ச-கை. அது எப்படி யுசிதமல்லவென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்தி லத்தியாசத்தினால் சிவரூபனானவாத்மா சூட்சும சரீரத்துவாரா தூலசரீர வத்தியாசத்தினால்வந்த புத்திராதி யபேட்சையினால் பிதுராதிசப்தஞ் சொல்லப் படுகிறான் இப்படி பிதுராதி சபததநினாற் சொல்லப்பட் டவன்போற் றோற்றுகிற வாதமா தூலசரீரத்துக்கன்னி யனே. அநதபபிதுராதி சபததநினா லிநதத தூலசரீரனு சொல்லபபட்டதானால் அநதப் பிதுராதிகள் செத்தபிற கும அநதபபிதுராதி சபதாாததமாய் சாருவாக பாமரா ளுக்குத் தூலசரீர மாதமாவென் றங்கீகரிக்கப்பட்டால் தூலசரீர மிருககவேண்டும. அவாகள் செதது்போனார் களென்று சொல்லாதிருக்கவேண்டும. அங்ஙன மின்மை யால் இநதத தூலசரீர வெதிநததனே யாதமாவென்று சாருவாக பாமராளுககு மங்கீகரிக்கவே வேண்டும. இது வல்லாமற் பினனும யுக்தி யாநதரததினாலும தூலசரீர வெதிருததனே யாதமாவென்று தோற்றபபடுகின்றது.

ச-கை. அஃதெபபடி யென்னில்,

உ-ம். பிதுராதிசப்தங்களுக்காததம்போல்தோற்றப்பட்ட தூல சரீரஞ் செததுக்கிடக்குமபோது அநேகதநழுவி போல மிட்டழுகிற புததிராதிகள், அபபா எங்களை அவாந்தரத் தில் விட்டுவிட்டு கடன்கொடுததவிடமும, வாங்கினவிட முஞ சொல்லாமல், எங்கள்வாயில் மண்போட்டுவிட்டுப் போகலாமா ஆதெய்வமே யென்று கதறுகிறார்கள். அல் லாமலும பநதுஜனங்கள், சிநேகாகள், அறிந்தவர்கள்வ நது, ஐயோ இப்படியே யுன்தாயார் முதலானபேர்களெ ல்லா மிறநதுபோனாக ளல்லவா? உங்கள் சவரட்சணைக் கு ஒருவருமில்லாமற் போய்விட்டார்களேயென்று துக்க ம விசாவினால், அவாகளைக்கண்டு, கூகாவென் றலறிவாயி லடிததுக்கொண்டு, இபபடியே எங்களையனாதரவாய் விட் டுவிட்டு எல்லாரும் போய்விட்டார்க ளினிநாங்க ளெப்ப டி பிழைக்கப்போகிறோமென்று பூமியில் விழுந்தழுகிறார் கள். பின்னும் வேறொருவன் வநது அவன்மனைவியை அ ம்மா! உன்புருஷனிறநதுபோய் விட்டாரா வென்று துக்

கம் விளைவினால், ஆ தெய்வமே! கெட்டேனென்று தலையில் மோதிக்கொண்டு தரையில் விழுந்தழுகிறாள். பின்னும் ஒருவன் வந்து தகப்பனை ஐயா! உன்பிள்ளை போய்விட்டானென்று துக்கம் விளைவினால், ஐயா, என்வாயில் மண்ணைப்போட்டு இறந்துபோய் விட்டான். அடா மகனே, என்னையும் உன்கூட அழைத்துக்கொண்டுபோடா, நீ பிறந்தநாள்முதற்றுக்கமே யனுபவித்தேன், உன்னுடன் ஏழுபிள்ளைகளைக் கொன்றேன், இன்னமுந் தெய்வமெங்களையே சோதிக்கின்றது, நான் இந்தத் துக்கத்தைச் சகிக்கமாட்டேன், நானும் என்வீட்டிலுள்ளவர்களுமாய் விஷத்தைத்தின்று எல்லாருமொருமுகூர்த்தத்திலிறந்துபோகிறோமென்றழுகிறான்.

ஒருவித்துவானை யுன்பெண்சாதி யிறந்துபோனாளென்று ஒருவன்துக்கம் விளைவந்தால், அப்போது அவன் கற்றிருக்கிற பலகல்விசாமர்த்திய யுத்திகளையெல்லா மறந்து, துக்காக்கிராந்தனாய் ஐயா, என்பிராணனானவள், என்வாயில் மண்போட்டுவிட்டுப்போனாள். அவள் ஸ்ரீதேவியைப்பழித்த அழகும், பூதேவியைப்பழித்த பொறுமையும், அருந்ததியைபபழித்த கற்புமுடையவள். அவளைப்பிரிந்து நானெப்படியிருப்பேன்? ஆ என்பிராணநாயகியே! ஒருவார்த்தைசொல்லடி எனக்குத்திக்காரடி, நானுன்கூடவருகிறேன், என்னையு மழைத்துக்கொண்டுபோடி, எனக்குக் கஞ்சிதண்ணீர்வார்தது இனியுன்னைப்போ லுபசரிக்கிறவராரடி; தேவபூசை, அவுபாசனம் பண்ணவும் பந்துக்கள்வந்தா லுபசாரம்பண்ணவும் உரித்தானவர்களொருவரில்லையே. ஆயிரம்பேர் வந்தாலும் நீயாவார்களாவென் றிப்படி பலபலவிதமாகப் பிரலாபித்தழுகிறான்.

ச-கை. இப்படி யழுகிறவிதத்தினு லென்ன தோற்றுகிறதெனில்,

உ-ம். ஊரிலிருந்துவந்த வுன்மாமன் முதலானவர்களுருக்குப் போய் விட்டார்களாவென்று ஒருவனைக்கேட்டால் அவர்களெங்களுடன் சொல்லாமற் கட்டியிருந்த தோவித்தி புடைவைகளையும் விட்டுவிட்டுச் செவ்வையாய்ப் போய்விட்டார்களென்று சொல்வதுபோலிருக்கின்றது. இந்தத்திருஷ்டாந்தத்தில் மாமன்முதலியோர்கள் கட்டியிருந்த தோவித்தி புடவைகளுடன் தோற்றப்பட்டாலும் அ

துகளை விட்டுப்போனவர்களே மாமன் முதலானவர்கள் சப்தத்திற் கர்த்தமானதுபோல் இந்தத் தூலசரீரத்தை விட்டுவிட்டுக் கர்மானுசாரத்தினல் லோகாந்தரத்திற்குப் போனவர்களே பிதுராதி சப்தத்திற் கர்த்தமென்றும், தூலசரீரம் பிதுராதிசப்தத்திற் கர்த்தமல்லவென்றுந் தோற்றப்படுகின்றது. ஆதலாலிந்தத் தூலசரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுப் போனவர்களே பிதுராதிசப்தத்துக் கர்த்தமேயன்றி வெளிப்படா முன்னு மிங்கிருந்தசரீரம் பிதுராதிசப்தத்துக் கர்த்தமென்றுஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். ஆனல் தோவித்தி புடவைகளை விட்டுப்போன மாமன்முதலியோர்கள் அதுகளை விட்டுப்போகாமுன்னும் தோவித்தி புடவைகளே மாமன்முதலியோ ராகவேண்டும். பின்னும் ஒருவீட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்போன புருஷன் அந்தக்கிரகத்திலிருந்து வெளிப்படாமுன்னும் அந்தக் கிரகமேயாகவேண்டும்; அப்படி சொல்லக்கூடாமையினல் தோவித்திபுடவைகளுடன் கூடிக்கொண்டிருந்த மாமன் முதலியோர் கூடியபோதும் விட்டபோதும் அந்தத் தோவித்தி புடவைகளெப்படி யவர்களல்லவோ, கிரகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டபுருஷன் கிரகத்திலிருந்தபோதும் நீங்கினபோதும் அவன் அந்தக்கிரகசப்தமெப்படியல்லவோ, அப்படியே பிதுராதிசப்தங்களுக் கர்த்தமாகிய பிதுராதிகள் தூலசரீரத்திருந்தபோதும் விட்டுப்போன போதும் அந்தப் பிதுராதி சப்தத்திற்கு ஸ்தூலசரீரத்தை விட்டுப்போனவர்களே யர்த்தமாகுமன்றித் தூலசரீரமர்த்தமல்ல. பின்னும் அந்தப்பிதுராதி சரீரமானலென்ன, அதன்மரணத்திற்குமுன் பிதுராதிசப்தத்துக் கர்த்தமென் றெண்ணியிருந்த இந்தச்சரீரத்தைக் குறித்து ஒருவர் உதாசினஞ் சொன்னபோதிலும் அந்தச் சரீரத்திற் பிராணவதைசெய்தபோதிலு மனேகநரகமுண்டாகுமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லக்கேட்டும் மரணமானபிறகு சரீரத்தைக் கொளுத்திவிடுகிறர்கள்.

அந்தப் பிதுராதி சப்தத்துக்கிந்தத் தூலசரீரமே யர்த்தமானல் இந்தக்கொளுத்திய புத்திராதிகளுக்கும் பிதுராதிகளுக்கும் பிதுர்ஹத்தியாதி தோஷம்வரவேண்டும். அந்

ணம் வந்தால் அப்புத்திராதிகளுக் கனந்தங்கோடி நரகம் வரவேண்டும். அன்றியும் உலகத்திலவர்களை மாதுர்ஹத்திபிதுர்ஹத்தி யுடையவர்களென்று எல்லாருந்தூஷிக்கவேண்டும. அபபடி யில்லாமையினாலும் பிதுராதி சரீரங்களைக் கொளுத்தினவாகளுககு நரக மெனறு சாஸ்திரஞ் சொலலாமையினாலும ஸ்தூல சரீரம பிதுராதி சபதஙகளுக் காதுதமலல. மேலும எநதச சரீரததைப பிதுராதி சபதததுக் காததமாக வெண்ணிக்கொண்டு பூஜை நமஸ்கார வுபசாரஙகள் செய்துவந்தார்களோ, அநதச சமபநதமான சரீரத்தை மரணாநததிற்றகிததுபபோடாவிட்டால, புததிராதிகளுககுப் பிரததிவாயதோஷ முண்டென்று சாஸ்திரஙகளிற சொல்லுகின்றது.

புததிராதிக ளநதத் தேகததிற்குத தகனாதிக்கிரிகைகள பண்ணினாகளானால அதிலிருநது வெளிபபட்டு லோகாந்தரமபோன பிதுராதிகளுககுப பிரேததவ விமோசனரூபமான வதிகசயமும நறகதியு முணடு. அதைத தகனாதி செய்த புததிராதிகளுக்கும பிரததிவாயதோஷ மிலலையென்று சாஸ்திரஙகள முறையிடுகின்றது.

ச-கை. அஃதெபபடி யென்னில,

உ-ம. பாளயததிலிருநத ராஜன வெளிபபடடுபபோனால் அவனுககு நல்ல பாளயம வரவேண்டுமெனறும, மிகுநதசெல்வம வரவேண்டுமென்றுங கோருவாரகள. அபபடிக்காரதவாகளை அவ்வரசனுககுப பாளயம வநதவுடனெபபடி சிகிச்சைபணணுவானோ, அபபடியே செததுகிடக்கிற பிதுாக்கள சரீரங்களைப புததிராதிகள சமஸ்காரஞ் செய்தால அப பிதுராதிகளுக கதிகசயமும நற்கதியுமுண்டு; அபபடி செய்யாவிட டால் புததிராதிகளுக்குப பிரததிவாய தோஷமுண்டு. இனனமும உலகததில செததுக்கிடக்கும பிதுராதிசரீரஙகளைச சமஸ்காராதிகள் பண்ணின புததிராதிகளைபபாாதது, அபபா, நீ நலலகதியுண்டுபண்ணினையென்று கொண்டாடுகிறாாகள்; அபபடி செய்யாதவர்களைத தூஷிககிறார்கள். இதனாலும பிதுராதி சப்தத்திற்குத் ஸ்தூலசரீரத்திலிருநது வெளிப்பட்டு லோகாந்தரம்போனவர்களே யர்த்தமெனத் தோற்றுகின்றது.

சரீரத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. புத்திரிஞ லிந்தப் பிதுராதி சப்தங்களுக்குத் தூலசரீரம ர்த்தமல்லாமற் போனாலும் தூலசரீரத்தையே பிதுராதி களென்றெண்ணி ஏன் பணிவிடை பண்ணுகிறார்களென் னில்,

உ-ம். இந்தத் தூலசரீரத்தினு ளிருக்கிறவர்களுக்குப் பிரீதியா கப் பணிவிடை பண்ணுகிறார்களன்றித் தூலசரீரப்பிரீதி நிமித்தம் பணிவிடை பண்ணவில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருபட்டணத்தில் ராஜனிருக்கும்போது அந்த ராஜப்பிரீ யநிமித்தம் அவ்வரமனை மேற்கட்டுமுதலிய வலங்காரங்க ளெப்படி செய்கிறார்களோ, அவ்வரமனை முதலானதின் பிரியநிமித்த மெப்படி செய்யவில்லையோ, அப்படியே தூ லசரீரத் திருக்கிறவர்கள் பிரியநிமித்தமல்லது தூலசரீர பிரியநிமித்தஞ் சுசுருஷை பண்ணவில்லை. மோகத்தினால் தூலசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தம்போற் காணப் பட்டாலும் தூலசரீரத்தி லிருக்கிறவனே பிதுராதி சப் தத்துக் கர்த்தம்.

உலகத்தில் கிராமாந்தரம்போன பிதாமுதலியோர்களின் வ ஸ்திரத்தைத், திருடன் பறித்துக்கொண்டு போனானென் று கேள்விப்பட்ட புத்திராதிகள் மறுவஸ்திர மனுப்புவ துபோல, இறந்து லோகாந்தரம்போன பிதுராதிகள் அ மமணத்துடன் போனாகளென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக் கேட்டு அவர்களைக் குறிதது இவ்விடத்தில் பிராமணர்க ளுககு வஸ்திரங் கொடுத்தால், அவர்களுக்குப்போய்சே ருமென்று புத்திராதிகள் இப்போதும பிராமணர்களுக் கு வஸ்திரங்கொடுத்து வருகிறார்கள். இதனாலும் இந்தத் தூலசரீரம பிதுராதிசப்தத்துக்கர்த்தமல்லவென்று தோ ற்றுகின்றது.

மேலும கழனியில் வேலை செய்கிறவன் வெய்யிலி லடிபட்டு த் தாபத்தினால் வாதைப் படுகிறானென்று கேட்டுக் கிரக த்திலிருக்கின்றவர்க ளன்னந்தண்ணீ ரனுப்புவதுபோலச் செத்துலோகாந்தரம்போன பிதுராதிகளுக்குப் பசிதாக நிமித்தம் பிண்ட திலோதகங் கொடுக்க வேண்டுமென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக்கேட்டு, புத்திராதிகள் அவர்களைக் குறித்துப் பிண்டதிலோதகங் கொடுக்கிறார்கள். பின்னுங்

தேசாந்தரம் போகவேண்டுமென்று பரஸ்தானம்பண்ணி யிருக்கிறவர்களுக்கு கட்டுச்சாதங் கொடுத் தனுப்புவது போற் செத்து லோகாநதரம்போன பிதுராதிகளுக்கு இவிடத்தில் சொர்க்கபாத்தியங் கொடுத்தா லவர்களுக்கு த் திருப்தியாகுமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகிறப டி சொர்க்கபாத்தியங் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் அடு த்த் வூருக்குப் போகவேண்டிச செலவு பெற்றுக்கொ ண்டு போனவர்கள் ஆறு தாண்டிப்போக வசமின்றியாற் றங்கரையிலிருபபதாய்க்கேள்விப்பட்டு, வீட்டிலிருக்கிற வர்கள் கட்டுமரந தெபபங்கட்டிககொடுத்து அனுப்பிவை ப்பதுபோல, செதது லோகாநதரம்போன பிதுராதிக ளுக்குச் சொர்ககப் பிராபதியைக் குறித்து விகாதமான வைதரணிநதி யிருககிறதென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக் கேட்டு, அதையவாகள தாண்டிபபோகிற நிமித்தம் இவ் விடத்தில் புத்திராதிகள் வைதரணி கோதானங் கொடுக் கிறார்கள்.

மேலும் இறந்துபோன பிதுராதிகளைக்குறித்து அவர்களி றந்தநாள்முதல் வருஷாபதிகவரைக்கு மாதமாதம் மாசி யமும் புத்திராளிருக்கிறபரியநதம் வருஷாந்தர திவசமு ம் மத்தியமத்தியததில் அட்டகாதி சிரார்த்தங்களும் பு ண்ணியக்ஷேததிரங்களிற் சிரார்த்தங்களுஞ் செய்கிறார் கள். இப்போது சொல்லிவந்த ஸ்தூலசரீரங்கள் பிதுரா தி சப்தத்துக்கர்ததமல்ல. இதுகளிலிருந்து வெளிப்பட் டுலோகாந்தரம போனவர்களே பிதுராதி சப்தத்துக்கர் த்தமென்று சநதேகமின்றி யறியத்தக்கது.

ச-கை. இந்த யுத்திகளினால் தூலசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக்கர் த்த மாகாமற்போனாற்போகட்டும. இதனாற் சூட்சுமசரீ ரசித்தி உமக்கெதினாற் சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். தூலசரீரத்தை விட்டுப்போட்டு எது லோகாந்தரம்போ கிறதோ, அதுவே சூட்சும சரீரமென்று நமக்குச் சித்

ச-கை. ஆனால் பிதுராதி சப்தத்துக்கிந்தச் சூட்சுமசரீரமே யர்த் தமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். பிதுராதி சப்தம் சேதனம்; சூட்சுமசரீரம் அசேதனம. இவ்வசேதனமான சூட்சுமசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கெப்படியர்த்தமாகும்.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டுமென்னில்,

உ-ம். சேதனம் ஆத்மா. அவ்வாத்மா ஆகாசத்தைப்போல வியாபகமாகையா லதற்கு லோகாந்தர கமனகமனங் கூடாது; நிரவயவனானபடியால், கர்மாதி சம்ஸ்காராதி யாசிரயத்வங்கூடாது. கர்மாதி சம்ஸ்காரத்துக் காசிரயமாயிருந்து ஒன்றை யங்கிகரிக்காமற்போனால் கிருதனாசா கிருதாப்பியாசமாதி தோஷம் வரும். ஆதலா லாத்மாவுக்குக் கர்மாதி சம்ஸ்காரத்துக் காசிரயமான சூட்சுமசரீரமே லோகாந்தரத்திற்குப் போகிறதும் வருகிறதுமென்றங்கீகரிக்கவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் சாகிறதும் பிறக்கிறதும் லோகாந்தரங்களுக்குப் போகிறதும் புண்ணியபாவங்கள் செய்கிறதுஞ் சேதனதர்மமா யெப்படி தோற்றுகிறதென்னில்,

உ-ம். வியாபகமான வாத்மாவுக்குச் சூட்சுமசரீரப் பிரதானவவயவமான அந்தக்கரண பிரதிபிம்பத்துவாரா சூட்சுமசரீரதநுடன் அத்தியாசம வந்தபடியினால், அக்கினியுடன்கூடிய தாதாத்மியத்தினால் அயபிண்டம் எப்படியக்கினிபோற்றோற்றுகின்றதோ, அப்படியே அந்தச்சூட்சுமசரீரமுஞ் சேதனம்போற்றோற்றுகின்றது. இந்தச் சூட்சுமசரீர தாதான்மியத்தினால் தூலசரீரமு மோகத்தினாற் சேதனம்போற் றோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஜனனமரணமுதலிய கர்மங்களும தூலசூட்சும காரணசரீரங்களும் அந்தக் கரணத்திலாத்மப் பிரதிபிம்பமும் அதிஷ்டான பூத சைதன்னியமுமாகிய விதுகளெல்லாங்கூடி மோகத்திற் பிதுராதிசப்தத்துக்குத் தூலசரீரமே யர்த்தமாகத் தோற்றுகின்றது. விசாரிக்குமிடத்தில் இதுகளெல்லாம் அதற்கு வாசகமான சப்தத்தினாற் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையால் இந்தப்பிதுராதிசப்தத்துக்கு இதற்குளொன்றிலுமர்த்தமாய்த் தோற்றப்படவில்லை. ஜனனமரணங்களுமிந்தத்தூலசரீரத்திற்கே பிரத்தியட்சமாய்க்காணப்படுகிறபடியினாலும், கமனகமனாதிக்கிரியா ஆசிரயத்வம்பரிச்சின்னமாகியவஸ்துவுக்கேபிரத்தியட்சமாய்க்காணப்படுகிறபடியினாலும், புண்ணியபாவக் கிரியையாதிகளென்கிற

விகாராசிரயத்வமும் விகாரமாகிய வஸ்துவுக்கே சித்தித்திருக்கிறபடியினாலும் நிரைஷ்டு வென்பதே நித்தியனாய் வியாபகனாய் சைதன்னிய சொரூபனாகிய வாத்மாவுக்கு இப்படிசொன்ன தர்மங்களுள் ஒன்றாகிலுமில்லை யென்று தோற்றுகின்றது. இப்படி சொச்சொரூபமாகிய வாத்மாவுக்கு மோகத்தினால்வந்த சீவதவமும் லோகாந்தரகமனாக மனங்களும் பிதுராதி சப்தவாச்சியத்வமு மெதினிடத்தி லததியாசதத்துவாரா வந்ததோ, அதுவே ஸ்தூலசரீரவெதிருததமான சூட்சுமசரீரமென் றறியப்பட்டது. மேலும யுத்தியினாலுந தூலசரீரத்திற்குச் சூட்சுமசரீரம அன்னியமென்றே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அநதயுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விசித்திராதிகளாவன நானாவித வியாபாரங்களெதினாற் செய்யப்படுகின்றதோ, அதுவே சூட்சுமசரீரமென்றுயூகித்தறியவேண்டியது.

ச-கை. இவ்வியாபாரங்கள் தூலசரீரத்தினாற் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியானால் பிரேத சரீரத்தினாலுஞ் செய்யவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் தூலத்துக் கன்னியமான சூட்சுமசரீரத்தினாலேயே செய்யப்படுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? ஆத்மாவே சகலகாரியங்களுஞ் செய்கின்றதென்றுசொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா வியாபகனாயிருக்கிறபடியால் அது கூடாது. ஆகாசாதிகளிடத்தி லிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவுங் கர்மங்கள் செய்யவேண்டும்; அப்படிசெய்யாதபடியினால் அங்ஙனஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. ஆகாசாதிகளிடத்திலிருக்கிற வாத்மா கர்மங்கள்செய்யாமற்போனால் போகட்டும்; தூலசரீரத்துடன் கூடியிருக்கிறவாதமா, கர்மங்கள் செய்கிறானென்றுசொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். பிரேதசரீரத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத்மாவும் கர்மம்பண்ணவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் அப்படி சொல்லுவதுகூடாது.

ச-கை. ஆத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற தூலசரீரங் கர்மம் பண்ணுகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். வியாபகனான வாத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற பிரேதசரீரத்தினாலுங் கர்மம்பண்ணவேண்டும். அப்படி இல்லாமையாலதுவுங்கூடாது. இந்தப் பிரகாரத்திற் கேவலந் தூலசரீரமுங் கர்மம்பண்ணுகிறது காணோம்; கேவலஞ் சத்ரூபனான வாத்மாவினாலுங் கர்மம்பண்ணுகிறதுகாணோம்; தூலசரீரத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத்மாவினாலுங் கர்மம்பண்ணுகிறதுகாணோம்; மேலும் ஆத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற தூலசரீரமுங் கர்மம்பண்ணுகிறது காணோம். இப்படியிருந்தபோதிலும் விசித்திரமாய் நானாவிதமான கர்மங்கள்செய்கிறதாய்க் காணப்படுகின்றபடியால், இந்தக் கர்மங்களெதினாற் செய்யப்படுகின்றதோ அதுவே சூட்சுமசரீரம்.

சத்ரூபனாகிய வாத்மா வியாபகனும் நிரவயவனும் நிர்விகாரியும் அத்விதியனுமாயிருக்கிறபடியால், அவ்வாத்மா வொன்றுடனுங் கூடவுமில்லை; அவ்வாத்மாவுக்கு வெதிருத்தமாக வொருவஸ்துவு மில்லாதபடியினால் அவ் வாத்மாவுடன் ஒருவஸ்துவுங் கூடவில்லை. இதனாற் கர்மங்களெல்லாங் கர்த்துருசாபேட்சையா யிருக்கிறபடியினால், ஆத்மா வொருகர்மமாகிலும் பண்ணாதபோதிலும் இந்த ஆத்மாவினிடத்தி லநாதிகற்பிதமான அவித்தையென்னு மஞ்ஞானத்தினாலேயே கற்பிக்கப்பட்ட அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதத்துவாரா கற்பிதப்பட்டு ஆத்மாவினுடைய சத்தினாலேயே சத்துப்போற் றோற்றப்பட்ட சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்துடன் கூடிக்கொண்டு சமஸ்தகர்மங்களையும் பண்ணுகின்றது.

ச-கை. ஆனால் இந்தச் சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்தைப்போலேன் தோற்றவில்லை? மேலும் சூட்சுமசரீரந் தூலசரீரத்துடன்கூடிக்கொண்டு ஏன் கர்மம்பண்ணவேண்டும்? தூலசரீரத்துடன்கூடிச் சூட்சுமசரீரங் கர்மம்பண்ணபோதிலும் அக்கர்மம் சூட்சுமசரீரத்தினாலேயே செய்யப்படுகிறதென் றறிகிறதெப்படியென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரஞ் சூட்சுமமானபடியினால் தூலசரீரம்போற் றோற்றவில்லை. உலகத்திலெந்தெந்தவஸ்துக்கள் கர்மத்துக்குக் கர்த்தாவாயிருக்கின்றதோ, அந்தந்தவஸ்துக்கள் ஒன்றையாசிரயித்துக் கர்மத்தைச்செய்கிறதாகவும் அப்

படிகர்மத்தைச் செய்தபோதிலும் எந்தெந்தவஸ்துவை யாசிரயித்துக்கொண்டு கர்மஞ்செய்கின்றதோ, அந்தக்கர்மமும் ஆசிரயத்தினாலேயே செய்யப்பட்டதாகவு மக்கினியாதிகளிடத்திற் றோற்றப்படுகின்றது. அப்படியே சூட்சுமசரீரமுந் தூலசரீரத்தை யாசிரயித்துக்கொண்டு சகல கர்மங்களையும் பண்ணினபோதிலும் அவ்வாசிரயமான சூட்சுமசரீரத்தினுடைய காமமே சமஸ்தகர்மங்களு மாதலால் இந்தக்கர்மத்தின்வழியே தூலசரீரம்போற் சூட்சுமசரீரமென்றும், அஃது இந்தத்தூலசரீரத்துக் கன்னியமென்றும் விசாரிக்கப்பட்ட புருஷனுக்குத் தோற்றப்படுகின்றது. இதுவல்லாமலும்;

என்கண், என்சுரோத்திரம, என்வாக்கு, என்பிராணன், என் அந்தக்கரணம், என்புத்தியென்கிற வனுபவத்தினால், தூலசரீரத்துக் கன்னியமாயொரு சூட்சுமசரீரமுந்தோற்றப்படுகின்றது. இப்படி காரியமான ஸ்தூலசூட்சுமசரீரத்தினால், இதுகளுக்குக் காரணமாய் ஆத்மாவுக்குச் சீவத்துவத்தினாலும் ஈசுவரத்வத்தினாலும் ஜகத்காரணத்தினாலு னுபாதியான வவயவங்களினால் அனிர்வசன்னியமென்றும் சுருதியாதிகளினாற் பிரகிருதியென்றும்மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற காரணசரீர மொன்றுண்டென்றுசொல்லப்படுகின்றது.மேலும்,

நான் அஞ்ஞானி, நான்சடன், ஒன்றுமறியேனென்கிறவனுபவத்தினாலுங் காரணசரீரமொன் றுண்டென்றுந்தோற்றப்படுகின்றது. இந்தப் பிரகாரத்தில் சமஸ்த பிராணிகளுக்கு மூன்றுசரீர முண்டென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. இப்படியே யாத்மாவும் இம்மூன்று சரீரத்தை யறிகிறவராகியும் இம்மூன்றுடன் கூடியிருந்தபோதிலும் ஆகாசத்தைப்போல ஒன்றிலுங் கூடாமலும் காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறபடியால் சத்ரூபனாகவும் சமஷ்டி வியஷ்டிரூபமாகிய சரீரத்திரய வாத்மகமான பிரபஞ்ச சுபாவ பதார்த்தங்களுக்குள் ஒரு பதார்த்தத்தினாலுந் தன்னையறியப்படாமல் சமஸ்தபதார்த்தங்களையுந தானே யறியப்படுகிறபடியினால் சித்ரூபனாகவும் பரமப்பிரியம் ஆஸ்பதனைபடியினால் ஆனந்தரூபனாகவுந் தோற்றுகின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆத்மசொரூபமே நானென்று முமூட்சுக்களா லறியத்தக்கது.

ச-கை. காரியமான சரீரத்திரயமுங் காரணமான பிருதிவியாதியும் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்கச் சுருதியாதிகளாற் சொல்லப்பட்ட அத்விதியத்வமும் பரிபூரணத்வமும் ஆத்மாவுக்கெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமாகிய சரீரத்திரயமென்கிறபிரபஞ்சம் அவ்வாத்மாவினிடத்தி லாரோபிதமா யிருக்கிறபடியால் ரச்சுவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளுக்கு ரச்சுமாத்திரமெப்படி சுபரூபமோ அப்படிபோலவே ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்கு மாத்மாவே சுவரூபமன்றி வஸ்துவாதிகள் வேறில்லை. ஆதலா லாத்மாவினுடைய சத்தைபபோல வெதிருத்தமான சத்துபதார்த்தமிருந்து பிரதியுத்திய மில்லாதபடியினால், ஆத்மா அதவிதிய னென்பதிற் சந்தேகமில்லை. எப்போது ஆத்மாவுக்கு அத்விதியத்வஞ் சித்தித்ததோ, அப்போதே பரிபூரணதவமுஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குப் பிராந்தியினாற் பரிச்சேதம்போற் கண்டிதம்போற் றோற்றப்பட்ட தேசகாலவஸ்துக்கள் ஆத்மாவுக் கன்னியமா யில்லாதபடியினால் திரிவித பரிச்சேதசூனியத்வ சொரூபமான பரிபூரணத்வஞ் சித்தித்தது. இப்படியே யாத்மா நானென் றெவனறிகிறானோ வவனுக்குக் காலத்திரயத்திலும் பிரபஞ்சமில்லை. ஆனாலும் பிராரத்தமுள்ளமட்டு மிந்தத் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்ச மித்தையா பூதமாய்த் தோற்றலாம். அப்படி தோற்றினதினால் சீவன் முத்திக்கு மித்தையா பூதமாய் ஆபாசசுரூபமாகிய சுகதுக்கப் பிரீதிகளேதாவது விவேகித்தபிறகு தோற்றினாலும் வாதையில்லை.

ச-கை. மித்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ரச்சுசர்ப்பம்போல அதிஷ்டானஞ் ஞானத்தினால் வாதிக்கப்படுகிறதும், சொப்பன மனோராச்சியம்போற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே நசித்துப்போகிறதும், கானற்சலத்தைப்போல் அனிர்வசன்னியமும், கடாதிகளைப்போற் சத்தாரகிதமுமாய்த் தோற்றுகிறதே மித்தையென்று சொல்லப்படும். இந்த மித்தையாத்மக லட்சணம் சமஷ்டி வியஷ்டியாத்மகமான தேகேந்திரியாதிப் பிரப

ஞ்சத்தி யிருக்கின்றது. ஆதலால் பரமார்த்த ஸ்வரூபரா
ன வாத்மாவே பரதத்துவம். அன்றியும்,

ஆத்மாவையன்றிப் பேதம்போற் பிராந்தியினுல் தோற்றப்
படுகிற ஜகத்து மித்தையென்கிறதிற் சந்தேகமில்லை. ஆத
லாலெந்த வர்ணுசிரம தர்மங்களை யுடையவனு யிருந்தா
லும் சாஸ்திரோக்த சாதன சம்பன்னனுகிப் பரமார்த்த
அத்வைத பரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத
மாவே நான்; என்னைவிட ஜகத்தில்லை, அதவா ஜகத்து
வேதிருத்தமாய்த் தோற்றினபோதிலும், சசவிஷாணம்
போல மித்தையா பூதமான ஜகத்தினு லெனக்குப்பரிச
மேயில்லையென்று சம்சயபாவனை விபரீதபாவனையின்றி
அருளே திருமேனியாகிய ஆசாரியர் முன்னிலையி லெவ
னறிகிறுனே, அவனே சீவன் முத்தனென்று சுருதி ஸ்மி
ருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.
இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சரீரத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

பதினேழாவது,

தாபத்திரயநிருபகம்.

க-கை. தாபத்திரய சொரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சு
ருதியாதிகள் சொல்லுகின்றபடியினுல் தாபத்திரயமாவ
தேதென்னில்,

உ-ம். ஆதியாத்மீகம், ஆதிபௌதீகம், ஆதிதெய்வீகமென மூ

ஆதியாத்மீகமாவ தேதென்னில்.

ட-ம். சரீரத்தையதிஷ்டித்துக்கொண்டு வரப்பட்டக்ஷயரோகம்,
சீதசுரம், தாபசுரம், குன்மம், தலைநோய், அதிசாரம்,
வெப்பம், சூலைமுதலானவியாதிகளும்; மக்கள், மிருகங்க
ள், பேய்கள், திருடர்கள், இராக்ஷதர்கள் முதலானவர்க
ளாலுண்டாகின்றதுக்கங்களும் ஆதியாத்மீகமென்றுசொ
ல்லப்படும்.

ச-கை. ஆதிபௌதீகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஜலம், வெய்யில், மழை, காற்று, இடி, மின்னல், பனி, கோவில், கோபுரங்கள், பிரகாரங்கள், மண்டபங்கள், வர்கள் இதுமுதலிய வசேதனங்களா லுண்டாகப்பட்ட துக்கங்கள் ஆதிபௌதிகமென்று சொல்லப்படும்.

ச-ைக. ஆதிதெய்வீகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கருப்பந்தரித்தல், உண்டாதல், வளர்தல், நரை, திரை, அஞ்ஞானம், துர்மரணம், நாசம், ஜனனமுதலியதுக்கங்களே ஆதிதெய்வீகமென்று சொல்லப்படும். இந்தத் தாபத்திரயதுக்கஞ் சரீரத்திரயத்துக்கேயன்றிச சாட்சியாகியவாத்மாவுக்கில்லை. இந்தப்படி தாபத்திரயங்களுடைய சொரூபத்தை அருளேதிருமேனியாகிய ஆசாரியர் முன்னிலையில் விசாரித்தறிந்து இந்தத் தாபத்திரயங்கள் தேகேந்திரியாதிகளுக்கல்லாமல் சாட்சியாகியவெனக் கில்லையென்று சந்தேகவிபரீதமற வெவனறிகிறானோ வவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதிஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-ைக. ஆனால் சுருதியாதிகளில் தாபத்திரய காரணத்தையும் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் தாபத்திரய காரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆனாலதுவும் சொல்லுகிறோம் சுரோத்திரம் ஆதியாத்மீகம், சத்தம் ஆதிபூதம், ஆகாசம் ஆதிதெய்வீகம்; தொக்கு ஆதியாத்மீகம், பரிசம் ஆதிபூதம், வாய்வு ஆதிதெய்வீகம்; சட்சு ஆதியாத்மீகம், ரூபம் ஆதிபூதம், ஆதித்தன் ஆதிதெய்வீகம்; நாக்கு ஆதியாத்மீகம், ரசம் ஆதிபூதம், வருணன் ஆதிதெய்வீகம்; ஆக்கிராணம் ஆதியாத்மீகம், கந்தம் ஆதிபூதம், அசுவனி ஆதிதெய்வீகம்; வாக்கு ஆதியாத்மீகம், வசனம் ஆதிபூதம், அக்கினி ஆதிதெய்வீகம்; பாணி ஆதியாத்மீகம், தானம் ஆதிபூதம், இந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; பாதம் ஆதியாத்மீகம், கமனம் ஆதிபூதம், உபேந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; பாயுரு ஆதியாத்மீகம், விசர்க்கம் ஆதிபூதம், பிரசாபதி ஆதிதெய்வீகம்; மனம் ஆதியாத்மீகம், சங்கற்பம் ஆதிபூதம், சந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; புத்தி ஆதியாத்மீகம், நிச்சயம் ஆதிபூதம், சதுர்முகன் ஆதிதெய்வீகம்; அகங்காரம் ஆதியாத்மீகம், அபிமானம் ஆதிபூதம், உருத்திரன் ஆதிதெ

ய்வீகம்; சித்தம் ஆதியாத்மீகம், தாரணை ஆதிபூதம், க்ஷேத்திரக்ஞன் ஆதிதெய்வீகம்; தமசு ஆதியாத்மீகம், விகாரம் ஆதிபூதம், ஈஸ்வரன் ஆதிதெய்வீகம். இதுகளெல்லாங்கூடிச் சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தியாகிய அவஸ்தாத்திரயங்களாயிற்று. இநத அவஸ்தாத திரயங்களுக்குச் சாட்சியாய் நித்தியனாய் நிர்விகாரனாய் ஆனந்தசுவரூபனாகிய வாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையில் விசாரிதது எவனறிகிறானோ வவனே கிருதார்த்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுது. இதிற் சமசயமில்லை சிததம.

தாபத்திரயநிரூபகம்

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது,

பிரதிபந்தத்திரயநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் பிரதிபந்ததிரயமும் அத னிவர்த்தியும்விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால் பிரதிபந்தத திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பூதப்பிரதிபநதம், வர்த்தமானப் பிரதிபந்தம், ஆகாமியப் பிரதிபந்தமென மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் பூதப்பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பெரிய குடும்பியாகிய வொரு பிராமணன் சீவனார்த்தமாய் ஒரு எருமையைச் சமபாதித்து அவ் வெருமையினுடைய பால் தயிர் நெய்முதலானதுகளை விற்பனைசெய்து, அதனால் அவன் புத்திர பாரியாதிகளை யிரட்சித்துக்கொண்டு அவ்வெருமைக்கும் வைக்கோல் தவிடுமுதலானதுகளுங்கொடுதது வருகிற வுபசாரங்களிற் குறைவில்லாமல் நடத்திக்கொண்டு வெகுநாள் தேகநிஷ்டனாய் சீவனம் பண்ணிக்கொண் டிருநதான். இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் கர்மவசத்தினால் அவன்புத்திரபாரியாதிகளும் எருமையும் இறந்துபோய், அந்தப்பிராமண னொருவனுமே யிறவாமல் தனித்திருந்து துக்காக்கிராந்தனாய் விசனப்பட்டு, ஐயோ! இந்தக் குடும்பம் சத்தியமென் றிருந்தோமே,

சொப்பனம்போல் அசத்தியமாய் விட்டதேயென்றுமகா வருத்தமடைந்து நாம் இனி யிந்தச் சமுசாரத்தி லிருக்கப்போகாதென்கிற விரத்தியுடன் சந்நியாசியாய் ஓர் ஆசிரியரிடத்திற்போய் சேர்ந்து, வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணாதிகளைச் செய்தான்.

அவ்வாசிரியரும் இவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய சாஸ்திரார்த்தங்களையெல்லா முபதேசித்து, அந்தசீடனை மாறாமல் ஒருலட்சியத்தைச் சிந்தித்திருக்கும்படி வைத்திருந்தார். அவனும் அந்தலட்சியத்தை யிடைவிடாம லனுஷ்டித்துக்கொண்டே யிருந்தான்.

அங்ஙனமிருக்க ஒருநாள் அவ்வாசிரியர் அந்தச்சீடனையழைத்து அப்பா, நீ இத்தனைநாளாய் சிந்தனையிற் பழகிவருகிறாயே; உன்னுடையசித்தம நிருமலமாச்சுதா? கிருதகிருத்தியனாய் விளங்குகின்றாயா? சுவானுபவத்தில் இன்னங் கர்த்தவியமுண்டாயிருப்பதாய்த் தோற்றப்படுகிறதாவென்றுவினவ, அந்தச்சீடன் அவ்வாசிரியருக்கு நமஸ்காராதிகள்செய்து, சுவாமீ, எனக்கு வேறொன்றுந் தோற்றப்படவில்லை, பூர்வ ஆசிரமததி லெனகொரு எருமைஉண்டு; அவ்வெருமை அப்போதே யிறந்துவிட்டது. அவ்வெருமைமாத்திரந்தான் சார்வதா முன்னிட்டுச் சாட்சாத்காரமாய் நிற்கின்றதேயன்றி வேறொன்றுங் காணேனென்று தன்னுடைய நிசானுபவத்தை மறைக்காமல் யதார்த்தமாகச் சொன்னான். அதுகேட்ட வாசிரியர் இது பூதப்பிரதிபந்தமென்று மவுனமாயிருந்தார்.

ச-கை. ஆனா லந்தப்பிரதிபந்தத்திற்கு நிவிர்த்தியெப்படியெனில்,

உ-ம். பிற்பாடு அவ்வாசிரியர் அந்தப் பிரதிபந்தநிவிர்த்தி யாகும்பொருட்டு, அவ் வெருமையினிடத் திருக்கப்பட்ட பிரியவாஞ்சையை யனுசரித்து, அந்தச்சீடனுக்குத் தத்துவவுபதேசஞ்செய்து அம் மோகத்தைக்கெடுத்து கிருதகிருத்தியனாகச் செய்தருளினார்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அந்தச் சாக்ஷாத்காரமான வெருமையே அஸ்திபாதிப் பிரியநாமரூபமாகிய வைந்தவயங்களுடனகூடியிருக்கிறதென்றும், அவற்றுள் நாமரூப மிரண்டையுந்தள்ளி, அஸ்திபாதிப் பிரியமாத்திரமே உனது சொரூபமென்று சிந்தி

த்திருவென்றும் கிருபையினால் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அது முதல் அவனு மப்படியே யிடைவிடாமற்சிந்தித்துச் சிலநாளில் நாமரூபமாகிய அநதப் பூதப்பிரதிபந்தநீங்கிச் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆதமாவேதானென்று சாக்ஷாத்கார அனுபவம்பெற்றுக் கிருதார்த்தனானென்று இநதக் கதை யுலகத்தில வழங்கிவருகின்றது. அல்லாமலும் வித்தியாரண்ய சுவாமிகளும பஞ்சதசப்பிரகரணத்தில நிருபித்திருக்கின்றபடி யினாலும இதுவே பூதபிரதிபந்த விவகாரமும அதனிவிருத்தியுமென்றறியத்தக்கது.

ச-கை. ஆனா லினி வாத்தமானப்பிரதிபநதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விஷயாசக்தி, பிரக்ஞாமாந்தம, குதர்க்கம், விபரீத துராகிருதம என்று நான்குவிதமா யிருக்கும.

ச-கை. விஷயாசக்தி லட்சண மேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த விஷயங்களிலும ரூடமான ஆசக்தியுண்டாயிருக்கிறது.

ச-கை. பிரக்ஞாமாநதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவர்சொன்ன அர்த்தமபுத்தியிற் படியாமலிருக்கிறது.

ச-கை. குதாக்கமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆசிரியர்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு விபரீத அர்த்தஞ்சொல்வது.

ச-கை. விபரீத துராகிருதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நான்பண்டிதன், நான்வித்துவான், நான்விரத்தன், நான் சந்நியாசி, நான்சடையையுடையவன், நான்காஷாயந்தரித்தவன், நான் தபசியென்று தேகேந்திரியாதிகளிடத்தில் ஆத்மபுத்திபண்ணுகிறது. இதுவே வர்த்தமானப பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமை, தமை, யுபரதி, திதீட்சைகளினால் விஷயாசக்தியும், சிரவணத்தினால் பிரக்ஞாமாந்தமும, மனனத்தினால் குதர்க்கமும, நிதித்தியாசனத்தினால் துராகிருத விபரீதமும் நீங்கிவிடும. இந்தப்படி பிரதிபந்தம் நாசப்படுமானால் முமூட்சுக்களுக்குத் தானே யாதமசொரூபமென்கிற திடபுத்தி யெளிதில்வரும்.

ச-கை. ஆகாமியப் பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். எந்தவேளையி லெந்தக்கன்மம்வருமோ வென்பது தெரியாது அது புண்ணியபாவ மிசிரகன்மத்தினாலேயே வருகின்றது. அங்ஙனமிருக்க இநதவேளையி லிது வரவேண்டுமென்றும், இது வருமல்லவாவென்றும், இதுவரலாகாதென்றும் ரூடமனதாய்ச் சிநதித்துக்கொண் டிருப்பதேயாகாமியப பிரதிபநதமென் றறியததக்கது.

ச-கை. இதற்கு நிவிர்ததி யெபபடியென்னில்,

உ-ம. உபஸ்திதமான பாவகர்மமும், முமூட்சுக்களுக்கு விஷயத்தினிடத்தில் ரூடமாய் தயாரூபமாகிய ஆசத்தி பிறப்பிக்குமென்றும, தேகத்திற்கு நடக்கவேண்டிய பொசிப்பு ஏற்றக் குறைசசலில்லாமற சுதசித்தமாய் நடக்குமென்றுங் குருவாக்கியததினாற் றெளிநதிருக்கிறபடி மேல்வருங் காரியத்தை நாடவேண்டியதே யில்லை. ரூடமான மனதாய் நாட்டமவைததா லதுவே பாக்கியப் பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும, முமூட்சுவானவர்கள் அந்த ஆசத்தியை யாகாமியப் பிரதிபநதமென் றறியாமல், அகர்த்தாவாய் அசங்கனாகிய வென்னை இந்தவாசததி யென்னசெய்யப்போகிறதென்று சட்டைபண்ணாம லிருந்தார்களேயானால், அது அவர்களுக்குச் சிறிது ஜன்மங்களைக் கொடாமற்போகாது.

ச-கை. ஆகாமியப் பிரதிபநதஞ் ஜனனங்கொடுக்குமென்றெங்கே சொல்லபபடுகிறதென்னில்,

உ-ம். சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். வாமதேவருககொரு ஜன்மங்கொடுத்த தென்றும், ஜடபரதருக்கு மூன்றுஜன்மங் கொடுத்ததென்றும, இன்னஞ் சிறிதுபேர்களுக் கனேகஞ் ஜன்மங்களைக் கொடுத்ததென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஆதலால் ஸ்ரீசற்குருவானவர்கள் சீஷனுக்குப் பாகியத்திலும் அந்தக்கரணத்திலுமிருக்கிற பூர்வபழக்கமாகிய அஞ்ஞானங்களை நன்றாய் விமரிசையாய் நினைவிலிருக்கவொட்டாமல் அதின் மலினங்களையும் சொரூபத்தையும் பலதிருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்களினால் போதமாகும்படி யெடுத்தறிவித்து, அவனைப் பிரதிபநதத்திலொட்டாமற் பண்ணுவார்கள். ஆதலாலிக்

தப்படி முமுட்சுக்களானவர்கள் ஸ்ரீசற்குருமுகமாய்ப் பிரதிபந்தங்களை நன்றாய் விசாரித்து அதுகள் தங்களையனுசரிக்கவொட்டாமற் றள்ளவேண்டும் அப்படி தள்ளாவிட்டால் அவர்களுக்குச் சிறிதுஜன்மங்கள் வருமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இந்தப் பிரதிபந்தத்திரயம் எந்தச்சென்மத்திலெவனுக்கு நசித்துப்போகின்றதோ அவனுக்கே அந்த ஜன்மத்தில் முத்தி. இந்தப் பிரதிபந்தங்களிலொன்றாகிலு மிருந்தா லந்தச் சென்மத்தில் முத்தியில்லையென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரதிபந்தத்திரயநிருபகம்
முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது,

நவவிதசமுசாரநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் நவவித சமுசாரங்களை விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் நவவித சமுசாரமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஞாதுரு, ஞான, ஞேயம், போக்தா, போக்கிய, போகம், கர்த்தா, கர்ம, கிரியையென் றொருபக்ஷஞ் சொல்லுவார்கள்.

ச-கை. ஆனால் பட்சாந்தரமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பஞ்சமகா பூதங்கள், ஞானேந்திரியங்கள், கன்மேந்திரியங்கள், பிராணாதிபஞ்சகம், அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், தூலசரீரம், அவஸ்தாத்திரயம், இதுகளுக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானம் இதுகளையே நவவிதசமுசாரமென்றும், நவவிதப்பிரபஞ்சமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இந்தநவவிதசமுசாரமும் பிராந்தியினால்வந்தது. இவை அகங்காரத்திற்கேயன்றிச் சாட்சியாகியவெனக்கில்லையென்றும்; ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், மனாதிசதுஷ்டயம், பிராணாதிபஞ்சகம், விஷயாதிபஞ்சகம், காமம், கர்மம், அஞ்ஞானம் இதுகளே புரியட்டகசரீரமென்றும் ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையிலெவன் சம்சயவிபரீதமில்லாமல் விசா

ரித்தறிகிருனே, அவனேசீவன்முத்தனென்று சுருதிஸ் மிருதியிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

நவவிதசமுசாரநிரூபகம்

முற்றிற்று.

இருபதாவது,

வயிராக்கியாதிநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் வயிராக்கியவுபரதிஞானங்களேயும் அவற்றின் தன்மைகளேயும் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினுல அநத வயிராக்கியாதிகள் எவர்களிடத்திலிருக்குமென்னில்,

உ-ம். இம்மூன்றும் விவேகிகளிடத்திற் கூடியிருக்கும்; கன்மவசத்தினு லில்லாதிருநதாலு மிருக்கும.

ச-கை. அவற்றின் தன்மைகளாவ தேதென்னில்,

உ-ம் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம் இவ் வைந்தும் அவற்றின் தன்மைகளென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனுல் வயிராக்கியத்திற்கு ஏதுவாவதேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த விஷயததிலுந தோஷதிருஷ்டி யுண்டாகின்றது.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தேககாரண வெதிருத்தமான விஷயங்கள்வந்தாலும் அந்தவிஷயததில் தோஷம பிறநது கக்கினசாதத்தைப்போற்காண்பது.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அந்த விஷயங்களேப் புசிக்காமலேன் தள்ளிவிட்டோமென்று திருமபவும் நினேயாதிருக்கின்றது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமலோகாதிபரியந்த திரணீகரிக்கப்படுவது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமலோகம்.

ச-கை. ஆனுலுபரதிக்கேதுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இயம நியமாதி யஷ்டாங்க யோகங்கள்.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சித்த நிரோத முண்டாவது.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சர்வவிகாரங்களுமற்றிருப்பது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியைப்போற் சாக்கிரத்திலுஞ் சமஸ்த விஷயங்களையுமறந்திருப்பது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமலோகம்.

ச-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சிரவணமனன நிதித்தியாசனம்.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அந்தச சிரவணாதிகளினால் தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தி லாத்மசொரூபத்தைப் பிறித்து அந்த அத்விதிய வாத்ம சொரூபமே தானென்றும, இநததேகாதிப்பிரபஞ்சம் நானல்லவென்றும, இந்தப பிரபஞ்சங்கள் தோற்றினபோதிலும் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றும் புத்தியிற் றிடநிச்சயம் வருவதற்குச் சற்குருமுகமாய் அனாதியிற் பிராந்தி விவேகத்தினிடமாய் தோற்றினவிதமும எப்போதும் பிரபஞ்சமில்லாத விதத்துக்குப் பிராந்திநிவிர்த்தியு மறிந்ததே சொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இவ் வனாத்ம சொரூபமான வகங்காரக் கிரந்திமுதல்காரியதேகேநதிரியாதிகளும் மறுபடியும் நினைவில்வராதிருப்பது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகம் நானென்று உரப்புவந்தது போல் ப்ரமசொரூபமே நானென்று திடநிசசயம் வருகிறது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உபாதி ரகிதமான மோட்சமே பலம. இந்தப்படி ஒவ்வொன்றுக் கைந்து தன்மைகளும் அன்னியோன்னிய சகங்காரியமில்லாத பிரகாரஞ் சொல்லப்படும.

ச-கை. இந்தவயிராக்கியாதிகள் மூன்றும் மோட்சத்திற் கேதுவோ? அல்லது இரண்டு ஏதுவோ? அல்லது ஒன்றேதுவோவென்னில்.

உ-ம். சாதனாந்தரத்தை யபேட்சியாமல் பிரத்தியட்சமோட்சம்வருகிறபடியால் ஞானமொன்றுமே பிரதானம். வயிராக்கிய வுபரதியிரண்டும் ஞானத்திற்குச் சாதனம். இந்த மூன்றுமொரு புருடனிடத்தி லிருந்தால் மகாதபோபலமாகும். அல்லது ஒருவனிடத்திற் கன்மத்துக் கீடாயொன் றிருந்தாலு மிருக்கும்; இரண்டிருந்தாலு மிருக்கும். சுத்தமா யிரண்டுமில்லாமற் போனாலும்போம். ஒருவனுக்கு வயிராக்கிய வுபரதியிரண்டும பூரணமாயிருந்து ஞானமொன் றில்லாமற்போனா லவனுக்கு மோக்ஷமில்லை.

ச-கை. ஆனால் வயிராக்கியவுபரதிவியர்த்தமாய்ப்போமோவெனில்,

உ-ம். போகாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ-ம். வயிராக்கிய வுபரதிகள் தபசாகியபடியினால் அதனாற்புண்ணியலோகங்கள் கிடைக்கும். ஒருவனுக்கு ஞானம் பூரணமாயிருந்து வயிராக்கிய வுபரதிக ளில்லாமற்போனாலும் அவனுக்கு மோக்ஷம்வருமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. இவ் வயிராக்கிய வுபரதிகளாற் பிரயோசன மென்னவெனில்,

உ-ம். அதுக ளில்லாவிட்டாற் பிரத்தியட்சதுக்கம் போகாது. இதுவே ஞானவயிராக்கிய வுபரதிகளின் தாரதன்மியமென்றறியததக்கது. பிராரத்த நானாவிதமானபடியினால் ஞானிகளுடைய விவகாரமும் நானாவிதமாயிருக்கும். விவேகிகள் ஞானிகளது விவகாரத்தைப் பார்த்துச சாஸ்திரமொருவிதமாய்ச் சொல்லியிருக்க இவர்கள் நடைபேதப்படலாமாவென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை. அவரவர்கள் கன்மத்தினா லவரவர்கள் நானாவித வியாபாரத்துடன்கூடியிருந்தபோதிலும் ஞானமும ஞானபலமான மோக்ஷமும் பேதமே யில்லையென்று ஸ்ரீசற்குருவினாற் றெளிந்து நானே சுயம்பிரகாசப் பிரமசொரூபமென் றெவனறிகிறானோ வவனே சீவன்முத்தனும், அதிவர்ணாசிரமியுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

வயிராக்கியாதிநிரூபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது,

வாசனாத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமான வாசனாத்திரயங்களை விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால் வாசனாத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். லோகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை என மூன்றுவிதம்.

ச-கை. லோகவாசனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உலகத்தில் சமஸ்தமானபேர்களும் தன்னைநிந்திக்காமலிருக்கவேண்டும்: சார்வதா தன்னையேதோத்திரம்பண்ணவேண்டும் என்று அபிமானபூர்வகமாய்த் தோற்றுகின்றதே யுலகவாசனையென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனாலிந்தப் பிரதிபந்தத்திற்குநிவிர்த்தியெப்படியெனில்,

உ-ம். தன்னை ஒருவராலும் நிநதிக்கப்படாம லிருக்கவேண்டும்; தன்னையெல்லாரும் புகழவேண்டும் என்கிற ஈஸ்வராதிகளுக்கும் அசாத்தியமான பிரயத்தினமா யிருக்கிறபடியினால், அஞ்ஞானிகளானவர்கள்ஒருபோதுநிந்திப்பார்கள்; ஒருபோதுதோத்திரமும் பண்ணுவார்கள், அதனால் தனக்கு ஹானியேது? லாபமேது? என்று விசாரித்தறிவதே அந்தப்பிரதிபந்தத்துக்கு நிவிர்த்தியாகும்.

ச-கை. ஆனாலீஸ்வரனை நிந்திக்கிறவர்களுண்டாவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. சர்வலோகேஸ்வரனான சதுர்முகப்பிரமா சிவனாலுங் குமாரசுவாமியினாலுந தண்டிக்கப்பட்டானென்றும் நமதுசிவன் நமதுகுமாரசுவாமியென் றபிமானமுடையவர்களாய்ப் பிரமதேவன் மகிமையறியாமல் சிவபாஷாண்டிகளும் வைணவவைஷாண்டிகளும் நிநதிக்கிறார்கள்; இதுவல்லாமல் சமஸ்தமானபேர்களும் ஞானசற்குருவாய் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட மகாதேவரும் தட்சப்பிரஜாபதி முதலானவர்களால் நிந்திக்கப்பட்டாரென்றெண்ணி அவர்மகிமையறியாமல் வைணவ வைஷாண்டிகள் முதலியோர்களும் நிந்திக்கின்றார்கள். நிரீஸ்வரசாங்கியருஞ் சில மீமாம்சரும் அந்தரியாமியில்லையென்று நிந்திக்கிறார்கள். இராமகிருஷ்ணாதிகளும் சிசுபால தந்தவக்ராதிகளால்

நிந்திக்கப்பட்டார்களென்று புராணாதிகளிற் சொல்லப்ப டுகின்றது. ஆதலால் பாமரராகிய பகிர்முகமான பிரஜை கள் நம்மை நிந்திப்பார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனால் அந்த நிந்தையாருக்கென்னில்,

உ-ம். அத்விதியப் பிரமசொரூப பரிபூரண வாத்மாவையெவர் களாலும் நிந்தைபண்ணக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் கூடாதென்னில்,

உ-ம். அவ்வாத்மா சர்வப்பிராணிகளுக்குஞ் சொரூபமான படி யினால் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக்கொண்டதாகும்.

ச-கை. ஆனாலாகட்டுமேயென்னில்.

உ-ம். உலகத்தில் அன்னியன் அன்னியனை நிந்திக்கக் கண்டோ மன்றி ஒருவன் தன்சொரூபத்தைத் தானேநிந்திக்கவில் லை. அப்படி நிந்தித்தால் தனக்கு லாபமேயன்றி ஆனி யில்லை.

ச-கை. ஆனால் தேகத்தை நிந்தித்தானென்று சொல்லுவோமே எனில்,

உ-ம். அந்தத்தேகம் முமூட்சுக்களால் பூர்வமே நிந்திக்கப்பட்ட படியினால், அதைப்பிறர் நிந்திப்பார்களாகில், அந்த நி ந்தைமுமூட்சுக்களுக்குலாபமேயன்றிஅணுவும் ஆனியல்ல

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்.

உ-ம். ஒருவனுடைய சத்துருவை அன்னியர் நிந்தித்தால் அப் படிநிந்தித்தவன் அவனுக்கெப்படிபிரியனோ, அப்படியே விவேகியானவர்கள் தன்தேகத்தை நிந்தித்தவர்களைத் த னக்குப்பிரியனென்றேகாண்பார்கள். மேலும்இம்மூன்று சரீரத்தினுள் தூலசரீரமே நிந்திக்கப்படுகின்றது. மற்ற இரண்டும் திரிசியமல்லாதபடியினால் நிந்தைக்கு விஷயம ல்ல. இந்தச்சரீரமே நிந்தைக்குவிஷயமல்லாமற் போன படியினால் சர்வாதீதமாய் சமஸ்தமானபேர்களுக்கு மாத் மசொரூபமாய் சாட்சிசொப்பிரகாச சொரூபனாகிய நம் மை எந்தநிந்தையும் பரிசிக்கவில்லையென்பது சொல்ல வேண்டுமோவென்று விசாரித்தறிகிற விவேகிகளுக்குலோ கவாசனையாகிய பிரதிபந்தம்நசித்துப்போம். பிரபஞ்சா தீதமாய் பரமானந்த சொரூபமாயிருக்கப்பட்ட நமக்கு உலகத்தில்வரும் நிந்தாஸ்துதிகளால் பிரயோசனமில்லை யென்று அபிமான ரகிதமாயிருக்கிற விவேகிகளுக்குச்ச

ந்தோஷதுக்கமான விகாரங்களும் நசித்துப்போமென்ப திற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனால் தேகவாசனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆயசு, ஆரோக்கியம், அழகு சம்பாதிக்க வேண்டுமென் றுவருகிற வபிமானமே தேகவாசனையென்று சொல்லப் படும்.

ச-கை. ஆயசாவ தேனென்னில்.

உ-ம். ஜீவித்திருக்கிற சரீரந் திரமாக விருக்கவேண்டுமென்று கோருகிறது. அநதத தேகஸ்திதியுங் கர்மாதீன மாகை யினல் புருஷயததினத்தினற் சம்பாதிக்கக்கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொன்னல் சிலர் யோகாப்பியாசம பண்ணித்தீர் க்ககாலமாகிய ஆயசு சமபாதிக்கிறூர்களென்று புராணுதி களிற் சொல்லுகின்றதே யென்னில்,

உ-ம். அந்த யோகாப்பியாசம் அனத்மவிஷயமானபடியினல்ஞா னம வராமற்பண்ணும. ஆதலால் தேகம் வெகுகாலமிரு க்கவேண்டு மென்பதில் பிரயத்தினஞ் செய்யவேண்டிய தில்லையென்று முமூட்சுக்க ளுபேட்சிக்கத்தக்கது. இந்த க்கருத்தே சுருதி ஸ்மிருதி புராணுதிகளிற் சொல்லப்ப டுகின்றது. இப்படியே புருஷரா லாரோக்கியமுஞ் சம்பா திக்கக்கூடாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆரோக்கியமுங் காமாதீனமாகையால் அது புருஷயத்தி னத்தினற் சித்திக்காது. சித்தித்த போதிலும் முமூட்சு வுக்கு அதனல் இலாபமேது? ஆனியேது? அவ்வாரோக் கியசித்தியினலுண்டான சநதோஷவிகாரமும, சித்திககா மையினலுண்டான துக்கவிகாரமும் அந்தக் கரணத்திற் கே, அதற்குச் சாட்சியாகிய நமக்கு இவ் விகாரங்க ளில் லையென்று விசாரிததறிநது, அவ்வாரோக்கியசித்தியி ல பிமானிக்காமல் விட்டுவிட வேண்டியது. மேலும் அழகா யிருக்கப்பட்ட புருஷருங் காலாந்தரத்திற் குரூபியாகக்க ண்டோம்; ஆதலா லழகுவரவேண்டுமென்று நாம்பிரய த்தினம் பண்ணபோதிலும் வியர்த்தமாய்ப்போனதுங் க ண்டோம். அழகு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்றுவருகிற அபிமானமும் சமஸ்தமான பரமார்த்தத்துக்கும் லௌ கீக பிரவிர்த்தி விகாதமாயிருந்து அனர்த்த பரம்பரை

யுண்டாக்கு மாகையினால அழகுசமபாதிககவேண்டு மெ னறுமபிமானமும முமுட்சுகளா வாசிககததககது.

ச-சை. ஆனால சாஸதிரவாசனையாவ கேதெனனில,

உ-ம் சாஸதிர பாடததிலும, சாஸதிராாதக ஞானததிலும [illegible]திரானுஷ்டானததிலும விதவா[illegible]டா யிருபபதே சா[illegible]திரவாசனை. இதனைதன [illegible] பாசிய வாதமவி சாரது சமபா[illegible]டா[illegible] விதனம சாஸதிரவி ஷயமான வாசனையொரு[illegible] தமெனறே சொலல படும.

ச-சை மோக்ஷ[illegible] பிரதிபநதமென று சொலலு[illegible] பெனனில,

உ-ம். [illegible]வாசா, [illegible] [illegible]கசாஸ்திரஙக [illegible] வெகு [illegible] விடடுவிடடாா [illegible] வேதாந [illegible]மான அனனிய [illegible]பியாசம ஆதம வி[illegible]திறகு வி[illegible] பிரதிபநதமென றுசொலலபபடும அதலால [illegible] சாஸ்தி [illegible]ஞானமும சாஸதிர[illegible]டானமும அதிபநதமா [illegible] [illegible]கடாது [illegible] [illegible] சா ஸதிர[illegible] விாரிக[illegible]வேணடுமெ [illegible] விட[illegible],

[illegible]னவ றுககுபபூரவங [illegible]பினால துககமேதோ [illegible] செயிதத [illegible]மேதோ [illegible] ஆகலால அனனிய [illegible]ஸதிர[illegible]பியாசம சா[illegible]வதா அ[illegible]தது வானபடியி [illegible] [illegible]விடததகா[illegible]. இநதபபடி வேதாநத [illegible] திர[illegible]பியாசம பணணிபவனு[illegible] சமபாதிததபிறகு வே[illegible] சாஸதிரததிலு முபாரதிவருமாலை அநதச சா [illegible]திரவிஷயவாசனை பிரதிபநதமாகததுபபோமெனறு [illegible] நிருபாதிததிற சொலலபபடுகினறது. இதிற [illegible] பமிலலை சிததம.

வாசனாத்ரயநிருபகம

முறறிறறு

இருபத்திரண்டாவது,

ஆசுரவாசனுப்பிரதிபந்தநிருபகம

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஆசுரவாசனுப் பிரதிபநதம் விசாரித்த றியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால்; அஃதேதெ ன்னில்,

உ-ம். அது தன்னிடத்தில் இல்லாததாப்த தோற்றினபோதி லும் ஒவ்வொருசமயத்திற் பிறருடைய ஆசாரத்தைப்பா ர்த்தபிறகு அட்சேபாதிகளாலுண்டாகும். அதுவே யா சுரவாசனுப் பிரதிபநதமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அடா பிரஷ்டா! ஆசாரமிப்படியா பண்ணுகிறது? நீ பிர ஷ்டனாய்ப்போனாய், சந்தேகமில்லை. அடா உனக்குபதே சம்பண்ணினயாசாரனுசொன்ன குருவாரோ? அவனும் பிரஷ்டனென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அடா நாளைமுதல் நீ நம்மிடத்துக்கு வரவேண்டாம். நீ எழுந்துபோடா. இ ல்லாவிட்டால் நம் பாபாதரித்ததம் வாங்கிக்கொண்டு பிழை த்துப்போடா வென்றுசொல்லிப் பின்னையுந் தன்னிப்ப தைநக்குறித்து அடா நீநமக்குச்சிசுருஷை செய்வதைப் பார்க்கிலும் வேதாந்தவிசாரத்தி லென்னபலனிருக்கின் றது? நம்மை யுபாசனைபண்ணினா லுனக்குத் தர்மார்த்த காமியமோட்சமும் சகல அபீஷ்டமும் சித்தி க்கும். ஆதலால் நீ இதுமுதல் நம்மை யன்றி பாருக்குஞ் சிசுருஷை பண்ணவேண்டாம்; ஒருவரிடத்திலும் போக வேண்டாம்; போனாலவர்களை நீ நமஸ்கரிக்கவேண்டாம். அவர்களே உன்னை முன்பாக நமஸ்கரித்தால் பிறகு நீ நம ஸ்காரஞ்செய்யென்று பலவாகச்சொல்லிப் பின்னும் ஒ ருவரிடத்திற்போனால், தனதுமர்மம் வெளியாய் விடுமெ ன்றுநினைத்து, அடா, நீமற்றொரு பெரியவாளிடத்திற் போய் பேசினாலும் அவர்களை வணங்கினாலும் பிறகு நீந ம்முடைய சந்நிதானத்தில் வரக்கூடாது. இப்படியே ஒ ருவன் வெகுநாளாய் நம்மையடுத்தவனாயிருந்து பின்புசு ட்டைபண்ணாமல் நம்மைக்கண்டெழுந்திராதிருந்தான்; நாம் அதுகண்டு, உனக்காயசு இந்தமட்டுந்தானென்று ச பித்தோம். அவனப்படியே யிறந்துபோனான்.

பின்னும் நம்மையறிந்த ஒருவன் ஐசுவரிய கர்வத்தினால்நம்மைப் பராமரிக்காமற்போனான். அவனுக்கும் ஐசுவரியமிருந்தமட்டுமேதானென்று சபித்தோம். அவனுந் தரித்திரனாகியிருக்கிறான். ஒருவனை நீ நம்மிடத்தில் உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டும் நம்மை மதியாமலிருக்கிறபடியினால் நீ பஸ்மமாய்ப்போவென்று சபித்தோம். அவனுமப்படியே போனான். நீ நமது மகிமை நன்றாயறிந்தவனாகையாலும், நல்லவனாகையாலும் உன்னைப்போலொத்தவர்களறியவேண்டுமல்லது பின்னையாரதான் அறியப்போகிறார்கள்.

நாம் பூதபவிஷிய வர்த்தமானங்களெல்லா மறிவோம். பூர்வம் அனேகம்பேர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணி ரட்சித்தோம்; இப்போது மனேகருக்குபதேசம்பண்ணி ரட்சித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இனிமேலுமனேகம்பேரைச் சிஷ்யராகப் பிரட்சிக்கப்போகிறோம். இதுவரையில் நமது கையினால் அனேகந்திரவியங்களை சம்பாதித்துப்பெரியவாளுக்கும், அதிதிகளுக்கும் கோயில்களுக்கும் கொடுத்து, ஈஸ்வரப்பிரதிஷ்டை செய்வித்தோம். நமது மனது எதைக்கோருகின்றதோ, அதுகளெல்லாம் உடனே வந்து முன்னிற்கும். நமக்கு இன்னம் இவ்வளவு திரவியம்வரப் போகின்றது. சகல சித்திமுத்திகளுக்கும் நாமேபாத்திரமன்றி மற்றொருவர்கள் பாத்திரமாவார்களா? ஆதலால் நீசெய்யத்தக்க தானதர்மங்களெல்லாம் நமக்கேசேரும்படிபண்ணு; நீநமக்கு உடல் பொருளாவி மூன்றுந் தத்தம்பண்ணி உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டபிறகு நீ வேறுமூலமாய்ச் செலவுபண்ணினாலுனக்கு நரகமுண்டாகும்.

மேலும் அவன் தலைகீழாய் விழுகிறான்; இவன் தலைகீழாய் விழுகிறான். இன்னஞ் சிலபேர்கள் தலைகீழாய் விழுகிறார்கள். இவர்களை யெல்லாம் பார்த்து நாம் சற்றே விகற்பமாய் நினைத்தா லவர்கள்கெட்டுப் போவார்கள். அதுவும் நீயே பின்னஞ்சிலநாளில் தெரியப்போகிறாய். நாமேஈஸ்வரன்; நாமேயோகி; நாமே சித்தபுருஷன்; நமது பாதத்திற்சரணம்பண்ணு; நமது சந்நிதானத்தில் மனங் கரையாமற் சும்மாவிருக்கிற நீ மற்றெவர்களைத்தான் சார்வதா சரணமடைந்து மோட்சமடையப்போகிறாய்.

மேலும் இந்த மானிடசரீரங் கிடைப்பதே யருமை. இது கிடைத்ததற்குப் பெரியவாளைக் கண்டமாத்திரம் அவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து ஜனனமரண வுபாதியைநீக்கிக்கொள்ளவேண்டும். நாமே மகாஞானி; நம்போலிகள் உலகத்தில்யாருமில்லை. நமக்கே சகலகலைகளுந் தெரியும்; நாமேயெக்கியங்களும், பிராமணபோஜனமும, மயேஸ்வரபூசையும் தானங்களுஞ் செய்யததக்க யோக்கிதைவகித்திருக்கிறோம். நமது சாமார்த்தியவல்லபமும், புத்தியுத்திகளும் மநதிரசித்தியும் யோகசிததியும தியானசித்தியும் வாதசித்தியும்போல் எவரிடத்திலாகினும் நீ கண்டதுண்டானாற்சொல்லு. உனக்கென்ன வேண்டினாலும் அதுகளையெல்லாம உபதேசித்து ஒருநிமிஷமாத்திரத்தில் உனக்குமனோலயம் வரபபண்ணுகிறோம. நமக்குப பகையாளிபேரில் ஒருமநதிரத்தையுச்சாடனம் பண்ணினால் அவனுடனே மரணமடைவான். நாம் ஒருசீஷனுக்குபதேசஞ்செய்திருநதோம. அவன் அறுமுதல் மகாபாக்கியவந்தனாயிருக்கிறான். மற்றொருவன் சாகவேண்டுமென்று ஒருமந்திரத்தையுபதேசித்தோம். அவன் அதைச்செபித்தமூன்றுநா ளிறநதுபோய்விட்டான். முன்பு நம்மையடுத்திருந்த ஒருசீஷன் திரும்பி வேறொருவனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டான். அதுநமக்குத்தெரிந்து அவனுக்கு நாவெழாமற் செய்துவிட்டோம். பூர்வம் அனேகம் பெரியவாளிருநதார்கள் அவர்களிலொருவரும் நம்மைப்போற பிரதிஷ்டையானவர்களில்லை.

ஆதலால் மனவஞ்சகமற நமக்குப்பணிவிடைசெய்கிறவனே கிருதார்த்தன். கொடுக்கப்பட்ட தானங்களெல்லாம் நமக்கே கொடுக்கவேண்டும்; நம்மையேபூசிக்கவேண்டும்; நம்மையே சேவிக்கவேண்டும; நம்முடைய பாததூள்விழுந்தகிரகமே மோட்சவீடாகும். நமதுபாதோதகத்தைச்சிரசில் பிரோட்சித்துக் கொள்ளுகின்றவர்களே கிருதகிருத்தியர்கள். நமக்கிவ்வளவு மகிமையில்லாவிட்டால் ஒருவரும் நம்மையுபாசிக்கமாட்டார்கள். நாம் இன்னமும் வெகு சீஷவர்க்கங்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்றிப்படி பிரதாபமாகச்சொல்லி யனர்த்தரூபமாகவரப்பட்ட

சித்தவிருத்திக்கு ஆசுரவாசனுப் பிரதிபந்தமென்றுசொல்லப்படும். இதுமகா அனர்த்தத்திற்கே யேதுவானபடியினுலும், அனுத்மவிஷயமானபடியினுலும், ஆத்மஞான விரோதமானபடியினுலும் விவேகிகளிதை விசாரித்து விட்டுவிடத்தக்கது. இந்தப் பிரதிபந்தத்துடன் சிரவணம் பண்ணினு லவர்களுக்கு அந்தஜன்மத்தில்ஞானம்வராது.

ச-கை. ஆனுல் சிரவணம் வீணுப்போகுமாவென்னில்,

உ-ம். போகாது. அசுவமேதயாகம் பண்ணினவர்கள் போயடைகிற லோகத்திற்போயடைந்து அங்குள்ள போகங்களையனுபவித்துப் பிறகுபிரமநிஷ்டாகுலத்திற் பிறந்துசம்சாரவசத்தனுயிருந்து பூர்வஜன்மவாசனுவசத்தினுல் சிரவணத்தில் வந்துநிற்பான். அப்படி நின்றபின் தனக்குப் பிரதிபந்த முண்டென்றுதெரிந்து ஸ்ரீசற்குருமுன்னிலையிற்போக்கடித்து அந்தச்சற்குருகடாட்ச வீட்சணியப் பிரபாவத்தினுல் பரஞானம்பெற்று முத்தனுவான். இந் இதப்பிரகாரத்தில் பிரதிபந்தத்தைப் போக்கடித்துச்சிரவணுதிகள்செய்து ஞானம் பெற்றவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஆசுரவாசனுப்பிரதிபந்தநிருபகம்
முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றவது,

சிரவணுதித்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சிரவணுதிகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் சிரவணமாவதேதென்னில்,

உ-ம. சமஸ்தமான வேதாந்தங்களுக்குஞ் சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தினுல் பிரமசுவரூபமாகியவாத்மாவினிடத்திற் ருற்பரியமென்று புத்தியில் நிச்சயிப்பதே சிரவணம்.

ச-கை. மனனமாவதேனென்னில்,

உ-ம். சுருதியர்த்தங்களை விசாரித்துக் கேட்கப்பட்ட அர்த்தத்திற்குயுத்தியினு லேகவாக்கியம் பண்ணிச் சிந்திக்கிறதே மனனம்.

ச-கை. நிதித்தியாசனமாவதேதென்னில்,

உ-ம். விசாதிகமான காமக்குரோதாஞ்ஞானங்களை விட்டுவிட்டுச் சுசாதிகமான அகம்பிரமாஸ்மியென்கிற நிரந்தர சிந்தையைப் பெறுவதே நிதித்தியாசனம்.

ச-கை. இதுகளாற் பிரயோசன மேதென்னில்,

உ-ம். சார்வதாசிரவணம பண்ணினால் சகலசமசயபாவனைகளையும், சார்வதா மனனம்பண்ணினால் அசமபாவனைகளையும், சார்வதாநிதித்தியாசனமபண்ணினால் விபரீதபாவனைகளையும் போக்கடிக்கும். பிரதிபநத அழுததமுள்ளவர்கள் சார்வதா இந்தமூன்றுஞ் செய்யவேண்டும. அஃதில்லாத சூட்சுமபுத்தியுடையவர்களுக்குச சிரவணகாலத்திற்றனே மனனநிதித்தியாசனங்களுஞ் சிதநிக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். புத்திசாலியானவன் ஸ்ரீசற்குருவினிடத்தில பாடங்கேட்டுப்படித்தபோதே யுத்தியினால் வாக்கியார்தத ஆலோசனைபண்ணி அவ்வர்ததத்திற்கேகவாக்கியமபண்ணுவான். அதுவேமனனமும் அவனதுசித்தம் விஷயாகாரமாகச் செல்லாது சிரவணமனனத்தினாற் சமசயரகிதமான சுவரூபத்தில் ஏகாக்கிரமாய்நிற்கும. அதுவே நிதிததியாசனமுமென்றுசொல்லப்படும. மந்தமூடனானவன் பிரதிபந்தத்துடன் கூடியிருக்கிறானே, அவன் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களைத் திருமபவும் திருமபவுமபண்ணவேண்டும். பிரதிபந்தமின்றிச் சூட்சுமபுத்தியுடையவனாயிருக்கிற விவேகிக்குச் சிரவணகாலத்திற்றனேமனனமும் நிதித்தியாசனமுஞ் சித்திக்கும். இநத அர்த்ததை ஸ்ரீசற்குருமுன்னிலையில்சங்கையறவிசாரிததுணர்நதவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணாதிகளிற்சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லைசித்தம்.

சிரவணாதித்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது,

பாவனாத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் பாவனாத்திரயங்களை விசாரித்து நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் பாவனாத்திரயமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சம்சயபாவனை அசம்பாவனை விபரீத பாவனையென்று மூன்றுவிதம்.

ச-கை. அவற்றுள் சம்சயபாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வஸ்து த்வயத்தைப பற்றிக்கொண்டு வருவதே சம்சய பாவனை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் மார்க்கத்திற் போகிற வொரு புருஷனுக்கு ஊர்த்தாகாரமாயிருக்கிற ஸ்தாணுவைப்பார்த்து, இதுஸ்தாணுவோ, புருஷனோவென்றுவருகிற சித்தவிருத்திக்குச் சம்சயபாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம. இங்கே ஸ்தாணுவரக்காரணமில்லையே; ஸ்தாணுவராதே யென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்கு அசம்பாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. விபரீதபாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இதுசர்வாத்மனுப் ஸ்தாணுவல்ல, புருடனேயென்று நிச்சயரூபமாய்வருகிற சித்தவிருத்திக்கு விபரீதபாவனையென்றுபெயர். இப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் பிரமாணகத சம்சயம், பிரமாணகத அசம்பாவனை, பிரமாணகதவிபரீதம, பிரமேயகதசம்சயம், பிரமேயகத அசம்பாவனை, பிரமேயகத விபரீதம் என ஒவ்வொன் றிரண்டுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. ஆனல் பிரமாணகத சம்சயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுருதிப்பிரமாணமானது கன்மத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோ, அல்லது சுதசித்தமாகிய பிரத்தியேகாத்ம பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோ வென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமாணகத சம்சயமென்று பெயர்.

ச-கை. பிரமாணகத அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

வாசுதேவமனனம்.

உ-ம். பிரமம் சித்தவஸ்துவானபடியினாலும் பிரமாணாந்தரங்களினால் பிருதிவியாதிகளைப்போ லறியப்படுகிற படியினாலும் சுருதியாதிகளந்தச் சித்தப்பிரமத்தை யெப்படி பிரதிபாதிக்கும்? அப்படி பிரதிபாதிக்கமாட்டாது என்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமாணகத அசம்பாவனையென்றுபெயர்.

ச-கை. பிரமாணகத விபரீதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமம் சித்தவஸ்துவானபடியினால் சுருதிகளுக்குச் சித்தப்பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்குமிடத்தில் தாற்பரியமில்லை மேலும் சுருதிகள் சித்தப்பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்குமேயானால் புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்திநிவிர்த்தி போக்குவரவு காணுமலிருக்கவேண்டும். ஆதலால் பிரயோசனமில்லாமற்போகும். உலகத்தித்திற் பிரவிர்த்தி பூர்வகமாய்ப் புருஷார்த்தங்கண்டோம். ஆகையினால் சமஸ்த வேதார்த்தங்களுங் கர்மபிரமமேயென்று வருகிறசித்தவிருத்திக்குப் பிரமாணகத விபரீதமென்றுபெயர்.

ச-கை. பிரமேயகத சம்சயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமமே ஜகத்காரணமோ, அல்லது பிரதானாதிகள் ஜகத்காரணமோவென்று வருகிறசித்தவிருத்திக்குப் பிரமேயகத சம்சயமென்று பெயர்.

ச-கை. பிரமேயகத அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஜகத்துக்குப் பிரமம் அன்னியமாய் விலக்ஷணமாயிருக்கிறபடியினால் ஜகத்திற்குப்பிரமங்காரணமாகமாட்டாது. ஆதலால் பிரதானாதிகளே ஜகத்காரணமென்று வருகிறசித்தவிருத்திக்குப்பிரமேயகத அசம்பாவனையென்றுபெயர்.

ச-கை. பிரமேயகத விபரீதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உலகத்திற்புடவை நூலினிடத்தில் காரியகாரணங்களுக்கு ஏகரூபங்கண்டோம். அதுபோல அசுத்தியாதி விகாரங்களுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட ஜகத்திற்குக் காரணமானபிரமமு மசுத்தியாதிகளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் பிரதானாதிகளே ஜகத்காரணமென்று திடமாய் வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமேயகத விபரீதமென்றுபெயர். இப்படியே பிரத்தியேகாத்ம விஷயசம்சயம், பிரத்தியேகாத்மவிஷய அசம்பாவனை, பிரத்தியேகாத்மவிஷய விபரீதமென மூன்றுண்டு.

பாவனாத்திரயநிரூபகம்.

சங்கை. அ[illegible]ப்பிரத்தியேகாத்மவிஷய சமசயமாவதேதென்னில்,

உ-ம. யந்திரத்திற் [illegible] சந்நிதி[illegible]யும் தோற் [illegible] நிருக்கப்பட்ட [illegible]தவிலக்ஷணமான பிரம மாமேவமேறு, அமேகமே [illegible] சித்தவிருத்திக்கு [illegible] பிரத்தியேகாத்மவிஷய [illegible] மென்று பெயர்.

சங்கை. பிரத்தியேகாத்மவிஷய [illegible] பாவனையாவதேதென்னில்,

உ-ம. [illegible] அம்ஸா [illegible] ஜ [illegible] திய [illegible] சொரூப [illegible] விருத்தி [illegible] வனையென்று [illegible]

சங்கை. [illegible],

உ-ம. [illegible] த்தநாமத் [illegible], இதையா [illegible] பாதே, [illegible] நிருபமாக [illegible] யால், [illegible] காத [illegible] ரமபி [illegible] ரத்தியே [illegible]. இந்த [illegible] வனைகளி [illegible] லே நன்றாய் வ[illegible] சிவ [illegible] விட்டபாவனை [illegible] இவையெ விசேஷமாய் விசாரித்தறிய வே ண்டும்.

[illegible] உலகத்தில் [illegible] புராணங்க [illegible] நியுக்த வசனங்களெல்லாம் [illegible], [illegible] பிரம மென்று [illegible], ஸ்ரீசற்குருவும் [illegible] தமா, [illegible] முதலிய வெ குபிரகாரங்களால் [illegible] செய்வித்தும் [illegible] ஸ்வரகடா க்ஷ [illegible] களுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணாணி [illegible] மில் லாத பாவாத்மாக்களுடைய மலசகிதசித்தமானது துன் மார்க்கத்தில் சங்கத்தினாலே சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வாத்மாவே நானென்று கிரகிக்க வல்லமையில்லாமையால்

சடமாகிய தேகேந்திரியாதிகளையே நானென்றுகிரகிக்கும். ஆதலால் அந்த விபரீதத்தை நானுவித திருஷ்டாந்தத்தினால் விசாரித்தறிந்து யூகயுக்தியினாற் றள்ளிவிடவேண்டியது.

ச-கை. ஆனாலந்தத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். தாமதத்தனென்றொரு அரசனுண்டு அவன்றனது தாமத்தினாலேயே பிரதானிமுதலிய பரிசனங்களுக்கும் நன்றாய்ச்சவரட்சணைசெய்து துஷ்டநிக்கிரகஞ் சிஷ்டபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தான். அப்படியிருக்குங்காலத்தில் பரிசினியென்னும் பெயரையுடைய ஒருபரமாத்தவஞ்சகன் அந்தராஜனிடத்தில் பிரதானியாக வந்துசேர்ந்தான்.

அவன் அவ்வரசனுக்கு அதாமங்களையே போதித்து ஓய் மகாராஜாவே! இந்த வித்துவான் முதலானபேர்களுக்கு என்னத்தாவிற் சம்பளங்கொடுத்து வருகிறீர்கள்! இவர்களும் ஸ்தானாதிபதி, வாயிலாளம்பேர், கொல்லர் முதலான இவர்களுங்குணங்களாலும், யாதொன்றுக்குமவ்வளவுபொருள் வீணாய்ச்செலவாகின்றது! இந்தப்பிரதிஷ்டையினால் நமக்கென்னப்பிரயோசனமென்று நாள்தோறுஞ் சொல்லிச்சொல்லி அவர்களுக்கெல்லாஞ் சீவனமில்லாமற் பண்ணுவித்து, அவர்களையெல்லாந் துவேஷம் பண்ணிக்கொண்டு, ராஜாவும் நாமும் ஒருமையாயிருந்தால், இவர்கள் துவேஷம் நம்மை யென்னசெய்யுமென்று அசட்டையாய் அவர்களையெல்லாமவமதித்திருந்தான்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் சமஸ்தமானபேரு மொன்றாய்க்கூடி யாலோசித்து, இந்தப்பரிசினியென்பவனை ராஜசமுகத்திற்குவரவொட்டாமற் செய்கிறதே யுக்தமென்று தாமானித்துக்கொண்டு அவன்வருஞ் சமயம்பார்த்துப் பலபேருமாய் அவனைப்பலவிதமாய் அடித்துத்துரத்திவிட்டார்கள். இந்தச்சேதியைத்தெரியாத அரசன் பரிசினியென்பவரில்லையென்றுகேட்டால் அவனுக்கு மகாசுரவியாதிவந்து சம்பவித்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டவரசன் அவனிடத்தில் வைத்திருக்குமிஷ்டத்தினால் அரயணைவயித்தியர்களை யனுப்பிப்பார்க்கும்படி செய்வித்தான். அவர்களும் மேற்படியார் கூட்டத்திற் சேர்ந்தவ

ர்களாதலால் ஓய்மகாராஜாவே! நாங்களென்ன அவுஷதங்கள் கொடுப்பித்தபோதிலும் அவன்பிழைக்கிறது அருமையாயிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள்.

அதைக்கேட்ட அரசனும் மகாவிசனங்கொண்டு நான் அவனைப்போய்ப்பார்த்து வரவேண்டுமென்று பிரயாணப்பட்டுப்போகும்போது அந்தச்சேதிதெரிந்து சிலபேர் அரசனுக்கெதிரேவந்து, சுவாமீ! பரிசினி யிறந்துபோனான், அந்தப்பிணத்தை நீங்கள்போய்ப் பார்க்கலாகாதென்றுசிலசாஸ்திர திருஷ்டாந்தங்க ளெடுத்துக்காட்டி யரசனைப்பரிசினிவீட்டுக்குப் போகவொட்டாமற்றடுத்து ஓய் மகாராஜாவே! உமக்கு இந்தலோகத்தில் எவ்வளவுசிநேகர்களிருக்கிறார்கள்? அனேகராயிருந்தாலும் உங்களுக்கு எவர்கள்பேரில் கிருபையோ, அவர்கள்தான் உங்கள்சினேகதிற்குப் பாத்திரராவார்களென்று பலவிதமான இதவார்த்தைகளைச்சொல்லி அரசனது துக்கத்தைப்போக்கியரண்மனைக்குத் திரும்புமபடிசெய்து விட்டார்கள்.

பிற்பாடு இவர்களெல்லாம் பரிசினியென்பவனிறந்து நாம் எப்போதும்போல ராஜசமுகம்போய்ச் சேர்ந்தல்லவா இவர்களுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் பண்ணுவிக்கவேண்டும. இவர்களைப் பிராயச்சித்தம் பண்ணுவிக்காமல் நாம் ஸ்வரகர்மம் பண்ணக்கூடாதென்று பிரதிக்கினை பண்ணிக்கொண்டு, நமக்கு ராஜசேவை யெப்போது கிடைக்கப்போகிறதென்று வெகுநாள் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

இப்படியிருக்கப் பரிசினியும் ஒருநாள் அவ்வரசன் சவாரிபுறப்படுகிற சமாசாரங்கேள்விப்பட்டு, வழியிலொரு அரசமரத்திலேறிக்கொண்டு, ஒருவருக்குந் தெரியாமற் பதுங்கியிருந்தான். அப்படியிருக்க; அவ்வரசன் சதுரங்கசேனைகளுடன் தாம்தாமென்று சகலவாத்தியங்களும் முழங்கும்படி அம்மரத்திற்குச சமீபமாய் சவாரிவரும்போது, இந்தப் பரிசினியென்பவன் பிரத்தியட்சமாய்க்கண்டு விளையாவாவென்றுகூவி, நான்தான் பரிசினி, என்னையுங்கள் சமுகத்திற்கு வரவொட்டாமல் எல்லாருங்கூடிச்சங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு, என்னைக்கண்டவிடத்தி லடித்துத்துரத்தித் துராகிருதம் பண்ணுகிறார்களென் றுரத்தசத்தமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு அரசனுந்திரும்பி மரத்

தின்மேலிருக்கும் பரிசினியைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்தான்.

அந்தச்சமயந்திலங்கிருந்தபரிசனங்களெல்லாம் ஓ! ஓ!! என்னமோசம்வந்ததே; இனியெப்படியென்று சீக்கிரத்தில் விபூதியை அபிமந்திரித்து, அரசன்மேல்தெளித்து, துப்பட்டாவால் ராஜனை மூடிமறைத்து, அகோ மகாராஜாவே! தேவரீர் பீதிகொள்ளவேண்டாம், முன்செத்துப்போன பரிசினி இந்தமரத்தில் பிரமராட்சதனாயிருந்து, உம்மைக்கூப்பிட்டுரைகிறதென்று சகல வாத்தியங்களையும் நன்றாய் கொஷிக்கும்படிசெய்வித்து; அதிசீக்கிரத்தில்தானே ராஜாவை மாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

பிற்பாடு சிலபேரைவிட்டு அந்தப்பரிசினியை நன்றாயடித்துப் பட்டணத்திற்குப்புறம்பே துரத்திவிட்டார்கள். இப்படிராஜன், தனது தேகஸ்தகிதமான கண்களால் பரிசினியை நன்றாய்ப்பார்த்தும் அவன்குரல் வசனங்களைக்கேட்டும் அவர்கள்செய்த ஜாலத்தினால் விவேகம் விளங்காமல் உள்ளபடி பிரமராட்சதனென்றெப்படி நிச்சயிக்கப்பட்டானோ, அப்படியே சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாசபுராணகமாதிக ளனேகவிதங்களினால், நீயேபிரமமென்று சொன்னாலும், ஸ்ரீ சற்குருநாதனும் சுருதியுத்தி யநுபவங்களாற் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்துடன் நீயே பிரமமென்று உபதேசித்தாலும், சுருதிப்பிரமாணத்தினால் ஞானோதயமுண்டாயிருந்தாலும் பிரதிபந்தமுடையவர்கள் தேகேந்திரியாதி விபரீதங்களையே நானென்று விவேகவி...க்கமில்லாமற் கிரகித்துக்கொள்வார்கள்.

ஆதலாலுண்மையாகிய வேதாந்த சாஸ்திர யுக்தசொரூபமே திருமேனியாகிய ஸ்ரீசற்குருகடாட்சத்தினாற் சம்சயமறக்கேட்டுத்தெளிந்து, கேட்டபடி யுத்திபண்ணி, யுத்திபண்ணினபடி யநுபவத்திற்கண்டு, கண்டபடி பிரதிபந்தங்களைநீக்கிச் சாட்சாத்கார மடைந்தவனெவனோ, அவனே ஜீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பாவனாத்திரயநிரூபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது,

ஷட்விதலிங்கதாற்பரிய நிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஷட்விதலிங்க தாற்பரியங்களைக் குருமுகமாய் விசாரித் தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் ஷட்விதலிங்கமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உபக்கிரமம், உபசங்காரம், அப்பியாசம், அபூர்வதைபலம், அர்த்தவாதம், உற்பத்தியென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. உபக்கிரமமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரமத்தினிடத்தில் ரச்சுவிற் சர்ப்பந் தோன்றினதுபோல சகல பிரமாண்டங்களாகிய ஜகத்துண்டாயிற்று; சிருஷ்டிக்குமுன்னமே இந்த ஜகத்து நாமரூபரகிதமாய் சத்தாமாத்திரமா யிருந்ததென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே உபக்கிரமம்.

ச-கை. உபசங்காரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இப்படி தோற்றப்படுகிற சர்வ ஜகத்தும் அந்தச் சத்தினுடையசொரூபம்; அதுவே சத்தியம்; அதுவே யாத்மசொரூபமென்று பிரதிபாதிக்கப்படுவதே யுபசங்காரம். இவ்விரண்டும் அத்விதிய வாத்மசொரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறபடியா லிவ்விரண்டு மொருலிங்கமாம்.

ச-கை. அப்பியாசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரத்தியேகாத்மாவாகிய நீயேபிரமமென்று ஒன்பதுபிரகாரமாக வுபதேசிப்பது. அவ்வுபதேசம் சேதனனைக்குறித்துச் சொல்வதினாலும், சேதனனுக்கே அத்தொய்தவாத்மதத்துவம் போதிப்பதினாலும் அதுவேயப்பியாசம்,

ச-கை. அபூர்வதையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஷ்டப்பிரமாணங்களுள் உபநிஷத் பிரமாணத்தினாற் பிரத்தியேகாத்ம லக்ஷணத்தை யறியப்படுவதன்றி, மற்றைப்பிரமாணங்களா லறியப்படாதென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே யபூர்வதை.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மஞானிக்கு இந்தத் தேகேந்திரியாதி சகலஜகத்தும் பிராரத்தமுள்ளமட்டு மித்தையாய்த் தோற்றப்படுகின்

றது. பிராரப்ததநாசத்தில் சாவாக்கயனுப் போற்றாமல் அத்வைதாய்த சொரூபமாத்திரயாய்ப் பிரகாசிக்குமென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே பலம.

ச-கை. அர்த்தவாதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். எந்த வஸ்துவைக் கேட்டமாத்திர[illegible] பட்டாத வஸ்து கேட்கப்படுகின்றது. [illegible] ண்ணினமாத்திரத்தில மனனம[illegible] னனம்பண்ணப்படுகின்றது. எந்தவஸ்து[illegible] திரத்தில அறியப்படாதவஸ்து[illegible], அதுவே பஞ்சகிருத்ய[illegible] யமாய் விளங்குகிறதென்று [illegible] ரத்தவாதம.

ச-கை. உற்பத்தியாவ தேதென்னில,

உ-ம். மிருத்திகையிற்பிறந்த கடகலசாதிகளும், [illegible] ற்பிறந்த கடகமகுடாதிகளும், [illegible] தலானதுகளும காரணத்தைப்ப[illegible] றினபோதிலும இந்தககாரியாதசொரூப[illegible] த்திரமன்றி, வேறேயாததமில்லா[illegible] காரணமே வே திருத்தமாய்க காரியமில்லையென்[illegible] தே யுறபத்தி. இப்படியே பிரசித்தமா[illegible] ட்ட ஜகத்தும பிரத்தியேகாத[illegible] ரமானபடியினால பிரத்தியேகாத[illegible] வேதிருத்தமாயில்லையென்றறியவேண்டியது.

இந்தப்பிரகாரம் அனுபவமே திருமேனியாகியவ ரீயா முன்னிலையில ஷட்விதலிங்கத்தினால [illegible] தாற்பரியங்களைக கரங்கரகிதமாய விசாரித்த [illegible] செய்யிக்கின்றவன் சிரவணமாத்திரத்தில அனுவிதிப [illegible] யாவன், அவனுக்கு மனனநிதித்தியாசனம் வேண்டுவதில்லை. ஆசிரியர் சமசயரகிதமாய்ப பிரத்தியக்ஷமாய்ப்போதித்தும் சிஷ்யன் மந்தனுப் விபரீதபுத்தி யுடையவனுயிருந்தால் அவனுக்கே மனனநிதித்தியாசன முதலிய வியாதி காரியமெல்லாம் வேண்டும. ஆதலால் மவன ஷட்விதலிங்கதாற்பரியத்தினுல் ஸ்ரீ சற்குருமுனனிலையில சாக்ஷாத்

சரீரிருக்றோ. அவனே ஜீவன்முக்தனும் பரமுக்தனுமி பாதிராந்தரமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராண சமயங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம்.

ஷட்விதலிங்கதாற்பரியநிருபகம்

முற்றிற்று

இருபத்தாறவது,

தத்துவநிருபகம்.

ச-கை சுருதியாதிகளில் தத்துவவிசாரமபண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் தத்துவமாவதேதெனனில்,

உ-ம. ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும, கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும, பிராணாதி பஞ்சகமும, சத்தாதிபஞ்சகமும், அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், ௨௪-தத்துவங்களென்றும; இப்படி சொல்லப்பட்ட ௨௪-தத்துவங்களும, அபஞ்சீகிருதபூதமும, சஞ்சிதாரப்பமும, அான்தாத்திரயமும, அஞ்ஞானமுங் கூடி ௨அ-தத்துவங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும. இதுகளை சாஸ்திரஞானியிலையில சந்தேகவிபரீதமின்றி விசாரித்தபின் ; இதுகளுக்கு விலக்ஷணமாகிய அத்விதீய ஆத்மசொரூபம் நானென்றெவனறிகிறானோ, அவனே ஜீவன்முக்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சமசயமில்லை சித்தம.

தத்துவநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது,

பிரமசரியத்வநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளாற் சொல்லப்படுகிற பிரமசரியத்வ மாவதேதெனனில்,

உ-ம். தரிசனம், பரிசனம், கேளி, கீர்த்தனம, குய்யபாஷணம், சங்கற்பம், அத்தியவசாயம், கிரியா நிவர்த்தி என்கிற

என்வகையிலும் நிராசையாயிருப்பதே பிரமசரியத்வ மென்னப்படும்.

ச-கை. தரிசனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாகப் பார்க்கிறது.

ச-கை. பரிசனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயை ஆசையாகத் தீண்டுவது.

ச-கை. கேளியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயோடு ஆசையாகச் சரசமாய் விளையாடுகிறது.

ச-கை. கீர்த்தனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயை அப்படிப்பட்டவ ளிப்படிப்பட்டவ ளென்று ஆசையாக வர்ணிக்கிறது.

ச-கை. குப்பபாஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயோடு ஆசையாய் ஏகாந்தத்தில் வசனிக்கிறது.

ச-கை. சங்கற்பமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயை யாசையாய் மனதில் நினைக்கிறது.

ச-கை. அதிபாசயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருஸ்திரீயைச் சேரவேண்டு மென்று மனதி லாசையாய்த் தீர்மானிக்கிறது.

ச-கை. கிரியாநிவர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாய்க் கூடியனுபவிக்கிறது. இவ் வெண்வகைகளுமொன்றுக்கொன்று தாரதன்மியமாயிருந்தாலும் சமஸ்தத்துக்கும இச்சையே காரணமாகையால், சாமானியமாய் மைதுனங்கவொன்றே பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அன்றியும் இந்தப் பிரமசரியத்வமுடையவர்களுக்குச் சிரவணமாத்திரத்தில் தானே ஞானமவருமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. மேலும் அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானிகளை அஜிம்மன், சண்டகன், பங்குரன், அந்தகன், பதிரன், முகதனென்று சுருதியாதிகள் கோஷ்டிககின்றது.

ச-கை. அஜிம்மனாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நாவில்லாதவனல்ல; இது வெனக்குப பிரியம், இது வெனக்கு அப்பிரியமென்று சொல்லாமல் கர்த்ருத்வாபிமானரகிதமாய் இட்டதைப்பொசித்து அசத்தியம் பேசாமலும் மிகுந்து பேசாமலு மிருக்கிறவனே அஜிம்மன்.

ச-கை. சண்டகனாவ தேதென்னில்,

உ-ம. பேடியல்ல; சத்தியாய்ப் பிறக்கப்பட்ட சிசுவையும் பதி
னாறுவயதுள்ள ஸ்திரீயையும் நூறுவயதுள்ள ஸ்திரீயை
யும் சமமாகக்கண்டு நிர்விகாரியாயிருக்கிறவனே சண்
டன்.

ரு-கை. பங்குரனுவ தேகிதன்னில்,

உ-ம. முடவனல்ல; பிச்சைநிமித்தம் மலசல நிமித்தமாய் நூற்
றடிக்கு மேற்போகிறதும், அதன்மேல் ஸ்தானாந்தரங்களுக்குப்
போகவேண்டுமென்ற விசாரமுண்டானாலுமப்போசனை
தூரத்திற்கு மேற்போகாமல் அங்கேயே போகாம
லிருக்கிறவனே பங்குரன்.

ச-கை. அந்தகனுவ தேகிதன்னில்,

உ-ம. குருடனல்ல; சஞ்சரிக்கும்போதும் ஸ்நானாதிகளுக்குப்போதும்
நாலுமுழத்துக்கு மேல் பார்வையிடாமல் பார்வை போகாம
லிருக்கிறவனே அந்தகன்.

ச-கை. பதிரனுவ தேகிதன்னில்,

உ-ம. காதுகேளாதவனல்ல. ஹிதமானதும் அஹிதமாகி
யவார்த்தைகள் கேட்கப்பட்டதாயி
ருந்தாலும் அதைக்கேளாமலிருக்கிறவனே
பதிரன்.

ச-கை. முக்தனுவ தேகிதன்னில்,

உ-ம. மூடனும் சவுத்தரியமுமல்ல, சமஸ்தவிஷயமுந்தனக்க
ஸந்நிதானமாயிருந்தபோதிலும் இந்திரியப்படுத்
துவ முடையானவனும், அவைகளையநுபவித்ததற்கு
சக்திமானாயிருந்தாலும் நித்திரை போகிறவன்போ
லப்பதத்தில் பூமியிலிருக்கிறவனே முக்தனென்றுசொல்
லப்படும். இவ்வாறு தன்மையுண்டானவனே விவகார
த்தையிலிருந்து விடுபட்ட விரக்தனென்றும், சந்நியாசி
யென்றும், முக்தனென்றும், அதிவாசிரமியென்றும்
ஸ்ருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளில் சொல்லப்படு
கின்றது. இது சமசயமில்லை சித்தம்.

பிரமசரியத்வநிரூபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது,

சத்தவிதசைதன்யநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகிற சத்தவிதசைதன்னிய மாவதேதென்னில்,

உ-ம. சுத்தசைதன்யம், ஈஸ்வரசைதன்யம், சீவசைதன்யம், பிரமாத்துருசைதன்யம், பிரமாணசைதன்யம், பிரமேயசைதன்யம், பலசைதன்னியமென்று ஏழுசைதன்னியமே விவகாரத்தி லேழுவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இவ்வேழுக்கும் பேதமெப்படியென்னில்,

உ-ம. மாயாரகித சைதன்னியத்திற்குச் சுத்தசைதன்னியமென்றும், மாயாசகித சைதன்யத்திற்கு ஈஸ்வரனென்றும், அவித்தியாசகித சைதன்னியத்திற்குச் சீவனென்றும், அந்தக்கரணசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமாதாவென்றும், அந்தக்கரணவிருத்திசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமாணமென்றும், அப்பிரத்தியக்ஷ விஷயசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமேயமென்றும், பிரத்தியக்ஷ விஷயசகித சைதன்னியத்திற்குப் பலமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தப்பிரகாரத்தில் அத்விதீயமாகிய பரிபூரணவாத்மாவே யுபாதிபேதத்தினால் அனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது. ஆகலால் இந்தவுபாதிபேதங்களை ஸ்ரீசற்குருவினாற் றெளிந்து சொரூபமுதற் பலம் வரையிலுண்டான வுபாதிமுறைமையையறிந்து தானொன்றிலுந் தள்ளப்படாத அத்விதிய பரிபூரணமாகிய வாத்மாவே நானென்று மவனறிகிறானோ, அவனே உபாதிரகிதனான சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சத்தவிதசைதன்யநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தோன்பதாவது,

பஞ்சப்பிரமைநிருபகம

ச-கை. சுருதியாதிகளில் பஞ்சப்பிரமைகளையும் அதனதன் நிவி ர்த்திகளையும விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகி றபடியால் பஞ்சபபிரமையாவதேதென்னில்,

உ-ம. பிரமமும, பரமேஸ்வரனும வேறென்பதுபேதபபிரமை; பிரமத்துக்கே கர்த்ருத்வாதிகம ஸ்வதவமென்பது கர்த் தவியப்பிரமை; சரீரத்திரய வவிசின்னனாகிய வாத்மா வைச சங்கனுப்க காணபபடுகின்றது சங்கப்பிரமை; ஜக ததுக்குக் காரணமான பிரமததை விகாரியென்பது விகா ரப்பிரமை; காரணமான பிரமமன்றி இநத ஜகத்து சத்தி யமென்பது ஜகத்பிரமை இதுகளையே பஞ்சப்பிரமையெ ன்றுசொல்லுவார்கள.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தியெபபடியெனனில,

உ-ம். பிமபபிரதிவிம்ப திருஷ்டாநதத்திறை பேதப்பிரமை யும, படிகரோசிதததினுற் காந்தவ்வியப பிரமையும், க டாகாச மடாகாச திருஷ்டாநததத்திறை சங்கப்பிரமையு ம், ரசஜு சர்பப திருஷ்டாநததத்திறைல் ஜகதகாரணமான பி ரமத்தினிடத்திற்றோற்றின விகாரபபிரமையும் சொர்ண லோக மிருத்திகா திருஷ்டாநததத்திறைல காரணத்திற்கன் னியமான ஜகதபிரமையும நிவிர்த்திக்கப்படும.

இந்தப் பஞ்சப்பிரமைகளுமை அஞ்ஞானத்தினுல்வரும். ஆ கையால் ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலேயில் இவற்றிற்குக் காரண மான அஞ்ஞானப் பிரமையுண்டான விதத்தை விசாரித் தறிந்து தன்னையுள்ளபடிகண்டு மேற்சொன்ன பிரமைக ளணுகாத பரஞானத்தை யெவன் சம்பாதிக்கிருனே, அவனே கிருதகிருத்தியனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகா ச புராணங்களிற் சொல்லபபடுகின்றது. இதிற் சமசய மில்லை சித்தம.

பஞ்சப்பிரமைநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பதாவது,

பிராரத்தத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில பிராரததத திரயஙகளை விசாரிததறிய வேணடுமெனறு சொலலுகிறபடியால பிராரததிரயமாவ தேதெனனில,

உ-ம. இசசாபிராரததம, அனிசசாபிராரததம, பரவிசசா பிராரததமென மூனறுவிதம. இம மூனறு பிராரததமும அவிவேகிகளுககும விவேகிகளுககுஞ சமானமாயிருககும. இருநதபோதிலும அவிவேகிகளது பிராரததததுக கும விவேகிகளது பாராரததததிறகும பேதமுணடு.

ச-கை. ஆனால அவிவேகிகளி னிசசா பிராரததமெபபடிபபட டதெனனில,

உ-ம. ஐபபசிமாதததின மேகததைபபோலொததது.

ச-கை. அஃதெபபடி யெனனில,

உ-ம. ஐபபசிமாதததின மேகஞ சுலபமாயக காணபிததது சாவ ததிரா வியாபிததுக கும்பநதரோணமாய வருஷிததுச சகலபயிரக ளழுகிபபோகவும வீடுகள சுவாகள விழவும பணணிப பிராணிகளுககனேகதுககஙகள செயவிககிறது போல, அஞஞானிககுச சுலபமானவிசசைபிறநது அநத மேகததைபபோல சாவததிராவியாபிததுப பருககனே கதுககஙகளைச செயது, தன சாமாததிய வேதுவினாலே யே கூடிவநததெனறும, தனசாமாததிய மிலலாமையி னாற கூடிவரவிலலையெனறு மெணணி இகபரஙகளிற சுக மிலலாமல நரகமுஞ சமபாதிககும.

ச-கை. விவேகிகளது இசசாபிராரததமெவவகைபபடடதெனில

உ-ம. தைமாதததின மேகததைபபோலொததது.

ச-கை. அஃதெபபடி யெனனில,

உ-ம. தைமாதததின மேகஞ சாவததிரா வியாபிததுக்கொண் டேபிறககும. அபபடி பிறநதாலுஞ சுலபமாய வருஷித துப பயிரகளுககும பிரஜைகளுககும துனபததைக கொ டாமல தானுஙகெடடுபபோம. அதுபோலவிவேகிகளது இசசையானது காமவசததினால வெகுவாய் வருகிறது போலிருக்கும். வநதபோதிலும புஷ்களமான விவேகத

திலேயே பாருக்கு உபத்திரவங் கொடாமல் வருகிற
தும வராததும் பூர்வஜன்ம சமஸ்கார கர்மப்படியேயென்
றெண்ணித தனக்குப பரலோகத்துக் கானிசமபாதிக்கா
மல் தேகதாரணைமாத்திரமேவரும.

மேலும விவேகிகளானவாகள் உலகததில் அவபத்தியங்கள்
செய்து இறந்துபோனவாகளையும, திருடி தலைவெட்டு
ண்டவாகளையும, ராஜன் நீரியைக் கைபிடித்து ஆக்கினை
பட்டவாகளையும பாரதது நாம இந்தககாரியங்களைச் செ
யயப்போகாது; செய்தோமானால நமககும இவ்வனர்த்த
ங்கள் நேரிடுமென்று பயநது நிறபாாகள்.

அவிவேகிகளோ வெனறால் சுபாவ அனாத்த மறிந்திருநது
ம அபுநமக்கிகமமாததிரம, அநதககாரியதை செய்கிறதற்
கு அவாகளுக்குச சமாததிலலாமற் போகுது. நமது
சமர்ததிறை செய்யலாமென்றெண்ணி அநதவியாபாரத்
திற் பிரவிாத்திதது தலைவெட்டுண்டு நிற்பாாகள். இநத
படி அவிவேகிகளது இசசாபிராரததததுக்கும விவேகி
களது இசசா பிராரத்தத்துக்கும் பேதமுண்டு.

மேலும விவேகியானவர்கள் பிரீதியெலலாம அனாததமெ
ன்றெண்ணி உலகததில் அாத்த வாசகதியுடைய சமுசா
ரிகள் அாததஞ்சமபாதிக்கிறதிலும அதைசசவரட்சணை
செய்கிறதிலும் செலவழிநது நஷ்டமவருவதிலுந துககப்
படுவதைககண்டு, நாமும இநத அாததததிலாசக்தியை
க்கலாகாது, வைததோமேயானல் அவாகள் துக்கபபடுவ
துபோல நாமுந துககபபடவேண்டுமென்று விசாரித்து,
சமஸ்தபதாாத்தங்களிலும ஆசததிவிட்டுவிட்டு, லபிக்க
ப்பட்ட லாபததை யனுபவிததுச சநதோஷகரமாயிருப்
பாாகள். அவர்களது சரீர தாரணை மாததிரமாகிய கிரி
யைகளிடத்திலும சவுசாதிக் கிரியைகளிடததிலும இச்
சைவருமேயன்றி அன்னியவஸ்துவி லிசசையுண்டாகா
மாட்டாது.

ச-கை. இனியனிசசா பிராரத்த மெபபடியிருககுமென்னில்,

உ-ம. விவேகிகளுக்கும அவிவேகிகளுககுஞசமானமாயிருக்கும்

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். தலையிற்ருஙகுதல், காலிற் படுதல், தண்ணீரி லடித்துக்
கொண்டுபோதல் மழையினனைதல், வெய்யிலிலடிபடுதல்,

க்ஷயரோகமுதலிய வியாதிக ளுண்டாதல், இடிவிழுதல், கோயிறகோபுரம பிரகாரமண்டபமவிழுதல ஆகிய இதுகளாலவருநதுககமும, வெய்யில் காற்று மழை யககினி இது முதலியவைகளால வருஞசுகமும விவேகிகளுககுஞ் சமமாயிருககும.

ச-கை. பரவிசசா பிராரதத மெபபடி யிருக்குமெனனில,

உ-ம. அதுவுஞ சமானமாகவே யிருககும

ச-கை. அஃதெபபடியெனனில,

உ-ம ஒருபுருஷன மவுனமாயுடகாரந திருககுமபோது அனனியனொருவனவநது, அவனை நமஸ்காரஞசெயது, நீ ஒருகாரியம பணணவேணடுமெனறு வேணடிககொளள, அநதத தாடசணியததினால அநதககாரியததைசெயது, அததினாலவருஞசுகதுககததை அவனனுபவிககிறுன இநதவனுபவம விவேகிகளுககும அவிவேகிகளுககுஞ சமமாயிருககும.

இநதபபடி பிராரதததிரயததை விசாரிததபினபு இசசையிலாவது, அனிசசையிலாவது, பரவிசசையிலாவது ஆசைவநதாலுமவரடடும; அவவாசையான இநதபபிராரததததிரபவனுபவம அகஙகாரததுககேயனறி, அகஙகாரசாடசியாகிய நமககிலலையெனறு ஸ்ரீசறகுருமுனனிலையில அகஙகாரததையுந தன்னையும பகுததறிநது அகஙகாரததிறகூடாம லெவனிருககிறுனோ, அவனேசுவரூப முததனெனறு சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமஙகளிற் சொலலபபடுகினறது. இதிற சமசயமிலலை சிததம.

பிராரத்தத்திரயநிருபகம்
முறறிறறு.

முப்பத்தோராவது,

சஞ்சிதாதிகன்மத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில சஞ்சிதாதி கன்மததிரயஙகளை விசாரிததறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால அஃதேதெனனில,

உ-ம. திருஷ்டாந்த பூரவகமாய் நிரூபிக்கிறேம.

ச-கை. அஃதெதப்படியென்னில,

உ-ம். ஒருபிராமணனுக்குப் பத்துக்ஷேத்திரமுண்டு. அதிலொவ்வொன்றுக்கு வருஷத்தி லாயிரக்கலதானியம் விழுக்காடு பதினாயிரக்கல தானியம் விளையும். அதில் ஆயிரக்கல தானியம விரைமுதலுக்கும, இரண்டாயிரக்கலதானியம் தர்மத்துக்கும, ஆயிரக்கலதானியம பயிரிடுமாள்களுக்கும, ஆயிரக்கலதானியம ஜீவாணததாருக்குமாகச் செலவு பண்ணதுபோக, மீநத தானியததைப் பத்திரப்படுததி வைபபான். இப்படியே வருஷாவருஷம் மீநததானியங்களைப் பத்திரப்படுததிக் குறைநதகாலததில் விற்போமென்றெண்ணிக்கொண்டிருநதான்.

இநதத தானியததிற்குச சஞ்சிதமென்றுபெயா. வீட்டுச் சாப்பாட்டுக்கு நிறுததிய செலவுமுதலியதானியத்திற்குப் பிராரததமென்றுபெயா. முளைபயிர், பெரியபயிா, கதிர் பபயிாகளாகிய நன்செய், புன்செய்களுக்கு ஆகாமியமென்றுபெயா. இப்படியிருக்க ஒருசமயத்தில் கலகமவநது பிறதேசததாாகள் மேலிட்டுச சஞ்சித தானியங்களெல்லா ங்கொள்ளையிட்டு நெருப்புவைத்தாாகள். வரப்போகிற ஆகாமி பவிளைவு முதலானதுகளெலலாம இடைக்கொள்ளைக்காராகளா கொள்ளையிடடுப் பயிர்களையெல்லாங் குதிரைகளுககு மாடுகளுக்குமா யறுத்துபபோட்டழித்து விட்டாாகளா.

அதைககேட்டு அநதபபிராமணன் மிகுநத விசனமடைநது கிரகததிற் சாபபாட்டுக்கிருநத பிராரததததானியத்தைப் பூமிககுளபததிரமபண்ணி நிததியம கொஞ்சங் கொஞ்சமாயெடுததுச சாப்பிட்டுக்கொண்டுவநதான். அபபடியிருக்க அவன்பநதுக்கள்வநது நீயுன்தேகபோஷணைக் கென்னசெய்கிறுயென்றுகேட்க, நான் சஞ்சிதமாய் வைத்திநத களஞ்சிய தானியமெல்லாங் கொள்ளையாய் விட்டது வரப்போகிற வாகாமியதானததை இடைக்கொள்ளைக்காரர் கொள்ளையிட்டுப்போனுர்கள். வீட்டிற்கொஞ்சம் பிராரதததானியங் கட்டுக்கிடையாயிருந்தது. அதில்கொஞ்சங்கொஞ்சம எடுத்துச சீவனம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறேனென்றுசொன்னுன்.

சங்கை. இதினுல் என்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சஞ்சிதாகாமியங்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் பிராரத்தமாத்திரம் புசித்துத்தீரவேண்டுமென்றுஞ் சித்தித்தது. இந்தப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் நிரூபிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். உலகத்தில் அநாதியான சீவன் புண்ணியபாப கர்மங்களைச்செய்துவருகையில் ஒருநாள்செய்கிற பாவபுண்ணியகர்மமே வெகுஜன்மங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும். இப்படியே ஜன்மஜன்மங்களிலுஞ் செய்துவருகிறபோது அந்தக் காமமெல்லாம் ராசிராசியாகக்கூடும். இதுகளுக்கே சஞ்சிதமென்றுபெயர்.

மரணமடைந்தபிறகு உடனே ஜன்மமெடுக்கிறநிமித்தம் அந்தக் காமசஞ்சிதத்திற் கொஞ்சங்கிரகித்து அதையனுபவிப்பதற்குக் காரணமான சரீரவேதுவாகிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களைச் சரீராகாரமாகப் பரிணமிக்கப்பண்ணி அந்தச்சரீரத்தினுற் சிலகாமங்களைச்செய்து அந்தக்காமத்துவாரா சுகதுக்க மனுபவிப்பன். இப்படியனுபவிக்கிறதற்கே பிராரத்தமென்றுபெயர். இந்தப் பிராரத்தங்களை யனுபவிக்குமிடத்து மரணபரியந்தஞ் செய்துவருகிற இதாகிதங்களுக்கே ஆகாமியமென்று பெயர். இதுவே மேற்சஞ்சிதத்துக்குக் கட்டுப்படும்.

இப்படியே சீவன் காமங்களை யநாதியாய்ச்செய்து வரவர அந்தச்சஞ்சிதம் விருத்தியாகிவரும் ஆதலால்சீவர்களது ஜன்மங்களுக்கு நாசமேயில்லை.

ச-கை. ஆனாலந்த ஜனமங்களுக்கு அவதியெப்போதுவருமென்றில்,

உ-ம். இப்படி காமங்களைச்செய்து வருகிறபோது ஒருஜன்மத்தில் ஓர் அதிகபுண்ணிய கர்ம பரிபாகபலத்தினால் சீவனுக்குச் சமசாரபந்தம வரவொட்டாமற் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற விவேகமுண்டாகும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். நான் காமியகன்மங்களையே பண்ணுவேனாகில் சித்தசுத்திவாராது, சமசாரபந்தமும் போகாது என்கிற விசாரம் பிறந்து விகிதமான நிஷ்காமிய கன்மங்களையே யீசுவரார்ப்பணமாகச் செய்துவருவான். அந்தநிஷ்காமபுண்ணிய பலத்தினால் பக்தியும் அதனாற் சற்குருலாபமும் அதனாற் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களுஞ் சித்தித்து ஞானத்

தைச சம்பாதித்துக் கொள்ளுவான். அப்படி ஞானம் வந்தபோதே அந்தஞானாக்கினியினால் சஞ்சிதாகாமிய வ ருஞானமெரிந்து பஸ்பமாகிப்போம். அந்த ஞானம் வ ந்தபின் செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவ காமங்களெல்லாம் அகர்த்தாவாகிய விவனைப் பரிசிக்கமாட்டாது.

ச-கை. ஆனலந்தப் புண்ணியபாவங்களுக்குக் கதியேதென்னில்,

உ-ம. அந்த ஞானியைப் பூசித்தவர்களுக்குப் புண்ணியமும் தூ ஷித்தவர்களுக்குப் பாவமும்போகும். பிராரத்தமாத்தி ரமநுபவித்துத் தீரவேண்டும். அதற்கு வேறே நாசஞ் சொல்லக்கூடாது. இப்படியே சஞ்சிதாகாமிய பிரா ரத்தங்களின் சம்பந்தமும் அவைகள் போகும் விதமும் அக்கம மைகளும் அனுபவித்து நிர்விகாரத் திறமேயல்லது சாட்சியாகிய தானென்று ஸ்ரீசற் குருமுன்னிலையில் விசாரித்தறிகிறவனெவனோ, அவனே கிருதார்த்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராணங்க ளிலெங்கும் சொல்லப்படுகின்றது. இதற் சமசயமில்லை சித்தம்.

சஞ்சிதாதிகன்மத்திரயநிரூபகம்

முற்றிற்று.

மூப்பத்திரண்டாவது,

தார்க்கிகாதிபேதநிரூபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரத்துக்கு விருத்தமான காவிய நாடக தர்க்க சப்த மீமாம்சைகளைப் படித்தவர்க ளும் கேவலமான காமிகளும் முமுக்ஷுக்களை நாணுவித்து பாயந்தினிறுப் பேதப்படுத்திக் கெடுப்பார்களென்று பெரி யோர்கள் சொல்லுகின்றார்களே; அஃதெப்படி யெனில்,

உ-ம. திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு மகாராஜனானவன் தனது புரோ ஹிதனைப் பார்த்து யாகம்பண்ணவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்துச் சகல பதார்த்தங்களையுங்கொடுத்து, அதற்குத் தகுந்த பசு வாப்படாமலிருக்க, அதுதெரிந்து அவ்வரசனானவன், ப சுலட்சணமறிந்த வொருபிராமணனையழைத்து, அவன்

கையிற் சில திரவியங்களைக்கொடுத்துப் பசுவைக்கொண்டு வரும்படி பண்ணினான்.

அப்படியே நல்லதென்றுபோன அந்தப்பிராமணன் பசுவுண்டாயிருக்கிற திக்கில்விசாரித்து சல்லக்ஷணமுநிறைந்த ஒருபசுவைப்பேசி அதற்கு அவர்கள் கேட்ட திரவியத்தைக்கொடுத்துப் பசுவை யோட்டிக்கொண்டு வரும்போது வழியில், சுங்கக்காரர்கள் கண்டுமறிக்க, அரண்மனைக்குப் போகிறதென்று சொன்னமாத்திரத்தில் ராஜாக்கினைக்குப்பயந்து விட்டுவிட்டார்கள். அதுகண்டிருந்தவொருவன் அந்தச் சுங்கக்காரருக்குப் போதித்தது, இது நல்ல லக்ஷணமுள்ள பசுவாயிருக்கின்றது, இதை நாமுபாயத்தினாற் பிடுங்கலாமென்றுசொல்ல, அவர்களவ்வுபாயமென்னவென்றுகேட்க, ஐயா, நாமநாலுபேரும் அவன்போகிறபாதையில் நாலு நாழிகைவழிக்கொருவராயிருந்து அந்தப்பசுவைப் பேய்நாயென்று சொல்லுவோம்; அப்படி நாமெல்லாருஞ் சொல்லுகிறதினாலே அந்தப்பிராமணன் பிரமித்து அந்தப்பசுவை விட்டுவிடுவானென்றான். அதுகேட்ட சுங்கக்காரரும் அதற்குச் சம்மதித்துப்பிராமணன் போகிறவழியில் நாலுபேர் நாலிடத்தி லிருந்தார்கள்.

பிறகு அந்தப்பிராமணன் பசுவைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறதைப்பார்த்து, முன்னிருந்தவன் ஐயா பிராமணரே! பிராமணராகிய நீர் பேயைக் கொண்டுபோவது உசிதமல்லவே; அதிலும் மனுஷரைச் சாப்பிட்டுக் கொல்லப்பட்ட பேய்நாயை வளர்க்கலாமா, உமக்குத் தெரியாதா, ஒரு புலைநாய் கட்டப்பட்ட போசத்தியவென்று தப்பப் பண்ணிக்கொண்டு சொல்லி, மேலும் இதுவெல்லாரையுங் கடிக்கிறதாகத் தோற்றுது; என்னிடம் சொன்னீர் வேண்டாமென்று சொல்லிப் பயந்தவனைப்போலே ஓடிப்போனான். அதுகேட்ட பிராமணன் ஓ! ஓ! இவனுக்குப் புத்திப்பிரமம் போலக்காணுது. இவ்வளவு லக்ஷணமுள்ள பசுவைப்பார்த்து இப்படி யேன் சொல்லுகிறானென்று அவன்சொல்லைச் சட்டை பண்ணாமற் செவ்வையாய்ப் போகிறபோது.

அவ்விரண்டாம் மனுஷனும் அந்தப் பிராமணனைக்கண்டு, பேய் நாயென்று முன்சொன்னவன் போலவே சொல்லி யோ

டிப்போனான் அதுகேட்டு அந்தப் பிராமணனுந் திடுக்கி ட்டு, ஐயோ! இதென்ன ஆச்சரியம்! நாம் பேய்நாயை த்தான்வாங்கிப் போகமபோனோமோவென்று மனதிற்சம் சயமுண்டாகி, இந்தப் பேய்நாய் நம்மையெங்கே கொல் லுமோவென்று, பதறிப்பதறி, அடிக்கடி யந்தப்பசுவைப் பார்த்துக்கொண்டு, மகாபயத்துடன் அப்பால் நடந்து போகும்போது மூன்றாமிடத்திருந்தவ னிவனைக்கண்டு, இவனதூரத்தில் வரும்போதே ஓய்பிராமணரே யென்று கூவி, நீர் பிடித்துவருகிற பேய்நாயை நம்மிடத்திற்கொ ண்டுவரவேண்டாமென்று தானுமோடித் தன்பக்கத்திரு ந்தவர்களையு மோடும்படி செய்தான்.

அதைக்கண்டு அந்தப் பிராமணன் திகிலடைந்து, ஓ ஓ நாம் பேய்நாயைத்தான் யுந்தப்பாயவாங்கிவந்தோம், இதிற்சந் தேகமேயில்லையென்று விசனத்தையடைந்து நாம் இந்த ப்பேய்நாயை விட்டுவிட்டுப்போகலாமென்றுநினைத்தால், இதுபிறகே புறத்திவந்து கடிக்குமேயென்கிற நிச்சயங் கொண்டு அந்தப் 'சுவைவிட்டுவிடுகிறவுபாயசிந்தையு'-ன் யோசித்துக்கொண்டு, அப்பால் போகும்போது நாலாமி டத்திலிருந்தவன், இவனைப்பார்த்து, ஓய் பிராமணா! உ மக்குப் பயித்தியமோ தெரியவில்லை யேன்காணும் இந்த ப்பேய்நாயைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகிறீர் இது எவர்க ளையுங் கடித்துக்கொல்லுமே, யுமக்குத் தெரியாதா வெ ன்று சொல்லி விலகிப்போனான்.

அதுகேட்டு அந்தப் பிராமணன்பயந்து, அப்பா, நான்தெரி யாமல் இதைவாங்கிவந்தேன், இதையென்னிடத்திலிருந் துவிடுவித்தால் உனக்கு வெகு சுகிர்தமுண்டாகுமென்று பரிதாபமாய்க் கெஞ்சினான். அப்படி கெஞ்சின சொல் லைக்கேட்டு, ஐயா, எனக்கு உன்னிடத்தில் வரப்பயமாயி ருக்கின்றது, அதைவிடுகிற வுபாயமாத்திரஞ் சொல்லுகி றேன், என்னவென்றால், உனைக்கயிற்றைப் பேய்நாயு டனேகூட்டி அதோவிருக்கிற மரத்தடியிற்கொண்டுபோ ய்நிறுத்தி, அந்தக்கயிற்றைவிடாமல் அந்தமரத்தை மூன் றுபிரதட்சணஞ்செய்து முடிபோட்டோடிப்போமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்ட பிராமணன் அப்படியே செய்துவிட்டு இப்பால் வந்து அப்பா, உன்னுடைய சகாயத்தினாலின்று பிழைத்தேன், நீ இன்றைக்குப் பிராமணனை ரட்சித்தாய், துன்மரணத்தினால் நான் இறவாதபடி யென்னைக் காப்பாற்றினாயேயென்று பலவாசத்ம் தோத்திரஞ்செய்து, அவனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு, இன்றைக்குநமக்குப்புனர்ஜன்மமாச்சுது, இனிமேற் பசுக்கொள்ளப் போகப்படாதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்தானம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான்.

இந்தப்படி அந்தவஞ்சகர் பிரத்தியட்சமாய்ப் பரீக்ஷித்துக்கொண்ட பசுவாயிருக்க அதைத் தாங்கள் கிரகிக்கிற நிமித்தம் பேய்நாயாக்கப் பிராமணனது புத்தியைவெருட்டி மாறுபடுத்தினதுபோலத் தார்க்கிக சப்த மீமாம்ச காமிகள் முழுமூடர்களையழைத்து அடா, கீதைகளை யென்படிக்கிறாய்? சந்நியாசிகளுடைய ஞானக் சென்னகாரியம்? உபநிஷத்தேதென் சொல்லிக்கொள்ளுகிறாய்! உனக்கெந்தப் பாவசாபமோ வுந்திரமாயிருக்கின்றது? நாரதாமுதலிய ரிஷீயீஸ்வரர்களுக்கும் இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்குங் கூட ஞானமிலலையென்று புராணசித்தமிருக்கின்றது! ஏக ஜீவவாடசமாகிய போகளுக்குச் சாவாதமனுப ஞானங் கூடாதென்றும், சந்நியாசம் வாங்கிக் கெட்டுப்போகிறார்களென்றும், கலியுகத்திற் சந்நியாசமே கூடாதென்றுஞ் சாஸ்திரசித்தமிருக்கின்றது; இவர்களெல்லாந் திரவிய மாசசிக்கிற நிமித்தம் சந்நியாசம் பெறுகிறார்கள்.

நீயாவதேது உனக்கு ஞானமேது? நாம் சகலசாஸ்திரமும் படித்தோம் படித்தநமக்கும்; ஞானங்கிட்டாதென்று தீர விசாரித்தறிந்து காம்யமேபண்ணிவருகிறோம்; உனக்கு முத்திவேண்டுமானால் தர்க்கம்படி; இல்லாவிட்டால் சப்தம் படி; இல்லாவிட்டால் காவியநாடக நாமங்கள்படி, கீதைகளையு முபநிஷத்துக்களையுஞ் சாவாதமனுய ஸ்மரிக்கவேண்டாம்; உனக்கு ஞானம் போதிக்கிறோமென்கிறபோகளை மகாவஞ்சகரென்றேயறி, அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்தல்லவா உனக்கு மூலமானஞானத்தைச் சொல்லவேண்டும்; அவர்களுக்கு முதலாய் ஞானசாதனமேயி

ல்லையே; அவர்கள் க்ஷணகாலம் வெய்யிலிற் பொறுக்கமாட்டார்கள்; க்ஷணமாத்திரஞ் சீதஞ்சகிக்கமாட்டார்கள்.

அவர்கள் நாங்களே ஞானிகளென்று பெயரிட்டுக்கொண்டு திரிகிறார்களேயல்லாமல் ஞானலட்சணமாகிய திடப்பிரஜ்ஞைகளவர்களிடத்திற் சற்றுங்காணோம்; கோபதாபங்களேயதிகமாயிருக்கின்றது; ஒரு ஸ்லோகத்துக் கர்த்தங் கேட்டால் தெரிந்துசொல்லமாட்டார்கள்; இவர்களது வஞ்சகத்துக்கு யார் யார் பின்னகப்படுகிறார்கள் கெட்டுப்போவார்கள்; நீயுமெங்கே கெட்டுப்போகிறாயோ வென்றுன்மேலிற் தயவுபிறந்து இத்தனை தூரஞ் சொன்னோம்; நீயும் எங்களைப்போல் நன்றாய் விசாரித்தறிந்து இதுமுதல் வேதாந்திகளுடைய சங்கத்தை விட்டுவிடவேண்டியது.

உனக்கு முத்திவேண்டியதாயிருந்தால் நாமறிந்திருக்கிற ரகசியமான மந்திரங்களி லொன்றை யுபதேசிக்கின்றோம்; அந்த மந்திரமாத்திரஞ் சர்வதா ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தால், இகத்தில் சர்வாபீஷ்டமு முண்டாகிறதன்றிக் கடைசியில் மோட்சமுஞ் சித்திக்கும்; உனக்கு நூறுவிதத்திற் சொன்னோம்; எங்கள் சொற்படி கேட்டால் பிழைக்கலாம்; கேளாவிட்டால் சந்தேகமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்று இந்தப்படியே பலபலவிதமாக அவ்வஞ்சகமான சங்கக்காரர்களைப்போல வஞ்சகர்களானவிவர்களும் முமுட்சுக்களை வெருட்டிக் கெடுப்பார்கள்.

ஆதலால் முமுட்சுவானவர்கள் நன்றாய்விசாரித்த யுத்திபுத்திகளால் சுருதி குருவாக்கியமொத்த வேதாந்த சாஸ்திரமே தனக்குத் தாரகமென்றும், மற்றைய சாஸ்திரங்களை விட்டுச் சம்சயமற்ற சுவரூபலட்சணத்தை யுபதேசஞ்செய்யப்பட்ட குருநாதனை தனக்குச் சற்குருவென்றும், மற்றவர்களெல்லாம் வஞ்சகரென்றும் விசாரித்தறிந்து, வேதாந்த சாஸ்திரத்தினிடத்தும்; ஆத்மாவினிடத் தத்தியாசமும், பிரதிவிம்ப லட்சணமும் ஆத்மநிச்சயசொரூபமு முபதேசம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீசற்குருவினிடத்திலும் விசுவாசம்வைத்து, குருபணிவிடைசெய்து, சிரவணாதிகளை யையமறக்கேட்டு, ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக் கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

தார்க்கீகாதிபேதநிரூபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றவது,

பஞ்சவிதமுத்திநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லபபடுகிற பஞசவித முத்தியாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். சாலோக சாமீப சாரூப சாயுசசிய கைவல்யமென் றைந் துவிதம.

ச-கை. சாலோகமுததியாவ தேதெதனனில்,

உ-ம். உபாசனுமகிமையினுற பிரமலோகமபோயப பிரமதேவர் சமுகமில்லாம லொருபிறதேசததி லிருநதுக்கொண்டு ச மஸ்தபோகஙகளை யு மனுபவிததுககொண்டிருப்பது.

ச-கை. சாமீபமுததியாவ தேதெதன்னில,

உ-ம. பிரமதேவா சமுகங கிடைததுச சமஸ்த போகங்களையு மனுபவிததுக்கொண்டிருபபது.

ச-கை. சாரூபமுததியாவ தேதெதன்னில,

உ-ம. பிரமதேவருடைய ரூபததைபபெற்றுச சமஸ்தபோகங் களையு மனுபவிககிறது.

ச-கை. சாயுசசியமுததியாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம. பிரமதேவருக்குண்டான அதிகார ஐசுவரியமபெற்று ச மஸ்த போகஙகளையு மனுபவிததுக கொண்டிருக்கிறது. இநத நாலுபேருக்கும முததியேகரூபமா யிருநதபோதி லும உபாசனு தாரதமமியததினு லவாநதிரபல தாரதம் மியங்களுண்டு.

ச-கை. கைவல்யமாவ தேதெதன்னில,

உ-ம. முமூடசுவானவாகள சாநதியாதி குணங்களுடன் கூடிக் குருநாதனிடததில் சமசயமினறிச சிரவணுதிகளைச்செ ய்து ஞானவடிவமென்கிற தனனைததானே சமபாதித்து சசசிதானநத சொரூபமான வாதமாவை நானென்றறி நதபிறகு சொரூபமாததிரமா யிருக்கிறதே கைவல்யமெ ன்று சொல்லப்படும. இநதக்கைவல்யமுத்தி தனது வி சாரத்தினுற்பிறநத ஞானத்தினுல் வரவேண்டுமென்றிக் க ர்மவுபாசனைகளால் வரமாட்டாது. ஸ்ரீசற்குருதரிசனத் தினுல் மலமாயை கன்மங்கள் நீங்குமேயல்லது வேறே ருபாயத்தினுலு மெவ்வளவு நீங்காது பிரமலோகத்திலி

ருக்கிறவர்களும் பிரமதேவரிடத்திற்கேட்டு விசாரத்தி ணலேயே ஞானஞ்சமபாதித்து மோட்சமடைந்தார்க ளென்று சுருதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. இதனாலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் ஞானத்தினால் முத்தியன்றிக க ர்மயோக வுபாசனைகளால் முத்தியில்லையென்று சித்தித் தது. ஆதலால் சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் ஞானத்தி ணலேயே முத்தியென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புரா ணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம.

பஞ்சவிதமுத்திநிருபகம்

முற்றிறறு.

முப்பத்துநான்காவது,

பிரமவித்தாதிசதுஷ்டயநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்தில ஞானியானவர்கள் சாாவதாசமாதிநிஷ்டையி லிருக்கவேண்டுமெனறும, யோகமில்லாவிட்டால் சிரவண த்தினாலவருகிற ஞானததிடமாகாதென்றும, விவகாரத்து டன் கூடியிருப்பவர்களுக்கு ஞானங்கூடாதென்றும, அ விவேகிகளுக்குச் சிலருக்கப்படுபட்ட சமசயமுண்டா கும. அந்தசசமசயமும நிவிர்த்திக்கும்படி பிரமவித்தா தி சதுஷ்டயருடைய திதிப்பிரகாரமும விசாரித்தறிய வேண்டுமெனறு பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியால் பி ரமவித்துவின திதியெப்படிப்பட்டதென்னில்,

உ-ம். தனக்குக் காலத்திரயத்திலு மொன்றிலும பாத்தியத்வ மில்லாமல் பாத்தியத்வமும சொப்பனமபோற் சார்வதா பார்த்துக்கொண்டிருந்து பெசகியாதிகாமங்களும, அதிதி பூசைகளும, சுத்தமமான சந்தியாவந்தனக்கிரியைகளும்; விடாமற்பண்ணிக்கொண்டிருந்தபோதிலுந் தான்சாட்சி யே; தானொரு காமமும பண்ணுகிறவனல்ல; அகங்காரா திகள்தனதன் விஷயங்களிற பிரவிர்த்திக்கின்றதல்லது, தான் அசங்கனே. யுபாதியைக் குறித்துத் தனக்குச்சா ட்சித்வமுங் கற்பிக்கப்பட்டதென்கிற திடசித்தத்துடன்

சகல விவகாரங்களுஞ்செய்து வருகின்றவனுக்குப் பிரம விததெனறு சொல்லபபடும.

ச-கை. பிரமவரன தனமை யெவவகைப்பட்டதென்னில்,

உ-ம. பாகிய விவகாரமெலலாந துககமெனறறிநது விவகாரங்களில நமககெவவளவும பிரயோசனமிலலையெனறு நீகி, துணாநது, முனபிருநத விவகாராதிகளை விடடொழிநது, அநதாமுகநாடடமாய நிததிரை செயபவனபோலிருநது காலததிரயததிலும பிரபஞசமேயிலலை, தோறறினபோதிலுமிருகதமேய மனசகுச சாடசிதவமுங கறபிதமேயெனகிற நிசசயததுடன பலனை வநதடுதத பூமூடசககளு சகுபமேதசமயமணனிமொணடு, அநிாவாசசிபமான சவுச அனனபானுதிக கிரியைகளிலமாததிரம பிரவிாததியுடைபவனுப, சாலபூபகஙகார வியாபாரஙகளொனறுதிடசிததனுப நானொருகாமஙகளுஞ செபதவனலலவெனறு சமசயமினறி நிசசயஙகொணடவனுப பாகியவியாபார மினறிச சாாவதா வகாாதநிஷடையாி விருககினறவனுககுப பிரமவரனெனறு சொலலபபடும.

ச-கை. பிரமவரியான தனமை யெபபடிபபடடதெனனில,

உ-ம. பாகியமெலலாந துககமெனற திடஙகொணடு பாகிய ஸபுரணததைவிடடுச சாாவதா நிதிதியாசனபரனுயிருநது ஒருவராற பிரேரிககபபடடு அனனபானுதிக கிரியைகளைச செயதபோதிலுஞ சகலவிவகாரமு மகஙகாரமே செயகிறதெனறும, தானொருவியாபாரமுஞ செயயவிலலையெனறும, சாடசியுஞ சாடசிதவமுங கறபிதமேயெனறும, அசஙகனுகிய தனககு ஒனறிலுஞ சமபநதமிலலையெனறுந திடநிசசயஙகொணடு, சகல சமசயரகிதனுப சாாவதா நிதிதியாசன பரனுயிருபபவனுககுப பிரமவரியானெனறு சொலலபபடும.

ச-கை. பிரமவரிடடன தனமை யெததனமைததெனனில,

உ-ம பாகபமெலலாந துககமெனறு விடடுவிடடுச சகலசமசயரகிதனுப சாாவதா நிருவிகறப சமாதிபரனுப அநதாவியாபாரமும பாகியவியாபாரமுமறநது, சுவரூபததில மககின சிததமாய் சுதநதரததிலாகிலும பிறரைககுறிததாகிலும ஒருபிரவிாததியிலலாமல சுகமாயிருபபன. அவனுககுச சாவாதமனுய் அனனபானுதிக் கிரியைகளில்லை.

அனேக புண்ணியகாம பரிபாகத்தினுல சமாதி சித்தித்த படியினாலும, சகல துக்கங்களும நசித்துப்போனபடியினு லும சதா நிர்விகற்ப சமாதியிலிருப்பான். அந்த பக்குவமுள்ளவன் பிரமவரிஷ்டனென்று சொல்லப்படும். இப்படி நாலவதாய்த் தத்துவசாக்ஷாத்காரத்தினால யுக்தமான பக்குவமுடையவர்களுக்கு முக்தியாகிறது சமான மாகும்.

ச-னை. ஞானிகளுக்குள்ளே பிரவோசனமேதெனில்,

உ-ம. ... ஞானிகள் ... பிரவோசனம் ... ஞானிகளை ... சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. இதற்கு பிரமாணமேதெனில்

உ-ம. ஜனகர் அரசாட்சிசெய்து ... ஜடபரதர் அசங்கராய் ... உபாய ... ஸ்ரீசுகர் ... துருவாசர் ... யுக்கிரர் ... கிருஷ்ணர் ... சொல்லப்படுகின்றது. ... ஞானிகளொருவரிருவர் பொருந்தவர்களாக வென்பதற்கு சுருதியாதிகளே பிரமாணம். வி வேகிகளானவர்கள் ஞானிகள் இப்படியிருக்கிறார்கள், அப்ப டியிருக்கவில்லை, இப்படியிருக்கவேணும், அப்படியிருக்க கக்கூடாதென்று வந்தேகிக்கவேண்டுவதில்லை. காமத் துக்கனியமாய் அவரவர்களுடைய காமம் எப்படி நடந் ததோ, அப்படியே யிருப்பார்களென்று சுருதிஸ் மிருதி யிதிகாச புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. இதில் சமசயமில்லை சிந்தை.

பிரமவித்தாதிசதுஷ்டயநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது,

சப்தாவஸ்தை நிருபகம

சி-கை. உலகத்தில் சாஸ்திரிகளாகிய சிலபேர் சமஸ்த வாக்கியங்களும் பரோட்ச ஞான வுற்பத்தியேயன்றி, அபரோட்ச ஞானவுற்பத்தி யல்லவென்றும், சார்வதா அபரோட்ச ஞானங்களுக்கு விஷயனல்லவென்றும், சொப்பிரகாசனுகிய வாத்மாவுக்கு ஞானுஞானவாசிரயங்களானயுக்தங் கூடாதென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அவர்களது வார்த்தையைக்கேட்டு அனேகர் பிரமிப்பார்கள். அப்படி பிரமிக்காதபடி சப்தாவஸ்தைகளை விசாரித் தறியவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியால் ஆத்மாவுக்குச் சப்தாவஸ்தைகளாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம், ஆவரணம, விட்சேபம், பரோடசம, அபரோட்சம், துக்கநிவிர்த்தி, தடையற்ற வானந்தமென்று சொல்லப்படும்.

சி-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் பரமஜீயரென்றொரு சந்நியாசியுண்டு. அவருக்கனேகஞ் சிஷர்களிருந்தார்கள். அவர்களிற் பதின்மரையழைத்து ஒருகாரியநிமித்தம் ஒருவூருக்கனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் போகும்போது மார்க்கததில் குறுக்கேயிருக்கிறவொரு ஆற்றிலிறங்கி அந்தக்கரையேறியபிறகு, அவர்களிற் பிரதானமானவன் சம்சயங்கொண்டு, நாம் பத்துப்பேரும் கரையேறினேமோ, இல்லையோவென் றெண்ணிப்பார்ததுத் தன்னையெண்ணுமல் ஒன்பதுபேரிடத்திற் சித்தம்வைத்தவனுய், அவர்களைப்பிரதியட்சமாகப் பார்த்தும் அஞ்ஞானத்தினுல் கணிதகர்த்தாவாகிய தன்னைத் தசமனென்றறியாமல் மறந்து நிற்பதே அஞ்ஞானம

சி-கை. ஆரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அசத்தாவரணம், அபாசாவரணம் என்றிரண்டுவிதம்.

சி-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தசமனுனவன், தான் சுயந தசமனுயிருந்துக்கொண்டே, தசம னிருக்கிறுனு வென்றுகேட்டது அசத்தாவரணம்.

தசமனைக்காணோம; இருந்தால்தோற்றலாமே; தோற்றவில்லையாகையினால, தசமனில்லையென்றுசொல்லுகிறது ஆபாசாவரணம. இவ்விவகாரத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற தெதுவோ, அதுவே யஞ்ஞான காரியமான வாவரணம.

ச-கை. விட்சேபமாவ தேதென்னில,

உ-ம. தசமன அற்றிறந்தானென்று நிச்சயித்த தழுகிறதே விட்சேபம.

ச-கை. பரோட்சமாவ தேதென்னில,

உ-ம. தசமனிப்படி யழும்போது ஆப்தனவந்து ஏனழுகிறாய், அழாதே தசமன செத்துப்போகவில்லை, யிருக்கிறானென்றுசொல்லச் சாஸ்திரார்த்த சொர்க்காதிகளையறிந்ததுபோல அவ்வாப்தவாக்கியத்தினால பரோட்சமாகத் தசமனிருக்கிறானென்றறிந்ததே அசத்தாவரண நிவர்த்தகமான பரோக்ஷஞானம.

ச-கை. அபரோக்ஷமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. அவ்வாப்தன் தசமனுக்கு முன்பு ஒன்பதுபேரையு மெண்ணிக் காட்டிப் பத்தாவான நீயேயென்றுகாட்ட, அவனுமப்படியேயெண்ணித் தானே தசமனென்பதிற் சந்தேகமில்லையென்றறிந்து, அஞ்ஞானத்திற் பிரமித்தேனென்றுங் காலத்திரயத்திலுந் தான தசமனென்பதிற் சந்தேகமில்லையென்றுந் தன்னையுள்ளபடி யறிந்ததே ஆபாசாவரண நிவர்த்தகமான அபரோக்ஷஞானம.

ச-கை. துக்கநிவிர்த்தியாவ தேதென்னில,

உ-ம. முன்னிருந்த ரோதனாதிகளை விட்டதே துக்கநிவிர்த்தி.

ச-கை. தடையற்ற வானந்தமாவ தேதென்னில,

உ-ம். அந்தத்துக்கநீங்கினவுடனிருந்த சுதாசவுக்கிய சுகமே தடையற்ற வானந்தம. இதுகளே சப்தாவஸ்தைகளாகும.

ச-கை. ஆனால் தார்ஷ்டாந்தத்தி லெப்படியென்னில்,

உ-ம். சிதாபாசன் சமுசாரத்தி லாசக்தியுடையவனாய் ஒரோருபொழுதாகிலுந் தன்சுவரூப பூத சொப்பிரகாசனாகிய கூடஸ்தரை யறியாதிருப்பதே யஞ்ஞானம.

ச-கை. ஆவரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவன் கூடஸ்தனை யறிவையாவென்றுகேட்க, கூடஸ்த னென் றொருவனிருக்கிறானோ? இல்லையே. உண்டாயிரு

ந்தால் தோற்றம்வேண்டுமேயென்று சொல்லுவதே யஞ்ஞானகாரியமான வாவரணம்.

ச-கை. விட்சேபமாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். நான்கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கி, மனுஷன், பிராமணனென்கிறது இந்தத்தேகமேயன்றி, வேறே கூடஸ்தனில்லையென்று சொல்லுகிறதே விட்சேபம்.

ச-கை. பரோக்ஷமாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். ஸ்ரீசற்குரு வுபதேசத்தினால் கூடஸ்த னொருவனுண்டென்றறிகிறதே பரோக்ஷஞானம்.

ச-கை. அபரோக்ஷஞானமாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். ஸ்ரீசற்குரு சந்நிதானத்தில் சிரவணாதிகள்செய்து அதனாலுண்டான பரஞானத்தினால், தான் கூடஸ்தனென்பதிற் சம்சயமில்லையென்று பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பதே அபரோக்ஷஞானம்.

ச-கை. துக்கநிவிர்த்தியாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். இப்படி நிருவிகாரனாய், அசங்கனாகிய கூடஸ்தசொரூபமே தானென்றறிந்தபிறகு கர்த்துத்வாதி சோகமுதலானதுகள் விட்டிருப்பதே துக்கநிவிர்த்தி.

ச-கை. தடையற்ற ஆனந்தமாவ தேதெதன்னில்,

உ-ம். கர்த்தவ்யவுற்பத்தி யெம்மாத்திர மிருக்கின்றதோ, அதுகளெல்லா மென்னாலேயே செய்யப்பட்டதென்றும், அதனாலடையப்பட்ட பல வுற்பத்திக ளெவ்வளவிருக்கின்றதோ, அதுகளெல்லாம் என்னாலேயே யடையப்பட்டதென்றுஞ் சந்தோஷப்படுகிறதே தடையற்றவானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றுள் ஆதியான மூன்றவஸ்தையும் பந்தத்திற்கு ஏது; மற்ற நான்கவஸ்தையும்மோட்சத்திற்கு ஏதுவென்று விசாரித்தறிந்து இந்தச்சப்தாவஸ்தைகளும் என்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட அகங்காரத்துக்கன்றிச் சாட்சியாகிய வெனக்கில்லையென்று ஸ்ரீசற்குருமுன்னிலையில் சம்சயவிபரீதமற விசாரித்தறிந்தவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சப்தாவஸ்தைநிருபணம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது

தாதாத்மியத்திரயநிரூபகம்

ச-கை. சுருதியாதிகளால் தாதாத்மியத்திரயங்களை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் அவையேதெனில்,

உ-ம. சகஜ தாதாத்மியம், கர்மஜ தாதாத்மியம், பிராந்திஜ தாதாத்மியமென மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அவற்றுள் சகஜ தாதாத்மியமெப்படியென்னில்,

உ-ம. சித்து அகங்காரத்தில் பிரதிபிம்பித்து, அந்தப் பிரதிபிம்பமும் அகங்காரமுங்கூடித் தப்தாயபிண்டம்போலேக ரூபமாய் அந்தச் சித்தைப்போலவே தோற்றும். அந்தச் சிற்பிரதிபிம்பத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் அகங்காரத்திற்கே சகஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. சகஜ தாதாத்மியமென்று பெயரேன் வந்ததெனில்,

உ-ம. பிறக்கும்போதேயிரண்டும் கூடப்பிறந்தபடியினாலே இவ்விரண்டினுடைய தாதாத்மியமே சகஜ தாதாத்மியமென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. கர்மஜ தாதாத்மியமெப்படியெனனில்,

உ-ம். சிற்பிரதிபிம்பத்துடன் கூடிக்கொண்டு சித்தைப்போலத் தோற்றப்பட்ட அகங்காரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடன் கூட்டச் சம்பந்தம் வந்தபோது கர்மஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. கர்மஜ தாதாத்மியமென்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சாக்கிரபோகப் பிரதானமான கர்மம் பிறந்தபோது அந்தக் கர்மஜ தாதாத்மியம் பிறக்கின்றது. அந்தக் கர்மம் நசித்தாலந்தக் கர்மஜ தாதாத்மியமு நசித்துப்போகின்றது. அதனாற் சிற்பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியிருக்கிற அகங்காரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடன்கூடிய தாதாத்மியமே கர்மஜ தாதாத்மியமென்று பெயராயிற்று. கர்மமுண்டானால் கர்மஜ தாதாத்மியமுண்டு கர்மமில்லாமற்போனால் கர்மஜ தாதாத்மியமில்லையென்பதற்குச் சாக்கிரத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. இந்தத் தாதாத்மியத்தினாலேயே தூலதேகமுஞ் சேதனம் போலவே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. பிராந்திஜ தாதாத்மிய மெப்படியென்னில்,

உ-ம். நான்பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான்சூத்திரன், நான்பிரமசாரி, நான்கிரகஸ்தன், நான்வானப்பிரஸ்தன், நான்சந்நியாசியென்கிற சித்தவிருத்தியுடன்கூடியிருக்கிற வகங்காரத்திற்கு அகஞ்சத்தார்த்தமான சாட்சியோடுங்கூடிய தாதாத்மியம பிராந்திஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும.

ச-கை. பிராந்திஜமென்று பெயரேன் வநததென்னில்,

உ-ம். சர்வாபீஷ்டமான வாத்மசொரூபத்தை நானென்றறியாமல் இபபடி பிராந்தியினால் வநதபடியாலிதற்குப் பிராந்திஜ தாதாத்மியமென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தி யெப்போது வருமென்னில்,

உ-ம். சமபந்தங்களான சிற்சாயாவகங்காரமா யெந்தமட்டுமிருக்கின்றதோ அந்தமட்டுஞ் சகஜ தாதாதமியம் பிராந்திஜ தாதாத்மிய மிரண்டுக்கும நிவிர்த்திவரமாட்டாது. விதேக கைவல்யத்தில் அந்தியந்த நிவிர்த்திவரும். கர்மஜ தாதாத்மியமோவென்றால் பிரதிதினமுமபோகப் பிரதானமான கர்மததினாற் பிறக்கிறபடியினாலும், அந்தக் கர்மமுஞ் சுழுத்தியில் நாசப்படுவதினாலும இதற்குப் பிரதிதினமுஞ் சர்வானுபவமாய் சுழுத்தியில்நாசங்கண்டுகொள்ளவேண்டியது. பிராந்திஜ தாதாத்மியமும நானே பிரமமென்கிற ஞானமுண்டானதக்ஷணமநசித்துப்போம்.

ச-கை. இதற்குப் பிரமாண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் திருக்கு திரிசிய விவேகமென்கிற கிரநதத்தில் இப்படியே நிரூபித்திருக்கின்றது. நாம் நிரூபிக்கப்பட்டதெல்லாம நமது சுவானுபவமும், ஈஸ்வரவாக்கிய வேதாந்த வுபநிஷத்துகளும் பூர்வாசாரியர்கள் நிரூபித்திருக்கிற சாஸ்திரங்களும் ஒன்றுபட வனுபவத்திற்கண்டே நிரூபித்ததென் றறியத்தக்கது. இந்தத் தாதாத்மியத் திரயங்களை ஸ்ரீசற்குருநாதன் முன்னிலையில் நன்றாய் விசாரித்தறிந்து, இநதத தாதாத்மியத் திரயங்க ளகங்காரத்திற்கேயல்லது, சாட்சியாகிய நமக்கில்லையென்று எவனறிகிறானோ, அவனே பசங்களுகிய பரமுத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லைசித்தம்.

தாதாத்மியத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது,

சீவேஸ்வரசொரூபநிரூபகம்.

ச-கை. சீவனுவ தாரென்னில்,

உ-ம். அநதக்கரணம், அதிஷ்டானசைதன்யம், அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சைதன்னியம இம்மூன்றுங்கூடிச் சீவனென்று சொல்லப்படும.

ச-கை. அப்படி சொல்லுவானேன்? கேவலமந்தக்கரணத்திற்கே சீவதநுவஞ் சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம. கடத்துக்குஞ் சீவத்துவம வரவேண்டும். அப்படி கூடாததால் கேவலமான வநதககரணததிற்குச் சீவத்வஞ் சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. கடஞ் சொச்ச திரவிய மல்லாதபடியினாலும், அந்தக்கரணஞ் சொச்ச திரவிய மானபடியினாலும அநதக்கரணத்திற்குச் சீவத்துவஞ சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். தர்ப்பணாதிகள் சொசசதிரவியமானதா லதுகளுக்குஞ் சீவத்துவம்வரவேண்டும். அப்படி கூடாதபடியினால் அந்தக்கரணஞ் சொச்ச திரவியமானபோதிலும கேவலம் அந்தக்கரணத்திற்குச் சீவதவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. தர்ப்பணாதிகள் பாகியபதார்த்த மானதினாலும், அந்தக்கரணம் அந்தர்பதார்த்த மானதினாலும் அந்தக்கரணத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். இநதிரியங்களு மநதா பதார்த்தமானதா லதுகளுக்குஞ் சீவத நுவம் வரவேண்டும. அபபடி கூடாதபடியினால் அநதககரணததிற்குச் சீவதநுவஞ்சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அநதக்கரணம் இநதிரியதசைப்பாாக்கிலும அந்தரானதினால் அந்தக்கரணததிற்குச் சீவதநுவஞ் சொல்லலாமே யெனில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம் அந்தக்கரணத்திலும் அநதரானதால் அஞ்ஞானத்திற்குஞ் சீவத்துவங் கூடவேண்டும். அப்படி கூடாதபடியினால் அந்தக் கரணத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது. அல்லாமலும் சீவன்சேதனமானதினா லசேதனமான வந்தக்கரணத்திற்குச் சீவத்துவங்கூடாதென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை.

ச-ங்கை. ஆனாற் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அந்தக்கரண மில்லாமற் பிரதிபிம்பமில்லை யாகையினாற் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்கே சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-ங்கை. ஆனால் பிரதிபிம்பநிமித்தம் அந்தக்கரணத்தையு மங்கீகரித்துக் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். பிரதிபிம்பத்திற்குச் சுயம் விகார முண்டாயிருந்தபோதிலுங் கர்த்ருத்வாதி விகாரமில்லாதபடியினால் பிரதிபிம்பத்திற்கே சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-ங்கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்னியத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அந்தச் சைதன்னியம் நிருவிகாரமானபடியினால் விகாரரூபமான சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-ங்கை. அந்தக்கரணமும் பிரதிபிம்பமுங் கூடினது சீவனென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். இவ்விரண்டுங் கற்பிதமானபடியினாற் சீவனுக்கு நித்தியத்துவஞ் சித்தியாது.

ச-ங்கை. சித்தியாமற்போனாற் போகட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். முத்தரானவர்கள் யாருமில்லாமற் போகவேண்டும் ஆதலால் அந்தக்கரணமும் பிரதிபிம்பமுஞ் சீவனென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-ங்கை. அதிஷ்டான சைதன்னியமும் பிரதிபிம்ப சைதன்னியமுங் கூடினது சீவனென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். கேவலஞ் சைதன்னியமாத்திர நிருவிகாரமானபடியினால் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதி விகாரலட்சணமான சீவத்துவஞ்சொல்லக் கூடாது.

ச-ங்கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்னியமு மந்தக் கரணமுங் கூட்டிச் சீவனென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். தர்ப்பணமும் தர்ப்பணவதிஷ்டானமுங்கூடிச்சீவனாகவேண்டும். அதுகளுக்குச் சீவத்துவம் வரவில்லை. ஆகையால் அதிஷ்டான சைதன்னியமும் அந்தக்கரணமுங்கூட்டிச் சீவனென்று சொல்லக்கூடாது. ஆதலால் அந்தக்கரணம் அதிஷ்டான சைதன்னியம் அந்தக்கரண பிரதி

பிம்ப சைதன்னியம் ஆகியமூன்றுங் கூட்டிச் சீவனென்றுசொல்லவேண்டும். இதுவுமல்லாமல் கர்த்ருத்வபோக்ருத்வாதி விசிஷ்டத்துவமே சீவத்துவம் ஆனபடியினால், கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வஞ் சித்திக்கும்பொருட்டு அந்தக்கரணத்துடன் கூடப்பட்ட சூட்சுமசரீரமும் அத்திபந்தம வேண்டும.

மேலும சூட்சுமசரீரந் தூலசரீரத்தை விட்டிராதபடியினாலும், அநதத தூலசரீர கோளகம விஞவாய் அவ்விந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களை ங் கிரகிக்குமவகைகள் கூடாதபடியிஞலும, பிராமணத்வாதி யபிமானமில்லாமற் கர்த்ருத்வங்கூடாது ஆனதிஞலுந தூலசரீரமும வேண்டும். அசங்கஞகிய வாதமாவுக்கு அஞ்ஞானமில்லாமல் சரீரத்துவய வத்தியாசங்கூடாது. ஆனதிஞலும, காரியங்காரணத்தை விட்டிராதபடியிஞலுங் காரணசரீரமுமவேண்டும. ஆகையாலதிஷ்டான சைதன்னியமும், பிரதிபிம்பசைதன்னியமும, சரீரத்திரயமும, இதுகளிடத்தி லத்தியாசமுங கூடிச சீவனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஈஸ்வரஞவ தாரென்னில்,

உ-ம். மாயையும், மாயாவதிஷ்டான சைதன்னியமும, மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமுங்கூடி யீஸ்வரனென்றுசொல்லபபடும்.

ச-கை. இமமூன்றுங்கூட்டி யேன் சொல்லவேண்டும்? கேவலம் மாயைக்கே யீஸ்வரத்துவஞ் சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். அபபோது ஆகாசத்திற்கு ஈஸ்வரத்வம வரவேண்டும். அப்படிகூடாததிஞற் கேவலமாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆகாசத்திற்கு உற்பத்திநாச மிருக்கிறபடியிஞல், ஈஸ்வரதவஞ் சொல்லக்கூடாமற் போஞலும அஞதியாயிருக்கப்பட்ட மாயைக்கு ஈஸ்வரதவஞ்சொலலலாமேயெனில்,

உ-ம். அததியந்தமாகிய அபாவனைக்கும் ஈஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அபாவனைக்கு ஈஸ்வரத்வங் கூடாதபடியிஞல் அஞதியாகியமாயைக்கு மீஸ்வரத்வஞ்சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அபாவனை பாவபதார்த்த மல்லாதபடியிஞலும், மாயை பாவபதார்த்த மாகையிஞலும் மாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம. சாதிகளும் பாவபதார்த்தமானதா லதுகளுக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அப்படிவராதபடியினுல் மாயை பாவபதார்த்தமானபோதிலு மதற் கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மாயை யனிர்வ சூன்னியமானதால் மாயைக்கு ஐஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். அனிர்வசன்யமான கிளிஞ்சல் வெள்ளிக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேணடும. அங்ஙனம வராதபடியினுல் அனிர்வசூன்யமான மாயைக்கு மீஸ்வரதவஞ சொல்லக்கூடாது. இதுவுமல்லாமல் ஈஸ்வரன் சேதனனுனபடியால் அசேதனமான மாயைக கீஸ்வரதவஞ சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனுல் கேவலம பிரதிபிமபததிற்கு ஈஸ்வரதவஞ் சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். மாயையில்லாமற் பிரதிபிமபமில்லையாதலால் அநதப் பிரதிபிமபததிற்கு மீஸ்வரதவஞ சொல்லககூடாது.

ச-கை. பிரதிபிமப நிமித்த மாயையை யங்கீகரித்துப் பிரதிபிம்பமாத்திரததுக் கீஸவரதவஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். மாயையில்லாமற் கேவலம பிரதிபிமபத்திற்குச சர்வக்ஞதவாதிகள் கூடாது. ஆனபடியினுலிநதப பிரதிபிம்பததிற்குமாததிர மீஸ்வரதவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அப்படியானுல் அதிஷ்டான சைதன்னியத்திற் கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில,

உ-ம். அதிஷ்டான சைதன்னியம நிருவிகாரமானபடியினுலும, கேவலம் நிருவிகார சைதன்னியததிற்குச் சகத் சிருஷ்டியாதிகள கூடாதபடியினுலு மதற்கு மீஸ்வரதவஞசொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அதிஷ்டான சைதன்னியமு மாயையுங்கூட்டி யீஸ்வரதவஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். ஆகாசம், ஆகாசசைதன்னிய மிரண்டுக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியினுல் மாயைக்கு மதிஷ்டான சைதன்னியத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மாயையும் பிரதிபிம்பமுங் கூட்டி யீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமே யென்னில்.

உ-ம். இரண்டுங் கற்பிதமாயிருக்கிறபடியினால் இதற்கீஸ்வரத்வ ஞ்சொல்லுவோமேயானால் நித்தியத்துவஞ் சித்தியாது.

ச-கை. சித்தியாமற்போனாற் போகட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரனுக்கு நித்தியத்துவம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டசுருதி யாதிகளுக்கு விரோதம்வரும் ஆதலால்மாயைக்கும் மாயாப்பிரதிபிம்பத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்னியத்திற்கும் பிரதிபிம்ப சைதன்னியத்திற்குமீஸ்வரத்வஞ்சொல்லலாமேயெனில்

உ-ம். கேவலம் பிரதிபிம்பமும், அதிஷ்டான சைதன்னியமும் நிருவிகாரமாகையினால நிருவிகாரசைதன்னிய மிரண்டுக்கும் விகாரமான ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலால் மாயையும், அதிஷ்டான சைதன்னியமும், மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமுங்கூட்டி யீஸ்வரத்வஞ்சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. இந்தப்படி சீவேஸ்வரானை யெங்கே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்னில்,

உ-ம். வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தில் நிரூபித்திருக்கின்றது.

இந்தப்படி சீவேஸ்வரானுடைய சொரூபத்தை விசாரித்தறிந்து சீவேஸ்வராதிகள் மாயாகற்பிதரென்று நிச்சயித்து, இவர்களுக் கதிஷ்டான பூதனாய் நிருவிகாரனாய் நிர்ச்சங்கனாய் நிரவயவனாய் சொயம்பிரகாசனாய் சர்வசாட்சியாய் விளங்கப்பட்ட பிரத்தியேகாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குருவினால் தெளிந்து சீவேஸ்வர பிம்பமும் பிம்பப்பிரதி பிம்பலட்சணமும் சுயசொரூப லட்சணமும் உபாதிபேதமும் தாரதம்மிய வத்தியாச தாரதன்மிய லட்சணங்களும் சம்சய விபரீதமற வெவனறிகிறானோ, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சீவேஸ்வரசோரூபநிரூபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது,

சித்தநிரோதநிருபகம்.

ச-கை. சித்தநிரோதமாவதேதென்னில்,

உ-ம். மனம் ஒருநிலையாயிராமல் சகலமான பதார்த்தமாயிருக்கிறபடியினால் தன்னுடன்கூடியிருக்கிற புருஷனையுமிகவுந் தாபப்படுத்தும். அதுபோய் ஒருவிஷயத்தில் விழுந்தால் அதைத்திருப்பவேகூடாது. மேலும் வேகமான வாயுவைத்திருப்ப வசமல்லாதுபோலும், கொலுசிலிருந்து விடுபட்டுப்போகிற மதயானையைத்திருப்ப வசமல்லாதுபோலும் மனதையுந் திருப்பி நிறுத்த வசமல்லவென்று அருச்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக் கேட்டதாகவும்; சமுத்திரத்தையுங் குடிக்கலாம், மேருவையும் பிடுங்கலாம், காட்டுத்தீயையும் விழுங்கலாம், காற்றையும் பிடித்துச்சுமையாய்க்கட்டலாம், சித்தநிரோதம் பெறுவதுமாத்திரம் வெகுபிரயாசமென்று ஸ்ரீராமருக்கு ஸ்ரீவசிட்டமுனிவர் உபதேசித்ததாகவும் கீதைவாசிட்டங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிசொன்ன வசிட்டமுனிவரே திரும்பவும் சித்தநிரோதம்வருவது வெகுசுலபமென்று நதிருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்.

இதைமறந்துவிட்டு உலகத்திற்சிலபேர் சித்தநிரோதங் கடினமென்ற வாக்கியத்தை மாத்திரம் பற்றிக்கொண்டு, யாருக்குஞ் சித்தநிரோதம் சர்வாதமனுய் வராதென்றே நிச்சயித்து, வேதாந்தவிசாரத்துக் கதிகாரிகளேயில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்ரீசற்குரு கடாட்சத்தினால் பிறிவுபடவறிவிக்க நன்றாயறிந்தும், பிறிந்தும் பிறிபட்ட பதார்த்தமில்லாமல் சித்தநிரோதம்வந்து முத்தரானவர்களும் அப்படியே உலகத்திற் சித்தநிரோதம்பண்ணவதிகாரிகளே யில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லைக்கேட்டுச் சிலர் பிரமைகொண்டார்கள். அவர்களது பிரமையைப் போக்கடிக்கிறநிமித்தம் அவர்களநினைவின்படியே சித்தநிரோதம் வருவது வெகுசுலப மென்பதைத் திருஷ்டாந்தபூர்வகமாய் நிரூபிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம. மனம பட்டிமாட்டைப்போ லொத்தது. அந்தப் பட்டி மாடு சார்வதா பயிரைக் குறித்துக்கொண்டே போகும். பிடித்துக் கட்டபபோனு லோடிப்போம். அதைப்பிரயாசத்தினல் பிடிததுககட்டி வீட்டுக்குள் கொண்டுவந்தாலும் அதின்முன் வைக்கோலாதிகளைப் போட்டாலும் அதுகளை முகநதுவிட்டு முன்மேய்நத பயிர்களையே சிந்திததுக்கொண்டிருக்கும.

பிற்பாடு அவிழ்த்துவிட்டால் திருமபவும் அந்தப்பயிரை நாடிக்கொண்டே போய்விழும. மறுநாளு மிந்தப்படியே பிடிததுக்கட்டி வீட்டுககுள் வைக்கோல் தவிடு முதலானதுகளபோட்டாலும அதைச் சற்றுநேரந தின்றுவிட்டுப் பிறகு எப்போதுமபோ லநதபபயிரையே சிநதித்திருக்கும. இநதபபிரகாரம நாள்தோறும் விடுவித்தும் கட்டுவித்துத் தீனிபோட்டும பழக்கிக்கொண்டு வரவர, வீட்டுத்திண்டி யப்பியாசமாய் வெளியிலோட்டிவிட்டாலும, அது தானே போனுலும மறுபடியும வீட்டுக்கேவரும். பிறகு அதையோட்டினுலும போகாது.

அநதப் பட்டிமாடு அபபியாசததினல் வீட்டுக்குள்ளே தானே கட்டுபபட்டதுபோல், இநதமனதையும அப்பியாசத்தினுலுமவயிராக்கியததினுலுமநிறுத்திக்கொளளலாம்.

ச-கை. அவ்வப்பியாசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நிததியமும தனக்கு அபீஷ்டமான மூர்த்தியைத் தியானமபண்ணவுட்காரநதால், அமமனம் அகமுகப்படாமல் முன்போலவே பகிர்முகப்பட்டு விஷயங்களிற்போய்விழும. அப்படி விழுகின்ற மனதைதத திருப்பித திருபபி யகமுகபபடுததி மூாததிசொரூபத்தில் நிறுததினுல் சற்றேநிற்கும. திருமபவும பழக்கபபடியே போய்விழும். மறுநாளிரண்டுநாழிகை, மறுநாள் நாலுநாழிகை, மறுநாள் எட்டுநாழிகை இநதப்படியே அப்பியாசப் படுததிக்கொண்டு வரவர, இநத அப்பியாசத்தினுல் முன்போடிய மனம ஒருமே நிறுததினுலு மங்கேநிற்கும. இதுவே யப்பியாசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ச-கை. வயிராக்கியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அனேக ஜன்மத்திற்செய்த விகிர்தகருமங்களெல்லா மீஸ்வரார்ப்பணமாகவே செய்துவருகிறபோது, அப்படி செ

ய்த புருஷனுக்கு ஒருஜன்மத்திற் சித்தசுத்திவரும். அத னலெந்தவிஷயத்திலுந் தோஷதிருஷ்டிவரும். அதனுல் பிரமலோகாதிகளும் நிரணிகரமா யெண்ணுகிற திடசித் தம்வரும். இதுவே வயிராக்கியமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட அப்பியாச வயிராக் கிய புருஷர்களுடைய சித்தம் சிரவணுதிகளி லெங்கே நிறுத்தினபோதிலும் அங்ஙனே நிலையாகநிற்கும்.

ஆதலால் சித்தநிரோதம் சர்வத்திரா கூடாமற்போனபோ திலும் ஈஸ்வராநுக்கிரகமும, குருகடாக்ஷமு முண்டான வாகளுக்கு அப்பியாச வயிராக்கியங்களினுல் வெகு சுல பத்திலுண்டாகும். ஆகையால் வேதாந்த விசாரத்திற் சாதன சதுட்டய சம்பன்னர்களாகிய வதிகாரிகளில்லை யென்று பிரமிக்கத்தேவையில்லை. இந்தவியாபாரத்தில் சித்தநிரோதக்கடினத்தையுஞ் சுலபத்தையும்விசாரித்து அப்பியாச வைராக்கியஞ் சமபாதித்த பூர்வகமாகவே சி ரவணுதிகள் பண்ணிச் சித்தநிரோதமபெற்று, ஆசாரிய ரால் பரஞானத்தைக் கரதலாமலகம்போற் பெற்றவனே வனே, அவனே கிருதகிருத்தியனுன சீவன்முத்தனென் று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல் லப்படுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம்.

சித்தநிரோதநிருபகம்
முற்றிற்று.

முப்பத்தோன்பதாவது,

தேகாத்மவைலக்ஷண நிருபகம்.

ச-கை. தேகேந்திரியாதிகளுக்கு மாத்மாவுக்கும் பேதலக்ஷணமா வதேதென்னில்,

உ-ம். தேகேந்திரியாதிகள் அநித்தியம், அசுத்தம், சடரூபம், துக்கரூபம, திரிசியம், சவிகாரம, நாநாரூபம், சாபேட் சை, அப்பிரகாசம, பரிச்சின்னம், சகம்பம், ஆதேயம், சாவயம, ஆதியந்தசகிதம், சுசாதி விசாதி சுகத பேத சகிதம், காரியம், குணம் என்று சொல்லப்படும்.

ஆத்மாவோவென்ருல் நித்தியம், சுத்தம், சித்ரூபம், சுகரூ பம், திருக்கு, நிர்விகாரம், ஏகரூபம், நிராபேட்சை, பிர

காசம், அபரிச்சின்னம், நிஷ்கம்பம், ஆதாரம், நிரவயம், ஆதியந்தரகிதம், சசாதிவிசாதி சுகத பேத ரகிதம், காரணம், நிர்க்குணம் என்று சொல்லப்படும்.

இந்தப்பிரகாரத்தில் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு மாத்மாவுக்குமுள்ள வைலக்ஷணியங்களை ஸ்ரீசற்குருமுன்னிலையில் நிரை நிரையாய் யூகபுத்தியினால் நன்றாய் விசாரித்தறிந்தவனெவனோ, அவனே சீவன்முத்தனென்றும், திடப்பிரக்ஞனென்றும சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சமசயமில்லை சித்தம்.

தேகாத்மவைலட்சணநிருபகம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது,

ஆத்மாநாத்மநிருபகம

சு-கை. சுருதியாதிகளில் ஆத்மாநாதம விவேகம்பண்ணவேண்டுமென்கிறபடி ஆத்மாவாவதேதெந்னில்,

உ-ம். ஸ்தூலசூட்சும காரணசரீரமான பஞ்சகோசங்களுக்கும் வெதிருத்தனாய் அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாய் நித்தியனாய் நிருவிகாரியாய் நிஷ்கிரியனாய் நிருபாதிகனாய் நிர்லேபனாய் நிச்சம்பந்தனாய் நிரந்தரியனாய் நிருமலனாய் அசங்கனாய் அனந்தனாய் அகர்த்தாவாய் அபோக்தாவாய் அசரீரியாய் அபபிராணனாய் அமனசனாய் அசலனாய் அபோதசுவரூபனாய் சுவயமபிரகாசனாய் சொபபிரகாசனாய் சுத்தனாய் சர்வக்ஞனாய் அசிததனாய் புண்ணியபாவத்தினாற் பரிசிக்கப்படாதவனாய் சர்வ சமபந்தனாய் சத்தியனாய் காலத்திரயத்திலும் பாத்தியனாய் பரமானந்த சொரூபனாய் விளங்கப்பட்டவனே யாத்மாவென்று சொல்லப்படும்.

சு-கை. அநாத்மாவாவதேதெந்னில்,

உ-ம். வியஷ்டி சமஷ்டி சொரூபமான தூலசூட்சும காரணசரீராதிப் பிரபஞ்சங்களே யநாத்மாவென்றுசொல்லப்படும்.

சு-கை. தூலசரீரமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பஞ்சீகிருத பூதகாரியமாய் பிராரததத்தினாற் சம்பாதிக்கப்பட்டதாய் சிவகாமங்களுக்குப் பலரூபமான சுகதுக்க

போகங்களுக் காசிரயஸ்தானமா யிருக்கப்பட்டதே தூல சரீரம் இதையே அன்னமய கோசமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. அன்னமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தாய்தகப்பன் புசிக்கப்பட்ட அன்னத்தினால் பிறக்கப்பட்டதாயும், தாய்தகப்பன் சுரோணித சுக்கிலத்தினாற் பிறக்கப்பட்டதாயும், பாலன்னத்தினால் விர்த்திபொருந்தினதாயும் இருக்கின்றதேகமே யன்னமயகோசமாகும். இந்தத் தூலமானது பிறப்பதற்கு முன்னும் மரணாந்தத்திலுமில்லாதபடியினாலும் பஞ்சமகாபூத காரியமாகையினாலும், கிரிசியமாகையினாலும், சடமாகையினாலும், பரிச்சின்ன மாகையினாலும், சுவர்கள்போ லிருக்கிறபடியினாலும் இது ஆத்மாவாக மாட்டாது.

அந்தச்சுவரைப் பார்க்கமாட்டாதவன் அந்தச் சுவருக்கெப்படி யன்னியனோ, அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலுந் தூலதேக திருஷ்டாவானவன் தூலதேகத்திற் கன்னியனென்றே விசாரித்து முமூட்சுவானவர்கள் தூலதேக சாட்சியும் சேதனனுமாகிய வாத்மாவே நானென்றறிய வேண்டும்.

ச-கை. இனி சூட்சுமசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அபஞ்சீகிருத பூதகாரியமான பதினேழவயவத்துடன் கூடி யிருக்கப்பட்டதே சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பதினேழவயவமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரியபஞ்சகம், கர்மேந்திரியபஞ்சகம், பிராணாதிபஞ்சகம் மனம் புத்தி இதுகளே பதினேழவயவமென்று சொல்லப்படும்; இது கோசத்திரயாத்மகமா யிருக்கும்.

ச-கை. கோசத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயமென்று சொல்லுவார்கள். இதிற் பிராணமயகோசமாத்திரம் பத்தவயவத்துடனிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அபஞ்சீகிருத பூதகாரிய பஞ்சமகா பூதங்களின் ஆதியாகிய ரஜோபாகத்திலிருந்து பிரத்தியேகம் பிரத்தியேக

மாய் கிரமமாகப் பிறக்கப்பட்ட வாக்காதியான கர்மேந்திரியமைந்தும், ரஜோகுண சமஷ்டியினுற்பிறக்கப்பட்ட பிராணாதி வாயுக்களைந்துங் கூடினது பிராணமயகோசமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. மனோமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆறவயவத்துடன் கூடியிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். முற்சொல்லிய அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாதியான சத்துவகுண பாகங்களினுற் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாய் கிரமத்துடன் பிறக்கப்பட்ட சுரோத்திராதியான ஞானேந்திரியமைந்தும், சத்துவகுண சமஷ்டியினுற் பிறக்கப்பட்டதாய் சமசயாத்மகமாய் அந்தக்கரணவிருத்திரூபமாயிருக்கிற மனமொன்றுங் கூடி மனோமயகோசமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. விஞ்ஞானமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அதுவு மாறவயவத்துட னிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். முற்சொல்லிய சுரோத்திராதியைந்தும், சத்துவகுண சமஷ்டியினுற்பிறந்து நிச்சயாத்மகமாய் அந்தக்கரண விருத்திரூபமான புத்தியொன்றுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசமென்று சொல்லப்படும். இந்தக் கோசத்திரயமும்லிங்கசரீரத்திலந்தர்ப்பூதம். இந்த லிங்கசரீரமும் திரிசியமாய் சடமாயிருக்கிறபடியினால் தூலசரீரத்தைப்போலவே யாத்மாவாக மாட்டாது.

ச-கை. ஆனாலிந்தலிங்கசரீரத்திற்குப்பூதகாரியமெப்படியெனில்,

உ-ம். இதற்கர்த்தஞ் சுருதியினாலேயே பூதகாரிய நிச்சயிக்கிறபடியினால் தூலசரீரத்தைப்போ லிதற்கும் திரிசியத்துவமுஞ் சடத்துவமும் பரிச்சின்னத்துவமும் விகாரங்களும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. அந்தத் தூலதேக வபிஷ்டாவானவன் தூலதேகத்திற் கெப்படி யன்னியனோ, அப்படியே இந்த லிங்கதேக வபிஷ்டாவாகிய நான் இந்தலிங்கதேகத்திற் கன்னியனென்றும், இதற்குச்சாட்சியாகிய வாத்மாவே நானென்றும் முமுட்சுக்க ளறியத்தக்கது.

ச-கை, காரணசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தூலசூட்சும சரீரத்துவயத்திற் கேதுவாய் ஆதியாய் அநிர்வசன்னியமாய் சடமாய் மோகாத்மகமாய் ஆத்மாவேயாசிரயமானதாயிருக்கிற பிரம வாவாரகமான வஞ்ஞானமே காரணசரீரமென்று சொல்லப்படும். இதற்கேயானந்தமயகோச மென்றுபெயர்.

ச-கை. ஆனந்தமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரியமோதப் பிரமோத விர்த்திமத்தும் அந்தக்கரண வுபசர்ச்சனமும் ஆகிய விவையே ஆனந்தமயகோச மென்னப்படும்.

ச-கை. பிரியமோதப் பிரமோத விர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இஷ்டமான வஸ்துவைப் பார்த்தமாத்திரத்தில்வந்த சந்தோஷமே பிரியம்; அவ்வஸ்து லபித்தபின்புவருகிற சந்தோஷமே மோதம். அவ்வஸ்துவை யனுபவித்தபின்பு வருகிறசந்தோஷமே பிரமோதமென்று சொல்வார்கள்.

ச-கை. இவ்வஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத்வமெப்படியென்னில்,

உ-ம். நான் அஞ்ஞானி, சடன், மோகிதன், அசத்தனென்று சமஸ்த பிராணிகளாலும் அஞ்ஞான மனுபவிக்கப்படுகிறபடியினாலே பாவரூபத்வம்.

ச-கை. திரிசியத்துவ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சடத்துவமும், மோகத்துவமும் நிச்சயிக்கிறபடியினாலும் காரணசரீரமுஞ் சரீரமானதினாலுந் தூல சூட்சுமம் போலவே சடமானபடியினாலும் கடகுட்டியாதிகள் போலவே யாதமாவாகமாட்டாதபடியினாலும் நானஞ்ஞானி, என் அஞ்ஞானமென்னை வாதிக்கின்றது, என் அஞ்ஞானம் முன்பின்தோற்றுமறப் பண்ணுகின்றதென்று சாட்சியினா லறியப்படுகிறபடியினாலும் இவ்வஞ்ஞானத்திற்குத் திரிசியத்துவமுண்டாகும். இப்படிசொல்லப்பட்ட யுத்தியினாற் பஞ்சகோச சரீரத்திற்கு அனாத்மத்வஞ் சித்தித்தது.

இந்தச் சரீரத்திரயத்திற்கும் விலட்சணனாகிய பிரத்தியேகாத்மாவே தானென்று முமுட்சுக்கள் நிச்சயித்துக்கொள்ளத்தக்கது. பஞ்சகோசாத்மகமாகிய சரீரத்திரயத்துக்கு மாத்மத்வங் கூடாதபடியினால் தேகேந்திரியாதி விலட்சணனாகிய வாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குரு சங்

நிதானத்தில் எவன் சந்தேகவிபரீதமின்றி விசாரித்தறி கிறானோ, அவனே ஜீவன்முத்தனுஞ் சகல சாஸ்திர சம் பன்னனுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமா திகளிற்சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லைசித்தம்

ஆத்மாநாத்மநிருபகம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது,

அவஸ்தாத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. அவஸ்தாத்திரயமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி யென்று மூன்றுவிதம.

ச-கை. சாக்கிரமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களினாற் சத்தாதி விஷயஞான மெந்தமட்டும வருகின்றதோ, அந்தமட்டுஞ் சாக்கிரா வஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் தூலசரீரத்தி லபிமானிக்க ப்பட்ட வாத்மாவை விசுவன், வியவகாரிகன், சிதாபாச ன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்றுபெயரபபடி வநததென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தத்தினு மபிமானிக்கின்றபடியினால் விசுவனென் றும், சமஸ்தவிவகாரமும பண்ணுகிறபடியால் விவகாரிக னென்றும், சித்துப்போலவே தோற்றப்பட்டுச் சித்துல ட்சணமில்லாதபடியினால் சிதாபாசனென்றும் பேர்வந்த து. இநதத் தூலசரீரமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தி னலிரண்டுவிதம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். சாக்கிராவஸ்தையில் தூலசரீர சமஷ்டியில் அபிமானிக் கப்பட்ட வாத்மாவை விராட்டு வைசுவானரன் வைராஜ சன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்றுபெயரபபடி வந்ததென்னில்,

உ-ம். நானாவிதமாய்த் தோற்றுகிறபடியால் விராட்டென்றும், சமஸ்த பிராணிகளிடத்திலும் நானென்றபிமானஞ்செய் வதினால் வைசுவானரனென்றும், விசேஷமாய்த் தோற் றுவிப்பவனாதலால் வைராஜசனென்றும் பேர்வந்தது.

ச-கை. சொப்பனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர வாசனையாற் பிறக்கப்பட்ட விஷயத்துடன் கூடின ஞானமே சொப்பனவவஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவைத் தைசதன் ப்ராதிபாதிகன் சொப்பன கற்பிதனென்று சொல்லப்படும.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில,

உ-ம். தேஜோமயமான அந்தக்கரண விருத்தியுடன் கூடிக்கொண்டிருப்பதால் தைசதனென்றும, தோற்றுகின்றகாலத்தில்மாத்திரமிருப்பதால் பிராதிபாதிகனென்றும், அஞ்ஞானகாரியமான நித்திராசத்தியினுற கற்பிக்கப்பட்டுச் சொப்பனத்தை யபிமானிக்கப்படியினுல் சொப்பன கற்பிதனெனறும பெயர்வந்தது. இந்தச் சூட்சுமசரீரமும் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தினு லிரண்டுவிதம.

ச-கை. அஃதெப்படி யெனனில,

உ-ம். சொப்பனுவஸ்தையில சமஷ்டி சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவை இரணியகாப்பன், சூத்திராத்மா, பிராணனென்றுசொல்லப்படும.

ச-கை. இமமூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம. ஞானசத்தி யுண்டாயிருப்பதால இரணிய கர்ப்பனென்றும, நானுவித மணியினிடத்தில் சூத்திரங் கோத்தது போல நானுவித பிரபஞ்சங்களிலு மனுசூதனுயிருப்பதால சூத்திராத்மாவென்றும, கிரியாசத்தியுடன் கூடியிருப்பதினுல் பிராணனென்றும பெயர்வந்தது.

ச-கை. சமஸ்த விஷய ஞானங்களு மிலலாதிருக்கின்றதெதுவோ அதுவே சுழுத்தியவஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் காரண சரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவைப் பிராஞ்ஞன், பாரமாத்திகன், அவிச்சின்னனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம. சொப்பிரகாச சொரூபனுகையால் பிராஞ்ஞனென்றும், அவஸ்தாத்திரயத்தி லனுசூதனு யிருக்கிறபடியால் பாரமாத்திகனென்றும், தேகேந்திரியாதி யுபாதியினுற்பரிச்சின்னனுகியபடியால் அவிச்சின்னனென்றும பேர்வந்தது. இந்தக் காரண சரீரமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தினுலிரண்டுவிதம.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியவஸ்தையில் சமஷ்டி காரணசரீரத்திலபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவை ஈஸ்வரன் அந்தரியாமி அவ்வியாகிருதன் என்றுசொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த பிராணிகளேயுஞ் சிருஷ்டிக்கிறபடியினு லீஸ்வரனென்றும், சமஸ்தபிராணிகளிருதயத்திலுமிருந்துபிரேரிப்பிக்கிறபடியினுல் அந்தரியாமியென்றும, நாமரூப ரகிதமாயிருக்கிறபடியால் அவ்வியா கிருதனென்றும் பேர் வந்தது. இதுவே விபட்டி சமட்டி சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியவஸ்தாத் திரயங்களுக அபிமானிகளுமாகும்.

ச-கை. இந்தச் சரீரத்திரயங்களுக் கன்னியமாய் முப்பத்தாறுதத்துவங்களிருக்க, அதுகளைச்சொல்லாமற் சரீரத்திரயங்களைமாத்திரஞ் சொன்னதேதென்னில்,

உ-ம். அந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களு மிந்தச் சரீரத்திரயத்தி லந்தர்ப்பூதமா யிருக்கிறபடி யினுல், இதுகளைச்சொன்னபோதே அந்தத்தத்துவங்களேயுஞ்சொன்னதாயிற்று.

ச-கை. ஆயினும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆகாசாதிபூதமைந்தும, சத்தாதிவிஷயமைந்தும், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய மைந்தும, வாக்காதி கன்மேந்திரியமைந்தும், பிராணுதி வாய்வுக்கள்பத்தும், மனுதி நான்கும், அஞ்ஞானமொன்றும, பசுவாகிய சீவனென்றும் கூடினது முப்பத்தாறு தத்துவங்களென்று சொல்லுவார்கள். இந்தத தத்துவங்களுக்கெல்லா மன்னியமாய் விளங்குவது ஜகத்காரண பூதமாகிய பரமாத்மாவான பரப்பிரமமென்று சொல்லப்படும்.

இந்த முப்பத்தாறு தத்துவமு மிருபத்துநான்கு தத்துவத்திலந்தர்ப்பூதமென்று நிச்சயித்து இருபத்துநான்கு தத்துவமென்றுஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இப்படி சொல்லப்பட்ட வவஸ்தாத் திரயங்களேயுஞ் சரீரத்திரயங்களேயும் ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையில்விசாரித்து அகண்ட சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பிரத்தியேகாத்மாவே நானென்றறிகிறவனெவனே, அவனே பிரமவித்தென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அவஸ்தாத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது,

பிரளயசொரூபநிரூபகம்.

ச-கை. பிரளயசொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நித்தியப்பிரளயம், அவாந்தரப்பிரளம், தினப்பிரளயம், பிரமப்பிரளயம், அத்தியந்தப்பிரளயம் மென்றைந்துவித மாயிருக்கும்.

ச-கை. நித்தியப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தபிராணிகளுடைய சுழுத்தியே நித்தியப்பிரளயம்

ச-கை. அவாந்தரப் பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கிருதயுகம் திரேதாயுகம துவாபரயுகம் கலியுகம் ஆகிய அவ்வவ் வாதிபத்தியம் வருகிறமட்டும் அவாந்திரப் பிரளயமென்று சொல்லப்படும். பிரமதேவருடைய மத்தியானத்தில் பதினுன்கு அவாநதிரப்பிரளயம்வரும். அதுகளுக்கு நைமித்தியப் பிரளயமென்றும் மனுவாந்தரப் பிரளயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அதற்குள் யுகப்பிரளயம் அந்தர்பூதமாயிருக்கும்.

ச-கை. தினப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமதேவருடைய சுழுத்தியே தினப்பிரளயம்.

ச-கை. பிரமப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. பிரமதேவருடைய நாசவவஸ்தை. அவ்வவஸ்தையில் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சங்கள் சர்வாத்மனுயில்லை. அஞ்ஞானமாத்திர மிஞ்சியிருக்கும். அதற்கு மகாப்பிரளயமென்றும், பிராகிருதப் பிரளயமென்றும், மகாசுழுத்தியென்றும மூன்றுபெயர்.

ச-கை. அத்தியந்தப் பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். முத்தி; அவ்வவஸ்தையில் அஞ்ஞானஞ் சர்வாத்மனுயில்லை இப்படி பஞ்சப்பிரளயங்களையும் ஸ்ரீசற்கு முன்னிலையில்விசாரித்து இதுகளுக்கெல்லா மாதாரமாய் அனுரூதனுய் அசங்கனு யிராநின்ற வாத்மாவே! நானென்று எவனறிகிறானே, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரளயசோரூபநிருபகம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது,

வேதாந்தவெதிருத்தமனனநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் வேதாந்த சாஸ்திர வெதிருத்தர்களாகிய சில வித்துவான்களும, லௌகீகர்களும், சில பாமரர்களும், ஆகிய இவர்கள் ஆபாச சாஸ்திர புராணதிகளைக்கேட்டு, அவற்றி னபிப்பிராயந் தெரியாமல் அதுகளையே சத்தியமென்றெண்ணிப் புத்திராளுண்டானவர்களுக்கே இகபரசவுக்கிய முண்டென்றும், புத்திராளில்லாதவர்களுக்கு இகலோக பரலோக துக்க முண்டென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக்கேட்டு யதார்த்தமென்றெண்ணிப் பிரமைகொண்டவர்களுடைய பிராந்தி நீங்கும்படி புத்திராளுண்டானவர்களுக்கே யதிகதுக்கமென்று சொன்ன பிரபல சுருதிவாக்கியங்களை விசாரித்து முமூட்சுவானவர்கள் அந்தப் புத்திராதிகளிடத்திற் பிரியங்களை விட்டுவிட்டு, ஆத்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்திலேயே பரமப்பிரீதியாய் சதாநிஷ்டனா யிருக்கவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியினால் புத்திராளுண்டானவர்களுக் கதிகதுக்கமென்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம். புத்திரனில்லாத தாய்தந்தைகள் புத்திரசோகங்கொண்டு சாஸ்திரிகளையழைத்து, சுவாமீ! எங்களுக்குப் புத்திரனில்லாமையாற் கதியில்லையென்று புராணதிகளிற் சொல்லுகின்றதே. அந்தத் தோஷநீங்கப் புத்திரனுண்டாகும் வகை சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க,

அவர்களும் சந்தோஷகரமாய் நீங்கள் புண்ணியதீர்த்தயாத்திராதி விரதாதிகளை யனுஷ்டிதத்தீர்களானாலுங்களுடைய பாவநீங்கிப் புத்திரோச்சவ முண்டாகுமென்றுசொல்ல; அந்தப்படியே தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய விரதாதிகளைப் பிரயாசைவகித்து வெகுநாளனுஷ்டித்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினாலுந் துக்கம்; அப்படியிருக்கத் தெய்வகதியாய் ஒருகாலததிற் கர்ப்பமுண்டாகி அஃதுங் கர்மசம்பந்தத்தினாற் சேதப்பட அதனாலுந்துக்கமே; திரும்பவுந் தெய்வகதியாய்க் கெர்ப்பந்தரித்துப் பத்துமாதஞ் சென்றபிறகு பிரசவகாலத்திலுந் துக்கம்; பிரசவித்தபிறகு ம

ந்திராதி ஔஷதாதி தேவதாதி பிரார்த்தனைகளினாலுந் துக்கப்பட்டவர்களாய் புத்திராபேட்சையினாற் பிராண ஹானி யெங்கே நேரிடுகிறதோவென்று தாபப்படுவதினாலுந் துக்கம்; மாநதம் சுரம் பட்சிதோஷ முண்டாதலினாலும் சதாதுக்கம்; இதுகளுக்கெல்லாந் தப்பிப்பிழைத்தால் வித்தியாப்பியாசாதிகளினால் துக்கம்; அப்படி வித்தை வந்தபின்னும் விஷயவிசசை சம்பநநாதி துர்நடத்தைகளினாலதிகதுக்கம்

பின்னும் விவாககாரிபாதி செலவுகளினாலும் அப்படி விவாகமாகிக் குழநதைகளாதிகரித்து தரிததிரபபடுவதினாலுந் துக்கம்; ஒருவேளை தரிததிரநீங்கி யயிசுவரியம வந்தகாலததிலும இந்தப புததிராளுடைய ஐசுவரிய வாரோக்கியசமபததைக் கூடவிருநததனுபவியாமல் தாய்தந்தைகளாகிய நாம் செததுபபோகிறோமே யென்பதில் அதிகதுக்கம்; இநதப்பிரகாரம புத்திரா ளுண்டானவர்களுக்குச் சார்வதா துக்கமேயன்றி, அநதபபுததிரர்களாலிகலோக பரலோக சவுக்கியம எள்ளளவுமில்லை.

இது வீணை பிராந்தியென்று நன்றாய் விசாரித்து முமுட்சுவானவர்கள் புத்திரகளததிராதிக ளிடத்திலிருக்கும் பிரியமோதப பிரியத்தைச சர்வாதமனாய் விட்டுவிட்டு, அருளே திருமேனியாகிய ஆசிரியர் முன்னிலையில் விவேகித்து சார்வதா ஆத்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்திற் பரமப்பிரீதிவைததுச் சதாநிஷ்டனாயிருக்கவேண்டுமென்கிற வேதாநத சிததாந்தத்தைத் தெளிந்தவனெவனோ, அவனே மெய்ஞ்ஞானியென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

வேதாந்தவேதிருத்தமனனநிருபகம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது,

பிரியத்துவநிரூபகம்.

ச-ங்கை. உலகத்திற் பிரியத்துவமாவதேதென்னில்,

உ-ம். திரவியம், அந்தத்திரவியத்திலும் புத்திரனேபிரியம்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். புத்திரன் ஓர் அகருத்தைச்செய்ய அவனை ராஜன் தண்டனை பண்ணத் தொடங்கினால் அதற்கு வேண்டிய திரவியஞ் செலவானபோதிலு முன்பின் பாராமற் செலவழித்து புத்திரனை விடுவிக்கிறபடியினால் திரவியத்திலும் புத்திரனே பிரியவஸ்துவாகும். இந்தப்புத்திரனிலுந் தனது சரீரமேபிரியம்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். புத்திரன்செய்த குற்றங்கண்டு ராஜன் தகப்பனைப் பிடித்து தண்டிக்கத் தொடங்கினால் புத்திரனைக் காட்டிக்கொடுத்து, எனக்குமவனுக்குஞ் சம்பந்தமில்லையென்று தகப்பன் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறபடியினால், புத்திரனிலுந் தன் சரீரமேபிரியமாகும். இந்தச் சரீரத்திலும மிந்திரியமே பிரியம்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒரு புருஷன் ஒரு தகாதகாரியஞ்செய்ய அதற்கு ராஜன் கண் காது மூக்குகளை யறுக்கத்தொடங்கினால் அப்போது தன் அங்கத்தி லேதாவதறுக்கக்கொடுத்து இந்திரியங்களைத் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறபடியினால் சரீரத்திலு மிந்திரியமே பிரியமாகும். இவ் விந்திரியத்திலும் பிராணனே பிரியம்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்;

உ-ம். ஒரு புருஷன் குற்றஞ்செய்து அவனையரசன் பிராணசேதம பண்ணத்தொடங்கினால் இந்திரியங்களையாவது கொடுத்துப் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறபடியால், இந்திரியத்திலும் பிராணனே பிரியமாகும். இந்தப் பிராணனிலும் ஆத்மாவே பிரியம்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருபுருடன் தான் தேவனுகவேண்டுமென்று பரலோகத்தையபேக்ஷித்துக் கங்காப்பிரவேசம்பண்ணிப் பிராணனை விடுகிறபடியினுல் பிராணனிலும் ஆத்மாவேபிரியமாகும்.

இந்தப்படி ஸ்ரீசற்குரு சன்னிதானத்தில் நன்ருய் விசாரித்துப் புத்திர மித்திர களத்திராதி தேகேந்திரிய பிராணுதிகளுந் துக்கசொரூபமென்றறிந்து அதுகளிடத்திலிருக்கிற பிரியாபிமானங்களை விட்டுவிட்டு, நீங்காப் பிரியத்துவமாகிய வாத்மாவே தானென்று அவ்வாத்மாவினிடத்திலெப்போதும் பிரியம்வைத்திருக்கிறவ னெவனே, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தப.

பிரியத்துவநிரூபகம்

முற்றிற்று

நாற்பத்தைந்தாவது,

மகாவாக்கியநிருபகம்.

ச-ஙை. சுருதியாதிகளில் மகாவாக்கிய ஜெனனியஞானமே ஞானமென்றும் மற்ற ஞானமெல்லாங் குருஞானமென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியினுல மகாவாக்கியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. கூர்மையான புத்திசாதகமிருந்தால் மோக்ஷலட்சுமியை வெளிதிறக்கூடலாம் உலகத்தில் யாருக்காகிலும் பிரயாசையில்லாமல் புழுதியிலமிழ்ந்துகிடக்கிற மாணிக்கமகப்பட்டால் அதைப் பத்தனம்பண்ணுவார்களன்றி லேசாய் விட்டுவிடமாட்டார்கள். மருக்கன்செடியில தேன் குடங்குடமாயகப்பட்டால் காடுகள்தோறும்போய் வீணுய் அலைந்து திரியமாட்டார்கள். அதுபோல முமுட்சுக்களும் மகாவாக்கியார்த்த விசாரஞானமிருக்கச் சரியையாதிகளையபேக்ஷித்து வீணுகாவில அலைந்து திரியமாட்டார்கள்.

ச-கை. ஆனுல அந்த விசாரிக்குமுறைமை யெப்படியென்னில்,

உ-ம. அநேக ஜன்மாந்தரங்களி லீஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்யப்பட்ட நித்திய நைமித்திய கன்மங்களினுலும் சகுணவுபாசனையினுலும் சித்தசுத்தியுண்டாகி மனுஷலோகமுதல் பிரமலோகபரியந்தமான சர்வமும் அநித்தியமென்

றாத துக்கமென்றுணர்ந்து, இந்த ஞானமடையாத துக்கமான சம்சாரத்திற்குப்பயந்து நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்க சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்வமென்கிற சாதன சதுஷ்டயமும் இப்பிறவியிலுண்டானவனுடைய, இந்த தேகத்திலேதானே பிரயாசையில்லாமல் முத்திசாதனையைக் கூடுகிறமாதாக்க மிருக்க, நாம் விருதாவாகப் பற்பலவிதப் பிறவிய ஜனனமரணக்குழிகளில்விழுந்து, ஏன் இப்படிப் பரிதவிக்கவேண்டும்? தேகம் விழுந்துபோனபிறகு முத்தியுண்டாகுமென்பதற்கு பிரமாணமே காணோம், இந்த சரீரத்திலேதானே முத்திசுகத்தைத் தானுபவிக்கச்சொல்லாது போனால், இந்தப்போணிபோல் முத்தியுண்டென்று சொல்லுகிற ஆசாரியர்களை நம்பிச் சேவைபண்ணுகிறவர்கள் இந்தச் சம்சார சமுத்திரத்தைத் தப்பமாட்டார்போலிருக்கிறார்கள்.

ஞானதிருஷ்டியினாலே தங்கள்தங்கள் சந்தேகமுற்றுநீங்கி அந்தக்கணமே பிரமசத்தியைப் பட்டப்பகலாக நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட சற்குருசேவையினாலே இந்தச் சம்சாரதுக்கம் நீங்குமென்பதில் சந்தேகமில்லையென்று நிச்சயங்கொண்டு, சம்சாரத்திலிருந்து மில்லாமல் விடுபட்டவரும், ஞானவயிராக்கிய முடையவரும், பிராணாயாமாப்பியாசத்தில் ரமித்திருக்கிறவரும், சமாதிரோகாதிரகிதரும், தானென்று ஈஸ்வரனென்றென்கிற நினைப்பாவ மில்லாதவரும், விதிமார்க்கமாய் கோடானுகோடி சற்சனங்களைப் பண்ணுகிறவரும், அப்படிசெய்தபோது மவற்றிற்பற்றின்றியிருப்பவரும், ஒருக்காலுஞ் சொரூபானந்த நிலை மறவாதவரும், அந்தரங்கபக்கினரும், நினைப்பு மறப்பில்லாதவரும், தப்பாய்ப்பட்ட அபக்குவர்களையும், ஒரு நிமிஷமாத்திரத்தில் தமது சந்நிதான விசேஷத்தினாலே பரிபக்குவப்படுத்திப் பரஞானத்தைக் கொடுத்தருளப்பட்ட மகாத்மாவுமாகிய ஞானாசிரியரெங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிறாரோவென்னுந் தேட்டரவுடன் அகத்தில் விரத்தியையும், புறத்தில் ஆராதனைக்குரிய பத்திரபுஷ்பாதி வஸ்துக்களையுங் கைப்பற்றிக்கொண்டு,

காடு நாடு மலை குகை முதலிய ஸ்தானங்களெல்லாஞ் சுற்றித்திரிந்து ஓரிடத்தில் சமஸ்த வேதாந்தசாஸ்திர பூரண

க்கியரும், சொப்பிரகாச வானந்தமே திருமேனியாயெ ழுந்தருளி விளங்கப்பட்ட வனுபவசிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீ சற்குருவைக்கண்டு சரணாகதியென்றடைந்து, அடியற்ற மரம்போல்விழுந்து சாஷ்டாங்க பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க முதலிய நமஸ்காரங்கள்செய்து ஆனந்தபரவசனா யெழுந்துநின்று, கைகட்டி வாய் பொத்திக்கொண்டு, சைதன்யம், சாஸ்வதம, சாந்தம், வியோமாதீதம், நிரஞ்சனம், நாதபிந்துகளாதீதம், தஸ்மை ஸ்ரீ குரவேநமா என்று பலவாறாகத் துதித்து,

ஓ சுவாமீ! கிருபாநிதி! அடியேன் சம்சாரபந்தத்தி லுண்டான தாபத்திரயங்களினின்று நீங்கி, இந்தச் சரீரத்தில் தானே பிறப்பிறப்பில்லாத மோக்ஷானந்தத்தைப்பெறும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். அதுகேட்டு அவ்வாசிரியரும் கிருபைகூர்ந்து அப்படியேநல்லதென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து, அவனையாதரித்துச் சிலகாலந் தமது சந்நிதானத்திலிருக்கும்படி செய்தருளிய பிற்பாடு ஆலசியன், நிஷ்டூரன், குருசேவை, வஞ்சகன், ஸ்தம்பன மாதிமாரண மந்தமான அஷ்டவித கர்மங்களைச செய்கின்றவன், விஷயாசத்தியுடையவன், பாஷாண்டமதஸ்தன், சோம்பன், பொய்யன், ஞானசோரன், சாரவிசாரன், கோபன், மூர்க்கன், டம்பன், கோளன், காமுகன், சித்தசுத்தி யில்லாதவன், அனாசாரன் ஆகிய இவர்களைத்தள்ளி ஞான வயிராக்கிய யுத்தன், சீவபாவமில்லாதவன், சித்த சுத்தியுடையவன் ஆசாரன், சத்தியன், திடவிரதன், குருபத்தியுள்ளவன் ஆகிய இவர்களுக்கே யுபதேசிக்கவேண்டுமென்றும்,

அனதிகாரிகளும் மோட்சவிச்சையுண்டாய் வருவார்களானால், அவர்களையும் தமது சந்நிதான விசேஷத்தினால் லோகத்தைப் பொன்னாகச்செய்கின்ற பரிசனவேதிபோலக் கிருபாலோசனத்தினால் தரிசனவேதிசெய்து பரிபாகப்படுத்தி மந்திரபாவ தியானயோகங்களினா லவர்கள் சித்தத்தை நிருமலம்பண்ணி, அத்தியாரோப வபவாத யுத்திகளையும், அத்துவாவிருத்திலட்சணை, தடஸ்தலட்சணை, சொரூபலட்சணையாகிய லட்சணாத்திரயங்களை கிரமமாகவெடுத்துப் போதித்துத் தேகாதியனாத்ம புத்தி

யைபேதிபண்ணி, நீயே பரப்பிரமமென்றுள்ளபடி சகல சம்சயமுமறக் குருசாம்பிரதாயக் கிரமத்தினால் சொரூப ஞானத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றும், சொல்லுகின்ற வுபதேசக்கிரமவிதிப்படி தம்மையடைந்த சீடனது பக்குவத்தைத் தினேதினே பரீக்ஷித்து அதிதீவிரபக்குவனென்றறிந்து உத்தேசம், இலக்ஷணம், சோதனையோடுங்கூடிய மகாவாக்கியத்தை யனுக்கிரகஞ்செய்யும்படி திருவுளங்கொண்டு அவனது சஞ்சிதகன்மமெல்லாம் அடியோடறும்படி ஆமைபோற் றிருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து, ஆகாமிய கன்மமெல்லா நீங்கும்படி பீனைப்போற் கிருபாதிருஷ்டியைத்தந்து, பிராரத்தகன்மமும் பிரமானந்த ரசமாய் ரமிக்கும்படி பறவைபோல் அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்து, பஸ்மதவசமிட்டு விதிநிஷேத ரகிதமாகிய சாமவேத மகாவாக்கியார்த்தத்தை யுபதேசஞ்செய்தருளினார்.

ச-கை. ஆனால் அத்தியாரோபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ரச்சு, சுத்திகை, ஸ்தாணுவாதியில திரயத்திலில்லாத சர்ப்ப ரஜித சோராதி கற்பிதம்போற் சத்ரூபப் பிரமத்திலில்லாத மாயாப் பிரபஞ்ச கற்பிதமே அத்தியாரோபம்.

ச-கை. அபவாதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இது சர்ப்பமல்ல, ரச்சுவே; இது ரசிதமல்ல, கிளிஞ்சலே; இது சோரனல்ல, ஸ்தாணுவேயென் றறிவிப்பது போலும்; ஒரு விருட்சத்தில் இலை, பூ, பிஞ்சு, காய், பழம், பட்டை, நார், வேர், கிளை, கொம்பு, ருசிகளாகிய இதுகள் பேதமானாலும் காரணமாகிய வித்து ஒன்றேயென்றறிவிப்பதுபோலும் இது பிரபஞ்சமல்ல, பிரமமேயென்றறிவிப்பது அபவாதமாகும்.

ச-கை. ஆனால் அத்துவாவிருத்தி லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தேகாதி யனாத்ம வர்க்கங்களை யுத்தியினால்பேதிபண்ணி, நின்ற ஆத்மாவை யறிவிப்பதே அத்துவா விருத்தி லட்சணை.

ச-கை. தடஸ்தலட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்தின்மேல் சந்திரனிருப்பா னென்பது போலப் பூதாதி ஜகத்காரணங்கொண்டு ஆத்மாவை யறிவிப்பதே தடஸ்தலட்சணை.

வாசுதேவமனனம்.

ச-கை. சொரூபலட்சணையாவதேதென்னில்,

உ-ம். பிரகாச சொரூபமே சூரியனென்பதுபோல ஆத்மாவினி ஜசொரூபமறிவிப்பதே சொரூபலட்சணையென்று சொல்லப்படும். இதுவுமல்லாமல் அந்த மகாவாக்கியார்த்த விசாரத்தினாலுண்டாகிற கூடஸ்த பிரமாயிக்ய ஞானமே மோட்சமென்று சகலவேதாந்த சாஸ்திரங்களிலுஞ்சொல்லப்படுகின்றது, பெரியோர்களுடைய வனுபவமும் நமது சுவானுபவமும் அதுவேயாகும்.

ச-கை. ஆனாலடியேனுக்கு அந்த மகாவாக்கியத்தை யுபதேசித்துக் கூடஸ்தபிரமாயிக்ய ஞானத்தையும் நன்றாய் சமசய விபரீதமறும்படி யனுக்கிரகஞ்செய்தருளவேண்டும். ஆயினும் அதற்கு மகாவாக்கிய மென்கிற சிலாக்கியமேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். வேதத்தில் விதிவாக்கியம், நிஷேதவாக்கியம், அவாந்தர வாக்கியம், அபதவாக்கியம் என்றுசொல்லப்படுகிற வாக்ய சதுஷ்டயத்தில் அபதவாக்கியம் அவாங்மனோகோசரமாயிருக்கிற சைதன்யவஸ்துவைக் கரதலாமலகம்போற் காட்டுகிறபடியினாலே அதற்கு மகாவாக்கியமென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. மற்றமூன்றில் விதிவாக்கியமாவதேதென்னில,

உ-ம். பிராமணனைக்குறித்து காலமாலைகளி லனுஷ்டான சந்தியாவந்தனைகளும், மரணபரியந்தம் அக்கினிஹோத்திரமும் பண்ணவேண்டுமென்கிறது விதிவாக்கியம்.

ச-கை. நிஷேதவாக்கியமாவதேதென்னில்,

உ-ம. சுராபானாதிகளைப் பண்ணக்கூடாதென்கிறது நிஷேத்தவாக்கியம்.

ச-கை. அவாந்தரவாக்கியமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஜோதிஷ்டோமாதிகளைப் பண்ணினால் சீவனுக்குச் சொர்க்காதிபலனுண்டாகுமென்றது அவாந்தர வாக்கியம். இம்மூன்றுவாக்கியமும் அதுபோலப் பிரத்தியேகாத்ம சொரூபத்தைத் தெரிவிக்கமாட்டாது. ஆதலால் அதற்கு மகாவாக்கியமென்பது பிரமாணசித்தமே.

ச-கை. காண்டத்திரயமென்று சுருதிகளிற் சொல்லப்படுகிற தேதென்னில்,

உ-ம். கன்மம்,உபாசனை,ஞானமஎன்றுமூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. கன்மகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதபுருஷனுடைய நாபிக்குக்கீழ் சொர்க்கலோகபரிய ந்தங் கன்மகாண்டம்.

ச-கை. உபாசனுகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதபுருஷனுடைய நாபிக்குமேல் கழுத்துக்குக் கீழ்ப்பி ரமலோகபரியந்தம உபாசனுகாண்டம்.

ச-கை. ஞானகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதபுருஷனுடைய கழுத்துக்குமேல் சிரசுபரியந்தம் ஞானகாண்டம; அந்த ஞானகாண்டத்தில் இந்தத் தத்து வமசியென்னு மகாவாக்கியமானது நாலுவர்ணமும், மூ ன்றுபதமும், மூன்று பதார்த்தமும, மூன்று லக்ஷணையு மாக விளங்கும.

ச-கை. நாலுவர்ணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சத்தியம், ஞானம, அனந்தம, ஆனந்தம் என்பதே நா லுவர்ணம.

ச-கை. மூன்றுபதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தத்பதம, துவம்பதம், அசிபதம என்பதேமூன்றுபதம்.

ச-கை. மூன்று பதார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அது, நீ, ஆனுய் என்பதே மூன்று பதார்த்தம். இவற் றுள் அதுவென்பதுபரம, நீ என்பதுசீவன், ஆனுயென் பதுசிவம்.

ச-கை. மூன்றுலக்ஷணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விட்டலக்ஷணை, விடாதலக்ஷணை, விட்டுவிடாதலக்ஷணை என் பதே மூன்றுலக்ஷணை இதற்குச சங்சர்க்கவாக்கியம், வி சிட்டவாக்கியம், அகண்டவாக்கியமென்று சொல்லப்படு ம். இப்படி சொல்லபபட்ட வேதாந்த சித்தாந்தத்திற்கு த் தத்துவம இருபத்தெட்டென்று சொல்லுவார்கள். அசித்துருவமாகிய தத்துவம இருபத்துநாலும் ஜகமாக வும், சித்துருவமாகிய தத்துவம நாலில் புருடன் காலபர ம் வியோமம ஆகியமூன்றும் சீவனுகவும், பரம் ஒன்றும் பரமாகவும் விளங்கும. இதுவுமல்லாமல் மேற்சொல் லிய சத்தியம பரமாகவும், ஞானம சீவனுகவும், அனந் தம் சராசரமாகவும், ஆனந்தம் சகல புவனமாகவும் வி ளங்கும்.

நீயென்னும் பதத்திற்கு அபரோக்ஷமாகிய காரியவுபாதி-எ, அதுவென்னும் பதத்திற்குப் பரோக்ஷமாகிய காரணவுபாதி-எ, அவத்தை-கூ, அபிமானி-கூ, முக்கியவிலக்கியம் உ, அசுத்தசுத்தம்-உ, இதுகளையறியுமிடத்துச் சிரவண மனனநிதித்தியாசனமாகிய மூவகையினால்விளங்கப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சற்குரு சன்னிதானத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களையைய திரிவறக்கேட்டறிவது சிரவணமென்றும், அங்ஙனங்கேட்ட சிரவணார்த்தத்தினால் உபாதியை யன்னியப்படுத்தி அவத்தையை யநித்தியமாக்கிச் சொரூப நிச்சயஞ்செய்து, அதை மனத்திற் சிந்தித்துத் தரிப்பதே மனனமென்றும், அங்ஙன மனனஞ்செய்தபொருளைச் சுவானுபூதியிற் காக்ஷிப்படுவதே நிதித்தியாசனமென்றும் சொல்லப்படும். இந்தச் சிரவணாதிகளில்தான் அந்தப் பொருள்விளங்கப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சிரவணமானது காரியகாரண வுபாதிகளை நீக்கிச் சீவனிது, பரனிதுவென்னக்கேள்வியினாற்றெரிசிக்கப்பண்ணும்.

ச-கை. அஃதெவ்வா றென்னில்,

உ-ம். காரியவுபாதியென்பது சீவவுபாதி; அதற்கு வாக்கியம் சங்சர்க்கவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மஞ்சாக்குரோசந்தி கங்காயாம் கோஷப் பிரதிவசதி யென்பது.

ச-கை. அதற் கார்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். மஞ்சங் கூப்பிடுகிறதென்றும், கங்கை சத்திக்கிறதென்றுஞ் சொல்வது. அப்படி சொல்லுமிடத்து மஞ்சம் சடம்; அதுகூப்பிடுமா? கூப்பிடவறியாது. மஞ்சத்தினொருபுருஷனிருந்து கூப்பிட்டானென்றறியவேண்டிற்று. கங்கையாவது ஜடம். அது சடமாதலால் கோஷிக்கவறியாது. அதன்கரையிலிடைச்சேரியிருக்கிறதென்று கொள்ளவேண்டிற்று. இதுபோ லேழுபாதிக்குஞ் சீவனே சாக்ஷியாய் நின்று சேட்டிப்பிக்கிறானென்றறியவேண்டியது. இதுவிட்டலக்கணை.

ச-கை. காரணவுபாதி யேதென்னில்,

உ-ம். காரணவுபாதி யென்பது பரவுபாதி; இதற்கு வாக்கியம் விசிட்டவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுரோணத நிஷ்டதி சுவேதோதாவதி என்பது.

ச-கை. அதற்காதத மேதென்னில்,

உ-ம். ஒரு சிவப்புக் குதிரையுட, வெள்ளை பசுவுங்கண்டாயோ வென்பது. அப்படிசசொல்லுமிடத்து சிவப்புநிற்கிறது. வெள்ளை போகிறதெனருல் சிவப்புநிறமவேறுபட்டுக் குதிரையன்றித தனியே நில்லாது; வெள்ளைநிறம் வேறுபட்டுப பசுவையன்றித தனியேபோகாது. ஆதலால் சிவப்புநிறமுள்ள குதிரை நிறகிறதெனறும, வெள்ளைநிறமுள்ள பசு போகிறதென்றும, கொள்ளவேண்டிற்று. இதுபோல சாவஞஞதவாதி காரணோபாதியாகிய துரியத்தை விடாமல பரனே சாட்சியாய் நின்று சிவனும் பரனுமன்னியமாகாமல் மகா மாயையினுல அன்னியோன்னிய ஏகமா யிருககிருனென் றறியவேண்டியது. இது விடாதலக்கணை.

ச-கை. அசிபதமாவ தேதென்னில,

உ-ம். மனனததிலற்ற விருவமைட பொருளையுங காட்சியிலயிக்கமபண்ணுவதே அசிபதம். இதற்கு வாக்கியம் அகண்டவாக்கியமென்று சொலலபபடும.

ச-கை. அஃதெப்படி யெனனில்,

உ-ம். சோயம தேவதததகா வென்பது.

ச-கை. அதற் காதத மேதென்னில,

உ-ம். அவனே யிவன், இவனே அவனென்பது. அப்படிச்சொல்லுமிடததுச சாவ சராசரப பிரபஞ்சமுந தன்வடிவாகக்கண்டு விளங்கிய பரன, எல்லாநதானுய் விளங்குகிருமென்பது மறநது, தன்னையு மிழநது பரமாதீதமாய் சாநதமான வுபசாநததநதை யபிககமென்றறியவேண்டியது. இது விட்டுவிடாதலக்கணை.

ச-கை. நாலுவேததததிலுஞ ஞானகாண்டத்தில் நான்கு உபநிஷத்திலிருந்து நான்கு மகாவாக்கிய முண்டாயிற்றென்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம் இருக்குவேததததில் அயித்திரிய வுபநிஷத்திற் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும் வாக்கியமும், யசுர்வேதத்தில் தை

த்திரிய வுபநிஷத்தில் அகம்பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்கியமும், சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்தில் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியமும், அதர்வணவேதத்தில் மாண்டோக்கிய வுபநிஷத்தில் அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியமு முண்டாயிற்று. இந்த நான்கு வாக்கியமும் பதினொரு பதமாயிற்று.

ச-கை. சீவ பரங்களுக் கயிக்கியத்தைப்பிரதிபாதிக்கிறதற்கு ஒரு வாக்கியம்போதாதோ? நாலுவாக்கியமேதுக்கென்னில்,

உ-ம். இந்த நாலுவாக்கியங்களிலும் பிரயோசனமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தத்துவமசி வாக்கியம் குருவின் உபதேசவாக்கியமும், அகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியம் சீஷனனுபவ வாக்கியமும், பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும் வாக்கியம் லட்சணவாக்கியமும், அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியம் சாட்சாத்கார வாக்கியமுமாகும்.

ச-கை. இதுகளுக் கர்த்த மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். வாக்கியங்களுக்குக் காரணம்பதமும், பதார்த்தமுமாதலால், பூர்வம் சாமானியமாய் விசாரித்திருந்தபோதிலும் இன்னும் விசேஷமாகவே விசாரித்தறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் பதம், பதார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தொம்பதம், தத்பதம், அசிபதமென மூன்றுபதம். தொம்பதார்த்தம் சீவன், தத்பதார்த்தம் ஈஸ்வரன், அசிபதார்த்தம் ஐக்கியம். இதுவே பதார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. தொம்பதார்த்த பூதனான சீவசொரூப மேதென்னில்,

உ-ம். அவித்தையும், அதிஷ்டான சைதன்யமும், சைதன்யகற்பிதமான அபஞ்சீகிருத பூதகாரியலிங்கசரீரமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனும், சிதாபாச தர்மமான கிஞ்சிக்ஞத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளுங்கூடிச் சீவசொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. தத்பதார்த்த பூதனான பரசொரூப மேதென்னில்,

உ-ம். மாயையும், அதிஷ்டான சைதன்யமும், அதிற்பிரதிபிம்பித்த ஈஸ்வரனும், ஈஸ்வரதர்மமான சர்வஞ்ஞத்வாதி குணங்களுங்கூடி, ஈஸ்வரசொரூபமென்று சொல்லப்படும்

ச-கை. அசிபதசொரூப மேதென்னில்,

மகாவாக்கியநிரூபகம்.

உ-ம். கூடஸ்தனே பிரமம், பிரமமே கூடஸ்தனென்னும் அபி க்கியார்த்தமா யறிவதே அசிபதசொரூபமென்று சொல் லப்படும.

ச-கை. ஆனால் கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுடன் கூடியிருக்கிற சீ வனுக்கும, சாவக்ஞதவாதி குணங்களுடன்கூடியிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும அயிக்கமெப்படிகூடும? இப்படி விரோத மான அர்த்தத்தைச் சுருதிகளில் எப்படி சொல்லுகின் றது? இதனைச் சந்தேக விபரீதமற அடியேனுக்குப் போதித்தருள வேண்டுமென்னில்,

உ-ம். முன்சொல்லிய லக்ஷணாத்திரயங்களில் விட்டலக்ஷணையா கிய ஜகர்லக்ஷணையிற் சொல்லுகிறேம. நீ சாவதானமா ய்க் கேள்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கங்காதீரத்தி லிருநதொரு பிராமணன்வர, அவனைக்கண் டு மற்றொருபிராமணன் சுவாமீ! கங்காதீரத்தில் விசேஷ மென்னவென்றுகேட்க, அநத பிராமணன் கங்காயாங் கோஷவதியென்றான்.

ச-கை. அதற்குத தாற்பரிய மேதென்னில்,

உ-ம். கங்கையென்கிற பதததிற்குப் பிரவாகம அர்த்தமாகைய யினுல் பிரவாகத்தி லிடைசசேரியிருக்குமென்று கொள் ளப்படாது; அப்படி கொள்ளுமிடததுப் பிரத்தியட்ச வி ரோதமாயிருக்கும. ஆதலால் கங்கைக்கர்த்தமான பிர வாகததைச் சர்வாதமனாய் விட்டுவிட்டு, அப்பிரவாகத் தோடுங் கூடியிருந்த கரையினிடத்தி லிடைசசேரியிரு க்கிறதென்று கொள்ளுவதே தாற்பரியமாயிற்று.

ச-கை. ஆனா லிநதப்படியே மகாவாக்கியத்திலுஞ் சகர்லட்சணை சொல்லலாமா வென்னில்,

உ-ம். சொல்லப்படாது.

ச-கை. அதேதனென்னில்,

உ-ம். தொம்பதார்த்த பூதனான கூடஸ்த சைதன்னிய பரியந் தமும் விட்டுவிட்டால், முமுட்சுக்கள் சொரூபமே யில் லாமற்போகின்றது. அதனால பிரத்தியட்ச விரோதம் வரும். ஆதலால் இந்த ஜகர்லட்சணங் கூடாது.

ச-கை. ஆனால் எநதலட்சணத்தினு லிந்தவாக்கியம் பிரமத்தை ப்போதிக்கின்றதென்னில்,

உ-ம். அன்னமயகோசமுதல் விஞ்ஞானமயகோசமட்டும் இந்த நாலுகோசமும் பரப்பிரமமென்கிற வாக்கியத்திற்குச் சடமான கோசங்கள். அதுகள் பிரமமல்லாதபடியினு லதுகளை விட்டுவிட்டு அதுகளுக் கதிஷ்டான பூதமான சைதன்னியத்தினிடத்திலேயே தாற்பரியம்.

ச-கை. ஆனால் அஜகர்லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மஞ்சாக் குரோசந்தியென்கிற வாக்கியத்தில் மஞ்சங்கூப்பிடுகிறதென்று அர்த்தமாகின்றது. அந்த அர்த்தத்தை யங்கீகரித்தால் பிரத்தியட்ச விரோதம்வரும். ஆதலால் மஞ்சத்தைவிடாமல் அதிலிருக்கும் புருஷன் கூப்பிடுகிறானென்று கொள்ளுகிறதே தாற்பரியம். இப்படிபோல வேதத்தில் சத்தியஞான வனந்தானந்தமென்னும் வாக்கியத்தில் ஆனந்தமயத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத்மாவுக்குச சச்சிதானந்த லட்சணத்தைவிடாமல் ஆனந்தமய கோசத்தைச் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஆனாலிந்த அர்த்தத்தை மகாவாக்கியத்தி லங்கீகரிக்கலாமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படி யங்கீகரிக்கப்படாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுடன் கூடியிருக்கிற சைதன்னியமே சீவன், ஆகையினால் குணவிசிஷ்டனானவனுக்கு அயிக்யஞ்சொல்லக்கூடாது. ஆதலாலிந்த அஜகர்லட்சணையுங் கூடாது.

ச-கை. ஜகத ஜகர்லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சொயந் தேவதத்தகா என்கிறவாக்கியத்தில் கங்காதீரத்தில் அஞ்சாம்வருஷம் தேவதத்தனைப்பார்த்தோம். அவனையே இந்தக்காவேரிதீரத்தில் ஐம்பதாம்வருஷங்கண்டோமென்கிற விவகாரத்தில் அந்தத்தேசமும் அந்தக்காலமும் இந்தத்தேசமும் இந்தக்காலமும் ஆகியபுருஷனே வாச்சியார்த்தமென் றங்கீகரித்தோமானால்; வெகுவிரோதமுண்டு. எப்படியென்றால், கங்காதீரங் காவேரிதீரமாகாது; காவேரிதீரங் கங்காதீரமாகாது; அந்தக்காலமிந்தக்காலமாகாது; இந்தக்கால மந்தக்காலமாகாது. அதனால் பிரமாணாந்தரமான பிரத்தியட்சனுக்கு விரோதமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தத்தேசம், அந்தக்கா

லம், இந்தத்தேசம, இந்தக்காலமாகிய வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டுவிட்டு, லட்சியார்த்த பூதமான தேவதத்தனை யறிந்துகொள்வதே தாற்பரியம.

அதுபோல மகாவாக்கியத்தில் தற்பத வாச்சியார்த்தமான மாயைக்கும, மாயாப்பிரதிவிம்பனான ஈஸ்வரனது சர்வக்ஞத்வாதி குணங்களுக்கும், தொம்பத வாச்சியார்த்தமான அவித்தைக்கும, அவித்தைப்பிரதிவிம்பனான சிதாபாசனது கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுக்கும் அன்னியோன்னிய ஐக்கியம அங்கீகரித்தால் பிரத்தியட்ச விரோதமவரும.

ஆதலால் விரோதமான மாயாசர்வக்ஞத்வாதிகுணங்களும், அவித்தையாகிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுமாகிய இருவகையுந்தள்ளிவிட்டு, விம்பத்தோற்றவொடுக்கமும், விம்பப்பிரதி விம்பத்தோற்ற வொடுக்கமும, அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியத்தோற்றவொடுக்கமு மறிவிதது, லட்சியபூதமான சைதன்னிய மாத்திரத்தைப் பற்றிச் சச்சிதானந்த பிரமமே நீ; நீயே அந்தச சச்சிதானந்த பிரமமென்று மகாவாக்கியத்தில ஏகதேசலட்சணையினால் போதிக்கப்படுகின்றது.

ஆதலால் நீயே பிரமம; உன்னுடைய சித்தவிருத்தியில் நீயே பாவித்துப் பார்க்கவேண்டும. இதிற் சம்சயமில்லை. இவற்றால வாச்சியார்த்தம், இலட்சியார்த்தமென்னு மிருவகையில் வாச்சியார்த்த மங்கீகரித்தாலெங்கே பிரத்தியட்ச விரோதமாய்த் தோற்றுகின்றதோ, அங்கே லட்சியார்த்த மங்கீகரிக்கவேண்டும. ஆனபடியினால் மகாவாக்கிய லட்சணத்தினு லைக்கியம் போதிக்கப்படுகிறதென்று லட்சணையை யங்கீகரிக்கத்தக்கது. ஆயினும் இந்த மகாவாக்கியத்தையே கிரமப்படி இன்னமொரு பிரகாரமாய் உனக்குப் புத்தியிலமையும்படி போதிக்கின்றோம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். இருக்குவேதத்தில் பிரஞ்ஞானம பிரமமென்கிற வாக்கியத்தில்பிரஞ்ஞானமென்றும்,பிரமமென்றுமிரண்டுபதம்.

ச-கை. பிரஞ்ஞானபதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

வாசுதேவமனனம்.

உ-ம். வாச்சியார்த்தம் லக்ஷியார்த்தமென் றிரண்டுவிதம். அவற்றில் வாச்சியார்த்தமானது பிரத்தியேகாத்மாவின் சாயை அந்தக்கரணத்திற் ப்ரதிபிம்பித்துத் தற்பிரகாசத்தை யகங்காரனுக்குக் கொடுதது அகங்கார தர்மத்தைத் தான் மேல்போட்டுக்கொண்டு, சித்துஞ்சடமுமா யன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, தப்தாயபிண்டம்போல நான்கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கியென் றபிமானிக்கிறபோது, சிதாபாசனுக்கு மகங்காரனுக்கும் சகச தாதாத்மியமென்றுஞ் சிற்சடக்கிறந்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஸ்தூலசரீரத்தை யத்தியாசம பண்ணிக்கொண்டு அதனது ஷட்பாவ விகாரங்களெல்லாந் தான் மேற்போட்டுக்கொண்டு; உண்டானேன், பிறந்தேன், வளர்ந்தேன், பருத்தேன், இளைத்தேன், நசித்தேன், கறுப்பு சிவப்பு குட்டை நெட்டையென் றபிமானிக்கிறபோது சிற்சாயையகங்காரனுக்கும், ஸ்தூலசரீரத்திற்கும் கர்மஜதா தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

சரீரதர்மஙகளெல்லாம் சாட்சியினிடத் தாரோபிக்கும்போது அவ்வகஙகாரனுக்குஞ சாட்சிக்கும பிராந்திஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும். இந்தப்பிரகாரம் சரீரத்திரயத்திற் கூடியிருக்கிற சிதாபாசன், ஞாதுரு, ஞான, ஞேயமாகிய திரிபுடி வியாபாரம்பண்ணுவன்.

ச-கை. ஞாதுரு ஞான ஞேயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சைதன்னியமே சிதாபாசன். அவனையே ஞாதுருவென்றும், அவன்விருத்தியுடன், கூடும்போது ஞானமென்றும், அவன் விஷயங்களுடன்கூடும்போது ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் திரிபுடியுடன் கூடியிருக்கிற சிதாபாசனே தசேந்திரியவியாபாரத்தைச் செய்வன்.

யாதொரு சைதன்னியம் அந்தக்கரணவிருத்தியோடு கூடிச் சுரோத்திரேந்திரியத் துவாரா சத்தங்களையெல்லா மறிகின்றது. அதுவே தொக்கிந்திரியத்துவாரா பரிசங்களையும், சட்சிந்திரியத்துவாரா ரூபங்களையும், சிங்குவையிந்திரியத்துவாரா ரசங்களையும், கிராணேந்திரியத்துவாரா கந்தங்களையும், வாக்கிந்திரியத் துவாராவசனங்களையும்,

பாதேந்திரியத்துவாரா கமனங்களையும், பாணீந்திரியத்துவாரா தானங்களையும், பாயுரிந்திரியத்துவாரா மலவிசர்க்கத்தையும், உபஸ்தேந்திரியத்துவாரா ஆனந்தத்தையும் அறிகின்றது. இப்படி தசேந்திரிய வியாபாரவிஷயங்களையறிகிற சிவனையே வாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். லட்சியார்த்த பிம்பவாசசிய மகங்காரத்திற்பிரதிபலித்து இரண்டுங் கூடினபோது லட்சியமாகிய சாட்சி யசைவற்றிருக்க, அகங்காரந் தொழிற்படுகிறதே வாச்சியார்த்தமென்னப்படும.

ச-கை. இனி லட்சியார்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். அவ்வந்தக்கரணத்தையும, அதுகளின் விருத்திகளையும், தேகேந்திரியாதி வியாபாரங்களாகிய வாச்சியத்தையுந் தள்ளி, மஞ்சாக்குரோச விலட்சணமபோல அவஸ்தாத்திரய சாசசியாய் கூடஸ்தனாய் நிர்விகாரியாயிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமே லட்சியார்தத மென்று சொலலப்படும்.

ச-கை. இனி பிரமபதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். உத்தமமாயிருக்கிற இந்திராதி தேவதை சரீரங்களிலும், மத்திமமாயிருக்கிற மனுஷாதிசரீரங்களிலும, அதமமாயிருக்கிற பசுவாதி சரீரங்களிலும், அபஞ்சீகிருதபூத பஞ்சீகரண பூதங்களிலும பரிதொரு சைதன்னியமானது ஏகமாயிருக்கின்றதோ அதுவே வாசசியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. லட்சியார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம. மாயாகாரியங்களனைத்தையுந தள்ளிவிட்டுப் பிரபஞ்சவிலட்சணமாய் பிரபஞ்சவதிஷ்டானமாய் மாயாதற்காரியாதீதமாய் திரிவிதபரிச்சேத சூனியமாய் சர்வத்திரா அனுசூதமாயிருக்கிற பரமாத்ம சைதன்னியந் தானே லட்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும். அஃதே பிரத்தியேகாத்மாவாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியம. அதுதான் என்னிடத்திலிருக்கிற பிரக்ஞை. இந்தப் பிரக்ஞையே பிரமாவினிடத்திலுமிருக்கிறது. பிரமாவினிடத்திலிருக்கின்ற பிரக்ஞைதான் என்னிடத்திலு மிருக்கிறது. ஆ

தலால் சைதன்யமென்றாலும், பிரக்ஞானமென்றாலும், பிரமமென்றாலும், ஆத்மாவென்றாலும பேர்மாத்திரம் வேறேயல்லாமல்; வஸ்து ஒன்றானபடியினாலேகமென்கிற பதத்தினாலயிக்கியஞ் சொல்லப்பட்டது.

ச-கை. யசுர்வேதததில் அகமப்ரமாஸ்மி யெனனும்பதததில் அகமென்கிற பதததிற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். பரிபூரணமாய் தேசகால வஸ்து பரிசசேத சூனியமாயிருக்கிற பிரததியேகாதம சைதன்னியந தானே பிரமவித்தைக் கதிகாரியாயிருக்கிற மனுஷ சரீரததில் புத்திக்குச்சாக்ஷியாயிருதயகமலததில் அகமகமென்று ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கும.

ச-கை. ஆனால் பரிபூரணமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்குத் தேகசம்பநதஞ் சொல்லுகையினால் பரிசசின்னததுவம வாராதோ வென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீர விலட்சணமாயிருககிறபடியினாலபரிச்சின்னதவமாகிய பரிபூரணனென்பதிற் சமசயமில்லை.

ச-கை. சூனிய பூரணததைபபோலயோ வென்னில்,

உ-ம். சூனியபூரணமபோலன்று; சுதாபூரணனே.

ச-கை. அஃதெபபடி யென்னில,

உ-ம. அகமென்னுமபோது சைதன்னியம அது நிர்விகாரமாகையினாலகமென்று விகாரஞ் சொல்லக்கூடாது. அகங்காரஞ் சடமாகையா லிதுவும அகமென்று தோற்றமாட்டாது. பதமோவென்றால் பரமாதம பூதமான சைதன்யமே அகங்காரததுடன் கூடிக்கொண் டகமென்று விளங்குகின்றது. ஆனபடியினால சடமான வாச்சியத்தைத் தள்ளிச் சைதன்யமாததிரமே அகமென்கிற சத்தத்திற் கிலட்சியார்த்தமெனறு சொல்லபபடும.

ச-கை. பிரமபதத்துக் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். சுதா எப்போதும பூரணமாய் தனக்கு முநதி ஒருவஸ்துவுங் காரணமாயில்லாமல் தனக்குப பிநதியொருவஸ்துவுங் காரியமாயில்லாமல் தன்னிடத்தி லொருவஸ்துவு மில்லாமல் தனக்கன்னியமாய் ஒருவஸ்துவு மில்லாமல் யாதொரு சைதன்னியம ஏகமாயிருக்கின்றதோ, அதுதான் பிரமபதத்துக்கு லட்சியார்த்தம.

ச-கை. அஸ்மியென்கிற பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். அவ்விருபதத்தின் லட்சியார்த்த வயிக்கியமே அஸ்மியெ ன்னும் பதார்த்தமென்றுசுருதியிற்சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. சாமவேதத்தில் தத்துவமசி வாக்கியத்தில் தத்பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். ஏகமேவாத்வைதம் பிரமமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஏகமென்றால் போதாதோ? ஏகமே வாத்வைதம் பிரம மென்று சொல்லுவானேனென்னில்,

உ-ம். ஏகமென்பதிற் சுசாதி சூனியமும், ஏவவென்பதில் விசா திசூனியமும், அத்வைத மென்பதில் சுவகத பேத சூனி யமும் விளங்குகின்றது. அதனால் அப்படி சொல்லவே ண்டிற்று.

ச-கை. உலக பதார்த்தங்களிற் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேதங் கள் பிரத்தியட்சமாக விளங்கப்படுகின்றது. எப்படியெ ன்றால் விருட்சங்களெல்லா மேகமாயிருந்தாலும ஆலமர ம், அரசமரம் என்கிற பேதமிருக்கின்றபடியால் சுசாதி பேதமும், பாஷாணாதிகள் விருட்சங்களுக் கன்னியமா யிருக்கிறபடியால் விசாதிபேதமும், பத்திரபுஷ்ப பலாதி கள் விருட்சத்திற்குப் பேதமாய்த் தோற்றுகிறபடியால் சுவகதபேதமுங் கண்டோம். அதுபோல ஆத்மாவிலும் அந்தப்பேதங்கள் கண்டோம. எப்படியென்றால் ஒரு வஸ்துவில் சீவனென்றும் ஈஸ்வரனென்றும் பேதமிருக் கிறபடியால் சுசாதிபேதமும, சீவேஸ்வரரைப் பார்க்கி லும் சடப்பிரபஞ்ச மன்னியமாயிருக்கிறபடியினால் விசா திபேதமும் சச்சிதானந்த குணங்களிருக்கின்றபடியால் சுவகதபேதமுங் கண்டோமே யென்னில்,

உ-ம். ஒருவஸ்து தானேயபின்னமாய் நிமித்தவுபாதான கார ணமாயிருந்துக்கொண்டு தான்தானே சிருஷ்டித்துத் தா ன்தானே பிரவேசித்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறபடியி னால் சீவேஸ்வரபேதமாகிய சுசாதி பேதமில்லை. சீவே ஸ்வரரைப் பார்க்கிலுஞ் சடப்பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதா சத்தையில்லாதபடியினால் சுத்திகாரசிதம் சொப்பனப் பிரபஞ்சம் ரச்சுசர்ப்ப முதலானதுகளைப்போல் மித்தை யாபூதமாய் வாதிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் விசாதிபே தமில்லை. ஆத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தமெல்லாஞ் சொ

ரூபமாயிருக்கிறபடியினால் சுவகதபேதமில்லை. ஆனபடியினாலாத்மா சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேத ரகிதசொரூபமென்று தத்பதத்துக் கர்த்தமாயிற்று.

ச-கை. இனி தொம்பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். தேகேந்திரியாதிகளுக்கெல்லா மதீதமாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனத்துடன் கூடியிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமே தொம்பதத்திற் கர்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அசிபதத்திற் கார்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். அவ்விருபதத்தின் லட்சியார்த்த வயிக்கியமே அசியென்னும் பதத்திற் கார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அதர்வணவேதத்தில் அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியத்தில் அயமென்னும் பதத்திற்கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அபரோட்சசொரூபமென்று சொல்லப்படுவது.

ச-கை. ஆத்மா அபரோட்சசொரூபமானால் கடாதிகளைப்போல் திரிசியமாய்க் காணப்பட்டுச் சடமாயிற்றேவென்னில்,

உ-ம். திரிசியமாய்க் காணப்பட்டுச் சடமாயிருக்கிறதுமல்ல.

ச-கை. சொர்க்காதிகளைப்போற் பரோட்சமாய்க் காணப்படாததோவென்னில்,

உ-ம். சொர்க்காதிகளைப்போற் பரோட்சமாய்க் காணப்படாததுமல்ல. ஆதலால் அந்த நித்தியாபரோட்ச சொப்பிரகாசசொரூபத்தை யறிவாகவே யறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆத்மாவென்னும் பதத்திற் கர்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். அகங்காரமுதல் ஸ்தூலதேக பரியந்தமான காரியகாரண சங்கவாதத்துக்கெல்லா மதிஷ்டானமாய் இருதயகமலத்தில் அகமகமென்று ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கிற பிரத்தியேகாத்மசைதன்னியமே யாத்மாவென்னும் பதத்திற் கர்த்தம்.

ச-கை. ஆனால் பிரமபதத்திற் கர்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். திரிசியமாய்க் காணப்படுகிற ஜகத்துக் கதிஷ்டானமாயிருக்கிறபடியினால் தத்துவமாயிருக்கிற பரமாத்மசைதன்னியமே பிரமமென்னும் பதத்திற் கர்த்தமான லட்சியார்த்தம். அங்ஙனமான வஸ்து வெதுவோ அதுவே, நித்தியாபரோட்ச சொப்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமென்று சுருதியிற் சொல்லப்படுகின்றது.

மேலும் முதல்வாக்கியந் தற்போதஞானமென்றும், இரண்டாம்வாக்கியஞ் சாட்சிஞானமென்றும், மூன்றாம்வாக்கியஞ் சிவஞானமென்றும், நான்காம்வாக்கியம் பிரமஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இப்படி வாக்கியங்க ளொன்றுக்கொன்று பேதம்வருவானேனென்னில்,

உ-ம். பேதமல்ல. ஆசிரியர் சீடனுக்குப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்றுபதேசிக்கச் சீடனும் பிரஞ்ஞானமாவ தேதென்று வினவ, அகமென்றிருக்கிறதே யஃதென்று இரண்டாம்வாக்கியத்தை யுபதேசிக்க, சீடனும் அனேகமான அகத்தி லெந்தவகமென்று வினவ, சீவேஸ்வரானுக் கப்பாற்பட்ட பிரமமென்றுமூன்றாம்வாக்கியத்தையுபதேசிக்க, சீடனும் சுவாமீ! சீவேஸ்வரானும் உபாதியுந் தன்னுபட்டபோதே துவைதமாச்சுதே யென்றுவினவ, அன்னியமான துவைதமும் பிரமத்தைததரவிரவில்லையென்று நான்காம்வாக்கியத்தை யுபதேசித்தருளினர். ஆதலால் சச்சிதானந்த அத்வைதசொரூபமே நீ; நீசீவனல்ல; நான்கு ஆசிரமமும், சட்பாவனையும், சட்கோசமும், சட்கோடியும், சட்ரமியும, சுகதுக்க கர்த்தவ்யமும, ஆகாமிய சஞ்சித பிராரத்தங்களு முனக்குக் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றறிக.

ச-கை. ஆனால் முன்போலவே நாமரூப பதார்த்தங்கள் தோற்றப்படுகின்றதே யென்னில்,

உ-ம். அப்படி தோற்றுதவகைக்கோருபாயஞ் சொல்லுகிறோம் அஃதென்னவென்று கேட்பாயாகில், எதினால் பதார்த்தரூபந தோற்றப்படுகின்றதோ, அதைப பரிட்சித்தால் ஒருபதார்த்தமு மில்லாமற்போம. ஆதலால் எந்நேரமும் நீ நிராலம்பசொரூபத்தில் திருஷ்டிமாறா திருப்பாயாகில், அகண்டசமரச சுகசொரூபமான ஆத்மாவாவா யென்று, சிஷனதுசிரசில் தமது திவ்வியாஸ்தத்தை வைத்துப் பூரணனுக்கிரகஞ் செய்தருளினர்.

அப்படி தரிசன பரிசனங்களினால் ஸ்ரீசற்குருவானவர் சம்சயமற வனுக்கிரகம்பண்ணி, நிருமலர்ப்பாட்டையைக்காட்டிவிட்டபடியினால், அந்தச் சீடன் பாகிய திருஷ்டியை மறந்து அந்தர்முகப்பட்டு ஸ்தூல சூட்சும காரணசரீர வு

பாதிகளைக் கைவிட்டுச் சொரூபாகாரப் பட்டமாத்திரத்தில் ஞானசத்தி பிரவேசமானாள்; அதனால் அஞ்ஞானசத்தி நாசமானாள் அதனால் சாத்விகபாவம் பிறந்தது. அதனாற் பதார்த்த வெதிருத்தமில்லாமற் போச்சுது. அதனால் ஞானசாம்பிராஜ்ய பட்டம்வந்தது. அதனாலானந்ததீர்த்த மெழுந்து சீடனாகிய மடுவை மூடிக்கொண்டோடும்போது விவேகமென்கிற நீச்சுக்காரன் முழுகிப் போனான். ஆங்காரமாகிய கர்த்தவ்யவிருட்சம் வேரோடு பேர்ந்துபோச்சுது. ஆசையென்கிற பட்சிக்கூடு கலைந்தது. அப்போது சுவானுபூதியாகிய வரமனையில் முத்திகாந்தையை யாலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு தன்னையிழந்துவிட்டான் இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுடைய ஆதாரத்திற் பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருந்தது.

அப்பால் இத்தன்மையவான சுவானுபவம்பெற்றசீடன் ஸ்ரீ சற்குருநாதனுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்துநின்று, ஓய் அனாதிபந்து கருணாசமுத்திரமான குருசுவாமீ! அனாதிகாலமே என் சொரூபத்தையிழந்து என்னை நான் திருடிக்கொண்டு மூடனாயிருந்தேன். அப்படியிருந்த என்களவைக் கண்டுபிடித்து என்சொரூபத்தை யுள்ளபடி கரதலாமலகம்போல் சமசயமறக் காட்டிக்கொடுத்த தேவரீரது பேருதவிக்கு அடியேன் செய்யுங்கைம்மாறு ஒன்றுங்காணேன். உமது கிருபாதரிசன மாத்திரத்தினால் அகங்காரமோகநீங்கிக் கிருதகிருத்தியனானேனென்று பலவாறுகத்துதித்தது எப்போதும்போற் சமரசானந்த சுவானுபூதிநிலையில் ரமித்திருந்தான்.

ஆதலால் இந்த மகாவாக்கியத்தினர்த்தத்தை ஸ்ரீசற்குரு சந்நிதானத்தில் சந்தேக விபரீதமற விசாரித்தறிந்தவனே சீவன்முத்தன்; அவனேபரமுத்தன அவனே பிரமசொரூபமென்றுசொல்லப்படும். மேலும்வேதத்தையும் பிராமணர்களையும் பிரமதேவரையும் பிரமமென்று சொலவதுகூடாது. ஏனென்றால் காணப்பட்டதெல்லாமழிந்துபோகிறபடியினால் சர்வகாரணமான நிர்க்குணப் பிரமவஸ்துவைமாத்திரம் பிரமமென்று சொல்லவேண்டியதென்று சகலசுருதிஸ்மிருதியிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லைசித்தம்.

மகாவாக்கியநிரூபகம்

முற்றிற்று.

ஆக பிரகரணங்கள்—சரு.

வாசுதேவமனனம் முற்றிற்று.